

Liahona

Fjalime në Konferencën e Përgjithshme

Presidenti Nelson i Nxit Familjet të Kërkojnë Ekzaltim

Mbështeten Autoritetet e Përgjithshme Të Shtatëdhjetë të rinj dhe Presidencat e Përgjithshme të re të Shkollës të së Dieles

Njoftohen 8 Tempuj të Rinj, Tempujt e Kohës së Pionierëve do të Rinovohen

PRESIDENCA E PARË DHE KUORUMI I DYMËDHJETË APOSTUJVE NË QENDRËN E VIZITOREVE TË KOMPLEKSIT TË TEMPULLIT TË ROMËS, ITALI

“Më shumë se 2 000 vjet më parë, Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti, i dha shërbesë botës, duke themeluar Kishën e Tij dhe ungjillin e Tij. Ai thirri Apostuj dhe u dha atyre dekret për të ‘shkëputur’, pra, dhe bë[r]ë dishepuj nga të gjithë popujt’ [Mateu 28:19]. Në kohën tonë, Kisha e Zotit është rivendosur. Shpëtimtari qëndron në krye të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Si Apostuj të Jezu Krishtit në kohën e sotme, ne shpërndajmë po atë mesazh sot që shpërndanë Apostujt shumë kohë më parë – që Perëndia jeton dhe që Jezuusi është Krishti.”

– Presidenti Rasëll M. Nelson ndërkohë që ishte në mars në Itali për përkushtimin e Tempullit të Romës, Itali.

Sesioni i Paradites të së Shtunës

- 6 **Si Mund ta Kuptoj Unë?**
Plaku Ulises Soares
- 9 **Të Qenit i Kujdesshëm Kundrejt të Qenit Rastësor**
Beki Krejvën
- 11 **Përgjigjet për Lutjen**
Plaku Bruk P. Hejls
- 15 **Puna Misionare: Shprehja e Asaj që Keni në Zemër**
Plaku Diter F. Uhtdorf
- 19 **Pikërisht siç Bëri Ai**
Peshkopi W. Kristofer Uadell
- 22 **Një Shtëpi ku Banon Shpirti i Zotit**
Presidenti Henri B. Ajring

Sesioni i Pasdites të së Shtunës

- 26 **Mbështetja e Drejtuesve të Kishës**
Presidenti Dallin H. Ouks
- 27 **Raporti i Sektorit të Kontrollit Financiar të Kishës, 2018**
Kevin R. Xhergensen
- 28 **Ungjilli i Vërtetë, i Kulluar dhe i Thjeshtë i Jezu Krishtit**
Presidenti M. Rasëll Ballard

31 **Kërkimi i Njohurisë nëpërmjet Shpirtit**

Plaku Matias Held

34 **Syri i Besimit**

Plaku Nil L. Andersen

38 **Duke u Ushqyer me Bollëk me Fjalët e Krishtit**

Plaku Takashi Uada

41 **Dëgjimi i Zërit të Tij**

Plaku Dejvid P. Homer

44 **Ja, Qengji i Perëndisë**

Plaku Xhefri R. Holland

Sesioni i Përgjithshëm i Priftërisë

47 **Libri Juaj me Skema i Priftërisë**

Plaku Geri E. Stivenson

51 **Kuorumi: Një Vend Përkatesie**

Plaku Karl B. Kuk

54 **Shihni te Jezu Krishti**

Plaku Kim B. Klark

58 **Fuqia e Besimit Mbështetës**

Presidenti Henri B. Ajring

60 **Ku do të na Çojë Kjo?**

Presidenti Dallin H. Ouks

67 **Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë**

Presidenti Rasëll M. Nelson

Sesioni i Paradites të së Dielës

- 70 **Të Mbushur me Bekime**
Plaku Dejll G. Renland
- 73 **Krishti: Drita që Shkëlqen në Errësi**
Sheron Iubank
- 76 **Dashuri të Madhe për Fëmijët e Atit Tonë**
Plaku Kuentin L. Kuk
- 81 **Duke u Përgatitur për Kthimin e Zotit**
Plaku D. Tod Kristoferson
- 85 **Shlyerja e Jezu Krishtit**
Ted R. Kelister
- 88 **"Eja, Më Ndiq"**
Presidenti Rasëll M. Nelson

Sesioni i Pasdites të së Dielës

- 91 **Të Pastruar nëpërmjet Pendimit**
Presidenti Dallin H. Ouks
- 95 **Ushtrimi i Muskuveve Tanë Shpirtërorë**
Plaku Huan Pablo Vijar
- 97 **Bari i Mirë, Qengji i Perëndisë**
Plaku Gerit W. Gong
- 101 **Të Përgatitur për të Fituar Çdo Gjë të Nevojshme**
Plaku Dejvid A. Bednar
- 105 **Mirësia e Menjëhershme e Perëndisë**
Plaku Kajl S. Mek-Kei
- 107 **Ndërtoni një Fortesë Shpirtshmerie dhe Mbrojtjeje**
Plaku Ronald A. Rasband
- 111 **Fjala e Mbylljes**
Presidenti Rasëll M. Nelson
- 64 **Autoritetet e Përgjithshme dhe Drejtuesit e Përgjithshëm të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme**
- 112 **Raporti Statistikor, 2018**
- 113 **Treguesi i Ngjarjeve në Konferencë**
- 114 **Lajme të Kishës**
- 127 **Eja, Më Ndiq - Të Mësojmë nga Mesazhet e Konferencës së Përgjithshme**

Konferenca e Përgjithshme Vjetore e 189-të

Sesioni i Përgjithshëm i Paradites të së Shtunës, 6 Prill 2019

Drejtimi: Presidenti Dallin H. Ouks
Lutja e hapjes: Plaku Stiven E. Snou
Lutja e mbylljes: Plaku Uilford W. Andersen
Muzika nga Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit]; Mak Uilberg dhe Rajën Mërfi, drejtues; Riçard Eliot dhe Endrju Ansuorth, organistë: “Tani Le t’Gëzojmë”, *Himne*, nr. 3; “Para, Shenjtor”, *Himne*, nr. 39, përsh. Wilberg; “Rrezëllim Ka Sot në Shpirtin Tim”, *Himne*, nr. 142, përsh. Wilberg; “Shëlves i Izraelit”, *Himne*, nr. 6; “F’mij’ të Dashur, Pran’ Ësht’ Zoti”, *Himne*, nr. 49, përsh. Wilberg; “Fëmi’ i Per’ndis’ Jam”, *Himne*, nr. 196, përsh. Murphy; “Gëzim, Zoti Ësht’ Mbret!” *Himne*, nr. 35, përsh. Murphy.

Sesioni i Përgjithshëm i Pasdites të së Shtunës, 6 Prill 2019

Drejtimi: Presidenti Henri B. Ajring
Lutja e hapjes: Plaku Brent H. Nilson
Lutja e mbylljes: Liza L. Harknes
Muzika nga një kor i bashkuar nga Universiteti “Brigam Jang”; Rozalind Holl dhe Endrju Kregj, drejtues; Linda Margets dhe Boni Gudlif, organiste: “Eja, Mbret i Mbret’ve”, *Himne*, nr. 31, përsh. Kasen; “Qëndroj Plot Habi”, *Himne*, nr. 113, përsh. Jessop; “Praise to the Lord, the Almighty” [“Lavdi Zotit, të Plotfuqishmit”], *Hymns*, nr. 72; “Jesus’ Dje Lindur n’Varf’ri”, *Himne*, nr. 115, përsh. Kasen; “Jesus, Lover of My Soul” [“Jesus, I Dashuri i Shpirtit Tim”], *Hymns*, nr. 102, përsh. Staheli.

Sesioni i Përgjithshëm i Priftërisë i Mbrëmjes të së Shtunës, 6 Prill 2019

Drejtimi: Presidenti Dallin H. Ouks
Lutja e hapjes: Plaku Xhon C. Pingri i Riu
Lutja e mbylljes: Plaku Brajën K. Tejlor
Muzika nga një kor i bashkuar [i mbajtësve] të Priftërisë Aarone prej kunjeve në Lejton, Jutë; Stefën Shank, drejtues; Brajën Matias, organist: “Udh’hiqna, O i Madh Jehova”, *Himne*, nr. 40; përsh. Wilberg; “Numëro Bekimet”, *Himne*, nr. 152, përsh. Kasen; “Shpres’ e Izraelit”, *Himne*, nr. 166; “Beautiful Savior” [“Shpëtimtari i Bukur”], *Children’s Songbook [Libri i Këngëve të Fëmijëve]* f. 62, përsh. Schank.

Sesioni i Përgjithshëm i Paradites të së Dieles, 7 Prill 2019

Drejtimi: Presidenti Dallin H. Ouks
Lutja e hapjes: Plaku Bredli D. Foster
Lutja e mbylljes: Xhin B. Bingham
Muzika nga Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit]; Mak Uilberg, drejtues; Endrju Ansuorth dhe Brajën Matias, organistë: “Sing Praise to Him” [“Këndoji Lavdi Atij”], *Hymns*, nr. 70; “Sa i Fort’ një Themel”, *Himne*, nr. 41, përsh. Wilberg; “I Feel My Savior’s Love” [“T’Shpëtuesit Dashuri Ndiej”], *Children’s Songbook [Libri i Këngëve të Fëmijëve]*, f. 74, përsh. Cardon; “Eni, Ju F’mij’ të Zotit”, *Himne*, nr. 30; “O Thou Rock of Our Salvation” [“O Ti, Shkëmb i Shpëtimtimit Tonë”], *Hymns*, nr. 258, përsh. Wilberg; “Eja, Më Ndiq”, *Himne*, nr. 60, përsh. Wilberg.

Sesioni i Përgjithshëm i Pasdites të së Dieles, 7 Prill 2019

Drejtimi: Presidenti Henri B. Ajring
Lutja e hapjes: Plaku Taniela B. Uakolo
Lutja e mbylljes: Plaku Klaudio R. M. Kosta
Muzika nga Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit]; Mak Uilberg dhe Rajën Mërfi, drejtues; Boni Gudlif dhe Linda Margets, organiste: “E Ëmbël Puna”, *Himne*, nr. 85, përsh. Murphy;

“Te Jezusi t’Vini”, *Himne*, nr. 61, përsh. Murphy; “Dëgjoni Kombe!” *Himne*, nr. 171; “I Know That My Savior Loves Me” [“E Di, Shpëtimtari Më Do”], Creamer dhe Bell, përsh. Murphy; “Çdo Or’ më Duhesh Ti”, *Himne*, nr. 51, përsh. Wilberg.

Mundësohen Bisedat e Konferencës

Për të gjetur biseda të konferencës së përgjithshme në internet në shumë gjuhë, vizitoni faqen conference.Church of Jesus Christ.org dhe përzgjidhni një nga gjuhët. Bisedat mundësohen gjithashtu në programin kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit]. Përgjithësisht, brenda gjashtë javëve pas konferencës së përgjithshme, mundësohen gjithashtu regjistrime pamore e zanore në anglisht në qendrat e shpërndarjes. Informacion për konferencën e përgjithshme në formate të përdorshme nga anëtarë me paftësi, mundësohet në faqen disability.Church of Jesus Christ.org.

Në Kapak

Përpara: Fotografi nga Leslie Nilsson.
Prapa: Fotografi nga Matthew Reier.

Fotografimi i Konferencës

Fotografitë në Solt-Lejk-Siti u bënë nga Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie Nilsson, Matthew Reier dhe Christina Smith.

MAJ 2019 VËLLIMI 21 NR. 3
LIAHONA 18605 101

Revista ndërkombëtare zyrtare e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Presidenca e Parë: Rasëll M. Nelson, Dallin H. Ouks, Henri B. Ajring
Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve: M. Rasëll Ballard, Xhefri R. Holland, Diter F. Uhtdorf, Dejid A. Bednar, Kuentin L. Kuk, D. Tod Kristoferson, Nil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Geri E. Stivenson, Dejl G. Renland, Gerit W. Gong, Ulises Soares

Kryeredaktor: Randy D. Funk

Këshilltarë: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Eric W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Drejtor Përgjegjës: Richard I. Heaton

Drejtor i Revistave të Kishës: Allan R. Loyborg

Përgjegjës i Punëve: Garff Cannon

Redaktor Përgjegjës: Adam C. Olson

Ndihmësredaktor Përgjegjës: Ryan Carr

Ndihmëse e Botimit: Camilla Castrillón

Grupi i Shkrimit dhe i Redaktimit: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Drejtor Përgjegjës i Artit: J. Scott Knudsen

Drejtor Arti: Tadd R. Peterson

Grupi i Faqesjes: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Bashkërenduese për Pronësinë Intellektuale:

Collette Nebeker Aune

Përgjegjëse e Prodhimit: Jane Ann Peters

Grupi i Prodhimit: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisona M. Smith

Përgatitja për Shtyp: Joshua Dennis, Ammon Harris

Drejtor Shtypi: Steven T. Lewis

Drejtor i Shpërndarjes: Troy R. Barker

Mbikëqyrës i Përkthimit Shqip: Sparti Kashari

Për pajtimet dhe për çmimet jashtë Shteteve të Bashkuara dhe Kanadasë, shkoni në store.lds.org ose kontaktoni me qendrën tuaj vendore të Kishës për shpërndarjen ose me udhëheqësin e lagjes apo degës.

Paraqitni dorëshkrimet dhe pyetjet në internet në liahona.lds.org; nëpërmjet postës elektronike liahona@ldschurch.org; ose nëpërmjet postës në *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (një term nga Libri i Mormonit, që do të thotë "busull" apo "drejtues") botohet në anglisht, armenisht, bislamisht, bullgarisht, çekisht, danisht, estonisht, fihxhisht, finlandisht, frëngjisht, greqisht, gjermanisht, holandisht, hungarisht, indonezish, islandisht, italisht, japonisht, kambodhianisht, kinezisht, kiribatish, koreanisht, kroatish, letonisht, lituanisht, malagasish, marshallish, mongolisht, norvegjisht, polonisht, portugalisht, rumanisht, rusisht, samoaisht, sebanisht, slovenisht, spanjisht, suahilisht, suedisht, shqip, tagalogisht, tahtisht, taisht, tongaisht, ukrainisht, urduisht dhe vietnamisht. (Periodiciteti ndryshon sipas gjuhës.)

© 2019 nga Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Shtypur në Shtetet e Bashkuara të Amerikës.

Informacion për të drejtën e autorit: Përveç nëse sugjerohet ndryshe, individët mund të kopjojnë material nga *Liahona* për përdorimin e tyre vetjak, jo për tregti (përfshirë për thirrjet në Kishë). Kjo e drejtë mund të anulohet në çdo kohë. Lënda figurative nuk lejohet të kopjohet nëse ajo shoqërohet me kufizime të shënirimi i meritave për punën artistike. Çështjet e së drejtës së autorit duhet të drejtohen tek Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; adresa elektronike: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: May 2019 Vol. 21 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Albanian (ISSN 1521-4753), is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$3.00 per year; Canada, \$3.60 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Treguesi i Folësve

Ajring, Henri B., 22, 58
Andersen, Nil L., 34
Ballard, M. Rasëll, 28
Bednar, Dejid A., 101
Gong, Gerit W., 97
Hejls, Bruk P., 11
Held, Matias, 31
Holland, Xhefri R., 44
Homer, Dejid P., 41
Iubank, Sheron, 73
Kelister, Ted R., 85
Klark, Kim B., 54
Krejvën, Beki, 9
Kristoferson, D. Tod, 81
Kuk, Karl B., 51
Kuk, Kuentin L., 76
Mek-Kei, Kaji S., 105
Nelson, Rasëll M., 67, 88, 111
Ouks, Dallin H., 26, 60, 91
Rasband, Ronald A., 107
Renland, Dejl G., 70
Soares, Ulises, 6
Stivenson, Geri E., 47
Uada, Takashi, 38
Uadell, W. Kristofer, 19
Uhtdorf, Diter F., 15
Vijar, Huan Pablo, 95
Xhergensen, Kevin R., 27

Treguesi Tematik

Aktivizimi, 19
Ardhja e Dytë, 81
Atësia, 22, 58
Bekimet, 70, 105
Besëlidhjet, 9, 54, 73, 88, 101
Besimi, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107
Bindja, 70
Çlirimi, 105
Dashuria, 11, 15, 22, 28, 58, 73, 76
Dëshmia, 107
Dishepullimi, 6, 9, 15, 28, 47, 54, 67, 107, 111
Drita e Krishtit, 73
Durimi, 70, 105
Dhënia e Shërbesës, 19, 28, 54, 97
E vërteta, 34, 107
Ekzaltimi, 88
Falja, 22
Familja, 34, 58, 76, 88
Fatkeqësia, 34, 73, 85
Fryma e Shenjtë, 22, 31, 38, 41
Frymëzimi, 31, 41
Gëzimi, 28, 60, 88
Guximi, 15
Gjykimi, 91, 111
Historia familjare, 76, 81
Jezu Krishti, 6, 19, 22, 28, 34, 38, 44, 54, 67, 73, 81, 85, 88, 91, 95, 97, 101, 105, 107
Jozef Smithi, 22, 85, 101
Kuorumet e priftërisë, 47, 51
Kthimi në besim, 19, 31, 38
Libri i Mormonit, 51, 81
Lumturia, 9, 22
Lutja, 11, 22, 58, 70
Mbështetja, 58
Mbledhja së bashku, 81, 97
Media, 76
Mësimdhënia, 6, 28, 76
Mëshira, 91
Mirësia, 105

Mrekullitë, 15
Natyra hyjnore, 60
Nderimi, 44
Ndryshimi, 67
Ngushëllimi, 105
Njohuria, 31, 41
Ordinancat, 85, 88
Paqja, 28
Pendimi, 22, 67, 73, 85, 91
Perëndia, Ati, 11
Përgatitja, 101, 107
Plani i shpëtimit, 60
Pranimi, 73
Priftëria, 54, 58, 67
Priftëria Aarone, 19, 47, 51
Profetët, 34
Puna misionare, 15, 22, 51, 76, 95
Puna në tempull, 76, 81, 101
Ringjallja, 81, 91
Sakramenti, 44
Sakrifica, 60
Studimi i shkrimeve të shenjta, 38
Shabati, 28
Shembulli, 6
Shërbimi, 19
Shkolla e së Dielës, 101
Shlyerja, 44, 85, 91, 97
Shoqërimi, 51
Shpirtshmëria, 47, 70, 95, 107
Shpresa, 6, 91, 105
Shtëpia, 22, 101, 107
Të mësuarit, 6, 28, 101
Tempujt, 22, 111
Tundimi, 47
Udhëheqësit e Kishës, 58
Vdekja fizike, 85
Vdekja shpirtërore, 85
Vëllazëria, 51
Vlera individuale, 38
Zbulesa, 31, 38, 41
Zgjedhjet, 60

Pjesë të spikatura nga Konferenca e Përgjithshme Vjetore e 189-të

Që kur Presidenti Rasëll M. Nelson u mbështet si Presidenti i Kishës, një numër ndryshimesh të rëndësishme janë njoftuar në konferencën e përgjithshme.

Ndaj, ishte krejt e natyrshme që anëtarët të prisnin ndryshime të tjera në këtë konferencë. Por udhëheqësit e Kishës u përqendruan te një ndryshim i një lloji tjetër – te ndryshimi që Shpëtimtari mund të shkaktojë brenda secilit prej nesh.

Përgjërimi i një Profeti

“Kur Jezusi na kërkon juve dhe mua të ‘pendohe[m]i’, Ai po na fton të ndryshojmë”, tha Presidenti Nelson.

“... Përcaktojini atë gjë që ju *ndalon* të pendoheni. Dhe më pas, ndryshoni! Pendohuni! Ne të gjithë mund të bëjmë më mirë dhe të jemi më të mirë se kurrë më parë.”

- Lexojeni ftesën e Presidentit Nelson për t’u penduar (faqe 67).
- Për më shumë rreth mënyrës se si

mund t’i shijojmë bekimet e pendimit, shihni fjalimet e mbajtura nga:

- Presidenti Dallin H. Oaks (faqe 91)
- Presidenti Henri B. Ajring (faqe 22)
- Ted R. Kelister (faqe 85)

Ndryshime në Kishë

Shumë folës u shprehën rreth ndryshimeve të njoftuara më parë. Presidenti M. Rasëll Ballard na nxiti që të mos i humbim “qëllimet shpirtërore të këtyre përshtatjeve . . . në entuziazmin për shkak të vetë ndryshimeve”.

- Lexojeni ftesën e Presidentit Ballard për t’u përqendruar tek të vërtetat e thjeshta të ungjillit (faqe 28).
- Mësoni prej Plakut Xhefri R. Holland se si ndryshimi i programit të mbledhjeve duhet ta përmirësojë përqendrimin tonë te sakramenti (faqe 44).
- Zbulojini nga Plaku Dejvid A. Bednar rezultatet e dëshiruara të ngulmit tek të mësuarit të përqendruar te shtëpia (faqe 101).

- Shihni një listë të shkurtuar të ndryshimeve të lajmëruara që kur Presidenti Nelson u mbështet si President dhe merrini parasysh qëllimet e tyre shpirtërore (faqe 121).

Tempujt e Rinj dhe të Restauruar

Presidenti Nelson e mbylli konferencën duke njoftuar tetë tempujt e rinj dhe ndryshime madhore të planifikuara për tempujt e kohës së pionierëve. Por ai theksoi nevojën për përtëritje personale. “E përtërifshim jetën tonë nëpërmjet besimit dhe mirëbesimit tonë në Të”, tha ai.

- Lexojini fjalët përmbyllëse të Presidentit Nelson (faqe 111).
- Gjejini listën e tempujve të rinj (faqe 124).
- Mësoni më shumë rreth planeve për Tempullin e Solt-Lejkut te ChurchofJesusChrist.org/go/05194. [Përgjuhë të ndryshme, përdorni news.ChurchofJesusChrist.org.] ■

NGA PLAKU ULISES SOARES,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Si Mund ta Kuptoj Unë?

Kur kërkojmë ta mësojmë e t'ia japim mësim njëri-tjetrit ungjillin e Jezu Krishtit me zell, përzemërsisht, vendosmërisht dhe çiltërsisht, këto mësim mund t'i shndërrojnë zemrat.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, çfarë gëzimi i madh është që të jemi këtu sërish së bashku, në këtë konferencë të përgjithshme të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme nën drejtimin e profetit tonë të dashur, Presidentit Rasëll M. Nelson! Unë ju dëshmoj se do të kemi privilegjin të dëgjojmë zërin e Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit nëpërmjet mësimëve të njerëzve që lutën, këndojnë dhe flasin rreth nevojave të kohës sonë në këtë konferencë.

Siç shënohet te libri Veprat e Apostujve, Filip ungjilltari, ia mësoi ungjillin një etiopasi, i cili ishte një eunuk, përgjegjës për të gjitha thesaret që i përkitnin mbretëreshës së Etiopisë¹. Ndërkohë që po kthehej në Jerusalem pas adhurimit, ai lexoi librin e Isaias. I nxitur nga Shpirti, Filipi iu afrua dhe i tha: “A e kupton atë që lexon?”

[Eunuku] tha: ‘E si do të mundja, po s’pata një që të më udhëzojë?’ . . .

Atëherë e mori fjalën Filipi dhe, duke filluar nga ky [s]hkrim, i shpalli Jezusin.”²

Pyetja e bërë nga ky burrë etiopas është një kujtues për mandatin hyjnor që të gjithë ne e kemi, që të kërkojmë ta

mësojmë dhe t'ia japim mësim njëri-tjetrit ungjillin e Jezu Krishtit³. Në fakt, në kontekstin e të mësuarit dhe mësimdhënies së ungjillit, ne nganjëherë jemi si etiopasi – kemi nevojë për ndihmën e një mësuesi besnik dhe të frymëzuar dhe, nganjëherë jemi si Filipi – kemi nevojë që t'i mësojmë e t'i forcojmë të tjerët gjatë kthimit të tyre në besim.

Qëllimi ynë ndërsa kërkojmë ta mësojmë e ta japim mësim ungjillin e Jezu Krishtit, duhet të jetë që ta rritim besimin te Perëndia dhe te plani i Tij hyjnor i lumturisë dhe te Jezu Krishti dhe flijimi i Tij shlyes dhe që të arrijmë një kthim të përhershëm në besim. Një besim dhe një kthim i tillë më i thellë në besim do të na ndihmojë që t'i bëjmë e t'i mbajmë besëlidhjet me Perëndinë, duke e forcuar kështu dëshirën tonë për ta ndjekur Jezusin dhe duke sjellë një shndërrim të çiltër shpirtëror brenda nesh – me fjalë të tjera, duke na shndërruar në një krijesë të re, siç u dha mësim nga Apostulli Pal te letra e tij drejtuar korintasve⁴. Ky shndërrim do të na sjellë një jetë më të lumtur, më frytdhënëse dhe më të shëndetshme dhe do të na ndihmojë që të mbajmë një këndvështrim të përvetshëm. A nuk i ndodhi pikërisht kështu eunukut etiopas pasi mësoi rreth Shpëtimtarit dhe u kthye në besim tek ungjilli i Tij? Shkrimi i shenjtë thotë se ai “e vazhdoi rrugën e tij me plot gëzim”⁵.

Urdhërimi për ta mësuar ungjillin dhe për t'ia dhënë mësim njëri-tjetrit nuk është i ri; ai është përsëritur vazhdimisht që në fillesat e historisë së njerëzimit⁶. Në një rast të veçantë, ndërkohë që Moisiu dhe populli i tij ishin në fushat e Moabit përpara se të hynin në tokën e premtuar, Zoti e frymëzoi atë

që ta këshillonte popullin e tij në lidhje me përgjegjësinë e tyre për të mësuar statutet dhe besëlidhjet që kishin marrë nga Zoti, dhe për t'ua mësuar ato pasardhësve të tyre,⁷ shumë nga të cilët nuk e kishin përjetuar vetë kalimin e Detit të Kuq ose zbulesën që u dha në malin Sinai.

Moisiu e këshilloi popullin e tij:

“O Izrael, dëgjo statutet dhe dekretet që po ju mësoj, që t’i zbatoni në praktikë, të jetoni dhe të shtini në dorë vendin që Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju jep. . . .

. . . Ua mësoni bijve tuaj dhe bijve të bijve tuaj.”⁸

Më pas, Moisiu e mbylli duke thënë: “Respekto pra statutet dhe urdhërimet e tij që unë po të jap sot, që të jetosh në begati ti dhe bijtë e tu mbas teje dhe të zgjatësh ditët e tua në vendin që Zoti, Perëndia i yt, po të jep për gjithnjë.”⁹

Profetët e Perëndisë kanë udhëzuar vazhdimisht se ne kemi nevojë që t’i rritim familjet tona “në disiplinë dhe në këshillë të Zotit”¹⁰ dhe “në dritë e të vërtetë”¹¹. Presidenti Nelson kohët e fundit tha: “Në këtë ditë imoraliteti të tërbuar dhe pornografie ngjytëse, prindërit kanë një përgjegjësi të shenjtë për t’u mësuar fëmijëve të tyre rëndësinë e Perëndisë [dhe Jezu Krishtit] në jetën e tyre”¹².

Vëllezër dhe motra, paralajmërimi i profetit tonë të dashur është një kujtesë i mëtejshëm për përgjegjësinë tonë individuale, që të kërkojmë ta mësojmë dhe t’u mësojmë familjeve tona se ka një Atë në Qiejll që na do dhe që ka krijuar një plan hyjnor lumturie për fëmijët e Tij, se Jezu Krishti, Biri i Tij, është Shëlbuesi i botës dhe se shpëtimi vjen nëpërmjet besimit në emrin e Tij¹³. Jeta jonë duhet të jetë e rrenjosur në shkëmbin e Shëlbuesit tonë, Jezu Krishtit, gjë që mund të na ndihmojë individualisht dhe si familje që t’i gdhendim në zemër mbresat tona shpirtërore vetjake, që të na ndihmojë të durojmë në besimin tonë¹⁴.

Juve mund t’ju kujtohet se dy dishepuj të Gjjonit Pagëzorisit e ndoqën Jezu Krishtin pasi e dëgjuan dëshminë e Gjjonit se Jezusi ishte Qengji i Perëndisë, Mesia. Këta burra të mirë e pranuan

ftesën e Jezusit: “Ejani e shikoni”¹⁵ dhe qëndruan me Të atë ditë. Ata arritën ta njihnin se Jezusi ishte Mesia, Biri i Perëndisë, dhe e ndoqën Atë gjithë jetën e vet.

Në mënyrë të ngjashme, kur e pranojmë ftesën e Shpëtimtarit: “Ejani e shikoni”, ne kemi nevojë të qëndrojmë me Të, duke e zhytur veten në shkrimet e shenjta, duke gjetur gëzim në to, duke mësuar doktrinën e Tij dhe duke u përpjekur për të jetuar ashtu si jetoi Ai. Vetëm atëherë do të arrijmë ta njohim Atë, Jezu Krishtin, dhe ta dallojmë zërin e Tij, duke e ditur se ndërsa vijmë tek Ai dhe besojmë në Të, ne nuk do të kemi kurrë uri apo etje¹⁶. Ne do të jemi në gjendje të dallojmë të vërtetën në të gjitha rastet, siç ndodhi me ata dy dishepuj që qëndruan me Jezusin atë ditë.

Vëllezër dhe motra, kjo nuk ndodh rastësisht. Harmonizimi i vetes me ndikimet më të larta të perëndishmërisë nuk është një gjë e lehtë; ajo kërkon t’i bëjmë thirrje Perëndisë dhe të mësojmë se si ta sjellim ungjillin e Jezu Krishtit në qendër të jetës sonë. Nëse e bëjmë këtë, unë ju premtoj, se ndikimi i Frymës së Shenjtë do t’i sjellë të vërtetën zemrës dhe mendjes sonë dhe do të japë dëshmi për të,¹⁷ duke na i mësuar të gjitha gjërat¹⁸.

Pyetja e etiopasit: “E si do të mundja [të kuptoja], po s’pata një që të më udhëzojë?”, ka gjithashtu një domethënie të veçantë në kontekstin e përgjegjësisë sonë individuale, që t’i vëmë në zbatim në jetën tonë parimet e ungjillit që kemi mësuar. Për shembull, në rastin e etiopasit, ai veproi sipas të vërtetës që

mësoi nga Filipi. Ai kërkoi që të pagëzohej. Ai arriti ta njihnte se Jezu Krishti ishte Biri i Perëndisë¹⁹.

Vëllezër dhe motra, veprimet tona duhet të pasqyrojnë atë që mësojmë dhe atë që japim mësim. Ne na duhet t’i tregojmë bindjet tona fetare nëpërmjet mënyrës se si jetojmë. Mësuesi më i mirë është një njeri që është shembull i mirë. Kur japim mësim diçka që e jetojmë vërtetë, mund të bëjë një ndryshim në zemrën e atyre që u japim mësim. Nëse dëshirojmë që njerëzit, qoftë një familjar ose jo, t’i çmojnë me gëzim shkrimet e shenjta dhe mësimet e apostujve dhe profetëve të gjallë të kohës sonë, ata kanë nevojë të shohin që shpirtat tanë gjejnë kënaqësi në to. Në mënyrë të ngjashme, nëse duam që ata ta dinë se Presidenti Rasëll M. Nelson, është profeti, shikuesi dhe zbuluesi në kohën tonë, kanë nevojë të na shohin duke e ngritur dorën për ta mbështetur atë dhe të kuptojnë se ne i zbatojmë mësimet e tij të frymëzuara. Ashtu sikurse thotë edhe thënia e njohur amerikane: “Veprat flasin më shumë se fjalët”.

Ndoshta disa prej jush gjenden pikërisht në këtë çast duke e pyetur veten: “Plaku Soares, kam qenë duke i bërë të gjitha këto gjëra dhe kam qenë duke e ndjekur këtë shembull si individualisht edhe si familje, por fatkeqësisht, disa nga miqtë e mi ose njerëzit e mi të dashur janë larguar nga Zoti. Çfarë duhet të bëj?” Për ata prej jush që tani po përjetojnë këto ndjenja trishtimi, agonie, e mbase keqardhjeje, ju lutem dijeni, se ata nuk

kanë humbur plotësisht, sepse Zoti e di se ku janë dhe po kujdeset për ta. Mos harroni: edhe ata janë fëmijët e Tij!

Është e vështirë t'i kuptosh të gjitha arsyet se përse disa njerëz marrin një shteg tjetër. Gjëja më e mirë që mund të bëjmë në këto rrethana është thjesht t'i duam e t'i përqafojmë ata, të lutemi për mirëqenien e tyre dhe të kërkojmë ndihmën e Zotit për të ditur se çfarë të bëjmë dhe të themi. Gëzoni me sinqeritet me ta për arritjet e tyre; jini miqtë e tyre dhe shihni anën e tyre të mirë. Ne nuk duhet të heqim kurrë dorë prej tyre, por ta ruajmë marrëdhënien tonë. Kurrë mos i refuzoni apo t'i gjykoni shtrembër! Thjesht duajini ata! Shëmbëlltyra e djalit plëngprishës na mëson se kur fëmijët vijnë në vete, ata shpesh dëshirojnë që të kthehen në shtëpi. Nëse njerëzve tuaj të dashur u ndodh kështu, mbushini zemrat tuaja me dhembshuri, lëshohuni vrap, hidhiuni në qafë dhe puthini ata, ashtu siç bëri i ati i djalit plëngprishës²⁰.

Së fundi, vazhdoni të jetoni një jetë të denjë, jini një shembull i mirë për ta rreth asaj që besoni dhe afrohuni më shumë me Shpëtimtarin tonë, Jezu Krishtin. Ai i njeh dhe i kupton hidhërimet dhe dhembjet tona më të thella, dhe Ai do t'ju bekojë në përpjekjet dhe përkushtimin tuaj ndaj njerëzve tuaj të dashur, në mos në këtë jetë, në jetën tjetër. Vëllezër e motra, kujtoni gjithmonë se shpresa është një pjesë e rëndësishme e planit të ungjillit.

Përgjatë viteve të shumta të shërbimit në Kishë, kam parë anëtarë

besnikë që i kanë vënë në zbatim në mënyrë të vazhdueshme këto parime në jetën e tyre. I tillë është rasti i një nëne beqare, së cilës do t'i drejtohem me emrin "Meri". Fatkeqësisht, Meri kaloi një shkurorëzim tragjik. Në atë çast të jetës, Meri kuptoi se vendimet e saj më vendimtare që kishin lidhje me familjen e vet duhej të ishin shpirtërore. A do të vazhdonin të ishin të rëndësishme për të vallë bërja e lutjeve, studimi i shkrimeve të shenjta, agjërimi dhe pjesëmarrja në kishë dhe në tempull?

Meri kishte qenë gjithmonë besnike, dhe në atë çast vendimtar, ajo vendosi që të kapej pas asaj që tashmë e dinte se ishte e vërtetë. Ajo gjeti forcë të dokumenti: "Familja: Një Proklamata drejtuar Botës", ku mes shumë parimeve të mrekullueshme, na mëson se, "prindërit kanë një detyrë të shenjtë për të rritur fëmijët e tyre me dashuri dhe drejtësi" dhe për t'i mësuar ata që gjithmonë t'i zbatojnë urdhërimet e Perëndisë²¹. Ajo kërkonte vazhdimisht përgjigje nga Zoti dhe ua tregonte ato katër fëmijëve të saj në çdo rrethanë familjare. Ata diskutonin shpesh për ungjillin dhe ia shprehnin përvojat dhe dëshmitë e tyre njëri-tjetrit.

Pavarësisht hidhërimeve që kaluan, fëmijët e saj zhvilluan një dashuri për ungjillin e Krishtit dhe një dëshirë për të shërbyer dhe për ta ndarë atë me të tjerët. Tre prej tyre shërbyen me besnikëri në misione kohëplota dhe më i riu në moshë po shërben tani në Amerikën Jugore. Bija e saj më e madhe, të cilën e njoh mjaft mirë, e cila tani është martuar dhe është e fortë në besimin e saj, u

shpreh: "Kurrë nuk kam ndier që nëna ime na rriti e vetme, sepse Zoti ishte gjithnjë [i pranishëm] në shtëpinë tonë. Ndërsa ajo na jepte dëshmi për Të, secili prej nesh filloi t'i drejtohej Atij me pyetjet e veta. Jam shumë mirënjohëse që ajo e bëri ungjillin të prekshëm [për ne]."

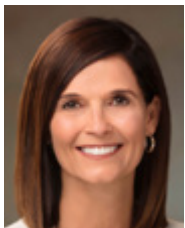
Vëllezër e motra kjo nënë e mirë që në gjendje ta bënte shtëpinë e saj një vatër të të mësuarit shpirtëror. Të njëjtën pyetje si etiopasi, Meri ia bëri vetes disa herë: "Si do të mësojnë fëmijët e mi po të mos kenë nënën që t'i udhëzojë?"

Bashkëudhëtarët e mi të dashur në ungjill, unë ju dëshmoj se kur kërkojmë ta mësojmë e t'ia japim mësim njëri-tjetrit ungjillin e Jezu Krishtit me zell, përzemërsisht, vendosmërisht dhe çiltërsisht, me qëllim të vërtetë dhe nën ndikimin e Shpirtit, këto mësim mund t'i shndërrojnë zemrat dhe të nderin një dëshirë për të jetuar sipas të vërtetave të Perëndisë.

Unë dëshmoj se Jezu Krishti është Shpëtimtari i botës. Ai është Shëlbuesi, dhe Ai jeton. Unë e di, Ai e drejton Kishën e Tij nëpërmjet profetëve, shikuesve dhe zbuluesve të Tij. Unë ju dëshmoj gjithashtu se Perëndia jeton, se Ai na do. Ai dëshiron që ne të kthehemi në praninë e Tij – të gjithë ne. Ai i dëgjon lutjet tona. Unë jap dëshminë time për këto të vërteta, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Veprat e Apostujve 8:27.
2. Veprat e Apostujve 8:30–31, 35.
3. Shih Doktrina e Besëlidhje 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Shih 2 Korintasve 5:17.
5. Veprat e Apostujve 8:39.
6. Shih Moisiu 6:52, 57–58; Ligji i Përtërirë 4:5, 14; 5:1; Doktrina e Besëlidhje 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Shih Ligji i Përtërirë 4:10.
8. Ligji i Përtërirë 4:1, 9.
9. Ligji i Përtërirë 4:40.
10. Efesianëve 6:4; Enosi 1:1.
11. Doktrina e Besëlidhje 93:40.
12. Rasëll M. Nelson, "Shpëtimi dhe Ekzaltimi", *Liahona*, maj 2008, f. 9.
13. Shih Mosia 3:9.
14. Shih Helamani 5:12.
15. Shih Gjoni 1:38–39.
16. Shih Gjoni 6:35.
17. Shih Gjoni 16:13.
18. Shih Gjoni 14:26.
19. Shih Veprat e Apostujve 8:37–38.
20. Shih Lluca 15:20.
21. "Familja: Një Proklamata drejtuar Botës", *Liahona*, maj 2017, f. 145.

NGA BEKI KREJVËN,
Këshilltare e Dytë në Presidencën e Përgjithshme të Të Rejave

Të Qenit i Kujdesshëm Kundrejt të Qenit Rastësor

Ndërkohë që ndikimet e botës e përqafojnë gjithnjë e më shumë ligësinë, ne duhet të përpiqemi me gjithë zell që të qëndrojmë të palëkundur përgjatë shtegut që na çon të sigurt drejt Shpëtimtarit tonë.

Dikur pashë një reklamë te dritarja e një dyqani që thoshte: “Lumturi, 15 dollarë”. Isha shumë kureshtarë të dija se sa lumturi mund të blija me 15 dollarë, saqë hyra brenda për të parë. Ajo që pashë ishin shumë stringla dhe dhurata të lira simbolike – as edhe një gjë nga ato që pashë nuk mund të ma sillte llojin e lumturisë që nënkuptonte reklama! Me kalimin e viteve, kam menduar shumë herë rreth asaj reklame dhe se sa e lehtë mund të jetë që ta kërkosh lumturinë te gjërat që janë të lira dhe të përkohshme. Si anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, ne jemi të bekuar që dimë se si ta gjejmë dhe ku gjendet lumturia e vërtetë. Ajo gjendet tek të jetuarit me kujdes të ungjillit të hartuar nga Zoti ynë e Shpëtimtari, Jezu Krisht dhe te përpjekja e fortë për t’u bërë më shumë si Ai.

Ne kemi një mik të dashur që ishte makinist treni. Një ditë, ndërkohë që po drejtonte trenin e linjës së tij, ai

dalloi një makinë që kishte ndaluar mbi shina përballë tij. E kuptoi menjëherë që makina kishte ngecur dhe nuk ishte në gjendje që t’i kalonte shinat. Ai e vendosi menjëherë trenin në gjendje urgjence, gjë që aktivizoi frenat në secilin vagon, i cili zgjatej deri në 1.2 kilometra pas lokomotivës, i ngarkuar me një peshë prej 5900 tonësh. Nuk kishte

asnjë mundësi sipas ligjeve të fizikës që treni të mund të ndalonte përpara se të përplasej me makinën, gjë e cila ndodhi. Fatmirësisht njerëzit brenda në makinë e dëgjuan paralajmërimin e fishkëllimës së trenit dhe u larguan nga makina përpara përplasjes. Ndërsa makinisti po fliste me hetuesin e policisë, një grua e inatosur iu afrua. Ajo bërtiti me të madhe se e kishte parë të gjithë ngjarjen dhe më pas dëshmoi se makinisti as nuk u përpoq që të devijonte për të mos e goditur makinën!

Faktikisht, nëse makinisti do të mundte të devijonte dhe të dilte nga shinat për ta shmangur aksidentin, ai dhe i gjithë treni do të përmysej dhe përparimi i mëtejshëm i trenit do të shkaktonte një ndalesë të befasishme. Për fatin e tij të mirë, shinat e hekurudhës mbi të cilat lëvizte treni i tij i mbajtën në vend rrotat e trenit duke e çuar drejt vendmbërritjes përkatëse pavarësisht nga pengesa që i kishte dalë përpara. Për fatin tonë të mirë, edhe ne jemi në shina, në një shteg besëlidhjeje për të cilin u zotuarim kur u pagëzuar si anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Edhe pse mund të hasim pengesa të rastësishme përgjatë rrugës, ky shteg do të na çojë përpara drejt vendmbërritjes sonë të çmuar të përjetshme, nëse qëndrojmë të palëkundur në të.

Vegimi i pemës së jetës na tregon se si pasojat e rastësishme mund të na largojnë nga shtegu i besëlidhjes. Merreni parasysh se shufra e hekurit dhe shtegu i ngushtë e i ngushtuar ose shtegu i besëlidhjes, të çonin drejt për te pema e jetës, ku të gjitha bekimet e dhëna nga Shpëtimtari ynë dhe Shlyerja e Tij janë në dispozicion për besnikët. Gjithashtu në vegim u vu re një lumë me ujë, që përfaqësonte fëlliqësinë e botës. Shkrimet e shenjta përshkruajnë se ky lumë “rridhte përgjatë” shtegut, por kalonte vetëm “pranë” pemës, nuk shkonte drejt saj. Bota është e mbushur me shpërqendime që mund t’i mashtrojnë edhe të zgjedhurit, duke shkaktuar që ata të jenë rastësorë në të jetuarit e besëlidhjeve të tyre – duke i çuar kështu pranë pemës, por jo drejt saj. Nëse nuk jemi të kujdesshëm

në të jetuarit e besëlidhjeve tona me përpikëri, përpjekjet tona rastësore mund të na çojnë përfundimisht drejt shtigjeve të ndaluara ose të bëjnë që të bashkohemi me ata që kanë hyrë tashmë në ndërtesën e madhe dhe të gjerë. Nëse nuk jemi të kujdesshëm, mund edhe të mbytemi në thellësitë e lumit të fëlliqur¹.

Ka një mënyrë të kujdesshme dhe një mënyrë rastësore për të bërë gjithçka, përfshirë edhe të jetuarit e ungjillit. Ndërsa e shqyrtojmë zotimin tonë ndaj Shpëtimtarit, a jemi vallë të kujdesshëm apo rastësorë? Për shkak të natyrës sonë tokësore, a nuk e arsyetojmë sjelljen tonë, herë-herë duke thënë se veprimet tona janë *diku në mes*, ose duke e ndërthurur të mirën me diçka që nuk është dhe aq e mirë? Sa herë që themi, “gjithsesi”, “me përjashtim të” ose “por” kur vjen puna për zbatimin e këshillës së profetëve, udhëheqësve tanë ose të jetuarit e ungjillit me kujdes, në fakt jemi duke thënë: “Kjo këshillë nuk gjen zbatim për mua”. Ne mund të arsyetojmë gjithçka si të duam, por fakti është se, *nuk ka një mënyrë të drejtë për të bërë gjënë e gabuar!*

Tema e rinisë për vitin 2019, është marrë nga Gjoni 14:15 ku Zoti udhëzon: “Nëse më doni, zbatoni urdhërimet e mia”. Nëse e duam Atë ashtu si pretendojmë, a nuk mund ta tregojmë atë dashuri duke qenë disi më të kujdesshëm në të jetuarit e urdhërimeve të Tij?

Të jesh i kujdesshëm në të jetuarit e ungjillit nuk do të thotë të jesh medoemos formal ose mendjengushtë. Ajo që nënkuptohet është që të jemi të

përshtatshëm në mendimet dhe sjelljet tona si dishepuj të Jezu Krishtit. Ndërsa e përsiatim ndryshimin midis të qenit të kujdesshëm dhe rastësorë në të jetuarit tonë të ungjillit, ja tek janë disa mendime për t’u marrë parasysh:

A jemi të kujdesshëm në adhurimin tonë të ditës së Shabatit dhe në përgatitjen tonë për ta marrë sakramentin çdo javë?

A mund të jemi më të kujdesshëm në lutjet tona dhe në studimin e shkrimeve të shenjta apo të përfshihemi më aktivisht në [programin] *Eja, Më Ndiq – Për Individët dhe Familjet?*

A jemi të kujdesshëm në adhurimin tonë në tempull dhe a i jetojmë me kujdes dhe qëllimisht besëlidhjet që kemi bërë si në pagëzim, ashtu edhe në tempull? A jemi të kujdesshëm në pamjen tonë dhe të thjeshtë në veshjen tonë, veçanërisht në vende dhe rrethana të shenjta? A jemi të kujdesshëm në mënyrën se si i veshim veshjet e brendshme të shenjta të tempullit? Apo moda e botës na dikton një qëndrim më rastësor?

A jemi të kujdesshëm në mënyrën se si u japim shërbesë të tjerëve dhe se si i përmbushim thirrjet tona në Kishë, apo jemi indiferentë ose rastësorë në thirrjen tonë për të shërbyer?

A jemi të kujdesshëm apo rastësorë në ato që lexojmë dhe që shohim në televizor dhe në pajisjet tona të lëvizshme? A jemi të kujdesshëm me fjalorin tonë? Apo përqafojmë në mënyrë rastësore fjalorin e vrazhdë dhe vulgar?

Broshura *Për Forcën e Rinisë* përmban standarde që nëse zbatohen me kujdes, do të sjellin bekime të çmuara

dhe do të na ndihmojnë të qëndrojmë në shtegun e besëlidhjes. Edhe pse është shkruar për dobinë e rinisë, standardet e saj nuk e humbasin vlefshmërinë kur largohemi nga programet e Të Rinjve dhe Të Rejave. Ato gjejnë zbatim për secilin prej nesh, gjatë gjithë kohës. Një shqyrtim i këtyre standardeve mund të nxitë mënyra të tjera se si mund të jemi më të kujdesshëm në të jetuarit të ungjillit.

Ne nuk i ulim standardet tona që të përshtatemi për dikë apo që ta bëjmë dikë të ndihet rehat. Ne jemi dishepuj të Jezu Krishtit dhe si të tillë, ne duhet t’i lartësojmë të tjerët, t’i ngremë në një nivel më të lartë e më të shenjtë, ku edhe ata të mund të korrin bekime më të mëdha.

I bëj ftesë secilit prej nesh, që të kërkojë udhërrëfimin e Frymës së Shenjtë, që të dimë se çfarë rregullimesh duhet të bëjmë në jetën tonë që të përputhemi më me kujdes me besëlidhjet tona. Lutem me ju gjithashtu, që të mos jemi kritikues ndaj të tjerëve që po bëjnë të njëjtin udhëtim. “Gjykimi është i imi, thotë Zoti.”² Të gjithë ne jemi në proces mësimi dhe ndryshimi.

Historia e treguar në Librin e Mormonit rreth amlicitëve që e braktisën besimin është interesante për mua. Në mënyrë që të dalloheshin nga të tjerët se nuk kishin më lidhje me Jezu Krishtin dhe Kishën e Tij, ata vendosën një shenj të kuqe dalluese në ballin e tyre që ta shihnin të gjithë³. Në një mënyrë krejt ndryshe, dhe si dishepuj të Jezu Krishtit, çfarë shenje i vendosim vetes? A mund ta shohin të tjerët lehtësisht shëmbëlltyrën e Tij në pamjen tonë dhe të kuptojnë se cilin përfaqësojmë ne nga mënyra se me sa kujdes e jetojmë jetën?

Si populli i besëlidhjes, nuk është e thënë që ne të shkrihemi me pjesën tjetër të botës. Ne jemi quajtur “një popull i fituar”⁴ – çfarë komplimenti! Ndërkohë që ndikimet e botës e përqafojnë gjithnjë e më shumë ligësinë, ne duhet të përpiqemi me gjithë zellin që të qëndrojmë të palëkundur përgjatë shtegut që na çon të sigurt drejt Shpëtimtarit tonë, duke e zgjeruar largësinë ndërmjet të jetuarit të besëlidhjeve nga ana jonë dhe ndikimeve të botës.

Ndërsa reflektoj për mënyrën se si ta fitoj lumturinë e përhershme, e kuptoj se nganjëherë e gjejmë veten diku në mes. Mjegullat e errësirës janë të pashmangshme ndërsa e vazhdojmë udhëtimin përgjatë shtegut të besëlidhjes. Tundimet dhe rastësia mund të shkaktojnë që ne ta devijojmë drejtimin tonë pa e kuptuar, drejt errësirës së botës dhe larg shtegut të besëlidhjes. Për rastet kur kjo mund të ndodhë, profeti ynë i dashur, Presidenti Rasëll M. Nelson, na ka nxitur që të kthehemi sërish në shtegun e besëlidhjes dhe me të shpejtë madje. Sa mirënjohëse jam për dhuratën e pendimit dhe për fuqinë e Shlyerjes së Shpëtimtarit tonë!

Është e pamundur që të jetojmë një jetë të përsosur. Vetëm një njeri ishte në gjendje që të jetonte me përsosuri ndërkohë që banonte në këtë planet teleshial. Ai ishte Jezu Krishti. Ndonëse mund të mos jemi të përsosur, vëllezër e motra, ne mund të jemi të denjë; të denjë që të marrim sakramentin, të denjë për bekimet e tempullit dhe të denjë për të marrë zbulësë vetjake.

Mbreti Beniamin dëshmoi për bekimet dhe lumturinë që vijnë tek ata që e ndjekin në mënyrë të kujdesshme Shpëtimtarin: “Dhe për më tepër, unë do të doja që ju të keni parasysh gjendjen e bekuar dhe të lumtur të atyre që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë. Pasi vini re, ata janë të bekuar në të gjitha gjërat, qoftë tokësore ashtu edhe shpirtërore; dhe nëse qëndrojnë besnikë deri në fund, ata janë marrë në qiell, që si rrjedhim të jetojnë me Perëndinë, në një gjendje lumturie të pafund.”⁵

A mund të blihet lumturia me 15 dollarë? Jo, nuk mund të blihet. Lumturia e thellë dhe e përhershme vjen nga të jetuarit e ungjillit të Jezu Krishtit në mënyrë të qëllimshme dhe të kujdesshme. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih 1 Nefi 8; 15.
2. Mormoni 8:20.
3. Shih Alma 3:4.
4. 1 Pjetër 2:9.
5. Mosia 2:41.

NGA PLAKU BRUK P. HEJLS,
i Të Shtatëdhjetëve

Përgjigjet për Lutjen

Ati është i vetëdijshëm për ne, i di nevojat tona dhe do të na ndihmojë në mënyrë të përsosur.

Një doktrinë e rëndësishme dhe ngushëlluese e ungjillit të Jezu Krishtit është që Ati ynë Qjellor ka dashuri të përsosur për fëmijët e Tij. Për shkak të asaj dashurie të përsosur, Ai na bekon jo vetëm në përputhje me dëshirat dhe nevojat tona, por edhe në përputhje me urtësinë e Tij të pafundme. Siç u shpall thjesht nga profeti Nefi: “Unë e di se [Perëndia] i do fëmijët e tij”¹.

Një aspekt i asaj dashurie të përsosur është përfshirja e Atit tonë Qjellor në hollësitë e jetës sonë, edhe kur ne mund të mos jemi të vetëdijshëm për këtë ose mund të mos e kuptojmë atë. Ne kërkojmë udhërrëfimin dhe ndihmën hyjnore të Atit nëpërmjet lutjes së

përzemërt, të zellshme. Kur i nderojmë besëlidhjet tona dhe përpiqemi të jemi më shumë si Shpëtimtari ynë, neve na jepet e drejta ndaj një rrjedhjeje të vazhdueshme² të udhërrëfimit hyjnor nëpërmjet ndikimit dhe frymëzimit nga Fryma e Shenjtë.

Shkrimet e shenjta na mësojnë: “Sepse Ati juaj i di gjërat për të cilat keni nevojë, para se ju t’i kërkonti”³ dhe Ai “i di të gjitha gjërat, pasi gjithë gjërat janë të pranishme përpara syve të [Tij]”⁴.

Profeti Mormoni është një shembull për këtë. Ai nuk jetoi sa t’i shihte rezultatet e punës së vet. Prapëseprapë ai e kuptoi se Zoti po e udhëhiqte me

kujdes përgjatë udhës. Kur u ndje i frymëzuar që të përfshinte fletët e vogla të Nefit me analin e vet, Mormoni shkroi: “Dhe unë e bëj këtë për një synim të urtë; pasi kështu m’u pëshpërit, sipas punëve të Shpirtit të Zotit që është në mua. Dhe tani, unë nuk i di të gjitha gjërat, por Zoti i di të gjitha gjërat që do të vijnë; prandaj, ai punon tek unë që të bëj sipas vullnetit të tij.”⁵ Edhe pse Mormoni nuk dinte për humbjen në të ardhmen të 116 faqeve të dorëshkrimit, Zoti e dinte dhe përgatiti një udhë për ta kapërcyer atë pengesë shumë kohë përpara se të ndodhte.

Ati është i vetëdijshëm për ne, i di nevojat tona dhe do të na ndihmojë në mënyrë të përsosur. Nganjëherë ajo ndihmë jepet pikërisht në çastin ose pak kohë pasi e kërkojmë ndihmën hyjnore. Ndonjëherë dëshirat tona më të zellshme dhe më të denja nuk plotësohen në mënyrën që shpresojmë, por ne mësojmë se Perëndia ka bekime më të mëdha që na presin në të ardhmen. Dhe ndonjëherë dëshirat tona të drejta nuk na plotësohen në këtë jetë. Do t’i ilustroj nëpërmjet tre tregimeve të ndryshme mënyrat se si Ati ynë në Qiell mund t’iu përgjigjet kërkesave tona më të zellshme, të drejtuara Atij.

Biri ynë më i vogël u thirr të shërbente si misionar në Misionin e Francës në Paris. Në përgatitje për të shërbyer, ne shkuam me të për të blerë këmbishtë, kostumet, kollaret, çorapët e zakonshëm dhe një pallto. Për fat të keq, palltoja që ai donte, nuk ishte në atë

kohë në dyqan në masën që i nevojitej. Sidoqoftë, shitësi i dyqanit na tha se do ta gjenin pallton brenda pak javësh dhe do ta çonin në qendrën e trajnimit të misionarëve në Provo përpara largimit të birin tonë për në Francë. Paguam për pallton dhe nuk i kushtuam më vëmendje.

Biri ynë hyri në qendrën e trajnimit të misionarëve në qershor dhe pallton e mori pak ditë përpara largimit të tij të planifikuar në gusht. Ai nuk e provoi pallton, por me nxitim e paketoi në valixhe me rrobat dhe artikujt e tij të tjerë.

Teksa dimri u afrua në Paris, ku biri ynë po shërbente, ai na shkroi se e kishite nxjerrë pallton dhe e kishte provuar, por mësoi se ishte shumë e vogël. Prandaj na u desh të depozitonim fonde shtesë në llogarinë e tij bankare që të mund të blinte një pallto tjetër në Paris, gjë të cilën ai e bëri. Me njëfarë acarimi i shkrova dhe i thashë t’ia jepte dikujt pallton e parë përderisa nuk mund ta përdorte atë.

Më vonë morëm këtë postë elektronike prej tij: “Është shumë, shumë ftohtë këtu. . . . Era duket sikur na hyn deri në palcë, edhe pse palltoja ime e re është e mirë dhe mjaft e rëndë. . . . Ia dhashë pallton e vjetër [një misionari tjetër në apartamentin tonë], i cili tha se ishte lutur për një mënyrë që të gjente një pallto më të mirë. Ai është një i kthyer në besim prej disa vjetësh dhe ka vetëm nënën . . . dhe misionarin që e pagëzoi, të cilët po e mbështetin

në misionin e tij dhe prandaj palltoja ishte përgjigje e një lutjeje, kështu që ndihem shumë i lumtur për këtë gjë.”⁶

Ati Qjellor e dinte se këtij misionari, i cili po shërbente në Francë gati 10 000 kilometra larg nga shtëpia, do t’i nevojitej me ngutje një pallto e re për një dimër të ftohtë në Paris, por ky misionar nuk do t’i kishte mjetet për ta blerë atë. Ati Qjellor gjithashtu e dinte se biri ynë do të merrte nga dyqani i veshjeve në Provo të Jutës një pallto që do të ishte tepër e vogël. Ai e dinte se këta dy misionarë do të shërbenin së bashku në Paris dhe se palltoja do të ishte përgjigje ndaj lutjes së përlulur dhe të zellshme të një misionari që kishte një nevojë të ngutshme.

Shpëtimtari dha mësim:

“A nuk shiten vallë dy harabela për një aspër? Dhe, megjithatë asnjë prej tyre nuk bie për tokë pa dashjen e Atit tuaj.

Sa për ju, madje edhe të gjitha fjetet e flokëve të kokës suaj janë të numëruara.

Mos kini frikë, pra; ju vleni më tepër se shumë harabela.”⁷

Në situata të tjera, kur dëshirat tona të denja nuk na plotësohen në mënyrën që kishim shpresuar, kjo në fakt mund të jetë për të mirën tonë përfundimtare. Për shembull, Jozefin, birin e Jakobit, e kishin zili dhe e urrenin vëllezërit e vet deri në pikën që ata komplotuan vrasjen e Jozefit. Në vend të kësaj, ata e shitën si skllav në Egjipt.⁸ Nëse ndonjëherë një njeri mund të ketë ndier se lutjet e tij nuk morën përgjigje në mënyrën që kishte shpresuar, ai mund të kishte qenë Jozefi. Në të vërtetë, fatkeqësia e tij e dukshme çoi në bekime të mëdha për të dhe e shpëtoi familjen e tij prej vdekjes nga uria. Më vonë, pasi ishte bërë një udhëheqës i mirëbesuar në Egjipt, me besim dhe urtësi të madhe ai u tha vëllezërve të tij:

“Por tani mos u trishtoni dhe mos t’ju vijë keq që më shitët me qëllim që të çohesha këtu poshtë, sepse Perëndia më ka dërguar para jush për të ruajtur jetën tuaj.

Në fakt u bënë dy vjet që ra zija e bukës në vend; dhe do të ketë pesë vjet të tjera gjatë të cilave as do të lërohet, as do të korret.

Por Perëndia më ka dërguar para jush, me qëllim që të ruhet diçka mbi tokë dhe për t'ju shpëtuar jetën me një çlirim të madh.

Nuk jeni ju, pra, që më dërguat këtu, por është Perëndia.⁷⁹

Ndërkohë që ishte në kolegji, biri ynë më i madh u punësua në një punë me kohë të pjesshme shumë të dëshiruar nga studentët, e cila pas diplomimit kishte mundësinë të çonte në një punë të mrekullueshme, me kohë të plotë. Ai punoi shumë në këtë punë si student për katër vjet, u bë tepër i kualifikuar dhe respektohej shumë nga bashkëpunëtorët dhe mbikëqyrësit e tij. Në mbarim të vitit të fundit të shkollës, pothuajse si të ishte planifikuar nga qielli (të paktën sipas mënyrës që mendonte biri ynë), u hap pozicioni i përhershëm dhe ai ishte kandidati kryesues, me çdo lloj treguesi dhe pritshmërie që, me të vërtetë, ai do ta merrte vendin e punës.

Epo, atë nuk e morën në punë.

Askush prej nesh nuk mund ta kuptonte këtë gjë. Ai ishte përgatitur mirë, e kishte bërë mirë intervistën, ishte kandidati më i kualifikuar dhe ishte lutur me shpresë e pritshmëri të madhe. Ai u shkatërrua dhe u dërrmua nga mërzia dhe i gjithë episodi na e turbulloi mendjen të gjithëve. Përse Perëndia e kishte braktisur atë në dëshirën e tij të drejtë?

Ndodhi vetëm disa vjet më vonë që përgjigjja u bë shumë e qartë. Po të kishte marrë punën që e ëndërronte pas diplomimit, ai do të kishte humbur një mundësi të rëndësishme jetëndryshuese që tani u vërtetua se është për përfitimin dhe bekimin e tij të përjetshëm. Perëndia e dinte fundin që nga fillimi (sikurse Ai e di gjithmonë) dhe në këtë rast, përgjigjja ndaj shumë lutjeve të drejta ishte jo, në favor të një rezultati shumë më të lartë.

Dhe nganjëherë, përgjigjja ndaj lutjes që e kemi kërkuar me kaq drejtësi, ngulm e zell, nuk jepet në këtë jetë.

Motra Patrisha Parkinson u lind me shikim normal, por në moshën shtatëvjeçare filloi të verbohej. Në moshën nëntë vjeçe, Pati filloi të ndiqte Shkollat e Jutës për të Shurdhët dhe të Verbrit në Ogden të Jutës, gati 145 km larg shtëpisë së saj, duke e bërë të

nevojshme të jetonte në konviktin e shkollës – që përfshiu të gjithë mallin për shtëpinë që mund të kishte përjetuar një nëntëvjeçare.

Në moshën 11-vjeçare ajo e kishte humbur tërësisht shikimin. Pati u kthye përfundimisht në shtëpi në moshën 15-vjeçare për të ndjekur shkollën e mesme vendore. Ajo vazhdoi kolegjin dhe u diplomua me një diplomë të shkollës së lartë për çrregullimet në komunikim e për psikologji dhe pas një ndeshjeje heroike me punonjësit dyshues të pranimeve në universitet, ajo u fut në shkollën pasuniversitare dhe mori një diplomë masteri në patologjinë e gjuhës së folur. Pati tani punon me 53 studentë të shkollave fillore dhe mbikëqyr katër teknike të gjuhës së folur në distriktin e saj shkollor. Ajo ka shtëpinë e vet dhe makinën e vet, të cilën e ngasin miqtë dhe pjesëtarët e familjes kur Pati ka nevojë të shkojë diku.

Në moshën 10-vjeçare Patit iu planifikua edhe një procedurë tjetër mjekësore për ta trajtuar shikimin e saj që pakësohej. Prindërit e saj i kishin thënë gjithmonë me saktësi se çfarë do të ndodhte lidhur me kujdesin e saj mjekësor, por, për njëfarë arsyeje ata nuk i treguan për këtë procedurë të veçantë. Kur prindërit i thanë se ishte planifikuar procedura, Pati, sipas fjalëve të nënës së saj, “u shqetësua”. Pati vrapoi për në dhomën tjetër, por më vonë u kthye dhe u tha prindërve me njëfarë indinjate: “Më lejoni t’jua them. Unë e di, Perëndia e di dhe ju mund ta dini po ashtu. Do të jem e verbër për tërë jetën time!”

Disa vite më parë, Pati udhëtoi për në Kaliforni që të vizitonte pjesëtarët të familjes që jetonin atje. Ndërkohë që kishte dalë me nipin e saj trevjeçar, ai i tha: “Halla Pati, përse thjesht nuk i kërkon Atit Qjellor që të të japë sy të rinj?”

Sepse po t'ia kërkosh Atit Qjellor, Ai do të të japë çfarëdo që dëshiron. Thjesht duhet t'ia kërkosh Atij.”

Pati tha se u befusua nga pyetja, por u përgjigj: “Epo, nganjëherë Ati Qjellor nuk vepron në atë mënyrë. Nganjëherë Ai ka nevojë që ti të mësosh diçka dhe prandaj Ai nuk të jep gjithçka që dëshiron. Nganjëherë duhet të presësh. Ati Qjellor dhe Shpëtimtari e dinë më mirë se çfarë është e mirë për ne dhe çfarë na nevojitet. Prandaj Ata nuk do të të japin gjithçka që dëshiron në çastin që e dëshiron.”

E kam njohur Patin për shumë vjet dhe kohët e fundit i thashë se e admiroja faktin që ajo është gjithmonë pozitive dhe e gëzuar. Ajo u përgjigj: “Epo, nuk keni qenë në shtëpi me mua, apo jo? Kam çastet e mia. Kam pasur raste mjaft të rënda depresioni dhe kam qarë shumë.” Gjithsesi, ajo shtoi: “Që nga koha kur fillova ta humbas shikimin, ishte e çuditshme, por e dija se Ati Qjellor dhe Shpëtimtari ishin me familjen time dhe me mua. Ia dolëm mbanë sa më mirë që mundëm dhe

sipas mendimit tim, ia dolëm mbanë ashtu siç duhet. Unë u bëra një njeri mjaft i suksesshëm dhe në përgjithësi kam qenë njeri i lumtur. E kujtoj që dora e Tij është në gjithçka. Atyre që më pyetin a jam e inatosur ngaqë jam e verbër, u përgjigjem: ‘Me kë të jem e inatosur? Ati Qjellor është në këtë gjë me mua; nuk jam vetëm. Ai është me mua gjatë gjithë kohës.’”

Në këtë rast, dëshira e Patit për ta fituar sërish shikimin nuk do të jepet në këtë jetë. Por motoja e saj, e mësuar prej babait të saj, është: “Edhe kjo do të kalojë”¹⁰.

Presidenti Henri B. Ajring tha: “Ati është në këtë çast i vetëdijshëm për ju, për ndjenjat tuaja dhe për nevojat shpirtërore dhe materiale të çdo njeriu përreth jush”¹¹. Kjo e vërtetë e madhe dhe ngushëlluese mund të gjendet në tri përvojat që kam treguar.

Vëllezër e motra, ndonjëherë lutjet tona marrin përgjigje shpejt me rezultatin për të cilin shpresojmë. Ndonjëherë, lutjet tona nuk marrin përgjigje në mënyrën për të cilën shpresojmë,

por me kalimin e kohës në mësojmë se Perëndia pati bekime të përgatitura për ne më të mëdha nga sa e kishim pritur fillimisht. Dhe nganjëherë kërkesat tona të drejta ndaj Perëndisë nuk do të na japin në këtë jetë.¹² Ashtu si tha Plaku Nil A. Maksuell: “Besimi gjithashtu përfshin mirëbesim në kohën e Perëndisë”¹³.

Ne kemi sigurinë se në mënyrën e Tij dhe në kohën e Tij, Ati Qjellor do të na bekojë dhe do t'i zgjidhë të gjitha shqetësimet, padrejtësitë dhe zhgënjimet tona.

Duke cituar mbretin Beniamin: “Dhe për më tepër, unë do të doja që ju të keni parasysh gjendjen e bekuar dhe të lumtur të atyre që zbatojnë urdhërimet e Perëndisë. Pasi vini re, ata janë të bekuar në të gjitha gjërat, qoftë tokësore ashtu edhe shpirtërore; dhe nëse qëndrojnë besnikë deri në fund, ata janë marrë në qiell, që si rrjedhim të jetojnë me Perëndinë, në një gjendje lumturie të pafund. O, kujtoni, kujtoni se këto gjëra janë të vërteta; pasi Zoti Perëndi i ka folur.”¹⁴

E di se Perëndia i dëgjon lutjet tona.¹⁵ E di se, si një Atë i gjithëditur, i dashur, Ai u përgjigjet lutjeve tona në mënyrë të përsosur, në përputhje me urtësinë e Tij të pafundme dhe në mënyra që do të jenë për përfitimin dhe bekimin tonë përfundimtar. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

- 1 Nefi 11:17; shih edhe 1 Gjon 4:8.
- 2 Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 93–96.
- 3 Mateu 6:8.
- 4 Doktrina e Besëlidhje 38:2.
- 5 Fjalët e Mormonit 1:7.
- 6 Letërkëmbim vetjak.
- 7 Mateu 10:29–31.
- 8 Shih Zanafilla 37:20, 26–28.
- 9 Zanafilla 45:5–8.
- 10 Nga një intervistë personale me Patrisha Parkinsonin, 10 dhjetor 2018.
- 11 Henri B. Ajring, “Të Keni Shpirtin e Tij me Ju”, *Liahona*, maj 2018, f. 88.
- 12 Shih Jeffrey R. Holland, “An High Priest of Good Things to Come”, *Liahona*, janar 2000, f. 42–45.
- 13 Neal A. Maxwell, “Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds”, *Ensign*, 1991, f. 90.
- 14 Mosia 2:41.
- 15 Shih “Power of Prayer”, mormon.org/beliefs/power-of-prayer.

NGA PLAKU DITER F. UHTDORF,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Puna Misionare: Shprehja e Asaj që Keni në Zemër

Kudo që të jeni në këtë tokë, ka mundësi të shumta për ta përhapur lajmin e mirë të ungjillit të Jezus Krishtit.

Muajin e kaluar, Të Dymbëdhjetët u ftuan nga profeti ynë i dashur, Presidenti Rasëll M. Nelson, për të udhëtuar me të në përkushtimin e Tempullit të Romës në Itali. Gjatë udhëtimit mendova për Apostullin Pal dhe udhëtimet e tij. Në kohën e tij, të udhëtoje nga Jerusalemi për në Romë, do të kërkonte rreth 40 ditë. Sot, në një nga aeroplanët e mi të parapëlqyer, kjo kërkon më pak se 3 orë.

Studiuesit biblikë besojnë se Pali ishte në Romë kur i shkroi disa prej letrave të tij, të cilat ishin çelësi për forcimin e anëtarëve të Kishës në atë kohë si edhe sot.

Pali dhe anëtarët e tjerë të Kishës së lashtë, *shenjtorët e ditëve të hershme*, ishin personalisht të ndërgjegjshëm për sakrificën. Shumë prej tyre u përdoqën rëndë, madje deri në vdekje.

Në 200 vitet e fundit, edhe anëtarët e Kishës së rivendosur të Jezus Krishtit, *shenjtorët e ditëve të mëvonshme*, kanë përjetuar forma të shumta përndjekjeje. Por, pavarësisht nga ajo përndjekje

(dhe ndonjëherë për shkak të saj), Kisha e Jezus Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme ka vazhduar të rritet dhe tani gjendet në mbarë globin.

Ka Shumë për të Bërë

Megjithatë, përpara se të bëjmë një tortë, të hedhim letra zbulimi në ajër dhe ta përgëzojmë veten për këtë sukses

të jashtëzakonshëm, do të bënim mirë ta vendosnim atë rritje në perspektivë.

Ka afërsisht shtatë miliardë e gjysmë njerëz në botë, krahasuar me rreth 16 milionë anëtarë të Kishës së Jezus Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme – me të vërtetë një tufë shumë e vogël.¹

Ndërkaq, numri i besimtarëve të krishterë në disa vende të botës po zvogëlohet.²

Edhe në Kishën e rivendosur të Zotit – ndërkohë që anëtarësimi në përgjithësi vazhdon të rritet – ka shumë njerëz që nuk i kërkojnë bekimet e pjesëmarrjes së rregullt në Kishë.

Me fjalë të tjera, kudo që të jeni në këtë tokë, keni mundësi të shumta për ta përhapur lajmin e mirë³ të ungjillit të Jezus Krishtit me njerëzit që takoni, studioni e jetoni ose punoni dhe shoqëroheni.

Gjatë vitit që kaloi, kam pasur mundësinë emocionuese për t'u përfshirë thellësisht në veprimtaritë misionare mbarëbotërore të Kishës. Shpesh jam përsiatur dhe jam lutur për porosinë e mrekullueshme të Shpëtimtarit ndaj dishepujve të Tij – neve, fëmijëve të Tij – të “shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt duke i pagëzuar në emër të Atit e të Birit e të Frymës së Shenjtë”⁴.

Jam munduar të gjej përgjigjen e pyetjes: “Si mundemi ne, si anëtarë dhe dishepuj të Krishtit, ta përmbushim më mirë atë porosi të mrekullueshme në jetën tonë të përditshme?”

Sot ju ftoj ta përsiatni po këtë pyetje në zemrën dhe mendjen tuaj.⁵

Një Dhuratë për Punën Misionare

Udhëheqësit e Kishës, për dekada të tëra, e kanë vënë theksin te thirrja “Çdo anëtar një misionar!”⁶

Anëtarët e Kishës së Jezu Krishtit – si në të kaluarën ashtu edhe në kohën tonë – e kanë përhapur me entuziazëm e plot gëzim ungjillin me miq e të njohur. Zemrat e tyre digjen nga dëshmia për Jezu Krishtin dhe sinqerisht dëshirojnë që të tjerët të përjetojnë të njëjtin gëzim që ata kanë gjetur në ungjillin e Shpëtimtarit.

Disa anëtarë të Kishës duket se kanë një dhuratë për këtë gjë. Atyre u pëlqen shumë të jenë ambasadorë të ungjillit. Ata me guxim e gëzim shërbejnë dhe udhëheqin punën si anëtarë misionarë.

Megjithatë, të tjerë prej nesh janë më ngurrues. Kur diskutohet puna misionare në mbledhjet e Kishës, kokat ulen ngadalë derisa fshihen prapa stolve, me sy të përqendruar te shkrimet e shenjta ose të mbyllura në një meditim të thellë për të shmangur kontaktet sy më sy me anëtarët e tjerë.

Pse ndodh kjo? Ndoshta ne ndihemi fajtorë që nuk kemi bërë më shumë për ta përhapur ungjillin. Ndoshta ne ndihemi të pasigurt se si ta bëjmë këtë. Ose mund të ndihemi të druajtur për të dalë jashtë zonës sonë të rehatisë.

E kuptoj këtë.

Por mbani mend, Zoti kurrë nuk ka kërkuar përpjekje të specializuara, të përsosura misionare. Në vend të kësaj, “Zoti kërkon zemrën dhe një mendje të gatshme”⁷.

Nëse tashmë jeni të lumtur duke bërë punë misionare, ju lutem vazhdoni dhe qëndroni si shembull për të tjerët. Zoti do t’ju bekojë.

Megjithatë, nëse mendoni se keni ngurruar kur bie fjala për përhapjen e mesazhit të ungjillit, a mund të sugjeroj pesë gjëra që nuk ju bëjnë të ndiheni në faj, të cilat çdokush mund t’i bëjë për të marrë pjesë në porosinë e mrekullueshme të Shpëtimtarit për të ndihmuar në mbledhjen e Izraelit?

Pesë Sugjerime të Thjeshta

Së pari, afrohuni më pranë Perëndisë. Urdhërimi i parë, i madh është ta duash Perëndinë.⁸ Është një arsye kryesore pse jemi në këtë tokë. Pyeteni veten: “A besoj me të vërtetë tek Ati Qjellor?”

“A e dua dhe i mirëbesoj Atij?”

Sa më shumë afroheni me Atin tonë Qjellor, aq më shumë drita dhe gëzimi i Tij do të shndritin nga brenda jush. Të tjerët do të vërejnë se ka diçka të pashoqe dhe të veçantë te ju. Dhe ata do t’ju pyetin për këtë.

Së dyti, mbusheni zemrën tuaj me dashuri për të tjerët. Ky është urdhërimi i dytë, i madh.⁹ Mundohuni ta shihni me të vërtetë gjithkënd rreth jush si një fëmijë të Perëndisë. Jepuni shërbesë atyre – pavarësisht nga fakti nëse emrat e tyre shfaqen në listën tuaj të motrës ose të vëllait që duhet t’i jepet shërbesë.

Qeshni me ta. Gëzohuni me ta. Vajtoni me ta. Respektojini ata. Shërojeni, lartësojeni dhe forcojini ata.

Përpiquni fort ta imitoni dashurinë e Krishtit dhe të keni dhembshuri për të tjerët – madje edhe për ata që janë të pasjellshëm ndaj jush, që tallen me ju dhe dëshirojnë t’ju lëndojnë. Duajini ata dhe trajtojini si bashkëfëmijë të Atit Qjellor.

Së treti, përpiquni fort të ecni në shtegun e dishepullimit. Ndërsa dashuria juaj për Perëndinë dhe fëmijët e Tij thellohet, ashtu thellohet edhe zotimi juaj për ta ndjekur Jezu Krishtin.

Ju mësoni për udhën e Tij duke u ushqyer me bollëk me fjalën e Tij dhe duke ua vënë veshin e duke i zbatuar mësimet e profetëve dhe të apostujve bashkëkohorë. Ju rriteni në vetëbesim e guxim për të ndjekur udhën e Tij teksa komunikoni me Atin Qjellor me një zemër që e pranon mësimin e të përlulur.

Ecja në shtegun e dishepullimit kërkon praktikë – çdo ditë, pak nga pak, “hir pas hiri”¹⁰, “r[r]jegull mbi r[r] egull”¹¹. Ndonjëherë dy hapa përpara dhe një hap prapa.

Gjëja e rëndësishme është që të mos dorëzoheni; vazhdoni përpikuni për ta bërë atë siç duhet. Ju përfundimisht do të bëheni më të mirë, më të lumtur e më të vërtetë. Bisedimi me të tjerët për besimin tuaj do të bëhet normal dhe i natyrshëm. Në fakt, ungjilli do të jetë një pjesë kaq thelbësore, e çmuar e jetës suaj sa që do të duket një gjë e panatyrshme të mos flasësh për të me të tjerët. Kjo mund të mos ndodhë menjëherë – është një përpjekje që zgjat gjatë gjithë jetës. Por do të ndodhë.

Së katërti, shpreheni atë që keni në zemër. Nuk po kërkoj që të qëndroni në një cep të rrugës me një megafon dhe të thoni me zë të lartë vargje nga Libri i Mormonit. Ajo që po kërkoj është që gjithmonë të kërkonti mundësi për ta përmendur besimin tuaj në mënyra të natyrshme dhe normale me njerëzit – si personalisht ashtu edhe në internet. Po kërkoj që të “qëndroni si dëshmitarë”¹² të fuqisë së ungjillit në të gjitha kohët – dhe kur të jetë e nevojshme, përdorni fjalët.¹³

Për shkak se “ungjilli [i] Krishtit . . . është fuqia e Perëndisë për shpëtimin”, ju mund të keni vetëbesim, guxim dhe përlulesi teksa e përhapni atë.¹⁴ Vetëbesimi, guximi dhe përlulesia mund të duken si cilësi kontradiktore, por nuk janë të tilla. Ato pasqyrojnë ftesën e Shpëtimtarit që të mos i fshihni vlerat dhe parimet e ungjillit nën babunë, por ta lini dritën tuaj të shndritë, që veprat tuaja të mira të mund ta lëvdojnë Atin tuaj në Qiell.¹⁵

Ka shumë mënyra normale dhe të natyrshme për ta bërë këtë gjë, që nga veprimet e përditshme dashamirëse deri te dëshmitë vetjake në YouTube, Facebook, Instagram ose Twitter e deri te bisedat e thjeshta me njerëz që takoni. Këtë vit ne po mësojmë nga Dhiata e Re në shtëpitë tona dhe në Shkollën e së Dielës. Çfarë mundësie e mrekullueshme për t’i ftuar miqtë dhe fqinjët në kishë dhe në shtëpitë tuaja

për të mësuar me ju rreth Shpëtimtarit! Tregojuni atyre programin kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit], ku ata mund të gjejnë manualin “*Eja, më Ndiq*”. Nëse njihni të rinj dhe familjet e tyre, jepuni broshurën “*Për Forcën e Rinisë*” dhe ftojini të vijnë e të shohin se si të rinjtë tanë përpikën fort të jetojnë sipas atyre parimeve.

Nëse dikush ju pyet për fundjavën, mos ngurroni të flisni për atë që keni përjetuar në kishë. Flisni për fëmijët e vegjël, të cilët qëndruan përpara një bashkësie dhe kënduan me zell se si po përpikën të jenë si Jezusi. Flisni për grupin e të rinjve që shpenzuan kohë duke ndihmuar të moshuarit në shtëpitë e të moshuarve për të përpiluar historitë vetjake. Flisni për ndryshimin e kohëve të fundit në programin tonë për mbledhjen e së dielës dhe se si ai e bekon familjen tuaj. Ose shpjegoni se përse ne e theksojmë se kjo është Kisha e Jezu Krishtit dhe se ne jemi *shenjtorë* të ditëve të mëvonshme, pikërisht siç edhe anëtarët e Kishës së lashtë u quajtën *shenjtorë*.

Në çfarëdo mënyre që duket e natyrshme dhe normale për ju, tregojuni njerëzve përse Jezu Krishti dhe Kisha e Tij janë të rëndësishme për ju. Ftojini ata të “*[vijnë] e [të] shohin*”¹⁶. Më pas nxitini ata të vijnë e të ndihmojnë. Ka mundësi të shumta që njerëzit të ndihmojnë në Kishën tonë.

Lutuni jo vetëm që misionarët t’i gjejnë të zgjedhurit. Lutuni çdo ditë me gjithë zemër që ju do t’i gjeni ata që do të vijnë e do të shohin, do të vijnë e do të ndihmojnë, dhe do të vijnë e do të qëndrojnë. Mbajini të informuar misionarët kohëplotë. Ata janë si engjëj, gati për të ndihmuar!

Ndërsa e përhapni lajmin e mirë, ungjillin e Jezu Krishtit, bëjeni këtë me dashuri e durim. Në qoftë se ndërveprojmë me njerëzit me shpresën e vetme se së shpejti ata do të veshin kominoshen e bardhë dhe do të kërkojnë udhëzime për vaskën më të afërt të pagëzimit, ne po e bëjmë gabim këtë.

Disa që vijnë e shohin, ndoshta, nuk do të bashkohen kurrë me Kishën; disa do të bashkohen në një kohë të mëvonshme. Kjo është zgjedhja e tyre. Por kjo

nuk e ndryshon dashurinë tonë për ta. Dhe kjo nuk i ndryshon përpjekjet tona entuziaste që të vazhdojmë t’i ftojim individët dhe familjet që të vijnë e të shohin, të vijnë e të ndihmojnë dhe të vijnë e të qëndrojnë.

Së pesti, mirëbesoni se Zoti do të bëjë mrekullitë e Tij. Kuptojeni se nuk është puna juaj për t’i kthyer njerëzit në besim. Ky është roli i Frymës së Shenjtë. Roli juaj është që të tregoni atë që është në zemrën tuaj dhe të jetoni në përputhje me bindjet tuaja.

Ndaj, mos u shkurajoni nëse dikush nuk e pranon menjëherë mesazhin e ungjillit. Ky nuk është një dështim vetjak.

Kjo është mes individit dhe Atit Qjellor.

Përgjegjësia juaj është ta doni Perëndinë dhe t’i doni të afërmit tuaj, fëmijët e Tij.

Beso, duaj, bëj.

Ndiqeni këtë shteg dhe Perëndia do të bëjë mrekulli nëpërmjet jush për t’i bekuar fëmijët e Tij të çmuar.

Këto pesë sugjerime do t’ju ndihmojnë të bëni atë që dishepujt e Jezu Krishtit kanë bërë që nga kohët e lashta. Ungjilli i Tij dhe Kisha e Tij janë një pjesë e rëndësishme e jetës suaj dhe e asaj që jeni e që bëni. Prandaj, ftojini të tjerët të vijnë e të shohin, dhe të vijnë e të ndihmojnë, dhe Perëndia do ta bëjë punën e Tij shpëtuese, dhe ata do të vijnë e do të qëndrojnë.

Por, po Sikur të Jetë e Vështirë?

“Por”, mund të pyetni ju, “po sikur ta bëj të gjithë këtë dhe njerëzit të reagojnë keq? Po sikur të jenë kritikë rreth Kishës? Po sikur të mos jenë më miqtë e mi?”

Po, kjo mund të ndodhë. Që prej kohëve të lashta, dishepujt e Jezu Krishtit shpesh kanë qenë të përndjekur.¹⁷ Apostulli Pjetër tha: “Gëzohuni . . . ndërsa ju merrni pjesë nga mundimet e Krishtit”¹⁸. Shenjtorët e hershëm u gëzuan “sepse qenë çmuar të denjë të fyhen për emrin e Jezusit”¹⁹.

Kujtoni, Zoti punon në mënyra të mistershme. Mund të ndodhë që prej përgjigjes suaj si të Krishtit ndaj refuzimit, një zemër e ngurtësuar të mund të zbutet.

Si një Apostull i Zotit Jezu Krisht, unë ju bekoj me *vetëbesimin* që të jeni një dëshmi e gjallë e vlerave të ungjillit, me *guximin* që gjithmonë të njiheni si një anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, me *përrulësinë* për të ndihmuar në punën e Tij si shprehje e dashurisë suaj për Atin Qjellor dhe fëmijët e Tij.

Miqtë e mi të dashur, ju do të gëzoheni të dini se jeni një pjesë e rëndësishme në mbledhjen e parathënë kohë më parë të Izraelit, duke e përgatitur

ardhjen e Krishtit në “fuqi dhe lavdi të madhe, me të gjithë engjëjt e shenjtë”²⁰.

Ati Qjellor ju njeh. Zoti ju do. Perëndia do t’ju bekojë. Kjo punë është e shuguruar prej Tij. Ju mund ta bëni këtë. Ne të gjithë mund ta bëjmë këtë së bashku.

Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

- Profeti i madh Nefi pa në vegim që edhe pse Kisha e Qengjit të Perëndisë do të përhapej “mbi të gjithë faqen e tokës”, për shkak të ligësisë në botë, përgjithësisht “numrat e saj [do të] ishin të pakta” (1 Nefi 14:12; shih edhe Lluca 12:32).
- Për shembull, një studim i kohëve të fundit nga Qendra Kërkimore Pju zbuloi se në Shtetet e Bashkuara “përqindja e të rriturve (mosha 18 vjeç e lart) që e përshkruajnë veten si të krishterë është ulur me gati tetë pikë përqindje në vetëm shtatë vjet, nga 78.4% në . . . 2007 në 70.6% në 2014. Për të njëjtin periudhë, përqindja e amerikanëve që nuk kanë lidhje fetare – duke e përshkruar veten si ateist, agnostik apo ‘asgjë në veçanti’ – është rritur më shumë se gjashtë pikë, nga 16.1% në 22.8%” (“America’s Changing Religious Landscape”, Qendra Kërkimore Pju, 12 maj 2015, pewforum.org).
- Fjala *ungjill* do të thotë “lajm i mirë”. Lajmi i mirë është se Jezu Krishti ka bërë një Shlyerje të përsosur që do ta shëlbojë të gjithë njerëzimin prej varrit dhe do ta shpërblejë çdo njeri sipas veprave të tij apo të saj. Kjo Shlyerje filloi me caktimin e Tij në botën para lindjes, vazhdoi gjatë qëndrimit të Tij të përkohshëm në vdekshmëri dhe kulmoi me Ringjalljen e Tij të lavdishme. Analet biblike për jetën në vdekshmëri, shërbesën dhe sakrificën e Tij, quhen Ungjij: Mateu, Marku, Lluca dhe Gjoni.
- Mateu 28:19.
- “Në të vërtetë unë ju them, miqtë e mi, unë ua lë këto thënie që t’i përsiatni në zemrat tuaja” (Doktrina e Besëlidhje 88:62).
“Vër re, unë të them se ti duhet ta studiosh atë tërësisht në mendjen tënde; më pas ti duhet të më pyesësh nëse është e drejtë dhe nëse është e drejtë, unë do të bëj që kraharori yt do të digjet përbrenda; si rrjedhim, do ta ndiesh që është e drejtë” (Doktrina e Besëlidhje 9:8).
- Presidenti Dejvid O. Mek-Kei e nxiste “çdo anëtar [të ishte] një misionar” kur ai kryesoi në Misionin Europian nga viti 1922 deri në 1924, dhe ai dha të njëjtin mesazh në Kishë në konferencën e përgjithshme qysh në vitin 1952 (shih “Every Member a Missionary” Motto Stands Firm Today”, Church News, 20 shkurt 2015, news.ChurchofJesusChrist.org)
- Doktrina e Besëlidhje 64:34.
- Shih Mateu 22:37–38.
- Shih Mateu 22:39.
- Doktrina e Besëlidhje 93:12.
- Isaia 28:10.
- Mosia 18:9.
- Ky mendim shpesh i atribuohet Shën Françeskut të Asisit; shih edhe Gjoni 10:36–38.
- Romakëve 1:16.
- Shih Mateu 5:15–16.
- Gjoni 1:46; theksimi i shtuar.
- Shih Gjoni 15:18.
- 1 Pjetër 4:13, Varianti Standard në Anglisht; shih edhe vargjet 1–19 për më shumë [informacion] mbi mënyrën se si pasuesit e Krishtit duhet ta shohin vuajtjen për hir të ungjillit.
- Veprat e Apostujve 5:41.
- Doktrina e Besëlidhje 45:44.

NGA PESHKOPI W. KRISTOFER UADELL,
Këshilltar i Dytë në Peshkopatën Kryesuese

Pikërisht siç Bëri Ai

Ndërsa përpiqemi të japim shërbesë pikërisht siç bëri Ai, neve do të na jepen mundësi për ta harruar veten dhe për t'i ngritur të tjerët moralisht.

Gati 18 muaj më parë, në vjeshtën e vitit 2017, vëllai im 64-vjeçar, Majku, më njoftoi se ishte diagnostikuar me kancer në pankreas. Gjithashtu më tha se kishte marrë një bekim priftërie nga mësuesi i tij i shtëpisë dhe se ishte takuar me peshkopin e vet. Ai më vonë më dërgoi me mesazh një fotografi të Tempullit të Oklandit në Kaliforni, e nxjerrë nga spitali ku po merrte kurimin, me fjalët: “Shih se çfarë mund të shoh nga dhoma ime e spitalit”¹.

U habita nga komentet e tij rreth mësuesve të shtëpisë, bekimeve të priftërisë, peshkopëve e tempujve, po ashtu siç u habita për kancerin. Duhet të dini se Majku, një prift në Priftërinë

Aarone, nuk e kishte frekuentuar rregullisht kishën për gati 50 vjet.

Si familje, ne ishim gati po aq të interesuar për përparimin e tij shpirtëror sa ç’ishim për përparimin e tij në luftën ndaj kancerit, kryesisht për shkak të pyetjeve të tij tashmë të shpeshta rreth Librit të Mormonit, fuqisë vulosëse dhe jetës pas vdekjes. Teksa muajt kaluan dhe kanceri u përhap, nevoja për trajtim shtesë dhe më të specializuar më së fundi e solli Majkun në Jutë dhe në Institutin Hantsman për Kancerin.

Pak kohë pas mbërritjes së tij, Majku pati një vizitë nga Xhon Hollbruku, udhëheqësi i misionit të lagjes që shërbente në godinën mjekësore ku ai po jetonte tani. Xhoni tha

se “ishte e dukshme për mua që Majku ishte një bir i Perëndisë” dhe se ata shpejt krijuan një lidhje dhe një miqësi që çoi drejt bërjes së Xhonit vëllai shërbëstar de fakto i Majkut. Atij iu bë një ftesë e menjëhershme për të ftuar misionarët që t’i vinin për vizitë, të cilën vëllai im e refuzoi me mirësjellje, por pas një muaji të miqësisë së tyre, Xhoni e pyeti sërish, duke i shpjeguar Majkut: “Mendoj se do të të pëlqejë ta dëgjosh mesazhin e ungjillit”². Këtë radhë ftesa u pranua, gjë që çoi drejt takimeve me misionarët, si edhe vizitave me Peshkopin Xhon Sharp, bisedat e të cilëve bënë më së fundi që Majku të merrte bekimin e tij patriarkal, 57 vjet pas pagëzimit të tij.

Në fillim të dhjetorit të vitit të kaluar, pas muaj kurimesh, Majku vendosi t’i ndalonte trajtimet për kancerin, që po i shkaktonin efekte të rënda dytësore, dhe e lejoi sëmundjen thjesht të vazhdonte rrugën e saj. U njoftuam nga mjeku i tij se Majku kishte përafërsisht tre muaj jetë. Ndërkohë, pyetjet për ungjillin vazhduan – sikurse vizitat dhe përkrahja nga udhëheqësit vendorë të priftërisë. Gjatë vizitave tona me Majkun, shpesh shihnim një kopje të hapur të Librit të Mormonit pranë shtratit, teksa diskutonim për Rivendosjen e ungjillit, çelësat e priftërisë, ordinancat e tempullit dhe natyrën e përjetshme të njeriut.

Nga mesi i dhjetorit, me bekimin e vet patriarkal në duar, Majku në fakt dukej se po fitonte forcë dhe prognoza e tij për të paktën tre muaj jetë më shumë dukej e mundshme. Madje bëme plane që ai ta kalonte me ne Krishtlindjen, Vitin e Ri dhe kohën më pas. Më 16 dhjetor mora një telefonatë të papritur nga Peshkopi Sharp, i cili më informoi se ai dhe presidenti i kishit e kishin intervistuar Majkun, e kishin gjetur të denjë për të marrë Priftërinë Melkize-deke dhe më pyetën se kur do të isha në gjendje të merrja pjesë. Ordinanca u caktua për atë të premtë, më 21 dhjetor.

Kur dita mbërriti, gruaja ime, Karola, dhe unë arritëm te godina mjekësore dhe u takuam menjëherë me personelin në korridorin pranë dhomës së tij dhe u njoftuam se Majku nuk

kishte puls. Hymë në dhomë ku gjetëm patriarkun, peshkopin e tij dhe presidentin e tij të kunjit tashmë duke pritur – dhe atëherë Majku i hapi sytë. Më njohu dhe tha se mund të më dëgjonte dhe ishte gati për të marrë priftërinë. Pesëdhjetë vjet pasi Majku ishte shuguruar prift në Priftërinë Aarone, unë pata privilegjin, me ndihmën e udhëheqësve të tij vendorë, që t’i jepja Priftërinë Melkizedeke dhe ta shuguroja vëllanë tim në detyrën e plakut. Pesë orë më vonë Majku ndërroi jetë, duke kaluar velin që të takohej me prindërit tanë si mbajtës i Priftërisë Melkizedeke.

Vetëm një vit më parë, një thirrje iu drejtua nga Presidenti Rasëll M. Nelson secilit prej nesh që të kujdesemi për vëllezërit dhe motrat tona në një “mënyrë më të lartë, më të shenjtë”³. Duke folur për Shpëtimtarin, Presidenti Nelson na mësoi se “ngaqë kjo është Kisha e Tij, ne si shërbëtorë të Tij do t’i japim shërbesë individit, pikërisht siç bëri Ai. Ne do të japim shërbesë në emër të Tij, me fuqinë dhe autoritetin e Tij dhe me mirësinë e Tij plot dashuri.”⁴

Si përgjigje ndaj asaj ftese nga një profet i Perëndisë, përpjekje mbresëlënëse për t’i dhënë shërbesë individit po ndodhin anembanë botës, si në përpjekje të bashkërenduara ndërkohë që anëtarët përmbushin detyrat e tyre për dhënien e shërbesës, ashtu edhe në atë që unë e quaj dhënie shërbese “të improvizuar”, kur kaq shumë njerëz

tregojnë dashuri si e Krishtit si përgjigje ndaj mundësive të papritura. Në vetë familjen tonë ne e dëshmuam, nga afër, këtë lloj dhënieje të shërbesës.

Xhoni, i cili ishte miku i Majkut, vëllai shërbëstar dhe një ish-president misioni, u thoshte dikur misionarëve të tij që “nëse dikush është në një listë ku thuhet ‘i painteresuar’, mos hiqni dorë. Njerëzit ndryshojnë.” Më pas ai na tha: “Majku ndryshoi fuqishëm”⁵. Xhoni ishte fillimisht një mik, duke dhënë nxitjen dhe përkrahjen e vazhdueshme – por dhënia e shërbesës prej tij nuk u ndal te vizitat miqësore. Xhoni e dinte se një shërbëstar është më shumë se një mik dhe se miqësia shtohet kur japim shërbesë.

Nuk është e nevojshme që dikush të jetë duke vuajtur, si vëllai im, nga një sëmundje vdekjeprurëse, që të ketë nevojë për shërbimin e dhënies së shërbesës. Ato nevoja vijnë në një larmi formash, madhësish dhe kushtesh. Një prind i vetëm, një çift më pak aktiv, një adoleshent që po has probleme, një nënë tepër e zënë me punë, një sprovë besimi, ose çështjet financiare, shëndetësore apo martesore – lista është thuajse e pafundme. Sidoqoftë, ashtu si Majku, askush nuk është endur aq larg dhe nuk është kurrë tepër vonë sa të mos arrihet nga ndihma plot dashuri e Shpëtimtarit.

Na mësohet nga faqja e Kishës në internet për dhënien e shërbesës se

“ndërkohë që ka shumë qëllime për dhënien e shërbesës, përpjekjet tona për të dhënë shërbesë duhet të udhëhiqen nga dëshira për t’i ndihmuar të tjerët që të arrijnë një kthim më të thelluar në besim si individë dhe për t’u bërë më shumë si Shpëtimtari”⁶. Plaku Nil A. Andersen e shprehu në këtë mënyrë:

“Një njeri me zemër të mirë mund ta ndihmojë dikë që të rregullojë një gomë makine, të çojë një shok dhome te mjeku, të hajë drekë me dikë që është i trishtuar, ose t’i buzëqeshë dhe ta përshëndetë për t’ia lumturuar ditën.

Por një ndjekës i urdhërimit të parë do t’u shtojë natyrshëm [veprime të tjera] këtyre veprimeve të rëndësishme të shërbimit.”⁷

Duke i dhënë formë dhënies së shërbesës sonë sipas mënyrës së Jezu Krishtit, është e rëndësishme të kujtojmë se përpjekjet e Tij për të dhënë dashuri, për të lartësuar, shërbyer dhe bekuar kishin një qëllim më të lartë sesa plotësimi i nevojave të ngutshme. Sigurisht që Ai i dinte nevojat e tyre të përditshme dhe pati dhembshuri për vuajtjen e tyre të asaj kohe, ndërkohë që Ai shëroi, ushqeu, fali dhe dha mësim. Por Ai donte të bënte më shumë sesa thjesht të kujdesej për të sotmen. Ai donte që njerëzit përreth Tij ta ndiqnin Atë, ta njihnin Atë dhe të arrinin potencialin e tyre hyjnor.⁸

Ndërsa përipiqemi të japim shërbesë pikërisht siç bëri Ai⁹, neve do të na

jepen mundësi për ta harruar veten dhe për t'i ngritur të tjerët moralisht. Këto mundësi mund të jenë shpesh jo të lehta dhe e vënë në provë dëshirën tonë për t'u bërë më shumë si Mësuesi, shërbimi më i madh nga të gjitha shërbimet që Ai dha, Shlyerja e Tij e pafundme, në asnjë mënyrë nuk ishte e lehtë. Te Mateu kapitulli 25 na kujtohet se çfarë ndien Zoti për ne, kur, sikurse Ai, ne jemi të ndjeshëm ndaj vështirësive, sprovave dhe sfidave me të cilat përballen kaq shumë njerëz, por të cilat shpesh mund të anashkalohen:

“Ejani, të bekuar të Atit tim; merrni në trashëgim mbretërinë që u bë gati për ju që nga krijimi i botës.

Sepse pata uri dhe më dhatë për të ngrënë, pata etje dhe më dhatë për të pirë; isha i huaj dhe më pritët. . . .

Atëherë të drejtët do t'i përgjigjen duke thënë: ‘Zot, kur të pamë të uritur dhe të dhamë për të ngrënë; ose të etur dhe të dhamë për të pirë?’

Dhe kur të pamë të huaj dhe të pritëm?’ . . .

Dhe Mbreti duke iu përgjigjur do t'u thotë: ‘Në të vërtetë po ju them: sa herë ia keni bërë këtë ndonjërit prej këtyre vëllezërve të mi më të vegjël, këtë ma bëtë mua.’¹⁰

Qoftë kur shërbejmë si vëllezër ose motra shërbestare apo thjesht kur bëhemi të vetëdijshëm për një njeri nevojtar, ne nxitemi të kërkojmë udhërrëfim dhe drejtim nga Shpirti – dhe më pas të veprojmë. Mund të vrasim mendjen se si të shërbejmë sa më mirë, por Zoti e di dhe nëpërmjet Shpirtit të Tij ne do të drejtohem gjatë përpjekjeve tona. Sikurse Nefi që u “udhëh[oa] nga Shpirti, duke mos ditur më parë gjërat që [ai] duhet të bë[nte]”¹¹, edhe ne do të udhëhiqemi nga Shpirti ndërsa përpiqemi fort të bëhemi mjete në duart e Zotit për t'i bekuar fëmijët e Tij. Ndërsa kërkojmë udhërrëfimin e Shpirtit dhe i mirëbesojmë Zotit, ne do të vendosemi në situata dhe rrethana ku mund të veprojmë e bekojmë – me fjalë të tjera, të japim shërbesë.

Mund të ketë raste të tjera kur ne e shohim një nevojë, por ndihemi të përshtatshëm për t'u përgjigjur, duke supozuar se ajo që kemi për të dhënë, është e pamjaftueshme. Të bëjmë

“pikërisht siç bëri Ai”¹², megjithatë, do të thotë të shërbejmë duke dhënë atë që jemi në gjendje të japim dhe të mirëbesojmë se Zoti do t'i lartësojë përpjekjet tona për t'i bekuar “bashkudhëtarët tanë në këtë udhëtim në vdekshmëri”¹³. Për disa mund të jetë dhënia e dhuratës së kohës dhe talenteve; për të tjerët, mund të jetë një fjalë e mirë ose dhënia e ndihmës fizike. Edhe pse mund të ndiejmë se përpjekjet tona janë të papërshtatshme, Presidenti Dallin H. Oaks tregoi një parim të rëndësishëm lidhur me gjërat “e vogla dhe të thjeshta”. Ai na mësoi se veprimet e vogla dhe të thjeshta janë të fuqishme pasi ato ftojnë “shoqërimin e Frymës së Shenjtë”¹⁴, një shoqërim që e bekon si dhënësin ashtu edhe marrësin.

Duke e ditur se shpejt do të vdiste, vëllai im, Majku, komentoi: “Është mahnitëse se si kanceri në pankreas mund të të bëjë të përqendrohesh tek ajo që ka më shumë rëndësi”¹⁵. Falë burrave dhe grave të mrekullueshme që e kuptuan nevojën, nuk gjykuan dhe dhanë shërbesë si Shpëtimtari, nuk ishte tepër vonë për Majkun. Për disa, ndryshimi mund të vijë më herët; për të tjerët ndoshta përtej velit. Megjithatë, ne duhet të mbajmë mend se nuk është kurrë tepër vonë dhe askush nuk është endur aq larg nga shtegu sa ai ose ajo të

mos arrihet nga Shlyerja e pafundme e Jezu Krishtit, e cila është e pakufishme në kohëzgjatjen dhe qëllimin e saj.

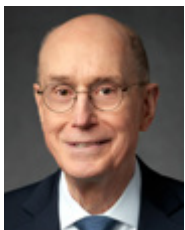
Në konferencën e përgjithshme të tetorit të kaluar, Plaku Dejll G. Renland na mësoi që “pavarësisht se sa kohë kemi qenë larg shtegut . . . , në çastin kur vendosim të ndryshojmë, Perëndia na ndihmon të kthehemi”¹⁶. Ai vendim për të ndryshuar, sidoqoftë, është shpesh rrjedhojë e një ftese, e tillë si: “Mendoj se do të të pëlqejë ta dëgjosh mesazhin e ungjillit”. Ashtu siç nuk është kurrë tepër vonë për Shpëtimtarin, nuk është kurrë shumë shpejt për ne që të bëjmë një ftesë.

Kjo periudhë Pashke na siguron, edhe njëherë, një mundësi të mrekullueshme për të reflektuar mbi flijimin e madh shlyes të Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit dhe asaj që Ai bëri për secilin prej nesh me një çmim kaq të jashtëzakonshëm – një çmim që Ai Vetë shpalli se e “bëri [Atë], më [të] madhi[n e] të gjithëve, të dridhe[j] për shkak të dhembjes”. “Megjithatë”, thotë Ai, “unë mora pjesë e i mbarova përgatitjet e mia për fëmijët e njerëzve”¹⁷.

Unë dëshmoj se ngaqë Ai “mbaro[i]”, do të ketë gjithmonë shpresë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Bashkëbisedim vetjak.
2. Bashkëbisedim me Xhon Holbrukun.
3. Rasëll M. Nelson, “Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 6.
4. Rasëll M. Nelson, “Dhënia e Shërbesës me Fuqinë dhe Autoritetin e Perëndisë”, *Liahona*, maj 2018, f. 69.
5. Bashkëbisedim me Xhon Holbrukun.
6. “Parimet e Dhënies së Shërbesës: Qëllimi që do ta Ndryshojë Dhënien e Shërbesës Sonë”, *Liahona*, janar 2019, f. 8; shih edhe ministering.ChurchofJesusChrist.org.
7. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (takim shpirtëror në Universitetin “Brigam Jang”, 10 prill 2018), f. 3, speeches.byu.edu.
8. Shih “Qëllimi që do ta Ndryshojë Dhënien e Shërbesës Sonë”, f. 8–10.
9. Shih 3 Nefi 17:9–10, 20–21.
10. Mateu 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1 Nefi 4:6.
12. Shih 3 Nefi 17:9–10, 20–21.
13. Tomas S. Monson, “Dashuria – Thelbi i Ungjillit”, *Liahona*, maj 2014, f. 91.
14. Dallin H. Oaks, “Gjëra të Vogla dhe të Thjeshta”, *Liahona*, maj 2018, f. 90.
15. Bashkëbisedim vetjak.
16. Dejll G. Renland, “Zgjidhni Sot”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 106.
17. Doktrina e Besëlidhje 19:18–19.

NGA PRESIDENTI HENRI B. AJRING,
Këshilltar i Dytë në Presidencën e Parë

Një Shtëpi ku Banon Shpirti i Zotit

Ju do t'i zbuloni disa nga gëzimet tuaja më të mëdha gjatë përpjekjeve tuaja për ta bërë shtëpinë tuaj një vend besimi në Zotin Jezu Krisht dhe një vend që përshkohet nga dashuria.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, jam mirënjohës që jam ftuar për t'ju folur në këtë Konferencë të Përgjithshme Vjetore të 189-të të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Në këtë datë në vitin 1830, Jozef Smithi organizoi Kishën nën drejtimin e Zotit. Kjo u bë në shtëpinë e familjes Uitmer afër Fajetit në Nju-Jork. Atje atë ditë ishin gjashtë anëtarë dhe rreth 50 njerëz të tjerë të interesuar.

Edhe pse nuk e di se çfarë tha Profeti Jozef apo si u duk kur qëndroi përpara atij grupi të vogël, unë e di se çfarë ndien ata njerëz me besim te Jezu Krishti. Ata e ndien Frymën e Shenjtë dhe ndien se ishin në një vend të shenjtë. Me siguri ndien se ishin të bashkuar në një.

Ajo ndjenjë e mrekullueshme është ajo që ne të gjithë e duam në shtëpitë tona. Është një ndjenjë që vjen nga të qenit, siç e përshkroi Pali, të "kontrolluar nga Fryma"¹.

Qëllimi im sot është të jap mësim atë që unë di për mënyrën se si ne mund të kualifikohemi për atë ndjenjë më shpesh dhe ta ftojme atë të jetojmë më gjatë në

familjet tona. Siç e dini nga përvoja, ajo nuk është e lehtë për t'u bërë. Grindja, krenaria dhe mëkati duhet të lihen jashtë shtëpisë sonë. Dashuria e pastër e Krishtit duhet të vijë në zemrat e njerëzve në familjen tonë.

Adami dhe Eva, Lehi dhe Saria, dhe prindër të tjerë që i njohim nga

shkrimet e shenjta, zbuluan se kjo ishte një sfidë e vështirë. Prapëseprapë ka shembuj nxitës të lumturisë së qëndrueshme në familje dhe shtëpi që na japin siguri. Dhe ata shembuj na lejojnë të kuptojmë mënyrën se si kjo mund të ndodhë për ne dhe familjet tona. Ju e mbani mend tregimin nga 4 Nefi:

"Dhe ndodhi që nuk pati grindje në tokë, për shkak të dashurisë së Perëndisë që jetonte në zemrat e njerëzve.

Dhe nuk pati zili, as luftime, as trazira, as lavirësi, as gënjeshtër, as vrasje, as ndonjë lloj ndyrësie; dhe me siguri nuk mund të kishte një popull më të lumtur mes gjithë njerëzve të krijuar nga dora e Perëndisë.

Nuk kishte as vjedhës, as vrasës, as nuk kishte Lamanitë, as ndonjë lloj tjetër -itësh; por ata ishin të gjithë një, fëmijë të Krishtit dhe trashëgimtarë të mbretërisë së Perëndisë.

Dhe sa të bekuar ishin ata! Pasi Zoti i bekoji në të gjitha veprimet e tyre; po, madje, ata qenë të bekuar dhe përparuan derisa kaluan njëqind e dhjetë vjet; dhe brezi i parë pas Krishtit kishte vdekur dhe nuk kishte grindje në gjithë vendin."²

Siç e dini, ajo kohë e lumtur nuk zgjati përgjithmonë. Tregimi te 4 Nefi përshkruan simptomat e mundshme të rënies shpirtërore mes një grupi njerëzish të mirë. Është një model që është shfaqur për shekuj me radhë në të gjithë popujt, në bashkësi dhe, më e

trishtueshmja, në familje. Duke e studiuar atë model, ne mund të shohim se si mund t'i mbrojmë dhe madje t'i rritim ndjenjat e dashurisë në familjen tonë.

Këtu është modeli i rënies që u shfaq pas 200 vjetësh nga të jetuarit në paqen e përsosur që e sjell ungjilli:

Krenaria hyri dalëngadalë.

Njerëzit nuk i jepnin më njëri-tjetrit nga gjërat që kishin.

Ata filluan ta shohin veten në shtresa shoqërore më të larta ose më të ulëta.

Ata filluan ta dobësonin besimin e tyre te Jezu Krishti.

Ata filluan të urrenin.

Ata filluan të kryenin çdo lloj mëkati.

Prindërit e urtë do të jenë mjaft vigjilentë për t'i vënë re ato simptoma kur shfaqen midis pjesëtarëve të familjes së tyre. Ata, sigurisht, që do të shqetësohen. Por do ta dinë se shkaku themelor është ndikimi i Satanit që përpiket t'i zbrisë njerëzit e mirë nëpër një shteg mëkati dhe si rrjedhojë ta humbasin ndikimin e Frymës së Shenjtë. Prandaj prindi i urtë do të shohë se gjendet mundësia për ta drejtuar secilin fëmijë, dhe veten e tyre, për ta pranuar më plotësisht ftesën e Zotit për të ardhur tek Ai.

Ju mund të mos keni shumë sukses kur i bëni thirrje një fëmije të pendohet, për shembull, për krenarinë. Ju mund të përpiqeni t'i bindni fëmijët që të japin më me bujari nga ajo që kanë. Ju mund t'u kërkonti atyre që të mos ndihen se janë më të mirë se dikush tjetër në familje. Por atëherë ju arrini në simptomën që e përshkrova më parë si: "Ata filluan ta dobësonin besimin e tyre te Jezu Krishti".

Ai është çelësi për ta drejtuar familjen tuaj që të ngrihet në atë vend shpirtëror që ju dëshironi për ta – dhe që ju të jeni atje me ta. Kur i ndihmoni ata të rriten me besimin se Jezu Krishti është Shëlbuesi i tyre i dashur, ata do të ndiejnë dëshirën për t'u penduar. Ndërsa e bëjnë këtë, përlësia do të fillojë ta zëvendësojë krenarinë. Kur fillojnë të ndiejnë se çfarë u ka dhënë Zoti atyre, ata do të duan të japin më me bujari. Rivaliteti për të qenë të rëndësishëm ose për vëmendje do të

zvogëlohet. Urrejtja do të dëbohet nga dashuria. Dhe përfundimisht, ashtu siç veproi për njerëzit e kthyer në besim nga mbreti Beniamin, dëshira për të bërë mirë do t'i forcojë ata kundrejt tundimit për të mëkatuar. Populli i mbretit Beniamin dëshmoi se ata "nuk k[ishin] më prirje të bëj[n]ë keq"³.

Prandaj ndërtimi i besimit te Jezu Krishti është fillimi i heqjes rrënjësore të rënies shpirtërore në familjen tuaj dhe në shtëpinë tuaj. Ai besim ka më shumë gjasë të sjell pendim sesa predikimi nga ana juaj kundër çdo simptome të rënies shpirtërore.

Ju do të drejtoheni më mirë nëpërmjet shembullit. Pjesëtarët e familjes dhe të tjerët duhet t'ju shohin duke e rritur vetë besimin tuaj te Jezu Krishti dhe tek ungjilli i Tij. Kohët e fundit ju është dhënë ndihmë e madhe. Prindërit në Kishë janë bekuar me një program të frymëzuar mësimor

për familjet dhe individët. Ndërsa e përdorni atë, ju do të ndërtoni besimin tuaj dhe besimin e fëmijëve tuaj te Zoti Jezu Krishti.

Rritja në Besim

Besimi juaj te Shpëtimtari është rritur ndërsa e ndoqët sugjerimin e Presidentit Rasëll M. Nelson për ta rilexuar Librin e Mormonit. Ju shenjuat fragmente dhe fjalë që i drejtoheshin Shpëtimtarit. Besimi juaj te Jezu Krishti u rrit. Por si një bimë e re, një besim i tillë te Jezu Krishti do të vyshket nëse nuk gjeni vendosmëri të vazhdueshme për të përsiatuar dhe për t'u lutur që ta rritni atë.

Shembulli juaj i rritjes në besim mund të mos ndiqet nga të gjithë pjesëtarët e familjes suaj tani. Por merrni zemër nga përvoja e Alma të Riut. Gjatë nevojës së tij të dhembshme për pendim dhe falje, ai kujtoi besimin e atit të tij te

Jezu Krishti. Fëmijët tuaj mund ta kujtojnë besimin tuaj të Shpëtimtari në një çast kur dëshpërimisht kanë nevojë për pendim. Alma për një çast të tillë tha:

“Dhe ndodhi që ndërsa isha ashtu i torturuar me mundim pasi isha ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia të shumta, vini re, m’u kujtua se kisha dëgjuar atin tim duke u profetizuar njerëzve në lidhje me ardhjen e një Jezu Krishti, një Biri të Perëndisë, për të shlyer mëkatet e botës.

Tani, ndërsa mendja ime po më përqendrohej në këtë mendim, thirra brenda zemrës sime: O Jezus, ti Biri i Perëndisë, ki mëshirë mbi mua që jam në vlerin e hidhësisë dhe që jam rrethuar nga zinxhirët e përjetshëm të vdekjes.

Dhe tani vini re, kur mendova këtë nuk munda t’i kujtoj më dhembjet e mia; po, nuk isha më i ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia.”⁴

Lutja me Dashuri

Përveç shembullit tuaj të rritjes në besim, lutja juaj si një familje mund të luajë një rol vendimtar te bërja e shtëpisë një vend të shenjtë. Një person zakonisht zgjidhet si zëri që do të lutet për familjen. Kur lutja i drejtohet qartë

Perëndisë në emër të njerëzve që gjunjëzohen dhe dëgjojnë, besimi rritet tek të gjithë ata. Ata mund t’i ndiejnë shprehjet e dashurisë për Atin Qiellor dhe për Shpëtimtarin. Dhe kur personi që lutet, i përmend ata që janë gjunjëzuar në atë rreth, të cilët janë në nevojë, të gjithë mund të ndiejnë dashuri për ta dhe për çdo pjesëtar të familjes.

Madje edhe kur pjesëtarët e familjes nuk jetojnë në shtëpi, lutja mund të krijojë lidhje dashurie. Lutja në familje mund të arrijë në anën tjetër të botës. Më shumë sesa një herë kam marrë vesh se një pjesëtar i familjes tepër larg po lutej në të njëjtin çast për të njëjtën gjë si unë. Për mua, thënia e vjetër “Familja që lutet së bashku, qëndron së bashku” mund të ndryshohet në “Familja që lutet së bashku, është së bashku, edhe kur ata janë tepër larg”.

Të Mësojmë të Pendo kemi Herët

Ngaqë asnjëri prej nesh nuk është i përkryer dhe ne lëndohemi kollaj, familjet mund të bëhen vende të shenjta vetëm kur pendo kemi herët dhe sinqerisht. Prindërit mund të japin shembullin e tyre. Për fjalët e rënda ose mendimet e pakëndshme mund të pendo kemi shpejt dhe sinqerisht. Një

shprehje e thjeshtë “Më fal” mund të shërojë plagë dhe ta ftojë faljen si edhe dashurinë.

Profeti Jozef Smith ishte një model për ne ndërsa u përball me sulme të dhunshme, me tradhtarë dhe madje me mosmarrëveshje në familjen e vet. Ai fali shpejt ndonëse e dinte se sulmuesi mund ta sulmonte sërish. Ai kërkoi falje dhe e dha atë lirisht.⁵

Kultivimi i Frymës Misionare

Bijtë e Mosias ishin të vendosur për t’ia paraqitur ungjillin kujtdo. Kjo dëshirë erdhi nga përvoja e tyre vetjake në lidhje me pendimin. Ata nuk mund ta duronin mendimin se ndonjë person po vuante pasojat e mëkatit siç i kishin vuajtur ata. Prandaj ata u përballën me vite refuzimi, vështirësi dhe rrezik për t’ua paraqitur ungjillin e Jezu Krishtit armiqve të tyre. Gjatë procesit ata gjetën gëzim te shumë njerëz që u penduan dhe përjetuan gëzimin nga falja nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit.

Pjesëtarëve të familjes sonë do t’u rritet dëshira për ta përhapur ungjillin kur e ndiejnë gëzimin nga falja. Kjo mund të vijë edhe ndërkohë që ata i përtërijnë besëlidhjet kur marrin sakramentin. Fryma misionare do të

rritet në shtëpitë tona ndërsa fëmijët dhe prindërit e ndiejnë gëzimin nga falja gjatë shërbimit të sakramentit. Nëpërmjet shembullit të tyre të nderimit, si prindërit edhe fëmijët mund ta ndihmojnë njëri-tjetrin që ta ndiejnë atë gëzim. Ai gëzim mund të shkojë më tej duke i kthyer shtëpitë tona në qendra trajnimit të misionarëve. Jo të gjithë mund të shërbejnë në misione, por të gjithë do ta ndiejnë dëshirën për ta përhapur ungjillin, i cili i ka bërë të ndiejnë falje dhe paqe. Dhe pavarësisht nëse tashmë po shërbejnë ose jo në misione kohëplota, të gjithë mund të ndiejnë gëzim për t'ua ofruar ungjillin të tjerëve.

Vizitimi i Tempullit

Si për prindërit edhe për fëmijët, tempulli është mundësia më e mirë për të fituar një ndjenjë dhe një dashuri për vendet qiellore. Kjo është veçanërisht e vërtetë kur fëmijët janë të vegjël. Fëmijët lindin me Dritën e Krishtit. Edhe një foshnjë mund ta ndiejë se tempulli është i shenjtë. Ngaqë prindërit i duan fëmijët e tyre të vegjël, tempulli për ta përfaqëson shpresën që mund t'i kenë fëmijët e vet në familjen e tyre të përjetshme për t'i dashur – përgjithmonë.

Disa prej jush keni fotografi të tempujve në shtëpitë tuaja. Teksa tempujt po shtohen anekënd tokës, është e mundur që shumë prindër ta vizitojnë territorin e tempullit me familjet e tyre. Madje disa mund të jenë në gjendje të marrin pjesë në shtëpitë e hapura kur ndërtohen tempujt. Prindërit mund t'i pyesin fëmijët se si u ndien që ishin afër ose brenda një tempulli.

Çdo prind mund të japë dëshmi se çfarë domethënie ka pasur për të një tempull. Presidenti Ezra Taft Benson, i cili i pëlqente shumë tempujt, foli shpesh që e shihte nënën e vet të hekuroste me kujdes rrobat e saj të tempullit.⁶ Ai foli për kujtimin e tij kur ishte i vogël që e shihte familjen e vet ndërsa largohej nga shtëpia për të marrë pjesë në tempull.

Kur ishte Presidenti i Kishës, ai mori pjesë në tempull në të njëjtën ditë çdo javë. Ai përherë bëri punën në tempull

për një paraardhës. Kjo erdhi kryesisht nga shembulli i prindërve të tij.

Dëshmia Ime

Ju do të zbuloni disa nga gëzimet tuaja më të mëdha gjatë përpjekjeve tuaja për ta bërë shtëpinë tuaj një vend besimi në Zotin Jezu Krisht dhe një vend që përshkohet nga dashuria, dashuria e pastër e Krishtit. Rivendosja e ungjillit filloi me një pyetje të përlulur, të përsiatur në një shtëpi të përlulur, dhe ajo mund të vazhdojë në secilën nga shtëpitë tona ndërsa vazhdojmë t'i vendosim dhe t'i ushtrojmë parimet e ungjillit atje. Kjo ka qenë shpresa ime dhe dëshira ime më e thellë që kur isha një djalë i vogël. Ju të gjithë keni pasur çaste të shkurtra të shtëpive të tilla. Shumë prej jush, me ndihmën e Zotit, i keni krijuar ato.

Disa janë përpjekur me gjithë zemër për atë bekim, prapëseprapë ai nuk iu është dhënë. Premtimi im për ju është një premtim që një anëtar i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve ma bëri dikur. I kisha thënë atij se, për shkak të zgjedhjeve që kishin bërë disa njerëz në rrethin tonë familjar, dyshoja se mund të ishim më bashku në botën që do të vijë. Ai tha, me aq sa mund ta kujtoj: “Po shqetësohesh për problemin e gabuar. Ti thjesht jeto i denjë për mbretërinë çelësiale dhe situatat në familje do të jenë më të mrekullueshme nga sa mund t'i përfytyrosh.”

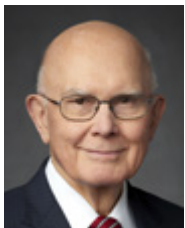
Unë besoj se ai do t'ia jepte atë shpresë të lumtur secilit prej nesh në vdekshmëri, që kemi bërë gjithçka mundemi për ta kualifikuar veten dhe pjesëtarët e familjes sonë për jetë të përjetshme. Unë e di se plani i Atit Qiellor është një plan lumturie. Unë dëshmoj se plani i Tij bën të mundur për secilin prej nesh që ka bërë më të mirën që mundet, që të vulozet si një familje përgjithmonë.

Unë e di se çelësat e priftërisë që u rivendosën nga Jozef Smithi, u kaluan nga një linjë e pashkëputur deri te Presidenti Rasëll M. Nelson. Ato çelësa bëjnë të mundur vulosjen e familjeve sot. Unë e di se Ati Qiellor na do ne, fëmijët e Tij shpirtërorë, me një dashuri të përsosur. Unë e di se për shkak të Shlyerjes së Jezu Krishtit, ne mund të pendohejmë, të pastrohemi dhe të bëhemi të denjë për të jetuar me familjet e dashura përgjithmonë, me Atin tonë Qiellor dhe me Birin e Tij të Dashur, Jezu Krishtin. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Romakëve 8:6.
2. 4 Nefi 1:15–18.
3. Mosia 5:2.
4. Alma 36:17–19.
5. Shih *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 395–403.
6. Shih *Mësime të Presidentëve të Kishës: Ezra Taft Benson* (2014), f. 177.

Sesioni i Pasdites të së Shtunës

PARAQITUR NGA PRESIDENTI DALLIN H. OUKS,
Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë

Mbështetja e Drejtuesve të Kishës

Unë tani do t'ju paraqit Autoritetet e Përgjithshme, Të Shtatëdhjetët Zonalë dhe Presidencat e Përgjithshme të Organizatave Ndihmëse të Kishës për votën tuaj mbështetëse.

Propozohet që ne të mbështetim Rasëll Marion Nelsonin, si profet, shikues e zbulues dhe si President të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme; Dallin Harris Ouksin, si Këshilltar të Parë në Presidencën e Parë; dhe Henri Benion Ajringun, si Këshilltar të Dytë në Presidencën e Parë.

Ata që janë dakord, mund ta shfaqin atë.

Ata që janë kundër, nëse ka, mund ta shfaqin atë.

Propozohet që ne të mbështetim Dallin H. Ouksin si President të

Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve dhe M. Rasëll Ballardin si President Veprues të Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve.

Ata që janë dakord, lutemi ta tregojnë.

Ndonjë kundër mund ta shfaqë.

Propozohet që ne të mbështetim sa vijojnë si anëtarë të Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve: M. Rasëll Ballard, Xhefri R. Holland, Diter F. Uhtdorf, Dejvid A. Bednar, Kuentin L. Kuk, D. Tod Kristoferson, Nil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Geri E. Stivenson, Dejll G. Renland, Gerit W. Gong dhe Ulises Soares.

Atyre që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Ndonjë kundër, mund ta bëjë të ditur po ashtu.

Propozohet që ne t'i mbështetim këshilltarët në Presidencën e Parë dhe Kuorumin e Dymbëdhjetë Apostujve si profetë, shikues e zbulues.

Të gjithëve që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Kundër, në qoftë se ka ndonjë, me të njëjtën shenjë.

Propozohet që ne t'i lirojmë sa vijojnë nga shërbimi i tyre si Të Shtatëdhjetë Zonalë: Pleqtë Viktorino A. Babida, L. Tod Baxh, Piter M. Xhonson, Xhon A. Mek-Kjun, Mark L. Pejs, Xhejms R. Rasband dhe Benxhamin M. Z. Tai.

Ata që dëshirojnë të bashkohen me ne për t'u shprehur vlerësim këtyre Vëllezërve për shërbimin e tyre të përkushtuar, mund ta bëjnë këtë duke ngritur dorën.

Propozohet që t'i lirojmë nga thirrjet me mirënjohje të përzemërt Vëllezërit Ted R. Kelister, Devin G. Durrant dhe Brajën K. Ashton si Presidencat e Përgjithshme e Shkollës të së Dielës.

Të gjithë atyre që dëshirojnë të bashkohen me ne për t'u shprehur vlerësim këtyre Vëllezërve për shërbimin e tyre të shquar, u lutemi ta shfaqin.

Propozohet që t'i mbështetim personat që vijojnë si Autoritete të Përgjithshme Të Shtatëdhjetë: Ruben V. Alliod, Horhe M. Alvarado, Hans T. Bum, L. Tod Baxh, Rikardo P. Himenez, Piter M. Xhonson, Xhon A. Mek-Kjun, Xhejms R. Rasband, Benxhamin M. Z. Tai dhe Alan R. Uolker.

Të gjithëve që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Ata që janë kundër, me të njëjtën shenjë.

Propozohet që të mbështetim personat që vijojnë si Të Shtatëdhjetë Zonalë: Solomon I. Aliçe, Gjermo A. Alvarez, Derën R. Barnei, Hulus F. Barrientos, Xhejms H. Beker, Kevin G. Braun, Mark S. Brajs, A. Markos Kabral, Danstan G. B. T. Çadambuka, Alan C. K. Çoung, Kristian C. Çigbundu, Pol N. Klejton, Karim Del Vaje, Hiroiuki Domon, Mernard P. Donato, Mark D. Edi, Zakari F. Evans, Henri J. Ajring, Sapele Fa'alogo i Riu, Dejvid L. Frishkneht, Xhon J. Gajego, Efrain R. Garsia, Robert Gordon, Mark A. Gotfredson, Tomas Hani, Majkëll J. Hes, Glen M. Holmes, Riçard S. Hakins, Tito Ibanjez, Akinori Ito, Xheremi R. Jagi, Keli R. Xhonson, Kristofer Iunsu Kim, H. Moroni Klajn, Inoke F. Kupu, Stefën Çi Kong Lai, Viktor D. Lataro, Tarmo Lep, Ickoatl Lozano, Kevin J. Lithgo, Edgar P. Montes, S. Efrain Msane, Luiz C. D. Keiroz, Ifanomezana Rasolondraibe, Eduardo D. Resek, Tomas G. Roman, Ramon E. Sarmiento, Xhonathan S. Shmit, Vai Sikahema, Denelson Silva, Luis Spina, Karlos G. Sufert, Voi R. Tacoali, Serhio R. Vargas dhe Markus Zars.

Të gjithëve që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Ata që janë kundër, nëse ka.

Propozohet që ne ta mbështetim Mark L. Pejsin për të shërbyer si President i Përgjithshëm i Shkollës të së Dielës, me Milton da Roça Kamargon si Këshilltar të Parë dhe Xhen Erik Njumanin si Këshilltar të Dytë.

Ata që janë dakord, mund ta shfaqin atë.

Ndonjë kundër, mund ta tregojë po ashtu.

Propozohet që ne t'i mbështetim Autoritetet e tjera të Përgjithshme, Të Shtatëdhjetë Zonalë dhe Presidencat e Përgjithshme të Organizatave Ndihmëse me përbërjen e tyre të tanishme.

Të gjithëve që janë dakord, u lutemi ta shfaqin.

Ata që janë kundër, nëse ka.

Presidenti Nelson, votimi u regjistrua. Ne i ftojmë ata që mund të kenë qenë kundër ndonjërit prej propozimeve, që të vihen në kontakt me presidentët e kuneje të tyre.

Vëllezër dhe motra, ne ju falënderojmë për besimin dhe lutjet tuaja të

vazhdueshme në emrin e udhëheqësve të Kishës.

I ftojmë tani Autoritetet e reja të Përgjithshme Të Shtatëdhjetë dhe Presidencën e re të Përgjithshme të Shkollës të së Dielës që të zënë vendet e tyre në tribunë. ■

Raporti i Sektorit të Kontrollit Financiar të Kishës, 2018

PARAQITUR NGA KEVIN R. XHERGENSEN,
Drejtuar Përgjegjës, Sektori i Kontrollit Financiar të Kishës

Drejtuar Presidencës së Parë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme

Të dashur Vëllezër: Drejtuar me anë të zbulësës, siç shënohet në seksionin 120 të Doktrinës e Besëlidhjeve, Këshilli mbi Planifikimin e Të Dhjetave – i përbërë nga Presidenca e Parë, Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve dhe Peshkopata Kryesuese – e autorizon shpenzimin e fondeve të Kishës. Subjektet e Kishës i shpenzojnë fondet në përputhje me buxhetet, rregulloret dhe procedurat e miratuara.

Sektori i Kontrollit Financiar të Kishës, i cili përbëhet nga profesionistë me leje profesioni dhe është i pavarur nga të gjithë sektorët e tjerë të Kishës, ka përgjegjësinë të kryejë kontrolle financiare me qëllim që të japë siguri të arsyeshme lidhur me kontributet e marra, shpenzimet e bëra dhe mbrojtjen e pasurive të Kishës.

Bazuar te kontrollet financiare të kryera, Sektori i Kontrollit Financiar të Kishës është i mendimit se, në çdo hollësi të rëndësishme, kontributet e marra, shpenzimet e bëra dhe pasuritë e Kishës për vitin 2018, janë regjistruar dhe administruar në përputhje me buxhetet, rregulloret dhe praktikatat llogaritëse të miratuara të Kishës. Kisha i ndjek praktikatat që u jepën mësim anëtarëve të saj, të të jetuarit brenda një buxheti, të shmangies së borxhit dhe të kursimit për një rast nevojë.

Dorëzuar me respekt nga
Sektori i Kontrollit Financiar të Kishës
Kevin R. Xhergensen
Drejtuar Përgjegjës ■

NGA PRESIDENTI M. RASËLL BALLARD,
President Veprues i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Ungjilli i Vërtetë, i Kulluar dhe i Thjeshtë i Jezu Krishtit

*Ta duam Perëndinë dhe t'i duam të afërmit tanë
është themeli doktrinor i dhënies së shërbesës;
i të mësuarit të përqendruar te shtëpia dhe të
përkrahur nga Kisha; i adhurimit shpirtëror në
ditën e Shabatit dhe i punës për shpëtimin.*

Vëllezërit dhe motrat e mia, e kam të vështirë ta besoj se 71 vjet më parë, në vitin 1948, isha misionar në Angli dhe se 44 vjet më parë unë dhe gruaja ime, Barbara, e çuam familjen tonë në Kanada kur isha presidenti i Misionit të Torontos në Kanada. Ndërsa shërbeja atje në prill 1976, u thirra në Kuorumin e Parë të Të Shtatëdhjetëve dhe papritur në 1985-ën, u thirra në Kuorumin e Dymbëdhjetë Apostujve. Ndryshe nga thirrjet e mia të mëparshme, që përfshinin lirim nga thirrja në të ardhmen, lirimi nga thirrja që kam tek Të Dymbëdhjetët nuk është mundësia më e mirë pikërisht tani; gjithsesi, lutem që ajo ditë të vijë vetëm pasi të kem përfunduar gjithçka që Zoti më ka thirrur të bëj.

Duke menduar për 43 vjetët e mi të fundit të shërbimit si Autoriteti i Përgjithshëm dhe privilegjin që kam pasur për t'u dhënë shërbesë fëmijëve

të Atit Qjellor, kam arritur të kuptoj më plotësisht se Ai dëshiron që të gjithë fëmijët e Tij të gjejnë paqe, gëzim dhe lumturi në jetën e tyre.

Profeti Lehi dha mësim: “[Burrat dhe gratë] janë, që ata të mund të kenë

gëzim”¹. Ka shumë arsye përse mund të mos kemi paqe, gëzim dhe lumturi në këtë jetë, ku përfshihen varfëria, lufta, fatkeqësitë natyrore dhe pengesat e papritura në punësim, shëndet dhe marrëdhëniet familjare.

Por edhe pse nuk mund t'i kontrollojmë ato forca të jashtme që ndikojnë në jetën tonë këtu në tokë, kur përpiqemi fort për t'u bërë dishepuj besnikë të Zotit Jezu Krisht, ne mund të gjejmë paqe, gëzim dhe lumturi pavarësisht nga shqetësimet e botës që na shtillen.

Një nga fëmijët e mi një herë më tha: “Babi, pyes veten a do të jem ndonjëherë në gjendje t'ia dal mbanë”. U përgjigja: “Gjithçka që Ati Qjellor kërkon prej nesh është që të bëjmë çdo ditë më të mirën që mundemi”. Vëllezër e motra, bëni më të mirën që mundeni të bëni ditë për ditë, dhe përpara se ta merrni vesh, do të arrini të kuptoni se Ati juaj Qjellor ju njeh dhe se Ai ju do. Dhe kur ta merrni vesh këtë – kur ta merrni vesh vërtet – jeta juaj do të ketë qëllim e kuptim të vërtetë dhe ju do të mbusheni me gëzim e paqe.

Si Drita e Botës, Shpëtimtari tha: “Kushdo që beson në mua të mos mbetet në errësirë”².

“Jezu Krishti është emri që jepet nga Ati dhe nuk ka asnjë emër tjetër të dhënë, me anë të të cilit [ne] mund të shpëtohe[mi];

Prandaj, gjithë [burrat dhe gratë] duhet të marrin mbi vete emrin që është dhënë nga Ati.”³

Shkrimet e shenjta na mësojnë se Satani dëshiron t'i çojë njerëzit në

errësi. Çdo përpjekje e tij është ta shuajë dritën dhe të vërtetën e Jezu Krishtit dhe ungjillit të Tij. Siç u dha mësimi i Lehi fëmijëve të tij, djalli “kërko[i] që të gjithë njerëzit të jenë të mjeruar sikurse është ai vetë”⁴. Nëse “vepra . . . dhe lavdia” e Atit Qjellor është “të bëj[ë] të ndodhë pavdekësia dhe jeta e përjetshme e [burrave dhe grave]”⁵, “vepra” e Luciferit është të bëjë të ndodhë mjerimi dhe fatkeqësia e pafundme për fëmijët e Perëndisë. Mëkati dhe shkelja e zbehin Dritën e Krishtit në jetën tonë. Kjo është arsyeja përse synimi ynë është të gëzohemi më tërësisht për Dritën e Krishtit, e cila sjell paqe, gëzim dhe lumturi.

Gjatë 18 muajve të fundit, Zoti i ka frymëzuar profetin dhe Apostujt e Tij që të zbatojnë një sërë përshtatjesh të mrekullueshme. Megjithatë, shqetësohem se qëllimet shpirtërore të këtyre përshtatjeve mund të humbasin në entuziazmin për shkak të vetë ndryshimeve.

Jozef F. Smithi tha: “Ungjilli i vërtetë, i kulluar dhe i thjeshtë i Jezu Krishtit është rivendosur. Ne jemi përgjegjës që ta ruajmë atë në tokë.”⁶ Ai shtoi se ungjilli i vërtetë, i kulluar dhe i thjeshtë është “doktrinat shpëtuese të Krishtit”⁷.

Te Nenet e Besimit, Profeti Jozef Smith dha mësim se “nëpërmjet Shlyerjes së Krishtit, i gjithë njerëzimi mund të shpëtohet, me anë të bindjes ndaj ligjeve dhe ordinancave të Ungjillit”⁸.

Parimet e para të ungjillit janë besimi te Zoti Jezu Krisht, pendimi, pagëzimi, dhurata e Frymës së Shenjtë dhe durimi deri në fund. Vëllai i tij, Hajrëmi, dha mësim: “Predikojini ato vazhdimisht; ju do të shikoni se nga dita në ditë do t’ju zbulohen ide të reja dhe një ndriçim edhe më i madh në lidhje me këto gjëra. Ju mund t’i shtjelloni më tej ato . . . që t’i kuptoni qartë. Atëherë do të jeni të aftë t’i bëni ato më të qarta për t’u kuptuar prej atyre të cilëve po [u jepni mësim].”⁹

Mënyrat më të mira që ne t’i kuptojmë qëllimet shpirtërore të Kishës janë që t’i jetojmë mësimet e vërteta, të kulluara dhe të thjeshta të Krishtit dhe gjithashtu t’i vëmë në zbatim dy urdhërimet e mëdha të Shpëtimtarit:

“Duaje Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde. . . Duaje të afërmin tënd porsiveten.”¹⁰

Bindja ndaj këtyre dy urdhërimeve siguron një mënyrë për të përjetuar më shumë paqe dhe gëzim. Kur e duam e i shërbejmë Zotit dhe i duam e u shërbejmë të afërmeve tanë, natyrshëm do të ndiejmë më shumë lumturi e cila nuk ka asnjë mënyrë tjetër më të mirë në të cilën të na vijë.

Ta duam Perëndinë dhe t’i duam të afërmit tanë është themeli i doktrinës së shërbesës; i të mësuarit të përqendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha; i adhurimit shpirtëror në ditën e Shabatit dhe i punës për shpëtimin në të dyja anët e velit, e përkrahur në Shoqatat e Ndihmës dhe kuorumet e pleqve. Të gjitha këto gjëra bazohen tek urdhërimet hyjnore për ta dashur Perëndinë dhe për t’i dashur të afërmit tanë. A mund të ketë diçka më themelore, më kryesore dhe më të thjeshtë sesa kjo?

Të jetuarit e planit të vërtetë, të kulluar dhe të thjeshtë të ungjillit do të na lejojë të kemi më shumë kohë për t’i vizituar vejanët, vejushat, jetimët, të vetmuarit, të sëmurët dhe të varfrit. Ne do të gjejmë paqe, gëzim dhe lumturi

në jetën tonë kur i shërbejmë Zotit dhe u shërbejmë të afërmeve tanë.

Përshtatjet për ditën e Shabatit që theksojnë të mësuarin dhe studimin e ungjillit të përqendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha, janë një mundësi për ta ripërtëritur shpirtin tonë dhe përkushtimin tonë ndaj Perëndisë brenda mureve të shtëpive tona. Çfarë mundet vallë të jetë më e thjeshtë, më themelore dhe më e thellë? Vëllezër e motra, a mund ta kuptoni se të mësuarit dhe mësimdhënia e ungjillit në familjet tona është një mënyrë e rëndësishme për të gjetur gëzim e lumturi në jetën tonë?

Duke folur për Shabatit, Shpëtimtari tha: “Sepse në të vërtetë kjo është një ditë e caktuar për ty që të prehesh nga punët e tua dhe t’i drejtosh lutje Më të Lartit”¹¹. Ai shtoi: “Që gëzimi yt të mund të jetë i plotë . . . [nëpërmjet] ngazëllim[it] e lutje[s] . . . [ti duhet t’i] bë[sh] këto gjëra me falënderim, me zemra dhe fytyra të ngazëlljera [dhe] me një zemër të gëzuar dhe një fytyrë të ngazëlljere”¹².

Ju lutem, vërnini re disa nga fjalët kyç në këtë zbulim: *gëzim, ngazëllim, falënderim, zemra të ngazëlljera, zemër e*

gëzuar dhe fytyrë e ngazëllyer. Për mua tingëllon sikur respektimi i ditës së Shabatit duhet të sjellë buzëqeshje në fytyrat tona.

Ndërsa japim shërbesë në një mënyrë më të lartë dhe më të shenjtë, ju lutem, mbajeni parasysh se sa thelbësore është që ta përshëndetim këdo që vjen në mbledhjet tona të Kishës, veçanërisht anëtarët e rinj dhe vizitorët. Ne të gjithë duhet të gëzohemi që këndojmë himne dhe duhet t'i dëgjojmë me kujdes fjalët e lutjeve të sakramentit me zemër dhe mendje të hapur.

Dëshmitë për besimin në mbledhjet tona të agjërimit dhe të dëshmimeve drejtohen nga një anëtar i peshkopatës, i cili jep një dëshmi të shkurtër që përqendrohet te plani i lumturisë dhe ungjilli i vërtetë, i kulluar dhe i thjeshtë i Krishtit. Të gjithë të tjerët duhet ta ndjekin atë shembull. Na duhet të kujtojmë se ka vende të tjera të përshtatshme për të treguar histori ose aventura udhëtimesh. Ndërsa i mbajmë dëshmitë tona të thjeshta dhe përqendrohemi tek ungjilli i Krishtit, Ai do të sigurojë ripërtëritje shpirtërore tekta ia themi ato njëri-tjetrit.

Dhënia e shërbesës së efektshme kup-tohet më mirë nëpërmjet thjerrave të përqendruara te dashuria për Perëndinë dhe te dashuria për të afërmit tanë. Thënë thjesht, ne japim shërbesë sepse e duam Atin tonë Qjellor dhe i duam fëmijët e

Tij. Përpjekjet tona të dhënies së shërbesës do të jenë më të suksesshme nëse e mbajmë të thjeshtë dhënien e shërbesës nga ana jonë. Gëzimi më i madh vjen nga gjërat e thjeshta të jetës, prandaj duhet të jemi të kujdesshëm që mos mendojmë se duhet shtuar më shumë te ndonjëra nga përshtatjet që kemi marrë për të ndërtuar besim dhe dëshmi të forta në zemrat e fëmijëve të Perëndisë.

Le të mos i ndërlikojmë gjërat me mbledhje, pritshmëri ose kërkesa të tjera. Thjeshtojeni punën. Pikërisht në atë thjeshtësi ju do të gjeni paqen, gëzimin dhe lumturinë për të cilat po flas.

Për vite të tëra, qëllimet e udhëheqjes së Kishës, siç shpallen te *Manuali 2*, janë përfundime që janë të qarta dhe të thjeshta, nga i cili citoj:

“Udhëheqësit inkurajojnë çdo anëtar që të marrë të gjitha ordinancat thelbësore të priftërisë, të mbajë besëlidhjet e shoqëruara me to dhe të kualifikohet për ekzaltimin dhe jetën e përjetshme. . .

Të Rriturit: Inkurajojeni çdo të rritur që të jetë i denjë për të marrë ordinancat e tempullit. Jepuni mesim të gjithë të rriturve që t'i identifikojnë paraardhësit e tyre dhe të kryejnë ordinanca mëkëmbëse në tempull për ta.

Rinia: Ndhimoheni çdo të ri që të përgatitet për të marrë Priftërinë Melkizedeke, për të marrë ordinancat e tempullit dhe për të qenë i denjë që

të shërbejë në një mision kohëplotë. Ndhimoheni çdo të re që të përgatitet që të jetë e denjë për të bërë dhe mbajtur besëlidhjet e shenja dhe për të marrë ordinancat e tempullit. Forcojeni rininë nëpërmjet pjesëmarrjes në aktivitete kuptimplote.

Të Gjithë Anëtarët: Ndhimojini udhëheqësit e priftërisë dhe të organizatave ndihmëse, këshillat e lagjeve, misionarët e lagjeve dhe kohëplotë, si dhe anëtarët që të punojnë në bashkëveprim në përpjekje të baraspeshuar për të shpëtuar individët, për të forcuar familjet dhe njësitë e Kishës, për të rritur aktivitetin e priftërisë dhe për ta mbledhur Izraelin me anë të kthimit në besim, mbajtjes

dhe aktivizimit. Mësojini anëtarët të sigurojnë për vete e familjet e tyre dhe për të ndihmuar të varfrit e nevojtarët sipas mënyrës së Zotit.¹³

Shërbimi im në Kishë më ka bekuar me shumë përvoja të jashtëzakonshme dhe të veçanta shpirtërore. Jam dëshmitar se Zoti e drejton Kishën e Tij për të përmbushur qëllimet e Tij. Kam marrë udhërrëfim hyjnor shumë përtej aftësisë sime. Gëzimi nga të jetuarit e ungjillit për mua ka qenë i përqendruar te doktrina dhe ungjilli i vërtetë, i kulluar dhe i thjeshtë i Jezu Krishtit.

Kam shërbyer nën çelësat dhe udhëzimet e *gjashtë* profetëve dhe Presidentëve të Kishës, nga Spenser W. Kimballi deri te Rasëll M. Nelsoni. Unë dëshmoj se secili prej tyre ishte dhe është profet i zgjedhur i Perëndisë. Ata na kanë mësuar parimet thelbësore rreth Kishës, ungjillit dhe doktrinës së Krishtit. Presidenti Nelson po e çon përpara punën e Zotit me një ritëm marramendës. Them “marramendës” sepse ai është i vetmi nga Apostujt që është më i madh në moshë se unë dhe e kam të vështirë ta ndjek ritmin e tij. Unë jam dëshmitar se çelësat e priftërisë dhe manteli i një profeti të Perëndisë janë mbi të. Presidenti Nelson na mëson ungjillin e vërtetë, të kulluar dhe të thjeshtë të Jezu Krishtit. Jap dëshminë time se Jezusi është Krishti dhe kjo është Kisha e Tij – për të cilin unë dëshmoj me përlulesi në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. 2 Nefi 2:25.
2. Gjoni 12:46.
3. Doktrina e Besëlidhje 18:23–24.
4. 2 Nefi 2:27.
5. Moisiu 1:39.
6. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity”, *Improvement Era*, korrik 1906, f. 732.
7. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity”, f. 732.
8. Nenet e Besimit 1:3.
9. Hajrëm Smithi, te “Cili është Qëllimi Im si Misionar?” *Predikoni Ungjillin Tim: Një Udhëzues për Shërbimin Misionar* (2005), f. 6.
10. Doktrina e Besëlidhje 59:5–6; shih edhe Levitiku 19:18; Ligji i Përtërirë 6:5; Mateu 22:36–40.
11. Doktrina e Besëlidhje 59:10.
12. Doktrina e Besëlidhje 59:13–15.
13. *Manuali 2: Administrimi i Kishës* (2010), 3.4.

NGA PLAKU MATIAS HELD,
I Të Shtatëdhjetëve

Kërkimi i Njohurisë nëpërmjet Shpirtit

Ne duhet ta shquajmë të vërtetën jo vetëm nëpërmjet mendjes sonë racionale, por edhe nëpërmjet zërit të qetë e të vogël të Shpirtit.

Vëllezër e motra të dashura, Zoti na ka thënë në mënyrë të përsëritur të “kërko[jmë] të mëso[jmë], madje me anë të studimit dhe gjithashtu me anë të besimit”¹. Ne mund të marrim dritë dhe kuptueshmëri, jo vetëm nëpërmjet arsytimit logjik të mendjes sonë, por edhe nëpërmjet udhërrëfimit dhe frymëzimit nga Fryma e Shenjtë.

Ky burim shtesë njohurie nuk ka qenë gjithnjë pjesë e jetës sime.

Bashkëshortja ime e dashur, Irena dhe unë, iu bashkuam Kishës 31 vjet më parë kur sapo qemë martuar. Qemë rritur të dy në Kolumbi, por pak muaj pas martesë, karriera ime na çoi të jetonim në Gjermani. Ishim shumë të rinj dhe kishim shpresa e pritshmëri të mëdha, ishte një periudhë veçanërisht emocionuese dhe e lumtur për ne.

Ndërkohë që unë isha i përqendruar te karriera ime, Irena po ndiente se do të merrte një lloj mesazhi nga qielli, pa e ditur si ose kur. Ndaj, ajo filloi të fuste në shtëpi shitës të gjithfarëllojshëm që shisnin derë më derë enciklopedi, fshesa me korrent, libra gatimi, pajisje kuzhine dhe kështu me radhë, duke pritur gjithnjë atë mesazh të pashoq.

Një mbrëmje më tha se dy të rinj me kostume në ngjyrë të errët kishin trokitur në derën tonë dhe se ajo kishte ndier një përshtypje shumë të qartë e të dallueshme që t’i lejonte të hynin. Ata i kishin thënë se dëshironin t’i flisnin për Perëndinë, por që do të ktheheshin kur të isha edhe unë në shtëpi. A mund të ishte ky mesazhi i pritur?

Ata filluan të na vinin për vizitë dhe, me udhërrëfimin e tyre, lexuam në shkri-
met e shenja dhe arritëm ta kuptonim
rëndësinë vendimtare të Jezu Krishtit si
Shpëtimtari dhe Shëlbuesi ynë. Shpejt
na erdhi keq që qemë pagëzuar kur
ishim foshnja, gjë që nuk kishte qenë një
besëlidhje e ndërgjegjshme. Megjithatë,
të pagëzoheshim sërish do të nënkup-
tonte gjithashtu që të bëheshim anëtarë
të kësaj Kishë të re, ndaj së pari, na
nevojitet të kuptonim gjithçka rreth saj.

Por si mund ta dinim se ajo që
misionarët po na thoshin rreth Librit
të Mormonit, rreth Jozef Smithit dhe
rreth planit të shpëtimit që njëmend e
gjitha e vërtetë? Epo, kishim kuptuar
nga fjalët e Zotit se mund t'i "njihni[m]
nga frytet e tyre". Kështu, në një mëny-
rë shumë sistematike, filluam ta shqyr-
tonim imtësisht Kishën duke i kërkuar
ato fryte me sytë e mendjes sonë shumë
racionale. Çfarë pamë? Epo, pamë:

- Njerëz miqësorë dhe të lumtur me familje të mrekullueshme të cilët e kuptonin se jemi bërë për të ndier gëzim në këtë jetë dhe jo vetëm për të vuajtur dhe për mjerim.
- Një kishë që nuk ka një kler të paguar, por një kler në të cilin vetë anëtarët pranojnë detyra dhe përgjegjësi.
- Një kishë ku Jezu Krishti dhe familjet janë në qendër të gjithçkaje, ku anëtarët agjërojnë një herë në muaj dhe dhurojnë për të ndihmuar të varfrit e nevojtarët, ku nxiten zakone të shëndetshme, që na mëson të mos përdorim substanca të dëmshme.

Përveç tyre:

- Na pëlqeu theksi te rritja vetjake, arsimimi, te puna e palodhur dhe mbështetja te vetja.
- Mësuam rreth programit mbresëlënës për punë humanitare
- Dhe na bënë përshtypje konferencat e përgjithshme, me muzikën e mrekullueshme dhe parimet e thella shpirtërore që thuheshin atje.

Duke i parë të gjitha këto, nuk mund t'i gjenim asnjë cen Kishës. Përkundrazi, na pëlqeu shumë çdo gjë që pamë.

Sidoqoftë, nuk mund të vendosnim të pagëzoheshim sepse dëshironim të dinim gjithçka përpara se ta bënim këtë.

Por, edhe në pavendosmërinë tonë, Zoti po na përgatiste me durim, po na jepte trajtë dhe po na ndihmonte të zbulonim se duhej ta shquanim të vërtetën jo vetëm nëpërmjet mendjes sonë racionale, por edhe nëpërmjet zërit të qetë e të vogël të Shpirtit, i cili i flet veçanërisht zemrës sonë.

Ai zë dhe ndjenja që pasoi erdhi një mbrëmje pas 10 muajsh mësimi të ungjillit, kur lexuam te Mosia 18: "Pasi ju dëshironi të . . . mbani barrat e njëri-tjetrit, . . . dhe të ngushëlloni ata që kanë nevojë të ngushëllohen, . . . në qoftë se kjo është dëshira e zemrave tuaja, çfarë keni kundër pagëzimit në emrin e Zotit . . . ?"²³

Ai fragment nga Libri i Mormonit na hyri në zemër e shpirt dhe papritmas e ndiem dhe e kuptuam se në të vërtetë nuk kishte asnjë arsye për të mos u pagëzuar. E kuptuam se dëshirat e përmendura në këto vargje ishin edhe ato që zemra jonë uronte dhe se ato gjëra ishin ato që kishin vërtetë rëndësi. Ato ishin më të rëndësishme sesa të kuptonim çdo gjë sepse ne tashmë dinim mjaftueshëm. Ishim mbështetur gjithnjë te dora udhërrëfyese e një Ati të dashur Qjellor dhe kishim siguri që Ai do të vazhdonte të na udhërrëfente.

Kështu, po atë ditë, caktuam një datë për pagëzimin tonë dhe shpejt, u pagëzuam, më në fund!

Çfarë mësuam nga ajo përvojë?

Së pari, mësuam që mund t'i mirëbesojmë plotësisht një Ati të dashur Qjellor, i cili po përpiqet gjatë gjithë kohës që të na ndihmojë të bëhemi personi që Ai e di se mund të bëhemi. E vërtetuam të vërtetën e thellë të fjalëve të Tij kur Ai tha: "Unë do t'u jap fëmijëve të njerëzve rresht pas rreshti, parim pas parimi, pak këtu dhe pak atje; dhe të bekuar janë ata që dëgjojnë parimet e mia, pasi ata do të mësojnë urtësi; pasi atij që merr, unë do t'i jap më shumë"⁴.

Dhe së dyti, mësuam se, përveç mendjes sonë racionale, një dimension tjetër i marrjes së njohurisë mund të na japë udhërrëfim dhe kuptueshmëri. Është zëri i qetë e i butë i Shpirtit të Tij të Shenjtë që i flet zemrës dhe mendjes sonë.

Më pëlqen ta krahasoj këtë parim me aftësinë tonë për të parë. Ati ynë në Qjell na ka dhënë jo vetëm një, por dy sy fizikë. Ne mund të shohim siç duhet me një sy të vetëm, por syri i dytë na siguron një këndvështrim tjetër. Kur të dyja këndvështrimet bashkëvendosen në trurin tonë, ato prodhojnë një imazh tredimensional të gjërave që na rrethojnë.

Po ashtu, na janë dhënë dy burime informacioni, nëpërmjet aftësive tona fizike dhe shpirtërore. Mendja jonë prodhon një perceptim nëpërmjet shqisave tona fizike dhe nëpërmjet arsytimit. Por nëpërmjet dhuratës së Frymës së Shenjtë, Ati na ka siguruar edhe një këndvështrim të dytë, që është në të vërtetë më i rëndësishmi dhe i vërteti, sepse vjen drejtpërdrejt nga Ai. Por, duke qenë se pëshpëritjet e Shpirtit janë shpesh kaq të lehta, shumë njerëz nuk janë krejt të ndërgjegjshëm për atë burim shtesë.

Kur këto dy këndvështrime më pas ndërthuren në shpirtin tonë, një tablo e plotë e shfaq realitetin e gjërave, ashtu siç ato janë vërtet. Në fakt, nëpërmjet këndvështrimit shtesë nga Fryma e Shenjtë, disa "realitete" të caktuara, sikurse përshkruhen vetëm nëpërmjet

kuptueshmërisë sonë mendore, mund të paraqiten si mashtruese ose qartësisht të gabuara. Mbajini mend fjalët e Moronit: “Nëpërmjet fuqisë së Frymës së Shenjtë, ju mund të dini të vërtetën e të gjitha gjërave”⁵.

Në 31 vjetët e mi si anëtar i Kishës, e kam përjetuar shumë herë se, po të mbështetemi vetëm te mendja jonë racionale dhe ta mohojmë ose shpërfillim kuptueshmërinë shpirtërore që mund të marrim nëpërmjet pëshpëritjeve dhe përshtypjeve nga Fryma e Shenjtë, do të ishte sikur ta kalonim jetën me një sy të vetëm. Por, duke folur në mënyrë të figurshme, neve në fakt na janë dhënë dy sy. Vetëm ndërthurja e të dyja pamjeve mund të na japë tablonë e vërtetë dhe të plotë të të gjitha të vërtetave dhe të gjithçkaje që përjetojmë në jetë, si dhe të kuptueshmërinë tërësore dhe të thellë për identitetin dhe qëllimin tonë si fëmijë të një Ati të gjallë Qjellor.

Më kujtohet ajo që na mësoi Presidenti Nelson një vit më parë kur

tha se “në ditët e ardhshme, nuk do të jetë e mundur të mbijetojmë shpirtërisht pa ndikimin udhërrëfyes, drejtues, ngushëllues dhe të vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë”.⁶

Kam arritur ta di me siguri absolute që:

- Kemi një Atë të dashur në Qjell dhe që të gjithë ramë dakord që të vijmë në tokë si pjesë e një plani hyjnor.
- Jezusi është Krishti; Ai jeton dhe është Shpëtimtari dhe Shëlbuesi im.
- Jozefi, një djalë i përulur ferme, u thirr dhe u bë profeti i fuqishëm që e nisi këtë, periudhën ungjillore të plotësisë së kohëve, me të gjitha çelësat e saj, me gjithë fuqinë dhe autoritetin e priftërisë së shenjtë të Perëndisë.
- Libri i Mormonit është një dëshmi e dytë e Jezu Krishtit dhe se familjet janë paracaktuar që të mbeten së bashku përgjithmonë.

- Zoti ynë, Jezu Krishti, e udhëheq këtë, Kishën e Tij të rivendosur, nëpërmjet profetit tonë të gjallë, Presidentit Rasëll M. Nelson, sot.

Këto dhe shumë të vërteta të tjera të çmuara janë bërë blloqe shpirtërore ndërtimi të atij që Perëndia po më ndihmon të bëhem. Dhe i pres me padurim mësimet e reja të shumta që Ai ende dëshiron që unë – dhe ju – t’i marrim ndërsa kalojmë këtë jetë të mrekullueshme dhe “mëso[jmë], madje me anë të studimit dhe gjithash-tu me anë të besimit”.

E di që këto gjëra janë të vërteta dhe dëshmoj për to, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 109:7; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 88:118.
2. 3 Nefi 14:16.
3. Mosia 18:8–10.
4. 2 Nefi 28:30.
5. Moroni 10:5.
6. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 96.

NGA PLAKU NIL L. ANDERSEN,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Syri i Besimit

Nëse i përzgjedhim pjesët që duam t'i pranojmë nga proklamata, ne e mjegullojmë pikëpamjen tonë të përjetshme, duke i vënë shumë rëndësi përvojës sonë këtu dhe tani.

Pak përpara Kryqëzimit të Tij, Jezusi u çua para Pilatit në pretorium. “A je ti mbreti i Judenjve?” pyeti Pilati me përbuzje. Jezusi u përgjigj: “Mbretëria ime nuk është e kësaj bote. . . . Për këtë [erdha] në botë; që të dëshmoj për të vërtetën; kush është për të vërtetën, e dëgjon zërin tim.”

Pilati e pyeti me cinizëm: “Ç’është e vërteta?”¹

Në botën e sotme, pyetja “Ç’është e vërteta?” mund të jetë tmerrësisht e ndërlikuar për mendjen laike.

Një kërkim në Google për pyetjen “Ç’është e vërteta?” nxjerr më shumë se një milion përgjigje. Ne kemi më shumë informacion në dispozicion në telefonat tanë celularë sesa në të gjithë librat që janë në një bibliotekë të vërtetë. Ne jetojmë të mbingarkuar me

informacione dhe opinione. Zëra joshës e tërheqës na ndjekin në çdo hap.

Të kapur në përshtjellimin e sotëm, nuk është për t’u çuditur që shumë njerëz u besojnë fjalëve që Protagorasi i tha Sokratit të ri 2 500 vjet më parë: “Ajo që është e vërtetë për ty”, tha ai, “është e vërtetë për ty dhe ajo që është e vërtetë për mua, është e vërtetë për mua”².

E Vërteta nëpërmjet Ungjillit të Rivendosur të Jezu Krishtit

Të bekuar me ungjillin e rivendosur të Jezu Krishtit, ne përlësisht deklarojmë se ka disa gjëra që janë krejtësisht dhe absolutisht të vërteta. Këto të vërteta të përjetshme janë të njëjta për çdo bir dhe bijë të Perëndisë.

Shkrimet e shenjta na mësojnë: “E vërteta është dituri për gjërat siç janë dhe siç ishin, dhe siç do të jenë”³. E vërteta shikon si prapa dhe përpara, duke e zgjeruar këndvështrimin për atë që po ndodh në të tashmen.

Jezusi tha: “Unë jam udha, e vërteta dhe jeta”⁴. E vërteta na tregon udhën për te jeta e përjetshme dhe ajo vjen vetëm nëpërmjet Shpëtimtarit tonë, Jezu Krishtit. Nuk ka udhë tjetër.

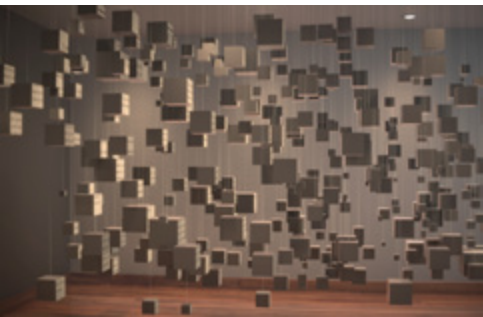
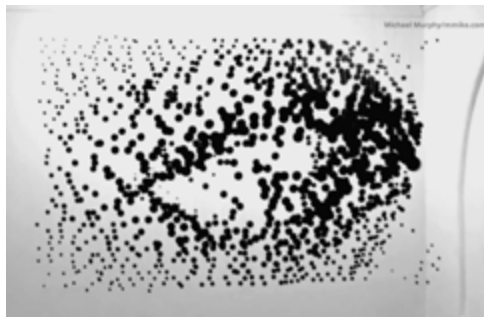
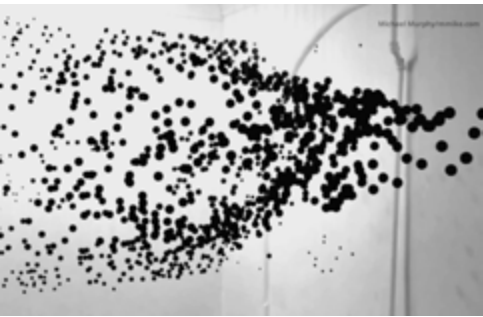
Jezu Krishti na mëson se si të jetojmë dhe, nëpërmjet Shlyerjes dhe Ringjalljes së Tij, Ai na ofron falje nga mëkatet tona dhe pavdekësi përtej velit. Kjo është absolutisht e vërtetë.

Ai na mëson se nuk ka rëndësi nëse jemi të pasur apo të varfër, të rëndësishëm apo të panjohur, mondanë apo të thjeshtë. Përkundrazi, synimi ynë në vdekshmëri është që ta forcojmë besimin tonë te Zoti Jezu Krisht, të zgjedhim të mirën nga e keqja dhe t’i zbatojmë urdhërimet e Tij. Ndërsa i thurim lavde risive të shkencës dhe të mjekësisë, të vërtetat e Perëndisë shkojnë përtej këtyre zbulimeve.

Në kundërshtim me të vërtetat e përjetësisë, përherë ka pasur falsifikime për t’i shpërqendruar fëmijët e Perëndisë nga e vërteta. Argumentet e kundërshtarit janë përherë të njëjta. Dëgjojini këto fjalë, të cilat u thanë 2000 vjet më parë:

“Ju nuk mund të dini për gjërat që nuk i shihni. . . . [Çfarëdo gjëje që një njeri bën] nuk [është] krim.”

Duke e përsiatur plot lutje proklamatën për familjen nëpërmjet syrit të besimit, ne e kuptojmë më mirë se sa bukur lidhen parimet e saj, e përkrahin njëri tjetrin dhe zbulojnë planin e Atit tonë për fëmijët e Tij.

“[Perëndia nuk po të bekon, por] çdo njeri përparon sipas [vetë] gjenisë së tij.”⁵

“Nuk është e arsyeshme që . . . një genie e tillë si Krishti . . . të [ishte] Biri i Perëndisë.”⁶

“[Ajo që ju besoni është një traditë e marrë dhe një] çrregullim i mendje[s] [s]uaj.”⁷ Duket sikur është ajo që po ndodh sot, apo jo?

Me Rivendosijen e ungjillit, Perëndia na ka dhënë mënyrën për t’i mësuar dhe ditur të vërtetat thelbësore shpirtërore: ne i mësojmë ato nëpërmjet shkrimeve të shenjta, nëpërmjet lutjeve tona vetjake dhe vetë përvojave tona, nëpërmjet këshillës së profetëve e apostujve të gjallë dhe nëpërmjet udhërrëfimit të Frymës së Shenjtë, i cili mund të na ndihmojë “të di[më] të vërtetën e të gjitha gjërave”⁸.

E Vërteta Dallohet me Anë të Shpirtit

Ne mund t’i dimë gjërat e Perëndisë kur i kërkojmë ato shpirtërisht. Pali tha: “Asnjë njeri nuk i di gjërat e Perëndisë, përveçse ai që ka Shpirtin e Perëndisë. . . . [Sepse] ato gjykohen frymërisht.”⁹

Vështrojeni këtë vepër arti nga Majkëll Mërfi. Nga ky këndvështrim, vështirë se do ta besoni që është një përshkrim artistik i një syri njerëzor.

Megjithatë, ndërsa i vështroni pikat nga një këndvështrim tjetër, ju shihni bukurinë e veprës së artistit.

Po ashtu, ne i shohim të vërtetat shpirtërore të Perëndisë nëpërmjet këndvështrimit të një syri besimi. Pali tha: “Njeriu natyror nuk i rrok gjërat që janë të Frymës së Shenjtë; sepse për të janë marrëzi dhe nuk mund t’i njohë; sepse ato gjykohen frymërisht”¹⁰.

Shkrimet e shenjta, lutjet tona, vetë përvojat tona, profetët bashkëkohorë dhe dhurata e Frymës së Shenjtë na sjellin këndvështrimin shpirtëror të së vërtetës, të nevojshëm për udhëtimin tonë këtu në tokë.

Proklamata nëpërmjet Syrit të Besimit

Le ta shohim proklamatën për familjen nëpërmjet syrit të besimit.

Presidenti Gordon B. Hinkli e paraqiti dokumentin “Familja: Një Proklamata drejtuar Botës” me këtë deklaratë: “Me kaq shumë sofizëm që paraqitet si e vërtetë, me kaq shumë mashtrime lidhur me standardet e vlerat, me kaq shumë joshje dhe tërheqje për ta pranuar ndotjen e ngadaltë të botës, ne e kemi ndier që t’[ju] paralajmërojmë”¹¹.

Proklamata fillon: “Të gjitha qeniet njerëzore – meshkuj e femra – janë krijuar sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë.

Secili është një bir ose bijë shpirtërore e dashur e prindërve qiellorë dhe, si i tillë, secili ka një natyrë dhe destinacion hyjnor.”

Këto janë të vërteta të përjetshme. Unë dhe ju nuk jemi një rastësi e natyrës.

Më pëlqejnë shumë këto fjalë: “Në mbretërinë paratokësore, bijtë dhe bijat shpirtërore e njihnin dhe e adhurorin Perëndinë si Atin e tyre të Përjetshëm dhe e pranuan planin e Tij”¹².

Ne jetuam para se të lindim. Identiteti ynë individual është vulosur te ne përgjithmonë. Në mënyra që nuk i kuptojmë plotësisht, rritja jonë shpirtërore atje, në botën para lindjes, ndikon tek ajo që jemi këtu.¹³ Ne e pranuan planin e Perëndisë. E dinim se do të përjetonim vështirësi, dhembje dhe pikëllim në tokë.¹⁴ Ne gjithashtu e dinim se Shpëtimtari do të vinte dhe tekta e vërtetonim denjësinë vetjake, ne do të ngriheshim në Ringjallje, duke pasur “lavdi të shtuar mbi kokat [tona] përherë e përgjithmonë”¹⁵.

Proklamata është e drejtpërdrejtë: “Ne deklarojmë se mënyra me anë të së cilës krijohet jeta e vdekshme është caktuar dhe drejtuar nga Perëndia. Ne pohojmë shenjtërinë e jetës dhe rëndësinë e saj në planin e përjetshëm të Perëndisë.”

Plani i Atit tonë i inkurajon një bashkëshort e bashkëshorte të sjellin fëmijë në jetë dhe na detyron të flasim në mbrojtje të fëmijëve të palindur.

Parimet e Proklamatës Lidhen Bukur

Nëse i përzgjedhim pjesët që duam t'i pranojmë nga proklamata, ne e mjegullojmë pikëpamjen tonë të përjetshme, duke i vënë shumë rëndësi përvojës sonë këtu dhe tani. Duke e përsiatur plot lutje proklamatën nëpërmjet syrit të besimit, ne e kuptojmë më mirë se sa bukur lidhen parimet, duke e përkrahur njëri-tjetrin, duke zbuluar planin e Atit tonë për fëmijët e Tij.¹⁶

A duhet të befsohemi vërtet kur profetët e Zotit e shpallin vullnetin e Tij dhe, për disa njerëz, ka ende pyetje? Natyrisht, disa njerëz e hedhin poshtë menjëherë zërin e profetëve¹⁷, por të tjerë i përsiatin plot lutje pyetjet e tyre të ndershme – pyetje që do të zgjidhen me durim dhe me syrin e besimit. Nëse proklamata do të ishte zbuluar në një shekull tjetër, do të kishte pasur ende pyetje, thjesht pyetje të ndryshme nga ato të sotmet. Një qëllim i profetëve është të na ndihmojnë në zgjidhjen e pyetjeve të sinqerta.¹⁸

Përpara se të bëhej President i Kishës, Presidenti Rasëll M. Nelson tha: “Profetët shohin përpara. Ata i shohin rreziqet sflitëse që kundërshtari ka vendosur ose do t'i vendosë më vonë në shtegun tonë.

Profetët i parashikojnë edhe mundësitë dhe privilegjet e mëdha që i presin ata të cilët dëgjojnë *me qëllim që të binden*.”¹⁹

Unë dëshmoj për të vërtetën dhe fuqinë shpirtërore të zërit të bashkuar të Presidencës së Parë dhe të Kuoromit të Të Dymbëdhjetëve.

Bota Duke u Larguar

Për sa kam jetuar, ne kemi parë një ndryshim dramatik në bindjet e botës lidhur me shumë parime të mësuara te proklamata. Gjatë viteve të mia të adoleshencës dhe në vitet e para të martesës, shumë njerëz në botë u larguan nga standardi i Zotit, të cilin ne e quajmë ligji i dëlirësisë, që marrëdhëniet seksuale duhet të ndodhin vetëm midis një burri dhe një gruaje që janë ligjërish të martuar. Në të 20-at dhe 30-at e mia, shumë njerëz u larguan nga mbrojtja e shenjtë e fëmijëve të palindur pasi aborti u bë më i pranueshëm. Vitet e fundit, shumë njerëz janë larguar nga ligji i Perëndisë se martesa është një bashkim i shenjtë midis një burri dhe një gruaje.²⁰

T'i shohësh shumë njerëz të largohen nga kufijtë që ka vendosur Zoti, na kujton atë ditë në Kapernaum kur Shpëtimtari shpalli hyjninë e Tij dhe me keqardhje “shumë nga dishepujt e vet . . . [u larguan]”.

Shpëtimtari më pas iu drejtua Të Dymbëdhjetëve: “A doni edhe ju të largoheni?”

Pjetri u përgjigj:

“Zot, te kush të shkojmë? Ti ke fjalë jete të përjetshme.

Ne kemi besuar dhe kemi njohur se ti je Krishti, Biri i Perëndisë të gjallë.”²¹

Jo të Gjithë Përshtaten Mirë me Brendinë e Proklamatës

Ka kaç shumë njerëz, të rinj e të moshuar, të cilët janë besnikë dhe të vërtetë ndaj ungjillit të Jezu Krishtit, edhe pse përvoja e tyre e tanishme nuk përshtatet mirë me brendinë e proklamatës për familjen: fëmijë, jeta e të cilëve është tronditur nga shkurorëzimi; të rinj, miqtë e të cilëve tallen me ligjin e dëlirësisë; gra dhe burra të shkurorëzuar të cilët janë plagosur rëndë nga mungesa e besnikërisë së bashkëshortit/es; bashkëshortë dhe bashkëshorte që nuk mund të kenë fëmijë; gra dhe burra të cilët janë të martuar me një bashkëshort/e që nuk ndan të njëjtin besim me të për ungjillin e rivendosur; gra dhe burra beqarë të cilët, për arsye të ndryshme, nuk kanë mundur të martohen.

Një mik që e njoh prej gati 20 vjetësh, të cilin e admiroj shumë, nuk është i martuar për shkak të tërheqjes ndaj së njëjtës gjini. Ai ka qëndruar i vërtetë ndaj besëlidhjeve të tij të tempullit, i ka zgjeruar talentet e tij krijuese dhe profesionale, dhe ka shërbyer fisnikërisht si në Kishë, ashtu edhe në komunitet. Kohët e fundit më tha: “I mirëkuptoj ata që

janë në situatën time, të cilët zgjedhin të mos e mbajnë ligjin e dëlirësisë në botën në të cilën jetojmë. Por, a nuk na kërkoj Krishti që të mos jemi 'të kësaj bote'? Është e qartë se standardet e Perëndisë janë të ndryshme nga ato të botës.”

Ligjet e njeriut shpesh dalin jashtë kufijve të vendosura nga ligjet e Perëndisë. Atyre që dëshirojnë t'i pëlqejnë Perëndisë, me siguri u nevojiten besim, durim dhe zell.²²

Unë dhe bashkëshortja ime, Kethi, kemi njohur një motër beqare, që tani është në mes të të 40-ve, e cila është e talentuar në aftësitë e saj profesionale dhe shërben me guxim në lagjen e saj. Edhe ajo i ka mbajtur ligjet e Perëndisë. Ajo shkroi:

“Ëndërroja për ditën kur do të beko-hesha me një bashkëshort dhe fëmijë. Ende po pres. Me raste, situata ime më shkakton ndjenja të të qenit e harruar dhe e vetmuar, por përpiqem ta heq mendjen nga ajo që nuk e kam dhe në vend të kësaj e mbaj mendjen tek ajo që kam dhe se si mund t'i ndihmoj të tjerët.

“Shërbimi ndaj rrethit të gjerë familjar, në lagjen time dhe në tempull, më ka ndihmuar. Nuk jam e harruar apo e vetmuar, sepse jam pjesë, dhe ne të gjithë jemi pjesë, e një familjeje më të madhe.”

Është Dikush që Kupton

Disa do të thonë: “Ti nuk e kupton situatën time”. Mund të mos e kuptoj, por dëshmoj se është Dikush që e kupton.²³ Është Dikush që i njeh barrët tuaja, për shkak të sakrificës së Tij të bërë në kopsht dhe në kryq. Teksa e kërkon

Atë dhe i zbatoni urdhërimet e Tij, unë ju premtoj se Ai do t'ju bekojë dhe do t'i ngrejë barrët që janë shumë të rënda për t'u mbajtur vetëm. Ai do t'ju japë miq të përjetshëm dhe mundësi për të shërbyer. Më e rëndësishmja, Ai do t'ju mbushë me Shpirtin e fuqishëm të Frymës së Shenjtë dhe miratimi i Tij qiellor do të ndriçojë mbi ju. Asnjë zgjedhje, asnjë alternativë, që e mohon shoqërimin e Frymës së Shenjtë ose bekimet e përjetësisë, nuk ia vlen të merret parasysh nga ne.

E di se Shpëtimtari jeton. Unë dëshmoj se Ai është burimi i gjithë së vërtetës që ka me të vërtetë rëndësi dhe se Ai do t'i përmbushë të gjitha bekimet që ua ka premtuar atyre që i zbatojnë urdhërimet e Tij. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Gjoni 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian dhe Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), f. 28.
3. Doktrina e Besëlidhje 93:24.
4. Gjoni 14:6.
5. Alma 30:15, 17.
6. Helamani 16:18.
7. Shih Alma 30:14, 23, 27.
8. Moroni 10:5.
9. Joseph Smith Translation [Përkthimi prej Joseph Smith-it], 1 Korintasve 2:11; 1 Korintasve 2:14.
10. 1 Korintasve 2:14.
11. Gordon B. Hinckley, “Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, nëntor 1995, f. 100. Presidenti Rasëll M. Nelson kohët e fundit shpjegoi pak nga historia e proklamatës, siç përmbledhet nga Sheri Dew në *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* (2019), f. 208: “Një ditë, në vitin 1994, Kuorumi i Dymbëdhjetë Apostujve kaloi një ditë të tërë në dhomën e tyre të këshillit në Tempullin e Solt-Lejikut duke diskutuar për çështje që

lidhen me familjen. Ata morën në shqyrtim çdo gjë, duke filluar nga natyra gjithnjë e në rritje e kudogjendur e pornografisë deri te legjislacioni i mundshëm, i llojeve të ndryshme kundër familjes. Ky nuk ishte një diskutim i ri, por atë ditë i gjithë programi u rrotullua rreth kësaj teme jetike.

Të Dymbëdhjetë rishikuan si doktrinën, ashtu edhe rregulloren, duke i marrë në shqyrtim ato gjëra që nuk mund të ndryshoheshin – doktrinën – dhe ato gjëra që ndoshta mund të ndryshoheshin – rregulloren. Ata diskutuan për çështje që i shihnin se do të ndodhnin, duke përfshirë një shtytje të fortë shoqërore për martesat homoseksuale dhe të drejtat e transjinorëve. ‘Por ky nuk ishte fundi i asaj që pamë’, shpjegoi Plaku Nelson. ‘Ne mund të shihnim përpjekjet e komuniteteve të ndryshme për t'i hequr të gjitha standardet dhe kufizimet në aktivitetin seksual. Ne pamë përshtjellimin e gjinive. Ne mund t'i shihnim të gjitha se do të ndodhnin.’

Ky diskutim i zgjeruar, së bashku me të tjera diskutime për një periudhë kohe, çuan në përfundimin se Të Dymbëdhjetë duhet të përgatitnin një dokument, ndoshta madje një proklamatë, duke përvijuar qëndrimin e Kishës mbi familjen për t'ia paraqitur Presidencës së Parë për shqyrtim”.

12. “Familja: Një Proklamatë drejtuar Botës”, *Liahona*, maj 2017, f. 145.
13. Presidenti Dallin H. Oaks tha: “E gjithë moria e njerëzve të vdekshëm që kanë lindur në këtë tokë e zgjodhën planin e Atit dhe luftuan për të. Shumë prej nesh bënë gjithashtu besëlidhje me Atin lidhur me atë që do të bënim në vdekshmëri. Në mënyra që nuk janë zbuluar, veprimet tona në botën shpirtërore ndikojnë te ne në vdekshmëri” (“The Great Plan of Happiness”, *Ensign*, nëntor 1993, f. 72).
14. Shih Dallin H. Oaks, “E Vërteta dhe Plani”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 25–28.
15. Abraham 3:26.
16. Presidenti Dallin H. Oaks ka thënë: “Shenjtoret e ditëve të mëvonshme, të kthyer në besim, besojnë se proklamata për familjen, që doli gati një çerek shekulli më parë dhe tani e përkthyer në sa e sa gjuhë, është ritheksami nga ana e Zotit i të vërtetave të ungjillit që na nevojiten për të na mbështetur nëpër sfidat e tanishme që ka familja. . . .

Dëshmoj se proklamata për familjen është një shpallje e të vërtetës së përjetshme, vullneti i Zotit për fëmijët e Tij të cilët e kërkojnë jetën e përjetshme. Ajo ka qenë baza e mësimdhënies dhe praktikës së Kishës për 22 vitet e fundit dhe do të vazhdojë të jetë kështu në të ardhmen. Mendojeni atë si të tillë, jepeni mësim atë, jetoni sipas saj dhe ju do të bekoheni ndërsa shkoni përpara drejt jetës së përjetshme. . . .

. . . Unë besoj se qëndrimi ynë ndaj proklamatës për familjen dhe përdorimi i saj, është një nga ato sprova për këtë brez. Lutem që të gjithë shenjtoret e ditëve të mëvonshme të qëndrojnë të vendosur në atë provë” (“Plani dhe Proklamata”, *Liahona*, nëntor 2017, f. 30–31).

17. Presidenti Rasëll M. Nelson ka thënë: “Ka nga ata që na etiketojnë [si] fanatikë, por fanatikë janë ata që nuk na lejojnë të ndihemi

ashtu siç ne ndihemi, por duan që ne t'u lejojmë atyre të ndihen ashtu siç ata ndihen. Qëndrimi ynë përfundimisht e ka thelbin te ligji i dëlirësisë. Dhjetë Urdhërimet janë ende të vlefshme. Ato kurrë nuk janë shfuqizuar. . . . Nuk është e drejta jonë që t'i ndryshojmë ligjet që ka dekretuar Perëndia” (në Dew, *Insights from a Prophet's Life*, f. 212).

18. “Ndërkohë që familja është duke u sulmuar në mbarë botën, të vërtetat e proklamates së familjes do t’ju forcojnë.

Ju rini e mrekullueshme e lindjes fisnike, ju keni nevojë për të kuptuar pasojat shumë të gjera të përplasjes së tanishme të shoqërisë mbi vetë përkufizimin e martesës. Debatimi i tanishëm përfshin çështjen nëse mund të marrohen dy njerëz të së njëjtës gjini. Nëse keni pyetje rreth pozitës së Kishës për këtë ose ndonjë çështje tjetër të rëndësishme, me lutje mendoni thellë për të dhe më pas ua vini veshin mesazheve profetike në këtë konferencë të përgjithshme të Kishës që po vjen në tetor. Ato biseda të frymëzuara, të shtuara frymëzimit nga Fryma e Shenjtë, do të sjellin një kuptueshmëri më të plotë në mendjen tuaj” (Rasëll M. Nelson, “Rini e Lindjes Fisnike: Çfarë do të Zgjidhni?” [takim shpirtëror i Sistemit Arsimor të Kishës për të rinjtë në moshë madhore, 6 shtator 2013], broadcasts. ChurchofJesusChrist.org).

19. Rasëll M. Nelson, “Qëndroni si Mijëvjeçaristë të Vërtetë”, *Liahona*, tetor 2016, f. 53.

20. Presidenti Nelson ka thënë: “Qeveritë civile ndikohen rëndë nga prirjet shoqërore e filozofitë laike teksa shkruajnë, rishkruajnë dhe zbatojnë ligjet. Pavarësisht nga ligjet civile që mund të dekretohen, doktrina e Zotit në lidhje me martesën dhe moralshmërinë nuk mund të ndryshohet. Mbani mend: mëkati, edhe sikur të ligjërohet nga njeriu, është ende mëkat në sytë e Perëndisë!” (“Vendime Përfundimtare”, *Liahona*, nëntor 2013, f. 108.)

21. Gjoni 6:66–69.

22. Shih Alma 32:41–43; më ka bërë gjithmonë përshtypje se në këtë kapitull të mrekullueshëm për rritjen e besimit tonë, virtytet e besimit, durimit dhe zellit përmenden së bashku në secilën prej tre vargjeve të fundit.

23. Shih Alma 7:12; Jezu Krishti vuajti jo vetëm për mëkatet tona, por edhe për dobësitë tona: “Dhe ai do të marrë përsipër vdekjen që ai të mund të zgjidhë rripat e vdekjes, që e lidhin popullin e tij; dhe ai do të marrë përsipër dobësitë e tyre, që zemra e tij të mund të mbushet me mëshirë, sipas mishit, që ai të mund të dijë, sipas mishit, sesi të ndihmojë popullin e tij sipas dobësive të tyre.” (Sinonimet për fjalën *dobësi* do të ishin *sëmundje, pafuqi, vuajtje, mungesë.*) Shih Doktrina e Besëlidhje 88:6: “Ai që u ngjitet lart, sikurse ai zbriti nën gjithçka, në atë që ai i kupton të gjitha gjërat, që ai mund të jetë në të gjitha dhe përmes të gjitha gjërave, drita e së vërtetës.”

NGA PLAKU TAKASHI UADA,
i Të Shtatëdhjetëve

Duke u Ushqyer me Bollëk me Fjalët e Krishtit

Ushqyerja me bollëk me fjalët e Krishtit mund të ndodhë në çdo kohë dhe në çdo rast nëse ne e përgatitim zemrën.

Ati ynë Qiellor na do. Ai na ka ofruar një plan të përkryer që të gëzojmë bekimet e Tij. Në këtë jetë, jemi të gjithë të ftuar të vijmë te Krishti dhe të marrim ungjillin e rivendosur të Jezu Krishtit nëpërmjet pagëzimit, duke marrë dhuratën e Frymës së Shenjtë dhe duke e jetuar ungjillin besnikërisht. Nefi e përshkruan zotimin tonë për t'u pagëzuar si hyrje në një “shteg të ngushtë

dhe të ngushtuar”, dhe na kujton të vazhdojmë të “shko[jmë] përpara me një vendosmëri në Krisht, . . . duke u ushqyer me bollëk mbi fjalën e Krishtit dhe të duro[jmë] deri në fund”, me qëllim që të marrim të gjitha bekimet që Ati Qiellor ka rezervuar për ne (2 Nefi 31:19–20).

Nefi më tej na kujton se nëse do të “ushqeh[emi] me bollëk me fjalët

e Krishtit”, ato “do [të na] tregojnë të gjitha gjërat që duhet të bë[jmë]” (2 Nefi 32:3) dhe që ne do të forcohemi për t’i mposhtur “shigjetat e flakta të kundërshtarit” (1 Nefi 15:24).

Çfarë Është Ushqyerja me Bollëk?

Kur isha i vogël, mendoja se ushqyerja me bollëk ishte thjesht pasja e një vakti të bollshëm me oriz, sushi dhe salcë soje. Tani e di se ushqyerja e vërtetë me bollëk është më shumë se të shijosh një vakt të shijshëm. Ajo është një përvojë gëzimi, edukimi, kremtimi, dhënieje, shprehje dashurie për familjet e të dashurit, komunikimi të falënderimeve tona Perëndisë dhe ndërtim marrëdhëniesh ndërsa gëzojmë ushqim të bollshëm e tejet të shijshëm. Unë besoj se kur ushqehemi me bollëk me fjalët e Krishtit, ne duhet të mendojmë për të njëjtën lloj përvojë. Ushqyerja me bollëk me shkrimet e shenjta nuk është thjesht t’i lexosh ato. Ajo duhet të na sjellë gëzim të vërtetë dhe të ndërtojë marrëdhënien tonë me Shpëtimtarin.

Kjo mësohet qartësisht në Librin e Mormonit. Kujtojeni ëndrrën e Lehit ku ai pa një pemë, “fruti i së cilës [është] i dëshirueshëm për ta bërë dikë të lumtur”. Kjo frutë përfaqëson dashurinë e Perëndisë, dhe ndërsa Lehi shijon frutën, “ishte më [e] ëmbël se gjithçka që [ai] kish[te] shijuar ndonjëherë më parë”. Ai e “mbushi shpirtin [e tij] me një gëzim jashtëzakonisht të madh” dhe

është diçka që ai dëshiron ta ndajë me familjen e tij (1 Nefi 8:10–12).

Kur ushqehemi me bollëk, me gjasë do të shohim gjithashtu se sasia ose lloji i ushqimit që kemi mund të mos ketë rëndësi nëse zemra jonë është e mbushur me mirënjohje. Familja e Lehit jetonte me mish të gjallë në vendin e shkretëtë, por Nefi e përshkroi këtë sprovë të vështirë, duke thënë: “Ka q të mëdha qenë bekimet e Zotit” sa që “gratë tona . . . ishin të forta” dhe qenë në gjendje “t’i duronin udhëtimet e tyre pa mërmëritje” (1 Nefi 17:1–2).

Ushqyerja me bollëk ndonjëherë përfshin bërjen e eksperimenteve dhe të shjuarin. Alma flet rreth farës së mirë që mbillet në zemrën tonë. Ndërsa eksperimentojmë me të, do të kuptojmë që fara fillon “të jetë e këndshme” (shih Alma 32:28–33).

Duke u Ushqyer me Bollëk me Fjalët e Krishtit

Bekimet e ushqyerjes me bollëk me fjalët e Krishtit janë të fuqishme dhe të ndryshojnë jetën. Ka në veçanti tre [bekime] që do të desha t’ju ftoj t’i zbatoni në jetën tuaj.

Së pari, fjalët e Krishtit mund të na ndihmojnë “të rrit[im] aftësinë [tonë] shpirtërore për të marrë zbulësë” (Rasëll M. Nelson, “Zbulësë për Kishën, Zbulësë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 96) dhe të na udhëheqin të sigurt gjatë jetës sonë. Mormoni jep mësim se fjalët

e Krishtit kanë “një prirje të madhe ta çojnë popullin të bë[jë] atë që [është] e drejtë”, dhe që ato janë më të fuqishme se çdo gjë që mund të përmbushë “shpata” (Alma 31:5). Kur e kam kërkuar urtësinë e Perëndisë gjatë përballjes me vetë sfidat e mia, gjithmonë, kurdoherë që e kam provuar “virtytin e fjalës së Perëndisë” (Alma 31:5), jam ndier i frymëzuar dhe i aftësuar të marr vendime të urta, t’i mposht tundimet, dhe ta bekoj jetën time me besim më të madh te Krishti dhe dashuri më të madhe për ata rreth meje. Profeti ynë, Rasëll M. Nelson, na ka mësuar se “në ditët e ardhshme, nuk do të jetë e mundur të mbijetojmë shpirtërisht pa ndikimin udhërrëfyes, drejtues, ngushëllues dhe të vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë” (“Zbulësë për Kishën, Zbulësë për Jetën Tonë”, f. 96). Zbulësia e nevojshme do të vijë ndërsa ne e provojmë “virtytin e fjalës”, dhe që fjala do të jetë më e fuqishme se çdo gjë tjetër që mund të provojmë apo përfytyrojmë.

Së dyti, kur kemi probleme me vetë identitetin tonë dhe mungesën e respektit për veten, “fjal[a] e këndshme [e] Perëndisë” (Jakobi [LiM] 2:8) në shkrimet e shenjta do të na ndihmojë të dimë cilët jemi në të vërtetë dhe do të na japë forcë përtej forcës sonë. Njohja e identitetit tim si fëmijë i Perëndisë ishte një nga çastet më të lumtura që kam përjetuar ndonjëherë. Në vitet e mia të hershme të adoleshencës, nuk dija asgjë rreth mësimave të Shpëtimtarit. Kur e

dhe ta ndiqte Shpëtimtarin. Ajo ndjeu se duhej të pagëzohej. Ky djalë i vogël nuk kërkoi vlerësim për atë çka bëri, por ai thjesht bëri më të mirën e vet që ta jetonte fjalën e Perëndisë dhe ta donte të afërmin. Mirësia e tij krijoi një ndryshim të rëndësishëm në zemrën e nënës sime.

Fjalët e Krishtit do ta prekin thellësisht zemrën dhe do t'ua hapin sytë atyre që ende nuk e shohin Atë. Rrugës për në Emaus, dy dishepuj ecën me Jezusin. Ata ishin të dëshpëruar dhe nuk e kuptonin që Shpëtimtari pati ngadhënyer mbi vdekjen. Në hidhërimin e tyre, ata nuk kuptuan që Krishti i gjallë po ecte me ta. Edhe pse Jezusi “u shpjegoi atyre në të gjitha Shkrimet gjërat që i takonin atij”, ata përsëri nuk e dalluan Atë si Shpëtimtarin e ringjallur derisa u ulën dhe ndanë bukën me Të. Atëherë “sytë” e tyre u hapën. Teksa ne – ose miqtë, të njohurit dhe të afërmit tanë – ushqehemi me bollëk dhe ndajmë bukën me Të, sytë tanë të të kuptuarit do të hapen. Kur dishepujt në Emaus menduan për kohën e tyre me Shpëtimtarin e ringjallur, ata thanë se zemra u digjej përbrenda ndërsa Ai u hapte shkrimet e shenjta (shih Lluca 24:27–32). Kjo do të jetë e vërtetë për të gjithë ne.

Përfundimi

Në mbyllje, jap dëshmi se ushqyerja me bollëk me fjalët e Krishtit mund të ndodhë në çdo kohë dhe në çdo rast nëse ne e përgatitim zemrën për t'i pranuar ato. Ushqyerja me bollëk me fjalët e Krishtit do të sjellë zbuluesë që mbështet jetën, do të rivërtetojë identitetin tonë të vërtetë dhe denjësinë përpara Perëndisë si fëmijë të Tij, dhe do t'i udhëheqë miqtë tanë drejt Krishtit dhe jetës së përjetshme. Më lejoni të përfundoj duke e përsëritur ftesën që bëri Nefi kur tha: “Ju duhet të shkoni përpara me një vendosmëri në Krisht, duke pasur një ndriçim të përkryer të shpresës dhe një dashuri për Perëndinë dhe për gjithë njerëzit. Prandaj, në qoftë se ju do të shkoni përpara, duke u ushqyer me bollëk mbi fjalën e Krishtit dhe të duroni deri në fund, vini re, kështu thotë Ati: Ju do të keni jetën e përjetshme” (2 Nefi 31:20). Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

lexova për herë të parë Dhiatën e Re, fjalët e Krishtit vërtet e shëruan shpirtin tim të plagosur. Kuptova se nuk isha vetëm dhe se unë jam një fëmijë i Perëndisë. Kur e njoha identitetin tim të vërtetë përpara Perëndisë, e kuptova potencialin tim të pafund nëpërmjet Shlyerjes së Krishtit.

Enosi po ashtu tregoi përvojën e tij vetjake të ndriçimit të mendjes që vjen nga studimi i thellë i fjalëve të Krishtit. Ndërsa Enosi i lejoi fjalët që babai i tij i mësoi lidhur me “jetën e përjetshme dhe me gëzimin e shenjtorëve, [të] hyn[in] thellë në zemrën [e tij]”, shpirti i tij “ishte i uritur; dhe [ai] u gjunjz[ua] para Krijuesit [të tij] . . . në lutje të fuqishme” (Enosi 1:3–4). Në atë lutje ai arriti ta njihje Shpëtimtarin dhe mësoi se ne kemi vlerë të madhe, na duan dhe mund të falemi për mëkatet tona dhe jemi vërtet fëmijë të Perëndisë.

Së treti, ne mund t'ua përmirësojmë jetën të tjerëve nëpërmjet fjalëve të Krishtit. Pikërisht sikurse Enosi pati kohën dhe vendin e vet ku fjalët e Krishtit ia prekën zemrën, Zoti do të bëjë pjesën e Tij për të prekur zemrën e atyre tek të cilët dëshirojmë ta përhapim ungjillin. Shumë nga ne mund të jemi ndier të shkurajuar kur u përpoqëm të ftonim dikë që ta dëgjonte

ungjillin ngaqë rezultati që donim nuk erdhi. Pavarësisht nga rezultati, Zoti na fton ta hapim gojën dhe ta ndajmë mesazhin e ungjillit me të tjerë.

Dy vjet më parë, Zoti ia preku zemrën nënës sime të dashur, gjë që e ndihmoi të vendoste të merrte ordinancën e pagëzimit. Kisha pritur për gati 35 vjet që ajo ditë të vinte. Me qëllim që ajo ta merrte atë vendim, shumë anëtarë të Kishës i dhanë asaj shërbesë vërtet siç do t'i jepte Krishti. Një të diel, ajo ndjeu se duhej të shkante në kishë. E ndoqi nxitjen. Ndërkohë që ishte ulur në rreshtin e parë dhe priste të fillonte shërbimi i sakramentit, një djalë katërvjeçar qëndroi përpara saj dhe e vështrioi. Ajo e përshëndeti me një buzëqeshje. Djali i vogël u largua nga ajo befas dhe shkoi përsëri te ndenjësja e tij, që ishte në anën tjetër të rreshtit ku ishte ulur nëna ime. Ky djalë i vogël mori diçka te ndenjësja e tij e u rikthye dhe i dha nënës sime një libër himnesh dhe shkoi përsëri te ndenjësja e vet. Nëna ime vuri re që libri i himneve ishte vendosur në çdo ndenjësje tjetër në kishë. Ajo lehtësisht mund të kishte marrë një nga ndenjësja përbri saj. Sidoqoftë, asaj i bëri shumë përshtypje veprimi i dëlirë i mirësisë së djalit, që ai e kishte mësuar në shtëpinë e tij dhe në kishë. Ishte një çast prekës për të. Ajo pati një përshtypje të fortë se Perëndia po e ftonte të vinte

NGA PLAKU DEJVID P. HOMER,
i Të Shtatëdhjetëve

Dëgjimi i Zërit të Tij

*Në një botë me kaq shumë zëra konkurrues,
Ati ynë Qiellor na e ka bërë të mundur që ta
dëgjojmë dhe ta ndjekim zërin e Tij.*

Pak më parë këtë mëngjes vëllai i bashkëshortes sime i dha asaj një letër që ajo ia kishte shkruar nënës së vet shumë vite më parë. Në atë kohë Motra Homer ishte vetëm një vajzë e vogël. Pjesërisht letra e saj thoshte: “E dashur nënë, më vjen keq që nuk e dhashë dëshminë time sot – por unë të dua”. Kur shkuam për të ngrënë drekë, mendova se ajo ishte diçka interesante. Prandaj u ula dhe shkrova një letër që thoshte: “I dashur Presidenti Nelson, më vjen keq që nuk e dhashë dëshminë time sot – por unë të dua”. Në një farë mënyre kjo gjë nuk m’u duk e drejtë. Prandaj ja ku jemi dhe unë jam i lumtur t’ua shtoj fjalët e mia fjalëve që janë folur në këtë sesion sot.

Shumë vite më parë udhëtova në një avion të vogël me dikë që sapo kishte marrë lejen si pilot, i cili po pilotonte avionin. Në fund të fluturimit tonë, na u dha leja të uleshim. Por teksa po i afrohem tokës, dëgjova një alarm në kabinë që e paralajmëroi pilotin të “ngrihej lart”. Piloti hodhi vështrimin drejt bashkëpilotit me më shumë përvojë, i cili tregoi me gisht për poshtë, larg nga pista e uljes, dhe tha: “Tani!”

Avioni ynë lëvizti me të shpejtë nga e majta poshtë, pastaj u ngjiti sërish në një lartësi të përshtatshme, rihyri në modelin e uljes dhe arriti i sigurt në

vendmbërritjen tonë. Më vonë mësuam se një avioni tjetër i qe dhënë leja për t’u ngritur. Po të kishim ndjekur udhëzimet e alarmit, do të ishim përplasur me avionin që po vinte, në vend që të largoheshim prej tij. Kjo përvojë më mësoi dy mësimet të rëndësishme: Së pari, në çaste kritike të jetës sonë, ne do të dëgjojmë zëra të shumtë që konkurrojnë për vëmendjen tonë. Dhe së dyti, është jetike që t’ua vëmë veshin zërave të duhur.

Zërat Konkurrues

Ne jetojmë në një botë me shumë zëra që kërkojnë vëmendjen tonë. Me të gjitha emisionet e jashtëzakonshme të lajmeve, tweet-et, ditarët në internet, transmetimet zanore nëpërmjet internetit, këshillat bindëse nga Aleksa, Siri dhe të tjerë, mund të na duket e vështirë të dimë se cilëve zëra t’u mirëbesojmë. Nganjëherë ia lëmë një grupi të madh njerëzish udhërrëfimin në jetën tonë, duke menduar se shumica do të na japë burimin më të mirë të së vërtetës. Herë të tjera “lëkundë[mi] midis dy mendimeve”¹ duke zgjedhur të mos jemi “as [të] ftohtë as [të] ngrohtë”². Prapëseprapë në raste të tjera ndjekim atë që është e volitshme, përqendrohemi te një zë apo një çështje e vetme për të na udhërrëfyer, ose mbështetemi vetëm te vetë aftësia jonë për të menduar.

Ndërkohë që secila prej këtyre metodave mund të jetë e dobishme, përvoja na mëson se ato nuk janë gjithmonë të besueshme. Ajo që është e përhapur në masë, nuk është gjithmonë ajo që është më e mira. Lëkundja midis dy mendimeve nuk sjell asnjë drejtim. Volia rrallë çon drejt gjërave që kanë rëndësi. Fiksimi te një zë ose një çështje e vetme mund ta dëmtojë aftësinë tonë për të kuptuar. Dhe mbështetja vetëm te mendimi ynë mund të na çojë drejt një mpirjeje të mendimit ngaqë jemi tepër intelektualë. Nëse nuk jemi

të kujdesshëm, zërat e gabuar mund të na largojnë nga qendra e ungjillit drejt vendeve ku besimi është i vështirë për t'u mbajtur dhe nuk gjejmë gjë tjetër veç zbrazëtisë, hidhësisë dhe pakënaqësisë.

Dëgjimi i Zërit të Gabuar

Më lejoni t'ju demonstroj se çfarë dua të them, duke përdorur një analogji dhe një shembull nga shkrimet e shenjta. Alpinistët zakonisht u referohen lartësive mbi 8000 metra si “zona e vdekjes”, sepse në ato lartësi nuk ka mjaft oksigjen për të mbajtur në jetë. Ka një të barasvlerëshëm shpirtëror për zonën e vdekjes. Nëse shpenzojmë shumë kohë në vende pa besim, zërat në dukje shumë qëllimshëm na

e heqin oksigjenin shpirtëror që na nevojitet.

Në Librin e Mormonit lexojmë për Korihorin, i cili pati një përvojë të tillë. Ai gëzonte popullaritet të madh pasi mësimet e tij ishin “të këndshme për mendjen e mishit”³. Ai tha se prindërit dhe profetët japin mësim tradita të marra, të krijuara për ta kufizuar lirinë dhe për të përhapur paditurinë.⁴ Ai debatoi se njerëzit duhej të ishin të lirë të bënin çfarëdo që të zgjidhnin, pasi urdhërimet nuk janë më shumë se sa kufizime të sajura në mënyrë të vulltshme.⁵ Për të, besimi në Shlyerjen e Jezu Krishtit ishte “pasoja e një mendjeje të tërbuar”, e krijuar nga besimi te një genie që nuk mund të ekzistonte, sepse Ai nuk mund të shihej.⁶

Korihori krijoi kaç shumë trazirë sa u soll përpara kryegjykatësit dhe priftit të lartë. Atje, ai “u fry me fjalë të mëdha”, duke i kritikuar udhëheqësit dhe duke kërkuar një shenjë. Një shenjë u dha. Ai u bë memec dhe nuk mund të fliste më. Korihori më pas e kuptoi se ishte mashtruar dhe duke menduar për të vërtetat e çmuara që i kishte braktisur, ai tha me hidhërim: “Unë gjithmonë e kisha ditur”⁷.

Korihori më pas lypte për ushqim, gjersa u shkel për vdekje nga një grup zoramitësh.⁸ Vargu i fundit në historinë e tij përmban këtë reflektim të matur: “Dhe kështu shohim se djalli nuk do t'i përkrahë fëmijët e tij në ditën e fundit, por i tërheq me të shpejtë poshtë në ferr”⁹.

Zëri i Duhur

Ngaqë Ati ynë Qjellor dëshiron më të mirën për ne, Ai e bën të mundur për ne që ta dëgjojmë zërin e Tij. Shumë më shpesh, ne e dëgjojmë Atë nëpërmjet mbresave të dhëna nga Fryma e Shenjtë. Fryma e Shenjtë është anëtari i tretë i Kreut-Perëndi. Ai dëshmon për Atin dhe Birin,¹⁰ u dërgua që të na “mësojë çdo gjë”¹¹ dhe do të na “tregojë të gjitha gjërat që duhet të bëjmë”¹².

Shpirti u flet njerëzve të ndryshëm në mënyra të ndryshme dhe Ai mund t'i flasë të njëjtit person në mënyra të ndryshme në raste të ndryshme. Si rrjedhojë, mësimi i mënyrave të shumta se si na flet Ai, është një detyrë për tërë jetën. Nganjëherë Ai na flet “në mendjen [tonë] dhe në zemrën [tonë]”¹³ me një zë që është i vogël, por i fuqishëm, duke i shpuar “ata që e dëgjojnë” deri në qendër¹⁴. Herë të tjera mbresat e Tij e “pushtojnë mendjen [tonë]” ose “ndikojnë” në ndjenjat [tona]¹⁵. Herë të tjera kraharori ynë do të “digjet për brenda”¹⁶. Ende herë të tjera Ai i mbush shpirtrat tanë me gëzim, e ndriçon mendjen tonë¹⁷ ose i flet paqe zemrës sonë të shqetësuar¹⁸.

Gjetja e Zërit të Tij

Ne do ta gjejmë zërin e Atit tonë në shumë vende. Do ta gjejmë kur lutemi, studiojmë shkrimet e shenjta, frekuentojmë kishën, kur përfshihemi në diskutime plot besim apo shkojmë

në tempull. Sigurisht, do ta gjejmë atë vërtet në konferencë pikërisht këtë fundjavë.

Sot ne mbështetëm 15 burra si profetë, shikues e zbulues. Shpirtshmëria dhe përvoja e tyre u japin atyre një perspektivë të pashoqe që na nevojitet patjetër. Mesazhet e tyre janë të kollajshme për t'u gjetur dhe të shprehura me qartësi absolute. Ata na thonë atë që Perëndia dëshiron që ne ta dimë, qoftë ajo e përhapur në masë apo ajo.¹⁹

Kërkimi i zërit të Tij në ndonjërin prej këtyre vendeve është gjë e mirë, por kërkimi i tij në shumë prej tyre është edhe më mirë. Dhe kur e dëgjojmë atë zë, na nevojitet ta ndjekim udhëzimin që jepet. Apostulli Jakob tha: “Bëhuni bërës të fjalës dhe jo vetëm dëgjues”²⁰. Dhe Presidenti Tomas S. Monson dikur dha mësim: “Ne vëzhgojmë. Ne presim. Ne mbajmë vesh për ta dëgjuar atë zë të qetë, të vogël. Kur ai flet, burrat dhe gratë e mençura binden.”²¹

Kur Drejtimi Vjen me Ngadalë

Në fillim të jetës sime profesionale, Motrës Homer dhe mua na u kërkua të prananim një ndryshim në punën e caktuar. Në atë kohë ai u duk si një vendim *i stërmadh*. Studiuam, agjërnuam dhe u lutëm, por një përgjigje erdhi me ngadalë. Më së fundi morëm një vendim dhe vepruam sipas tij. Kur e bëmë këtë, ndiem paqe dhe shpejt mësuam se ai ishte njëri nga vendimet më të mira që kishim marrë ndonjëherë.

Si rrjedhojë, kemi mësuar se përgjigjet nganjëherë vijnë me ngadalë. Kjo mund të ndodhë ngaqë nuk është koha e duhur, ngaqë nuk nevojitet përgjigje ose ngaqë Perëndia na mirëbeson që ta marrim vendimin vetë. Plaku Riçard G. Skot dikur na mësoi se ne duhet të jemi mirënjohës për raste të tilla dhe na bëri këtë premtim: “Kur po jetoni të denjë e zgjedhja juaj është në përputhje me mësimet e Shpëtimtarit dhe nevojitet të veproni, bëjeni me mirëbesim. . . . Perëndia nuk do t'ju lejojë të vazhdoni për shumë kohë pa një mbresë paralajmëruese, në qoftë se keni marrë vendimin e gabuar.”²²

Ne Duhet të Zgjedhim

Dhe prandaj kemi nevojë të vendosim se cilit, mes gjithë zërave të ndryshëm, do t'i bindemi. A do të ndjekim zërat e pasigurt që përkrahen nga bota, apo do të bëjmë punën e kërkuar për ta lejuar zërin e Atit tonë që të na udhërrëfejë në vendimet tona dhe të na mbrojë nga rreziku? Sa më me zell ta kërkojmë zërin e Tij, aq më i lehtë bëhet ai për ta dëgjuar. Kjo nuk ndodh ngaqë zëri i Tij bëhet më i fortë, por ngaqë aftësia jonë për ta dëgjuar është rritur. Shpëtimtari ka premtuar që nëse i “dëgjoj[më] parimet e [Tij] dhe . . . i vë[më] veshin këshillës [së Tij]”, Ai “do t[ë na] jap[ë] më shumë”²³. Unë dëshmoj se ky premtim është i vërtetë – për secilin prej nesh.

Gati një vit më parë, e humbëm vëllanë tim më të madh në një aksident tragjik me makinë. Vitet e fëmijërisë së

Xhoni ishin plot premtim dhe arritje. Por teksa rritej, një trup plot sëmundje dhe një mendje që nuk përgjigjej siç duhej, ia bënë jetën shumë të vështirë. Ndërkohë që shërimi për të cilin shpresonte, nuk i erdhi në këtë jetë, Xhoni prapëseprapë e ruajti besimin e tij, mori vendim se do të duronte sa më mirë që të mundej, deri në fund.

Tani, e di që Xhoni nuk ishte i përsosur, por kam pyetur veten se çfarë ishte gjëja që i dha atij kaq qëndrueshmëri. Shumë zëra e ftonin në ekstremin e cinizmit ndaj ungjillit, por ai zgjodhi të mos ishte cinik. Në vend të kësaj, ai bëri gjithçka mundej që ta hidhte spirancën e jetës së vet tek thelbi i ungjillit. Ai e jetoi jetën e vet atje, sepse e dinte që atje do ta gjente zërin e Mësuesit të tij; ai e jetoi jetën e vet atje, sepse e dinte që atje ishte vendi ku do të merrte mësim.

Përfundimi

Vëllezër e motra, në një botë me kaq shumë zëra konkurrues, unë dëshmoj se Ati ynë Qjellor na e ka bërë të mundur që ta dëgjojmë dhe ta ndjekim zërin e Tij. Nëse jemi të zellshëm, Ai dhe Biri i Tij do të na japin drejtimin që kërkojmë, forcën që na nevojitet dhe lumturinë që ne të gjithë dëshirojmë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. 1 Mbretërve 18:21.
2. Shih Zbulesa 3:15–16.
3. Alma 30:53; shih edhe Alma 30:18.
4. Shih Alma 30:14, 23–24, 27.
5. Shih Alma 30:17, 23, 27.
6. Alma 30:16; shih edhe Alma 30:13, 15, 26, 28.
7. Alma 30:31, 52; shih edhe Alma 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Shih Alma 30:56, 58–59.
9. Alma 30:60.
10. Shih 2 Nefi 31:18.
11. Gjoni 14:26.
12. 2 Nefi 32:5; shih edhe 2 Nefi 32:1–4.
13. Doktrina e Besëlidhje 8:2.
14. 3 Nefi 11:3.
15. Doktrina e Besëlidhje 128:1.
16. Doktrina e Besëlidhje 9:8.
17. Shih Doktrina e Besëlidhje 6:14–15; 11:13.
18. Shih Doktrina e Besëlidhje 6:22–23.
19. Shih Doktrina e Besëlidhje 1:38.
20. Jakob [Bibël] 1:22.
21. Thomas S. Monson, “The Spirit Giveth Life”, *Liahona*, qershor 1997, f. 4.
22. Riçard G. Skot, “Përdorimi i Dhuratës Hyjnore të Lutjes”, *Liahona*, maj 2007, f. 10.
23. 2 Nefi 28:30.

NGA PLAKU XHEFRI R. HOLLAND,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Ja, Qengji i Perëndisë

Shërbimi ynë i ndryshuar i së dielës duhet ta theksojë sakramentin e Darkës së Zotit si pikën e shenjtë e të njohur të përvojës sonë të përjavshme të adhurimit.

Isha shumë mirë derisa pashë lotët në sytë e këtyre të rinjve e të rejave në këtë kor. Këta lot janë një predikim shumë më shprehës se çdo predikim që unë mund të jap.

Duke ngritur sytë nga buza e ujit, duke parë përtej turmave të paduruarara që po kërkonin të pagëzoheshin nga dora e tij, Gjoni, që e thërrisnin Pagëzori, e pa në largësi kushëririn e tij, Jezusin e Nazaretit, që ecte vendosmërisht me hapa të shpejtë drejt tij për t'i bërë një kërkesë për të njëjtën ordianancë. Me nderim, por me zë të lartë mjaftueshëm sa ta dëgjonin ata që ishin aty pranë, Gjoni shqiptoi admirimin që ende na prek dy mijëvjeçarë më vonë: “Ja, Qengji i Perëndisë!”¹.

Është diçka udhëzuese që ky pararendës i Jezusit, për të cilin që profetizuar prej kohësh, nuk e thirri Atë “Jehova” ose “Shpëtimtar” apo “Shëlbues”, ose madje edhe “Biri i Perëndisë” – të cilët të gjithë qenë tituj me vend. Jo, Gjoni zgjodhi shëmbëlltyrën më të hershme dhe ndoshta më të njohur nga të gjithë në traditën fetare të popullit të tij. Ai e përdori figurën e një qengji për flijim, të dhënë si ofertë shlyerjeje për mëkatet dhe

brengat e një bote të rënë dhe të të gjithë njerëzve të rënë në të.

Ju lutemi, më lejoni të rikujtoj vetëm pak nga ajo histori.

Pas dëbimit nga Kopshti i Edenit, Adami dhe Eva u përballën me një të ardhme rrënuese. Duke e hapur derën drejt vdekshmërisë dhe jetës në tokë për ne, ata ia kishin mbyllur vetes derën drejt pavdekësisë dhe jetës së përjetshme. Prej një shkeljeje që e kishin zgjedhur me vetëdije ta bënë në emrin tonë, tani u përballën me vdekjen fizike

dhe dëbimin shpirtëror, ndarjen nga prania e Perëndisë përgjithmonë.² Çfarë duhej të bënin? A do të kishte një rrugëdalje nga kjo gjendje e vështirë? Nuk jemi të sigurt se sa iu lejohej atyre të dyve që të mbanin mend nga udhëzimi që morën ndërkohë që ishin ende në kopsht, por ata *ama* e mbajtën mend që duhej të bënin rregullisht si ofertë për flijim ndaj Perëndisë një qengj të pastër, pa të meta, të parëlindurin mashkull të tufës së tyre.³

Më vonë, një engjëll erdhi për të shpjeguar që ky flijim qe një model, një shëmbëllesë e flijimit që do të bëhej në emër të tyre nga Shpëtimtari i botës që do të vinte. “Kjo gjë është në ngjashmëri me flijimin e të Vetëmlindurit të Atit”, tha engjëlli. “Si rrjedhim, . . . do të pendohesh e do t’i thërrasësh Perëndisë në emër të Birit përgjithmonë”⁴. Për fat, kishte një rrugëdalje dhe një mënyrë për t’u lartësuar.

Në këshillat paratokësorë në qiell, Perëndia i kishte premtuar Adamit dhe Evës (dhe të gjithë neve) se do të vinte ndihmë nga Biri i Tij i pastër, pa të meta, I Parëlinduri i Atit, Qengji i Perëndisë “që ishte vrarë që nga krijimi i botës”⁵, ashtu siç do ta përshkruante Atë më vonë Apostulli Gjon. Duke dhënë si ofertë qengjat e tyre të vegjël simbolikë në vdekshmëri, Adami dhe pasardhësit e tij, po shprehnin kuptueshmërinë dhe varësinë e tyre për shpëtim nga flijimi shlyes i Jezusit, të Vajosurit.⁶ Më vonë, tabernakulli në shkretëtirë do të bëhej mjedisi për këtë

ordinancë dhe pas tij, tempulli që do të ndërtonte Salomoni.

Për fat të keq, si simbol i pendimit të çiltër dhe i të jetuarit me besnikëri, kjo ofertë rituale e qengjave të tyre pa të meta nuk funksionoi shumë mirë, për aq sa na zbulon Dhiata e Vjetër. Vendosmëria morale që duhej t'i kishte shoqëruar ato flijime ndonjëherë nuk zgjaste as sa të thahej gjaku i derdhur mbi gurë. Gjithsesi, nuk zgjati as aq sa për të parandaluar vëllavrasjen, kur Kaini vrau vëllanë e tij, Abelin, në brezin e parë.⁷

Me sprova dhe telashe të tilla që vazhduan për shekuj me radhë, nuk ishte çudi që engjëjt e qiellit kënduan nga gëzimi, kur, më në fund, Jezusi u lind – Vetë Ai, Mesia i shumëpremtuar. Atëherë, pas shërbesës së Tij të shkurtër në vdekshmëri, ky qengj Pashke, më i pastru nga të gjithë, i përgatiti dishepujt për vdekjen e Tij duke u paraqitur sakramentin e Darkës së Zotit, një formë më vetjake të ordinancës që ishte paraqitur pikërisht jashtë Edenit. Do të kishte prapë një ofertë, do të përfshihet sërish një flijim, por do të ishte me simbolizëm shumë më të thellë, shumë më tepër vetëshqyrtues dhe vetjak sesa gjakderdhja e një qengji të parëlin-dur. Nefitëve, pas Ringjalljes së Vet, Shpëtimtari u tha rreth kësaj:

“Dhe ju nuk do të më ofroni më derdhje gjaku; . . .

Ju do të më ofroni për fli një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar. Dhe kushdo që vjen tek unë me një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar, atë do ta pagëztoj me zjarr dhe me Frymën e Shenjtë. . . .

Prandaj . . . pendohuni, . . . dhe shpëtohuni.”⁸

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, me theksin e ri emocionues tek të mësuarit e ungjillit në shtëpi, është vendimtare që ne ta mbajmë mend se ende e kemi urdhrin që të “shkoj [jmë] në shtëpinë e lutjes dhe t'i ofro [jmë] sakramentet [tona] në [d]itën [e Tij] të shenjtë”⁹. Përveç gjetjes së kohës për udhëzim më të përqendruar te shtëpia mbi ungjillin, shërbimi ynë i ndryshuar i së dielës duhet edhe ta pakësojë ndërlikimin e orarit të mbledhjeve në një mënyrë që e thekson siç duhet

sakramentin e Darkës së Zotit si pikën e shenjtë e të njohur të përvojës sonë të përjavshme të adhurimit. Ne duhet ta kujtojmë në mënyrën më vetjake që të jetë e mundur se Krishti vdiq nga një zemër e thyer, e shkaktuar ngaqë i mori mbi supë i vetëm mëkatet dhe brengat e të gjithë familjes njerëzore.

Çfarëdo pjese t'i kemi shtuar asaj barre fatale, për një çast të tillë duhet respekt nga ana jonë. Pra, ne nxitemi që të vijmë në shërbesat tona herët dhe me nderim, të veshur në mënyrë të përshtatshme për pjesëmarrje në një ordinancë të shenjtë. “Veshja më e mirë e së dielës” e ka humbur pak kuptimin e vet në kohën tonë dhe prej vlerësimit për Atë, në praninë e të cilit vijmë, duhet ta rikthejmë atë traditë të veshjes dhe paraqitjes së Shabatit kur dhe atje ku mundemi.

Për sa i përket përpikërisë, një justifikim për vonesën do t'iu lejohet

me dashuri atyre nënave të bekuara, të cilat, me fëmijë, me biskota dhe çanta pelenash me vete në një rrëmujë të hatashme, janë me fat edhe që ia dalin të vijnë në kishë. Për më tepër, do të ketë të tjerë të cilët në mënyrë të pashmangshme e gjejnë gomarin e vet në baltë një mëngjes Shabati. Megjithatë, këtij grupi të mëvonshëm i themi se një vonesë *me raste* është e kuptueshme, por nëse gomari është në baltë *çdo* të diel, atëherë ju rekomandojmë fuqimisht që ta shitni gomarin ose ta thani baltën.

Në po atë frymë, ne bëjmë një lutje apostolike për pakësimin e zhurmës në shenjtëroren e ndërtesave tona. Neve na pëlqen të bisedojmë me njëri-tjetrin dhe bëjmë mirë – ai është një nga gëzimet e ardhjes në Kishë – por *nuk* duhet të bëhet me aq zë të lartë në hapësirën e përkushtuar posaçërisht për adhurim. Druhem se vizitorët që nuk janë të besimit tonë, tronditen nga ajo

që ndonjëherë mund të jetë mungesë nderimi e zhurmshme në një mjedis që supozohet të karakterizohet nga lutja, dëshmia, zbulesa dhe paqja. Ndoshta edhe qielli është pak i tronditur nga kjo.

Do të shtohet fryma e nderimit në mbledhjet tona të sakramentit nëse drejtuesit kryesues ulen në kryesi kohë përpara se të fillojë mbledhja, duke dëgjuar muzikën e preludit dhe duke na dhënë me nderim shembullin që ne të tjerët duhet të ndjekim. Nëse ka dërdëllitje në kryesi, nuk duhet të befasohejmë që ka dërdëllitje në sallë. I përgëzojmë ato peshkopata që po i heqin lajmërimet që e zbehin frymën e adhurimit tonë. Unë, një herë, nuk mund ta përfytyroj një prift të tillë si Zakaria – atje, në tempullin e lashtë të Zotit duke u bërë gati të marrë pjesë në privilegjin e pashoq të bërjes së flijimeve si prift i lartë, që do t'i vinte atij vetëm një herë në gjithë jetën e tij – nuk mund ta imagjinoj duke ndaluar përpara altarit për të na kujtuar që veprimtaria e garës me makina lodre të fëmijëve është vetëm gjashtë javë larg dhe së shpejti do të mbarojë afati i regjistrimit.

Vëllezër dhe motra, kjo orë e shuguruar nga Zoti është ora më e shenjtë e javës sonë. Sipas urdhërimit, ne mbledhemi për ordinancën që merret më përgjithësisht në Kishë. Ajo është në kujtim të Atij që kërkoi t'i largohej

kupa që do të pinte pas pak, e që gjithsesi vazhdoi ta pinte sepse Ai e dinte se për hirin *tonë* ajo *nuk* mund të largohej. Do të na vinte në ndihmë po ta kujtonim se një simbol i asaj kupe po drejtohet dalëngadalë përgjatë rreshtit për të nga dora e një dhjaku 11 ose 12-vjeçar.

Kur vjen ora e shenjtë për t'ia paraqitur dhuratat tona të sakrificës Zotit, ne kemi vetë mëkatet dhe të metat tona për të zgjidhur; kjo është arsyeja pse jemi këtu. Por mund të jemi më të suksesshëm në këtë pendim, po të jemi të vëmendshëm ndaj zemrave të tjera të thyera dhe shpirttrave të tjerë të brengosur që na rrethojnë. Të ulur jo shumë larg janë disa që mund të jenë duke lotuar – së jashtmi ose së brendshmi – gjatë gjithë himnit të sakramentit dhe lutjeve të atyre priftërinjve. A mund ta dallojmë në heshtje këtë dhe ta japim si ofertë kafshatën tonë të vogël të ngushëllimit dhe kupën tonë të vogël të dhembshurisë për ta – a mund t'ua kushtojmë atë atyre” ose anëtarit në vështirësi që po loton, i cili *nuk* është në shërbesën e sakramentit dhe që, pa ndonjë veprim shëlbues e shërbestar nga ana jonë, nuk do të jetë aty as javën e ardhshme? ose vëllezërve dhe motrave tona që nuk janë fare anëtarë të Kishës por janë vëllezërit e motrat tona? Nuk ka mungesë vuajtjeje në këtë botë, brenda Kishës dhe jashtë saj, prandaj

vështroi në cilindo drejtim dhe ju do të gjeni dikë, dhembja e të cilit duket shumë e rëndë për t'u mbajtur dhe pikëllimi i të cilit duket se nuk resht kurrë. Një mënyrë që “gjithmonë ta kujtoj[m]ë atë”¹⁰, do të ishte t'i bashkoheshim Mjekut të Madhërisëm në detyrën e Tij pa mbarim për t'ua hequr ngarkesën atyre që janë të rënduar dhe për t'ua lehtësuar dhembjen atyre që janë të munduar.

Miq të shtrenjtë, teksa bashkohemi për qark rruzullit tokësor çdo javë në atë që shpresojmë se është një pranim gjithnjë e më i shenjtë i dhuratës madhështore të Krishtit për të gjithë njerëzimin, sjellshim në altarin e sakramentit “më shumë lot hidhërimi për Zotin q[ë] vojtj”. Dhe më pas, teksa reflektojmë, lutemi dhe besëlidhim sërish, marrshim nga ai çast i shenjtë “më shumë durim n'vuajtje, . . . më shumë lehtësim”¹¹. Për një durim e lehtësim të tillë, për një shenjtëri e shpresë të tillë, unë lutem për të gjithë ju, në emrin e Atij që theu bukën e çmuar të faljes dhe zbrazti verën e shenjtë të shëlbimit, madje Jezu Krishti, i madhërishti, i mëshirshmi dhe i shenjtë Qengj i Perëndisë, amen. ■

SHËNIME

1. Gjoni 1:29.
2. Shih 2 Nefi 9:8–9.
3. Shih Moisiu 5:5; shih edhe Eksodi 12:3–10.
4. Ezekiel 5:7–8; shih edhe Moisiu 5:9.
5. Zbulesa 13:8.
6. Shih Bible Dictionary, “Anointed One”; shih edhe Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Vajosur(i) i” scriptures. ChurchofJesusChrist.org.
7. Në mënyrë ironike, vrasja e Abelit nga Kaini, një vepër e drejtuar kryesisht nga Satani, mund të jetë e lidhur me zemërimin e mëparshëm të Kainit prej faktit që oferta e tij e sakrificës nuk u pranua nga Zoti, ndërkohë që e Abelit u pranua.
Perëndia . . . përgatiti një sakrificë, si dhuratë vetë Birin e Tij, që duhet të . . . hap[ë] një derë me anë të së cilës njeriu mund të hyjë në praninë e Zotit. . . .
Me anë të besimit në këtë shlyerje, ose plan të shëlbimit, Abeli i ofroi Perëndisë një flijim që u pranua dhe që ish[in] të parëlindurit e kopesë. Kaini ofroi frutat e tokës dhe nuk u pranua. . . . [Sakrificë e tij duhet të kishte përfshirë] derdh[en] e gjakut” (Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith [2009], f. 50; shih edhe f. 136).
8. 3 Nefi 9:19–20, 22.
9. Doktrina e Besëlidhje 59:9.
10. Moroni 4:3; Moroni 5:2.
11. “Më Shumë Shenjtëri m'Jep”, *Himne*, nr. 69.

Sesioni i Përgjithshëm i Priftërisë

NGA PLAKU GERI E. STIVENSON,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Libri Juaj me Skema i Priftërisë

*Krijojeni vetë librin tuaj me skema për mënyrën
se si do ta vërtetoni veten si një dishepull i Krishtit.*

Dhjetorin e kaluar, Presidenca e Parë nxori një deklaratë që shpallte se djemtë e moshës 11 vjeç do të “fillojnë të ndjekin . . . kuorumet e Priftërisë Aarone . . . që në fillim të janarit, në vitin kur mbushin 12 vjeç”¹.

Si rrjedhojë, gjatë muajve të parë të këtij viti, pati disa djem të moshës 11 vjeç që u befasuan, se kishin menduar që do të qëndronin në Filllore derisa t’u vinte ditëlindja e radhës, por tani po shpërndajnë sakramentin të dielave, si dhjakët më të rinj të shuguruar të Kishës.

Vras mendjen se kush u habit më shumë nga ndryshimi – dhjakët apo prindërit e tyre. Nga këta pothuajse 80 000 dhjakë të rinj, shumë janë me ne sonte në këtë Qendër madhështore të Konferencave ose janë duke marrë pjesë nëpërmjet teknologjisë. Mirë se vini në vëllazërinë e madhe të priftërisë!

Ky ndryshim e bën këtë një mbledhje historike – ka të ngjarë të jetë grupi më i madh i mbajtësve të Priftërisë Aarone në histori që merr pjesë në një sesion të përgjithshëm të priftërisë, në konferencën e përgjithshme. Duke marrë shkas nga ky rast i veçantë, unë u shpreh falënderimet e mia veçanërisht të rinjve të Priftërisë Aarone.

Mësime që Merren nga Sporti

Si nxënës, shumë prej jush po zhvillojnë gjithashtu talentet, interesat dhe veprimtaritë e parapëlqyera të tyre, nëpërmjet veprimtarive jashtëshkollore në shkollë ose në mësime private, skuadra dhe grupe jashtë shkollës, duke përfshirë dhe sportet.

Duke qenë se më kanë pëlqyer shumë sportet gjatë gjithë jetës sime, gjithmonë i kam admiruar ata që i zhvillojnë aftësitë e tyre sportive deri në atë pikë sa [arrijnë] t’i ekzekutojnë

në nivele të larta. Në mënyrë që dikush të jetë *vërtet* i mirë në çdo gjë, përveç talentit të lindur, kërkohet shumë disiplinë, sakrificë dhe orë të shumta stërvitore dhe ushtrimi. Sportistë të tillë shpesh dëgjojnë kritika ndonjëherë të ashpra nga trajnerët dhe me vetëdije e lënë mënjane atë që dëshirojnë tani për diçka më të madhe në të ardhmen.

Ne njohim anëtarë të Kishës dhe mbajtës të priftërisë që kanë përjetuar sukses në nivelet më të larta të sportit profesionist. Ka shumë shembuj të mirë, por unë mund të rendit këtu vetëm disa për shkak të kohës. Ju mund t’i njihni disa nga këta sportistë: në bejzball – Xheremi Gutrin dhe Bris Harpërin; në basketboll, Xhabari Parkerin dhe Xhimër Fridetin; në futboll, Rikardo Rohasin; në ligën e regbisë, Uilliam Hopoaten dhe në futboll amerikan, Tajsëm Hillin dhe Daniel Sorensenin. Secili prej tyre ka dhënë kontribut të rëndësishëm në sportin e vet.

Ndërkohë që janë tejet të suksesshëm në sportet e tyre, këta sportistë do të ishin të parët që do ta pranonin se nuk janë sportistë të përkryer apo qenie njerëzore të përkryera. Ata punojnë fort që të jenë më të mirët në sportin e tyre – dhe që ta jetojnë ungjillin. Ata ngrihen nëse pengohen dhe përpiqen fort të durojnë deri në fund.

Studiojeni Librin me Skema

Në skuadrat e sportit, zhvillohen skema taktike për situata të caktuara të lojës dhe përpilohen si libër. Sportistët mësojnë detyrën e tyre të posaçme për secilën skemë taktike. Lojtarët e suksesshëm e studiojnë librin me skema aq imtësisht saqë, kur përzgjidhet një skemë taktike, ata e dinë saktësisht, thuajse instinktivisht, se ku të shkojnë dhe çfarë të bëjnë.

Në mënyrë të ngjashme, edhe ne që jemi mbajtës të priftërisë e kemi një skuadër (një kuorum) dhe një libër me skema (shkrimet e shenjta dhe fjalët e profetëve bashkëkohorë).

A i forconi shokët tuaj të skuadrës?
Sa mirë e keni studiuar librin tuaj me skema?

A e kuptoni plotësisht detyrën tuaj?

Ballafaqimi me Kundërshtimin

Për ta çuar edhe më tej analogjinë, trajnerët e mëdhenj i dinë pikat e forta dhe të dobëta të skuadrës së tyre si edhe ato të kundërshtarit. Ata krijojnë një plan loje që do t'u japë atyre mundësinë më të mirë për fitore. Po ju?

Ju e dini se ndaj cilave tundime jeni më të cenueshëm dhe mund ta parashikoni se si kundërshtari do të përpiket që t'ju nxjerrë nga loja dhe t'ju shkurajojë. A keni krijuar një plan loje dhe libër vetjak me skema që të dini se si të reagoni kur të përballeni me kundërshtimin?

Ndërsa ballafaqoheni me tundime të shumta morale – qoftë në shoqërinë e të tjerëve ose kur jeni vetëm duke ia ngulur sytë ekranit – ju e dini planin e lojës suaj. Nëse një shok/shoqe sugjeron që të pini alkool ose të provoni droga, ju e dini skemën taktike. Ju jeni ushtruar dhe e dini paraprakisht se si të reagoni.

Me një plan loje, një libër me skema dhe një zotim të paepur për ta zbatuar rolin tuaj, ju do ta kuptoni se tundimet kanë më pak kontroll mbi ju. Ju do ta keni marrë tashmë vendimin se si do të reagoni dhe se çfarë do të bëni. Nuk do t'ju duhet të vendosni sa herë që ballafaqoheni me tundimin.

Një nga Të Dymbëdhjetët, kohët e fundit tregoi një histori që e ilustron këtë parim. Kur ishte prift [aaron] në shkollë të mesme, ai doli me miqtë e tij. Pasi morën diçka për të ngrënë, ata po silleshin vërdallë me makinë kur dikush sugjeroi se duhet të shkonin për të parë një film të caktuar. Problemi qëndronte që ai e dinte se ishte një film që nuk duhej ta shihte. Edhe pse

u ndje menjëherë nën tryzni dhe ankth nga situata, ai e kishte planifikuar [në mendje] këtë. Kjo ishte një faqe e planifikuar posaçërisht nga libri i tij me skema i priftërisë.

Pasi u mbush thellë me frymë dhe mori zemër, u shpreh: “Nuk më intereson ai film. Thjesht më lini në shtëpi”, dhe ashtu bënë. Një skemë taktike e thjeshtë që të çon drejt fitores! Vite më vonë, një nga miqtë që ishte me të atë mbrëmje, përshkroi mënyrën se si ky shembull rezultoi të ishte një forcë e madhe për të, që të përballlej me guxim me rrethana të ngjashme në jetën e vet.

Faqe nga Libri me Skema

U kërkova disa Vëllezërve që të rekomandonin skema taktike, të cilat mund t'i përfshini në librin tuaj me skema. Ja tek janë disa prej sugjerimeve të tyre të frymëzuara:

- Lutuni çdo ditë për ndriçim më të madh dhe një dëshmi për Jezu Krishtin.
- Dëgjojeni me vëmendje mësimet e prindërve tuaj, peshkopit tuaj dhe të udhëheqësve tuaj të Të Rinjve dhe të kuorumit.
- Shmangeni pornografinë dhe përmbajtjen e pamoralshme në mediat shoqërore.
- Mbajini mend premtimet që i keni bërë Perëndisë dhe punoni për t'i mbajtur ato.
- Studiojini historitë e profetëve të mëdhenj në shkrimet e shenjta dhe përvetësojini cilësitë e tyre të mira.
- Bekojini fëmijët e Atit Qiellor nëpërmjet shërbimit.

- Kërkoni miq të mirë që t'ju ndihmojnë të bëheni njeriu që doni të jeni.
- Bëhuni ekspert i programit Family Search dhe bëni kërkime për vetë historinë tuaj familjare.
- Planifikoni vendstrehime ku mund t'ju largoheni ndikimeve të liga.
- Duajini anëtarët e tjerë të kuorumit tuaj të priftërisë dhe ndihmoni për t'i forcuar ata.

Unë komunikova edhe me sportistët, të cilët i pamë në fotografi pak më parë. M'u duk interesante që ata nuk identifikohen vetëm me atë që bëjnë si sportistë profesionistë, por edhe me atë që janë, si bij të një Ati të dashur Qiellor dhe mbajtës të priftërisë të Perëndisë.

Tani le t'i dëgjojmë mendimet e tyre:

- Xhimër Frideti, këtu si dhjak duke mësuar se si ta lidhë kollaren e tij, thotë: “Kam mësuar të mbështetem tërësisht në njohurinë dhe besimin tim për vërtetësinë e ungjillit. Kjo më ka udhërrëfyer që të jem . . . një mbajtës i denjë i priftërisë dhe mbi të gjitha – një shembull pozitiv.”
- Bris Harpëri, këtu si bashkëshort, shkruan: “Mendoja se fama, fati dhe çmimi si Lojtari më i Mirë i Vitit, do të më bënin të lumtur. Diçka mungonte. Kështu që, . . . u përgatita dhe [hyra] në tempull. Tani jam te shtegu për t'u [kthyer] tek Ati im Qiellor dhe kam një familje të përjetshme – e cila është gëzimi më i madh në botë!”
- Daniel Sorenseni, këtu si misionar, thotë: “Një libër i mirë me skema është ai që ka planin e përdorimit të talenteve dhe pikave të forta të

Xhimër Fridet

Brais Harper

Daniel Sorensen

Xheremi Gutri

çdo pjesëtari të skuadrës. . . Kur i studioj dhe i vë në praktikë mësimet e ungjillit të Jezu Krishtit, unë mund të di se si t'i përdor pikat e mia të forta për të shërbyer në priftëri.”

- Xheremi Gutrija, këtu duke shërbyer aktualisht si president misioni, tregoi: “Kur isha dhjak në moshën 12 vjeçare . . . [ndjeva] që Shpirti më dëshmoi [se] ‘kjo jetë është koha . . . që të përgatite[m]i të takohe[m]i me Perëndinë’². Plani i lojës është besimi në Perëndi që kthehet në veprim [dhe] pendim nëpërmjet Shpëtimtarit. . . Libri me skema gjendet në shkrimet e shenjta dhe nëpërmjet profetëve të gjallë.”
- Xhabari Parkeri, këtu në shugurimin e tij në detyrën e plakut, thotë: “Nuk mund ta përfytyroja njeriun që do të isha bërë nëse nuk do ta kisha marrë

vendimin për t’u pagëzuar. . . Jam shumë mirënjohës që e kam Perëndinë në jetën time që të më udhërrëfejë çdo ditë.”

- Rikardo Rohasi, këtu duke shërbyer aktualisht si president dege, tha: “Nëpërmjet priftërisë së [Perëndisë] [ne] mund të ndihmojmë në punën e Tij. Ne jemi thirrur të ‘[jemi të] fortë dhe trim[a]’³ për mbrojtjen e së vërtetës.” Kjo e ka ndihmuar atë që t’ia dalë mbanë si në fushën e lojës edhe si mbajtës i priftërisë.
- Tajsëm Hilli, këtu si misionar, ndien se ungjilli i Jezu Krishtit ka shërbyer si një libër me skema për të në jetën e tij. Ai u shpreh: “Besimi në planin e [Perëndisë] dhe bërja e më të mirës nga ana ime për ta përmbushur rolin tim, më kanë dhënë një ndjenjë të papërshtatshme paqeje dhe gëzimi në jetë, duke e ditur se Perëndia është i kënaqur nga përpjekjet e mia”.
- Uilliam Hopoate, këtu në bekimin e birit të tij foshnjë me katër brezat, thotë se ungjilli e ndihmon atë që të “dallopë strategjitë e kundërshtimit dhe siguron efektshmërinë shpirtërore për t’u bërë ballë shigjetave të zjarrta dhe për t’u shërbyer më mirë të tjerëve”.

Po ju? A e kuptoni identitetin tuaj të lartë e të shenjtë si bir i Perëndisë, si mbajtës i priftërisë së Tij të shenjtë? Me këtë identitet të përjetshëm në mendje, krijoheni planin e lojës suaj dhe librin tuaj me skema të priftërisë, që do t’ju udhërrëfejë gjatë kohëve të tundimeve dhe fatkeqësive. Merrni parasysh strategji si sulmuese, ashtu edhe mbrojtëse.

Strategjitë sulmuese ndihmojnë që t’ju forcohet dëshmia dhe t’ju shtohet vendosmëria për të qëndruar në shtegun e ngushtë e të ngushtuar. Shembujt përfshijnë lutjen e rregullt, studimin e shkrimeve të shenjta, pjesëmarrjen në Kishë dhe në tempull, pagimin e së dhjetës dhe zbatimin e këshillës që gjendet te broshura *Për Forcën e Rinisë*.

Strategjitë mbrojtëse përfshijnë planifikimin paraprak se si do të përballeni me tundimin. Kur të tundoheni që t’i ulni standardet tuaja vetjake, do ta dini që më parë se çfarë do të bëni.

Për këtë do t’ju nevojitet një libër me skema.

Nuk e ndieni që të luteni sot? Është koha që të zbatoni skemën taktike që keni planifikuar tashmë për lojën.

A ndieni sikur dëshmia juaj po zbehët? E keni një skemë taktike për këtë. E dini se ç’duhet të bëni.

Lojtarë Fenomenalë në Sytë e Perëndisë

Ju jeni mbajtës të priftërisë së shenjtë të Perëndisë. Zotimi juaj për t’u kapur fort pas shufrës së hekurt do t’ju shndërrojë në qenien e përjetshme që u krijuat të bëheni.

Perëndia ju njeh dhe ju do. Ai do t’ju bekojë e do t’ju udhërrëfejë në hapat tuaj.

Ju mund të mendoni se nuk jeni i veçantë, se nuk keni brumë për t’u bërë lojtar fenomenal. Por kjo nuk është e vërtetë. A nuk e dini se Perëndia ka shpallur: “Gjërat e dobëta të botës do të vijnë dhe do të dërrmojnë gjërat e fuqishme dhe të forta?”⁴

E pra a ndiheni të dobët? Të pado-bishëm? Përgëzime, sapo zutë vend në formacionin e ndeshjes!

Xhabari Parker

Rikardo Rohasi

Tajsëm Hilli

Uilliam Hopoate

A ndiheni të parëndësishëm? Jo në lartësinë e duhur? Mund të jeni pikërisht ai i cili i nevojitet Perëndisë.

Çfarë shembulli më të madh ka sesa Davidi që hyri në fushëbetë kundër një kundërshtari frikësues, Goliathit? Duke u mbështetur te Zoti, me një plan, Davidi nuk shpëtoi vetëm veten por edhe ushtrinë e Izraelit!⁵ Dijeni se Zoti do të jetë me ju ndërsa merrni zemër për të qenë në anën e Tij. “Në qoftë se Perëndia është me ne, kush mund të jetë kundër nesh?”⁶

Ai mund të hapë dyer dhe të na ndihmojë që të zbulojmë pikat e forta dhe aftësitë që as i dinim se i kishim.⁷

Vërjuani veshin trajnerëve tuaj të besuar – të tillë si; prindërve tuaj, peshkopit dhe udhëheqësve të Të Rinjve. Mësojeni librin me skema. Lexojini shkrimet e shenjta. Studiojini fjalët e profetëve të periudhës bashkëkohore. Krijojeni vetë planin tuaj të lojës për mënyrën se si [me vepra] do ta tregonit veten që jeni dishepull i Krishtit.

Dijini paraprakisht skemat taktike që do të përdorni për ta forcuar

shpirtin tuaj dhe për t’i shmangur kurthet e kundërshtarit.

Bëjeni këtë dhe Perëndia me siguri që do t’ju vërë në punë.

Tani, mund të ketë disa që do ta shpëputin veten nga ungjilli dhe do të enden tutje. Të tjerë mund të ulen në ndenjësjet e [stadiumit] dhe do ta shohin lojën nga larg. Disa mund të zgjedhin që të rrinë në stol, edhe pse trajneri është përpjekur që t’i futë në lojë. *Unë ju staj që t’i shpëtoni, t’i mbështetni dhe t’i doni ata si bashkëpjesëtarë të skuadrës suaj!*

Të tjerë duan të hyjnë në lojë – dhe *luajnë*. Ajo që ka më shumë rëndësi, nuk është se sa të talentuar janë, por gatishmëria e tyre për të dalë në fushë. Ata nuk presin që t’u thirret numri, sepse e dinë shkrimin e shenjtë që thotë: “Nëse keni dëshirë t’i shërbeni Perëndisë, ju thirrreni për veprën”⁸.

Ju mund të futeni vetë në formacion.

Ju e bëni këtë ndërsa studioni dhe e zbatoni librin tuaj me skema të priftërisë.

Përgjatë udhës me shumë gjasa do të pengoheni e do të dështoni – ndoshta shumë, shumë herë. Nuk jeni të përkryer, rënia është pjesë e procesit të kualifikimit që ju lejon ta rafinoni karakterin tuaj e të shërbeni në një mënyrë më të dhembshur. Shpëtimtari dhe Shlyerja e Tij e pafundme sigurojnë mënyrën që t’i mposhtim gabimet tona nëpërmjet pendimit të sinqertë.

Sportistët e mëdhenj shpenzojnë qindra orë duke përsosur një aspekt të vogël të mënyrës se si luajnë. Si mbajtës të priftërisë, ju keni nevojë për këtë lloj mendësie. Nëse dështoni, pendohuni dhe mësoni nga kjo. Ushtrohuni që t’ia dilni më mirë herën tjetër. Si përfundim, kjo varet nga ju. A do ta mësoni librin tuaj me skema?

Unë ju nxit: Mirëbesoni te Zoti. Vishni gjithë armatimin e Perëndisë⁹ dhe futuni në lojë.

Nuk ka shumë njerëz që luajnë sporte profesionale në nivelet më të larta, por kur vjen puna te dishepullimi, ka shumë që zgjedhin ta ndjekin Krishtin.

Në fakt, ky është misioni juaj në këtë jetë – që t’i mësoni mënyrat e Zotit, të hyni në shtegun e dishepullimit dhe të përpiqeni fort që të jetoni sipas planit të Perëndisë. Perëndia do t’ju përkrahë dhe do t’ju bekojë ndërsa drejtoheni tek Ai. Ju mund ta bëni këtë sepse jeni lojtarë fenomenalë në sytë e Tij.

Unë lutem që ta bëni zotimin për të jetuar të denjë për priftërinë e shenjtë që mbani dhe të përpiqeni fort ta zbatoni rolin tuaj të shenjtë çdo ditë. Ju bekoj me aftësinë dhe dëshirën për ta bërë këtë. Unë shtoj dëshminë time për fuqinë e priftërisë që ju mbani, për profetët e gjallë dhe për Jezu Krishtin dhe rolin e Tij si Shpëtimtarin dhe Shëlbuesin tonë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. “Përparimi sipas Grupmoshave për Fëmijët dhe Të Rinjtë e Të Rejtat”, Letër e Presidencës së Parë, 14 dhjetor 2018.
2. Alma 34:32.
3. Jozueut 1:9.
4. Doktrina e Besëlidhje 1:19.
5. Shih 1 Samuelit 17.
6. Romakëve 8:31.
7. Shih Ethëri 12:27.
8. Doktrina e Besëlidhje 4:3.
9. Shih Doktrina e Besëlidhje 27:15–18.

NGA PLAKU KARL B. KUK,
i Presidencës së Të Shtatëdhjetëve

Kuorumi: Një Vend Përkatësie

*Zoti do që ju të ndërtoni një kuorum të fortë.
Teksa Ai i mbledh fëmijët e Tij, ata kanë nevojë
për një vend që t'i përkasin e të rriten.*

Në vitin 2010, Andre Sebako ishte një i ri që po kërkonte të vërtetën. Edhe pse më parë nuk kishte bërë kurrë një lutje me zemër, ai vendosi të përpiquej. Shpejt pas kësaj, ai u takua me misionarët. Ata i dhanë një kartë për shpërndarje me një figurë të Librit të Mormonit. Andrea ndjeu diçka dhe i pyeti misionarët a do t'ia shisnin librin. Ata i thanë se mund ta merrte librin falas nëse do të vinte në kishë.¹

Andrea e frekuentoi degën e Mokudit që sapo ishte krijuar në atë kohë në Botsvanë, Afrikë, i vetëm. Por dega ishte një grup i dashur, i lidhur fort me njëri-tjetrin, që përbëhej nga rreth 40 anëtarë.² Ata e mirëpritën Andrenë krahëhapur. Ai mori mësimet me misionarët dhe u pagëzua. Ishte e mrekullueshme!

Po pastaj çfarë ndodhi? Si do të qëndronte aktiv Andrea? Kush do ta

ndihmonte të përparonte përgjatë shtegut të besëlidhjeve? Një përgjigje për këtë pyetje është kuorumi i tij i priftërisë!³

Çdo mbajtës i priftërisë, pavarësisht nga situata e tij, përfiton nga një kuorum i fortë. Vëllezërit e mi të rinj që mbani Priftërinë Aarone, Zoti do që ju të krijoni një kuorum të fortë, një vend përkatësie për cilindo dhe çdo të ri, një vend ku Shpirti i Zotit është i pranishëm, një vend ku të gjithë anëtarët e kuoromit mirëpritën dhe vlerësohen. Teksa Zoti i mbledh fëmijët e Tij, ata kanë nevojë për një vend që t'i përkasin e të rriten.

Secili nga ju anëtarë të presidencës së kuoromit prini udhën ndërsa kërkoni frymëzim⁴ dhe zhvilloni dashuri e vëllazëri mes gjithë anëtarëve të kuoromit. Ju u kushtoni vëmendje të veçantë atyre që janë anëtarë të rinj, që janë më pak aktivë ose që kanë nevoja të veçanta.⁵ Me fuqinë e priftërisë, ju ndërtoni një kuorum të fortë.⁶ Dhe një kuorum i fortë dhe i bashkuar bën gjithë ndryshimin në jetën e një të riu.

Kur Kisha njoftoi përqendrimin e ri në shtëpi për të mësuarin e ungjillit⁷, disa menduan për anëtarë si Andrea dhe pyetën: “Po të rinjtë që vijnë nga një situatë familjare ku ungjilli nuk studiohet dhe ku nuk ka një mjedis të mësuarit dhe të jetuarit të ungjillit në shtëpi? A do të lihen pas ata?”

Jo! Asnjë nuk mund të lihet pas! Zoti e do çdo të ri dhe çdo të re. Ne, si mbajtës të priftërisë, jemi duart e Zotit. Ne jemi përkrahja e Kishës në përpjekjet e përqendruara te shtëpia. Kur ka përkrahje të kufizuar në shtëpi, kuoromet e priftërisë dhe udhëheqësit e miqtë e tjerë kujdesen dhe e përkrahin çdo individ e familje sipas nevojës.

E kam parë të funksionojë. E kam përjetuar. Kur isha gjashtë vjeç, prindërit e mi u shkurorezuan dhe im atë e la nënën time me pesë fëmijë të vegjël. Nëna filloi të punonte për të siguruar për nevojat tona. Për një periudhë kohore asaj i duhej një punë e dytë, si dhe arsimim shtesë. Ajo nuk kishte shumë kohë të na edukonte. Por gjyshërit, ungjit, emtat, peshkopët dhe mësuesit e shtëpisë u përfshinë për ta ndihmuar nënën time të mrekullueshme.

“Grupi i Vëllezërve” nga një kuorum i priftërisë në Mokudi, Botsvanë.

Dhe unë kisha një kuorum [përkrahës]. Jam shumë mirënjohës për miqtë e mi – vëllezërit e mi – që më donin dhe më përkrahën. Kuorumi im ishte një vend përkrahës. Disa njerëz mund të kenë menduar për mua si pa ndonjë të ardhme dhe me pozitë të dobët për shkak të situatës së familjes sime. Ndoshta isha. Por kuorumi e priftërisë i ndryshuan mundësitë e mia për sukses. Kuorumi im u mbledh rreth meje dhe e bekoj pa masë jetën time.

Kudo rreth nesh ka persona pa ndonjë të ardhme dhe me pozita të dobëta. Ndoshta, në një mënyrë ose tjetër, kështu jemi të gjithë. Por secili prej nesh këtu ka një kuorum, një vend ku ne edhe mund të marrim forcë edhe të japim forcë. Kuorumi është “të gjithë për një dhe një për të gjithë”⁸. Është një vend ku ne e udhëzojmë njëri-tjetrin, u shërbejmë të tjerëve dhe ndërtojmë unitet e vëllazëri ndërsa i shërbejmë Perëndisë.⁹ Është një vend ku ndodhin mrekulli.

Do të doja t’ju tregoja për disa mrekulli që ndodhën në kuorumin e Andreas në Mokudi. Ndërsa tregoj këtë shembull, shikoni parimet që e forcojnë çdo kuorum priftërie që i zbaton ato.

Pasi u pagëzua, Andrea shoqëronte misionarët teksa u jepnin mësim katër të rinjve të tjerë, të cilët gjithashtu u pagëzuan. Tani ishin pesë të rinj. Ata filluan ta forconin njëri-tjetrin dhe degën.

Një i ri i gjashtë, Tusio, u pagëzua. Tusio u tregoi për ungjillin tre prej miqve të tij dhe shpejt kishte nëntë të rinj.

Dishepujt e Jezu Krishtit shpesh mblihdhen në këtë mënyrë – disa njëkohësisht, ndërsa ftohen nga miqtë e tyre. Në kohët e lashta, kur Andrea e gjeti Shpëtimtarin, ai shkoi shpejt te vëllai i tij, Simoni, dhe “e çoi te Jezusi”¹⁰. Në mënyrë të ngjashme, shpejt pasi Filipi u bë pasues i Krishtit, ai e ftoi mikun e tij, Natanaelin, që të “[vinte] e [të] shih[te]”¹¹.

Në Mokudi, një i ri i 10-të iu bashkua shpejt Kishës. Misionarët gjetën të 11-in. Dhe i riu i 12-të u pagëzua pasi pa ndikimin e ungjillit të miqtë e tij.

Anëtarët e degës në Mokudi ishin të emocionuar. Këta të rinj “u kthyen në besim te Zoti, dhe u bashkuan me kishën”¹².

Libri i Mormonit luajti një rol domethënës në kthimin e tyre në besim.¹³ Tusio kujton: “Fillova ta lexoj Librin e Mormonit . . . sa herë që isha i lirë, në shtëpi, në shkollë, kudo”¹⁴.

Oratili u tërhoq tek ungjilli për shkak të shembullit të miqve të tij. Ai shpjegon: “[Ata] dukej sikur ndryshuan me një të kërcitur të gishtave. . . . Mendova se kishte . . . të bënte me librin . . . e vogël që ata filluan ta mbanin me vete . . . në shkollë. Mund ta shihja se çfarë burrash të mirë ishin bërë. . . . Edhe [unë] doja të ndryshoja”¹⁵.

Të 12 të rinjtë u mbledhën dhe u pagëzuan brenda dy vjetësh me distancë nga njëri-tjetri. Secili prej tyre ishte i vetmi anëtar i Kishës në familjen e vet. Por ata u përkrahën nga familja e tyre e Kishës, përfshirë Presidenti Rakuela¹⁶, presidenti i tyre i degës; Plaku dhe Motra Tejlora¹⁷, një çift misionarësh në moshë dhe anëtarë të tjerë të degës.

Vëllai Xhunior¹⁸, një udhëheqës i kuoromit, i ftonë të rinjtë në shtëpinë e tij të dielave pasdite dhe i këshillointe. Të rinjtë i studionin shkrimet e shenjta së bashku dhe zhvillonin

mbrëmje të rregullta familjare.

Vëllai Xhunior i çonte të vizitonin anëtarët, njerëz që po merrnin mësim nga misionarët dhe të gjithë ata që kishin nevojë për një vizitë. Të 12 të rinjtë ngjesheshin në pjesën e prapme të kamionit të Vëllait Xhunior. Ai i zbriste ata te shtëpitë në shoqërinë e dy ose tre vetave dhe i merrte më vonë.

Edhe pse të rinjtë sapo po mësonin rreth ungjillit dhe nuk mendonin se dinin shumë, Vëllai Xhunior u thoshte atyre t’u tregonin njerëzve që vizitonin një apo dy gjëra që ata i dinin vërtet. Këta mbajtës të rinj të priftërisë dhanë mësim, u lutën dhe ndihmuan për të vëzhguar mbi Kishën¹⁹. Ata i përmbushën përgjegjësitë e tyre të priftërisë dhe përjetuan gëzimin e shërbimit.

Andrea tha: “Ne luanim së bashku, qeshnim së bashku, qanim së bashku dhe u bëmë një vëllazëri”²⁰. Në fakt, ata e quajnë veten “Grupi i Vëllazërve”.

Së bashku ata vendosën një qëllim që të gjithë do të shërbenin në mision. Meqenëse ishin të vetmit anëtarë të Kishës në familjet e tyre, ata kishin shumë pengesa për të kapërcyer, por ata e

ndihmuan njëri-tjetrit që t'i kalonin ato.

Një nga një, të rinjtë morën thirrje për mision. Ata që u larguan të parët u shkruanin letra atyre që ende po përgatiteshin, duke u treguar përvoja dhe duke i nxitur që të shërbenin. Njëmbëdhjetë prej të rinjve shërbyen në mision.

Këta të rinj e përhapën ungjillin te familjet e tyre. Nënata, motrat, vëllezërit, miqtë, si dhe njerëzit të cilëve ata u dhënë mësim në misionet e tyre, u kthyen në besim e u pagëzuan. Mrekulli ndodhën dhe jetë të panumërta u bekuan.

Unë mund t'i dëgjoj disa prej jush të mendojnë se ndoshta një mrekulli e tillë mund të ndodhë vetëm në një vend si Afrika, një fushë pjellore ku mbledhja e Izraelit po përshpejtohet. Megjithatë, unë dëshmoj se parimet e vëna në jetë në degën e Mokudit janë të vërteta kudo. Kudo që të jeni, kuorumi juaj mund të rritet nëpërmjet aktivizimit dhe përhapjes së ungjillit. Sikur edhe një dishepull t'i afrohet një shoku, nga një mund të bëhet dy. Nga dy mund të bëhen katër. Nga katër mund të bëhen tetë. Dhe nga tetë mund të bëhen dymbëdhjetë. Degët mund të bëhen lagje.

Shpëtimtari dha mësim: “Kudo që dy a tre [ose më shumë] janë mbledhur së bashku në emrin tim, . . . vini re, atje do të jem unë në mes tyre”²¹. Ati Qjellor po i përgatit mendjet dhe zemrat e njerëzve kudo përreth nesh. Ne mund t'i ndjekim nxitjet, ta shtrijmë dorën e miqësisë, ta përhapim të vërtetën, t'i ftojme të tjerët ta lexojnë Librin e Mormonit, dhe t'i duam e t'i përkrahim ata teksa arrijnë ta njohin Shpëtimtarin tonë.

Janë bërë pothuajse 10 vjet që kur Grupi i Vëllezërve Mokudi filloi udhëtimin e tij së bashku dhe ata janë ende një grup vëllezërisht.

Katlego tha: “Mund të jemi të ndarë nga largësia, por ne jemi ende atje për njëri-tjetrit”²².

Lutja ime është që ne do ta pranojmë ftesën e Zotit për t'u bashkuar me Të në kuorumet tona të priftërisë në mënyrë që secili kuorum të jetë një vend përkatësie, një vend mbledhjeje, një vend që të rrit.

Jezu Krishti është Shpëtimtari ynë dhe kjo është vepra e Tij. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Mark dhe Shirley Taylor, përmb., *The Band of Brothers* (historitë dhe dëshmitë e kthimit në besim të Degës në Mokudi, 2012–2013), f. 4, Biblioteka e Historisë së Kishës, Solt-Lejk-Siti.
 2. Letërkëmbim vetjak, Letanang Andre Sebako, dosjet burimore të Grupit të Vëllezërve, 2011–2019, Biblioteka e Historisë së Kishës, Solt-Lejk-Siti.
 3. Presidenti Bojd K. Paker tha: “Kur një burrë mban priftërinë, ai i përket diçkaje më të madhe se vetja. Është diçka jashtë tij, ndaj së cilës ai mund të bëjë një zotim të plotë” (“The Circle of Sisters”, *Ensign*, nëntor 1980, f. 109–110).
 4. Presidenti Rasëll M. Nelson shpjegoi se si të kërkojmë zbulësë dhe më pas deklaroi: “Kur e përsëritni këtë proces ditë pas dite, muaj pas muaji, vit pas viti, ju do të rriteni drejt parimit të zbulësës” (“Zbulësë për Kishën, Zbulësë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 95; shih edhe *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* [2009], f. 136).
 5. Shih *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 8.3.2.
 6. Të tjerë ndihmojnë gjithashtu, përfshirë anëtarët dhe këshilltarët e peshkopatës. Plaku Ronald A. Rasband vuri në dukje se një nga përfitimet e ristrukturimit të kuorumeve të Priftërisë Melkizedeke, të shpallur më 31 mars 2018, është ta “lejojnë peshkopin që t’u delegojë më shumë përgjegjësi presidentit të kuorumit të pleqve dhe presidentes së Shoqatës së Ndihmës, në mënyrë që peshkopi dhe këshilltarët e tij të mund të përqendrohen te detyrat e tyre kryesore – veçanërisht te kryesimi mbi të rejtat dhe të rinjtë që mbajnë Priftërinë Aarone” (“Shih! Një Ushtri Mbret’rore”, *Liahona*, maj 2018, f. 59). Engjëjt do të ndihmojnë gjithashtu. Mbajtësit e Priftërisë Aarone mbajnë çelësat e shërbesës së engjëjve
- (shih Doktrina e Besëlidhje 13:1; shih edhe Dale G. Renlund dhe Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], f. 26). Plaku Xhefri R. Holland tha: “Zakonisht [engjëjt shërbestarë] nuk shihen. Nganjëherë shihen. Por, të shikuar ose jo, ata janë përherë pranë. Nganjëherë detyrat e tyre janë shumë të mëdha dhe kanë rëndësi për mbarë botën. Nganjëherë mesazhet janë më personale. Herë-herë pikësynimi engjëllor është për të paralajmëruar. Por më së shpeshti është për të ngushëlluar, për të siguruar një formë përkujdesjeje zemërgjërë, udhëheqje në kohë të vështira” (“Shërbesa e Engjëjve”, *Liahona*, nëntor 2008, f. 29). Nëse dëshironi ndihmë të tillë, ju mund të “kërkoni dhe do të merrni” (Gjoni 16:24).
7. Shih Rasëll M. Nelson, “Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 7–8.
 8. Shih Alexandre Dumas, *The Three Musketeers* (1844).
 9. Shih *Handbook 2*, 8.1.2.
 10. Shih Gjoni 1:40–42.
 11. Shih Gjoni 1:43–46.
 12. 3 Nefi 28:23.
 13. Shih D. Todd Christofferson, “The Power of the Book of Mormon” (fjalim dhënë në seminarin për presidentët e rinj të misioneve, 27 qershor 2017).
 14. Thuso Molefe, në Taylor, *The Band of Brothers*, f. 22.
 15. Oratile Molosankwa, në Taylor, *The Band of Brothers*, f. 31–32.
 16. Lukas Rakuela, Mokudi, Botsvana.
 17. Mark dhe Shirli Tejlör, Ajdahoh, SHBA.
 18. Kilvester Xhunior Kgosiemang, Mokudi, Botsvana.
 19. Shih Doktrina e Besëlidhje 20:46–47, 53–54.
 20. Letërkëmbim vetjak, Letanang Andre Sebako, dosjet burimore të Grupit të Vëllezërve.
 21. Doktrina e Besëlidhje 6:32.
 22. Katlego Mongole, në “Band of Brothers 2nd Generation” (përmbledhje e pabotuar), f. 21.

NGA PLAKU KIM B. KLARK,
i Të Shtatëdhjetëve

Shihni te Jezu Krishti

Nëse shohim te Jezu Krishti, Ai do të na ndihmojë t'i jetojmë besëlidhjet tona dhe t'i lartësojmë thirrjet tona si pleq në Izrael.

Kur Jezusi eci në një rrugë pranë Kapernaumit¹ me një turmë të madhe njerëzish përreth Tij, një grua që vuante nga një sëmundje e rëndë prej 12 vjetësh, u afrua dhe preku cepin e rrobës së Tij. Ajo u shërua menjëherë.²

Shkrimet e shenja shënojnë se Jezusi, duke e ndier “që një fuqi [kishte dalë] prej [Tij]”³, “u kthye midis turmës”⁴ dhe “vështroi . . . për të parë atë që [e] bëri këtë”⁵. “Gruaja, duke parë se nuk mbeti e padiktuar”⁶, “i ra ndër këmbë dhe i tha gjithë të vërtetën.”⁷

Jezusi i tha: “Merr zemër, bijë; besimi yt të shëroi; shko në paqe”⁸.

Jezu Krishti e shpëtoi gruan. Ajo u shërua fizikisht, por kur Jezusi u kthye ta shihte, ajo e shpalli besimin e vet tek Ai dhe Ai e shëroi zemrën e saj.⁹ Ai i foli asaj me dashuri, i dha siguri për miratimin e Tij dhe e bekoji me paqen e Tij.¹⁰

Vëllezër, si mbajtës të priftërisë së shenjtë, ne jemi të përfshirë në punën e shpëtimit. Në vitin e fundit, Zoti e ka vendosur udhëheqjen e kësaj pune kryesisht mbi supet e pleqve në Izrael.¹¹ Ne kemi një urdhër frymëzues nga Zoti – duke punuar me motrat tona, ne duhet të japim shërbesë në një mënyrë më të shenjtë, ta përshejtojmë mbledhjen e Izraelit në të dy anët e velit, t'i ngremë shtëpitë tona si shenjtërore të besimit

e të mësimit të ungjillit dhe ta përgatitim botën për Ardhjen e Dytë të Jezu Krishtit.¹²

Si me të gjitha gjërat, Shpëtimtari na ka treguar udhën: ne kemi nevojë të shohim te Jezu Krishti dhe t'i shërbejmë Atij, po ashtu si Ai pa tek Ati i Tij dhe i shërbeu Atij.¹³ Shpëtimtari ia tha atë në këtë mënyrë Profetit Jozef:

“Shihni tek unë në çdo mendim; mos dyshoni, mos kini frikë.

Vini re plagët që tejshpuan ijën time dhe gjithashtu shenjat e gozhdëve në duart dhe këmbët e mia; jini besnikë, zbatoni urdhërimet e mia dhe ju do të trashëgoni mbretërinë e qiellit.”¹⁴

Në mbretërinë paratokësore Jezusi i premtoi Atit të Tij se do të bënte vullnetin e Atit të Tij dhe do të ishte Shpëtimtari dhe Shëlbuesi ynë. Kur Ati i Tij pyeti: “Kë të dërgoj?”¹⁵ Jezusi u përgjigj:

“Ja ku jam, dërgomë mua”¹⁶.

“Vullneti yt u bëftë dhe lavdia qoftë e jotja përgjithmonë.”¹⁷

Gjatë gjithë jetës së Tij në vdekshmëri Jezusi jetoi sipas atij premtimi. Me përlësi, zemërbutësi dhe dashuri Ai dha mësim doktrinën e Atit të Tij dhe bëri punën e Atit të Tij me fuqinë dhe autoritetin që i kishte dhënë Ati.¹⁸

Jezusi ia dha zemrën Atit të Tij. Ai tha:

“Unë e dua Atin”¹⁹.

“Bëj vazhdimisht gjërat që i pëlqejnë.”²⁰

“Unë kam zbritur . . . jo për të bërë vullnetin tim, por vullnetin e [Atit] që më ka dërguar.”²¹

Në agoninë e Tij në Gjetseman Ai u lut: “Megjithatë mos u bëftë vullneti im, por yti”²².

Kur Zoti u bën thirrje pleqve në Izrael “shihni tek unë në çdo mendim” dhe “vini re plagët” në trupin Tim të

ringjallur, ajo është një thirrje që të largohen nga mëkati dhe bota, të kthehen tek Ai, ta duan Atë dhe t'i binden Atij. Është një thirrje për ta dhënë mesim doktrinën e Tij dhe për të bërë punën e Tij sipas mënyrës së Tij. Si rrjedhim, është një thirrje për t'i mirëbesuar Atij tërësisht, për t'ia dorëzuar vullnetin tonë e për t'ia dhënë zemrën tonë Atij dhe nëpërmjet fuqisë së Tij shëlbuese të bëhemi si Ai.²³

Vëllezër, nëse shohim te Jezu Krishti, Ai do të na bekojë që të jemi pleqtë e *Tij* në Izrael – të përlurur, zemërbutë, të bindur, plot me dashurinë e Tij.²⁴ Dhe ne do t'ua sjellim gëzimin dhe bekimet e ungjillit të Tij dhe të Kishës së Tij familjeve tona dhe vëllezërve e motrave tona në të dyja anët e velit.

Presidenti Rasëll M. Nelson na ka bërë thirrje të shohim te Jezu Krishti pikërisht në këtë mënyrë: “Nuk ka asgjë të lehtë ose të vetvetishme në të bërit dishepuj të tillë të fuqishëm. Përqendrimi ynë duhet të ngulitet te Shpëtimtari

dhe ungjilli i Tij. Kërkon një përpjekje të madhe mendore që të shohësh tek Ai në çdo mendim. Por kur ne e bëjmë këtë, dyshimet tona dhe frika jonë largohen.”²⁵

Ngulit është një fjalë fantastike. Do të thotë të fiksosh mirë, të tërheqësh dhe mbërthesh tërësisht.²⁶ Ne e ngulitim përqendrimin tonë te Jezu Krishti dhe ungjilli i Tij duke i jetuar besëlidhjet tona.

Kur i jetojmë besëlidhjet tona, ato ndikojnë te çdo gjë që themi e bëjmë. Ne jetojmë një jetë besëlidhëse²⁷ plot me veprime të thjeshta, të përditshme besimi, të cilat na përqendrojnë te Jezu Krishti: lutja nga zemra në emrin e *Tij*, ushqimi me bollëk me fjalën e *Tij*, kthimi tek *Ai* për t'u pënduar për mëkatet tona, zbatimi i urdhërimeve të *Tij*, marrja e sakramentit dhe mbajtja e shenjtë e Shabatit të *Tij*, adhurimi në tempullin e *Tij* të shenjtë sa më shpesh që mundemi, dhe ushtrimi i priftërisë së *Tij* të shenjtë për t'u shërbyer fëmijëve të Perëndisë.

Këto veprime të përkushtimit besëlidhës i hapin zemrën dhe mendjen tonë ndaj fuqisë shëlbuese të Shpëtimtarit dhe ndikimit shenjtërues të Frymës së Shenjtë. Rresht pas rreshti Shpëtimtari e ndryshon pikërisht natyrën tonë, ne kthehemi më thellësisht në besimin tek Ai dhe besëlidhjet tona bëhen të gjalla në zemrat tona.²⁸

Premtimet që i bëjmë Atit tonë Qjellor, bëhen zotimet e patundura, dëshirat tona më të thella. Premtimet e Atit Qjellor për ne na mbushin me mirënjohje dhe gëzim.²⁹ Besëlidhjet tona nuk janë më rregulla që i ndjekim dhe ato bëhen parime të dashura që na frymëzojnë e na udhërrëfejnë, dhe që na e ngulitin përqendrimin tonë te Jezu Krishti.³⁰

Këto veprime përkushtimi janë në dispozicion për të gjithë, të rinj e të moshuar. Ju të rinj që mbani Priftërinë e shenjtë Aarone, gjithçka që kam thënë sonte, gjen zbatim për ju. E falënderoj Perëndinë për ju. Ju i bëni ordinancat dhe besëlidhjet e shenjta të vlefshme

për miliona shenjtorë të ditëve të mëvonshme çdo javë. Kur e përgatitni, beconi ose shpërndani sakramentin; kur jepni shërbesë; kur pagëzoheni në tempull; kur e ftoni një shok në një vepërimitari; ose kur e shpëtoni një anëtar të kuorumit tuaj me anë të aktivizimit, ju po bëni punën e shpëtimit. Edhe ju mund të shihni te Jezu Krishti dhe t'i jetoni besëlidhjet tuaja çdo ditë. Ju premtoj që nëse shihni, ju do të jeni shërbëtorë të mirëbesuar të Zotit tani dhe, në një kohë të ardhshme, pleq të fuqishëm në Izrael.

Vëllezër, unë e di se e gjithë kjo mund të tingëllojë frikësuese. Por, ju lutem, mbajini mend këto fjalë të Shpëtimtarit: “Unë nuk jam vetëm, sepse Ati është me mua”³¹. Kështu është edhe për ne. Nuk jemi vetëm. Zoti Jezu Krisht dhe Ati ynë Qjellor na duan dhe Ata janë me ne.³² Ngaqë Jezusi pa tek Ati i Tij dhe e përmbushi flijimin e madhërishtë shlyes, ne mund të shohim te Jezu Krishti me sigurinë se Ai do të na ndihmojë.

Askush prej nesh nuk është i përsosur. Nganjëherë ngelemi në vend. Shpërqendrohemi ose shkurajohemi. Pengohemi. Por nëse shohim te Jezu Krishti me një zemër të penduar, Ai do

të na ngrejë moralisht, do të na pastrojë nga mëkati, do të na falë dhe do ta shërojë zemrën tonë. Ai është i duruar dhe plot mirësi; dashuria e Tij shëlbuese nuk mbaron kurrë dhe nuk dështon kurrë.³³ Ai do të na ndihmojë t'i jetojmë besëlidhjet tona dhe t'i lartësojmë thirrjet tona si pleq në Izrael.

Dhe Ati do të na bekojë me të gjitha gjërat që na duhen për t'i përmbushur qëllimet e Tij: “Gjërat . . . si në qiell, edhe mbi tokë, jeta dhe drita, Shpirti dhe fuqia, të dërguara me anë të vullnetit të Atit nëpërmjet Jezu Krishtit, Birit të tij”³⁴.

Kur drita dhe fuqia hyjnore rrjedhin në jetën tonë, ndodhin tri gjëra të mrekullueshme:

Së pari, ne mund të shohim! Nëpërmjet zbulësës ne fillojmë të shohim sikurse Jezusi e pa gruan: përtej sipërfaqësore dhe brenda zemrës.³⁵ Kur shohim siç sheh Jezusi, Ai na bekon t'i duam ata të cilëve u shërbejmë me anë të dashurisë së Tij. Me anë të ndihmës së Tij, ata të cilëve u shërbejmë, do ta shohin Shpëtimtarin dhe do ta ndiejnë dashurinë e Tij.³⁶

Së dyti, ne kemi fuqinë e priftërisë! Ne kemi autoritetin dhe fuqinë për të

vepruar në emrin e Jezu Krishtit që “t'i bekoj[m]ë, udhërrëfej[m]ë, mbroj[m]ë, forcoj[m]ë dhe shëroj[m]ë të tjerët” dhe të sjellim mrekulli tek ata njerëz që i duam, dhe t'i mbajmë të sigurta martesën dhe familjen tonë”³⁷.

Së treti, Jezu Krishti shkon me ne! Atje ku ne shkojmë, Ai shkon. Kur ne japim mësim, Ai jep mësim. Kur ne ngushëlojmë, Ai ngushëllon. Kur ne bekojmë, Ai bekon.³⁸

Vëllezër, a nuk kemi shkak të gëzohemi? Kemi! Ne mbajmë priftërinë e shenjtë të Perëndisë. Kur shohim te Jezu Krishti, i jetojmë besëlidhjet tona dhe e ngulitim përqendrimin tonë tek Ai, ne vërtet do të bashkohemi me motrat tona dhe do të japim shërbesë në një mënyrë më të shenjtë, do ta mbledhim Izraelin e shpërndarë në të dyja anët e velit, do t'i forcojmë e vulosim familjet tona dhe do ta përgatitim botën për Ardhjen e Dytë të Zotit Jezu Krisht. Kjo do të ndodhë. Unë dëshmoj kështu.

E mbyll me këtë lutje nga zemra ime, që ne të gjithë, secili prej nesh, do të shohim te Jezu Krishti në çdo mendim. Mos dyshoni. Mos kini frikë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Xhejms E. Talmixh e vendos Jezusin “në afërsi të Kapernaumit” kur ky shërim ndodhi (shih *Jesus the Christ* [1916], f. 313).
2. Shih Lluca 8:43–44; shih edhe Mateu 9:20–21; Marku 5:25–29.
3. Lluca 8:46.
4. Marku 5:30.
5. Marku 5:32.
6. Lluca 8:47.
7. Marku 5:33.
8. Lluca 8:48.
9. Xhejms E. Talmixhi shkroi se me vlerë më të madhe për gruan sesa shërimi fizik ishte siguria që Shpëtimtari i kishte plotësuar dëshirën e zemrës së saj dhe që besimi i saj u pranua prej Tij (shih *Jesus the Christ*, f. 318). Jezusi e shëroi atë fizikisht e shpirtërisht dhe i hapi asaj udhën drejt shpëtimit.
10. Është e dobishme të dihet se Jairi, një nga krerët e sinagogës, ishte me Jezusin kur ndodhi ky shërim. Jezusi ishte rrugës për në shtëpinë e Jairit ku Ai do të ngrinte së vdekuri bijën e Jairit. Gruaja që Jezusi e shëroi, ka të ngjarë që ishte nxjerrë jashtë sinagogës për shkak të sëmundjes së saj. Kur Jezusi e shëroi atë, Ai gjithashtu ua bëri të qartë të gjithëve që ishin atje, përfshirë Jairin, se ajo ishte një bijë e dashur, një grua besimtare dhe e shëruar në trup e shpirt.
11. Shih D. Tod Kristoferson, “Kuorumi i Pleqve” (*Liahona*, maj 2018, f. 55–58) për një

diskutim mbi përshtatjet për të krijuar një kuorum të Priftërisë Melkizedeke në lagje. Qëllimi i atij ndryshimi u përshkrua në këtë mënyrë në pjesën “Pyetje që Bëhen Rëndom” të faqes në internet për Dhënien e Shërbesës: “Pasja e një kuorumi të Priftërisë Melkizedeke në lagje krijon unitet të mbajtësit e priftërisë që të përmbushin të gjitha aspektet e punës së shpëtimit, përfshirë punën në tempull dhe punën e historisë familjare, që më parë bashkërendoheshin nga udhëheqësi i grupit të priftërinjve të lartë” (“Dhënia e Shërbesës: Pyetje që Bëhen Rëndom”, pyetja 8, ministering.ChurchofJesusChrist.org).

Përshtatjet e mëpasshme e kanë vendosur udhëheqësin e misionit të lagjes dhe udhëheqësin e ri të tempullit dhe të historisë familjare në lagje nën drejtimin e presidencës së kuoromit të pleqve. Me dhënien e shërbesës familjeve tashmë nën drejtimin e presidencës, këto përshtatje e kanë vendosur udhëheqjen e punës së shpëtimit të kuoromet e pleqve, të ndihmuar nga Shoqatat e Ndihmës. Sigurisht, peshkopi mban çelësat e punës së shpëtimit në lagje, por ai i delegon përgjegjësi dhe autoritet për atë punë presidentit të kuoromit të pleqve me qëllim që peshkopi të mund të shpenzojë më shumë kohë duke i dhënë shërbesë familjes së vet, duke forcur rininë dhe duke shërbyer si gjykatës në Izrael.

12. Shih Rasëll M. Nelson, “Punës Le t’i Vihemi”, *Liahona*, maj 2018, f. 118–119; Rasëll M. Nelson, “Të Bërit Shenjtorë Shembullorë të Ditëve të Mëvonshme”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 113–114; Kuentin L. Kuk, “Kthim i Thellë dhe Afatgjatë në Besimin tek Ati Qjellor dhe Zoti Jezu Krisht”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 8–12.

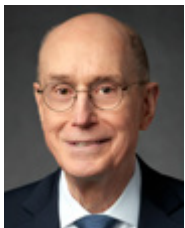

13. Ati dërgoi Jezu Krishtin në botë (shih Gjoni 17:18).
14. Doktrina e Besëlidhje 6:36–37.
15. Abraham 3:27.
16. Abraham 3:27.
17. Moisiu 4:2.
18. Ka referenca të shumta në shkrimet e shenjata që shënojnë thëniet që bëri Jezusi rreth kryerjes së punës së Atit të Tij dhe mësimdhënies së doktrinës së Atit të Tij. Shih, për shembull, Gjoni 5:19 (Jezusi bën atë që Ai e sheh Atin të bëjë); Gjoni 5:36 (Ati i dha Birit të Tij një vepër për të bërë); Gjoni 8:26 (Jezusi dha mësim atë që e kishte marrë nga Ati i Tij); Gjoni 14:28 (Jezusi shpalli: “Ati është më i madh se unë”); 3 Nefi 11:32 (doktrina e Tij është doktrina që Ati i Tij ia dha Atij).
19. Gjoni 14:31.
20. Gjoni 8:29.
21. Gjoni 6:38; shih edhe Gjoni 5:30.
22. Luka 22:42.
23. Fjala *shihni* në këtë fragment (shih Doktrina e Besëlidhje 6:36–37) ka kuptime që lidhen me thirrjen e Zotit: të përballesh (ose të kthehesh drejt); ta drejtosh vëmendjen e dikujt; të mbështetesh te; të kërkosh për; të presësh me shpresë; të kesh ndër mend si qëllim; të presësh ose të parashikosh (shih merriam-webster.com, “look” [“shikoj”]).
24. Shih Doktrina e Besëlidhje 121:41–42. Cilësitë si të Krishtit, të përmendura në shkrimet e shenjata, janë dhuratat të Shpirtit që vijnë nëpërmjet mëshirës dhe hirit të Jezu Krishtit. Ato janë gjërat që i bëjnë pleqtë në Izrael pleqtë e Tij.
25. Rasëll M. Nelson, “Marrja e Fuqisë së Jezu Krishtit në Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2017, f. 41.
26. Shih merriam-webster.com, “rivet” [“ngulit”].
27. Për një diskutim mbi konceptin e një jete besëlidhëse, shih Donald L. Hallstrom, “Living a Covenant Life”, *Ensign*, qershor 2013, f. 46–49. Ky artikull u përshtat nga një bisedë më e gjatë e dhënë në Universitetin “Brigam Jang” – Ajdaho në maj të vitit 2011. Për variantin më të gjatë, shih Donald L. Hallstrom, “A Covenant Life” (takim shpirtëror në Universitetin “Brigam Jang” – Ajdaho, 10 maj 2011), byui.edu.
28. Shih Jeremia 31:31–33, ku Zoti shpalli se Ai do të vendosë një besëlidhje të re me shtëpinë e Izraelit, të shkruar mbi zemrën e tyre. Ky përfytyrim i besëlidhjeve të shkruara mbi zemrën tonë ose besëlidhjeve që bëhen të gjalla në zemrën tonë gjendet edhe në shkrimet e Palit (shih 2 Korintasve 3:3; Hebrejve 8:10). Për një diskutim të besëlidhjes dhe zemrës, shih Dejvid A. Bednar, “Të Kthyer në Besim te Zoti”, *Liahona*, nëntor 2012, f. 106–109.
29. Lutja e sakramentit për bukën shpreh bukur natyrën e marrëdhënies sonë besëlidhëse me Atin tonë Qjellor. Në planin e Atit për shpëtimin, ne bëjmë besëlidhje me Atin tonë Qjellor, por qëllimet e besëlidhjeve përmbushen dhe ne kualifikohemi për bekimet e premtuara nëpërmjet Zotit Jezu Krisht; Ai është Ndërmjetësi. Në ordinancën e sakramentit ne i dëshmojmë Atit (në fakt, bëjmë një besëlidhje të ripërtërirë me Të) se jemi të gatshëm të marrim mbi vete emrin e Jezu Krishtit, gjithmonë ta

kujojmë Atë dhe t’i zbatojmë urdhërimet e Tij, që të mund të kemi gjithmonë Shpirtin e Tij (Frymën e Shenjtë) me ne.

Dhuratat në premtimet e Atit vijnë nëpërmjet fuqisë shëlbuese dhe forcuese të Jezu Krishtit. Për shembull, sikurse na ka mësuar Presidenti Rasëll M. Nelson, Jezu Krishti “është burimi i të gjithë gëzimit” (shih “Gëzimi dhe Mbijetesa Shpirtërore”, *Liahona*, nëntor 2016, f. 82). Prandaj ngulitja e përqendrimit tonë te Jezu Krishti na sjell gëzim në jetën tonë pavarësisht nga rrethanat tona.

30. Presidenti Ezra Taft Benson e shprehu mirë ndikimin e këtij ndryshimi në sjellje dhe orientim kur tha: “Kur bindja nuk është më një ngucës dhe bëhet kërkimi ynë, në atë çast Perëndia do të na bekojë me fuqi” (në Donald L. Staheli, “Obedience—Life’s Great Challenge”, *Ensign*, maj 1998, f. 82).
31. Gjoni 16:32.
32. Për diskutim shtesë mbi faktin e shqetësimit, interesimit, dashurisë dhe përfshirjes së Atit dhe Birit në jetën tonë, shih Jeffrey R. Holland, “The Grandeur of God”, *Liahona*, nëntor 2003, f. 70–73; Henri B. Ajring, “Ec me Mua”, *Liahona*, maj 2017, f. 82–85. Shih edhe Mateu 18:20; 28:20; Doktrina e Besëlidhje 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
33. Shih Romakëve 8:35–39; 1 Korintasve 13:1–8; Moroni 7:46–47.
34. Doktrina e Besëlidhje 50:27. Vini re që Zoti i jep çdo njeriu që shugurohet dhe e dërgon këtë premtim që lidhet me, dhe përfshihet nga, detyra e caktuar e dhënë atij: “Po ai caktohet të jetë më i madhi, pavarësisht se është më i vogli dhe shërbëtori i të gjithëve.
Si rrjedhim, ai është zotëruar i të gjitha gjërave; sepse të gjitha gjërat i nënshtrohen atij, si në qiell, edhe mbi tokë, jeta dhe drita, Shpirti dhe fuqia, të dërguara me anë të vullnetit të Atit nëpërmjet Jezu Krishtit, Birit të tij.
Por askush nuk është zotëruar i të gjitha gjërave, nëse ai nuk pastrohet dhe lahet nga gjithë mëkati.
Dhe nëse pastroheni dhe laheni nga gjithë mëkati, ju duhet të kërkoni çfarëdo që dëshironi në emrin e Jezusit dhe do t’ju jepet” (Doktrina e Besëlidhje 50:26–29).
35. Shih 1 Samueelit 16:7; 1 Korintasve 2:14. Për një shembull të këtij bekimi të shikimit siç sheh Jezusi, shihni tregimin nga Presidenti Henri B. Ajring mbi përvojën e tij si peshkopi i një të riu që kishte kryer një krim. Zoti i tha Peshkopit Ajring të asaj kohe: “Do të të lejoj ta shohësh atë ashtu sikurse Unë e shoh” (“Ec me Mua”, f. 84).
36. Ky është premtimi si dhe detyra që u dha Shpëtimtari njerëzve tek tempulli në Begati. Ai i urdhëroi ata të jetonin në mënyrë të tillë që drita e Tij dhe shembulli i Tij të ishin me ta, që ata të mund ta ngrinin lart Atë si dritën e botës në jetën e tyre dhe në ftesat ndaj të tjerëve, që edhe ata të vinin tek Ai. Ndërkohë që pasuesit e Tij jetonin në këtë mënyrë dhe i ftonin në këtë mënyrë, të tjerët do ta ndienin Atë dhe do ta shihnin Atë te shërbëtorët e Zotit. (Shih 3 Nefi 18:24–25.)
37. Rasëll M. Nelson, “Çmimi i Fuqisë së Priftërisë”, *Liahona*, maj 2016, f. 68.
38. Shih Doktrina e Besëlidhje 84:88.

NGA PRESIDENTI HENRI B. AJRING,
Këshilltar i Dytë në Presidencën e Parë

Fuqia e Besimit Mbështetës

*Nëpërmjet ngritjes së dorës suaj për të mbështetur,
ju bëni një premtim me Perëndinë, shërbëtorët
e të cilit janë këta, se do t'i mbështetni ata.*

Shumë herë i kam dëgjuar udhëheqësit e priftërisë që të japin falënderime për besimin mbështetës të njerëzve të cilëve u shërbejnë. Nga emocioni në zërin e tyre ju e dini se mirënjohja e tyre është e thellë dhe e vërtetë. Qëllimi im sot është të përçoj mirënjohjen e Zotit për mbështetjen nga ana juaj të shërbëtorëve të Tij në Kishën e Tij. Dhe është gjithashtu që t'ju nxit ta ushtroni dhe të rriteni në atë fuqi për t'i mbështetur të tjerët me besimin tuaj.

Përpara se të lindnit, ju e shfaqët një fuqi të tillë. Mendoni për atë që dimë për botën e shpirtave përpara se të lindeshim. Ati ynë Qjellor paraqiti një plan për fëmijët e Tij. Ne ishim atje. Luciferi, vëllai ynë shpirtëror, e kundërshtoi planin që do të na lejonte lirinë për të zgjedhur. Jehova, Biri i Dashur i Atit Qjellor, e mbështeti planin. Luciferi udhëhoqi një rebelim. Zëri mbështetës i Jehovës doli fitimtar dhe Ai doli vullnetar që të ishte Shpëtimtari ynë.

Fakti që ju jeni në vdekshmëri tani, na siguron që ju e mbështetët Atin dhe Shpëtimtarin. U desh besim te Jezu Krishti për ta mbështetur planin e lumturisë dhe vendin e Jezu Krishtit në të,

kur ju dinit kaq pak për sfidat me të cilat do të përballeshit në vdekshmëri.

Besimi juaj për t'i mbështetur shërbëtorët e Perëndisë ka qenë gjithashtu thelbi i lumturisë suaj në këtë jetë. Kur e pranuat sfidën nga një misionar që të luteshit për të ditur se Libri i Mormonit ishte fjala e Perëndisë, ju patët besimin për të mbështetur një shërbëtor

të Zotit. Kur e pranuat ftesën për t'u pagëzuar, ju mbështetët një shërbëtor të përlulur të Perëndisë.

Kur e lejuat dikë të vendoste duart mbi kokën tuaj dhe të thoshte: "Merre Frymën e Shenjtë", ju e mbështetët atë si një mbajtës të Priftërisë Melkizedeke.

Që nga ajo ditë, duke shërbyer me besnikëri, ju keni mbështetur çdo njeri që ju ka dhënë priftërinë dhe secilin që ju ka shuguruar në një detyrë në atë priftëri.

Që herët në përvojën tuaj të priftërisë, çdo mbështetje ishte një ngjarje e thjeshtë e mirëbesimit ndaj një shërbëtori të Perëndisë. Tani, shumë prej jush kanë përparuar drejt një vendi ku mbështetja kërkon më shumë.

Ju zgjidhni që t'i mbështetni ose jo të gjithë ata që Zoti i thërret – në çfarëdo detyre që Zoti i ka thirrur ata. Ajo zgjedhje ndodh në konferencat në mbarë botën. Ka ndodhur edhe në këtë konferencë. Në mbledhje të tilla, emrat e burrave dhe të grave – shërbëtorëve të Perëndisë – lexohen dhe ju ftoheni ta ngrini dorën tuaj për t'i mbështetur. Ju mund të mos e jepni votën tuaj mbështetëse ose ju mund të premtoni besimin tuaj mbështetës. Me anë të ngritjes së dorës për të mbështetur, ju bëni një premtim. Ju bëni një premtim me Perëndinë, shërbëtorët e të cilit janë këta, se do t'i mbështetni ata.

Këta janë qenie njerëzore të papërsosura, siç jeni ju. Mbajtja e premtimeve

tuaja do të kërkojë besim të patundur që Zoti i thirri ata. Mbjajta e atyre premtimeve do të sjellë edhe lumturi të përzetshme. Mosmbajtja e tyre do t'ju sjellë hidhërim juve dhe atyre që i doni – dhe madje humbje përtej fuqisë suaj për ta përfytyruar.

Mund t'ju jetë kërkuar, ose do t'ju kërkohej, nëse do ta mbështetni peshkopin tuaj, presidentin tuaj të kunjit, Autoritetet e Përgjithshme dhe Drejtuesit e Përgjithshëm të Kishës. Kjo mund të ndodhë kur t'ju kërkohej që të mbështetni drejtues dhe udhëheqës në një konferencë. Nganjëherë do të jetë në një intervistë me një peshkop ose president kunji.

Këshilla ime është që t'ia bëni ato pyetje vetes që më parë, duke menduar plot kujdes e lutje. Kur e bëni këtë gjë, ju mund t'i shqyrtoni sërish mendimet, fjalët dhe veprimet tuaja të tanishme. Përpikuni t'i kujtoni dhe formuloni përgjigjet që do të jepni kur Zoti t'ju intervistojë, duke e ditur se një ditë Ai do t'ju pyesë. Ju mund të përgatiteni duke i bërë vetes pyetje si vijueset:

1. A kam menduar ose folur për dobësinë njerëzore të njerëzimit që kam premtuar t'i mbështet?
2. A kam kërkuar provë që Zoti po i udhëheq ata?
3. A e kam ndjekur vazhdimisht dhe besnikërisht udhëheqjen e tyre?
4. A kam folur për provën që mund ta shoh, se ata janë shërbëtorët e Perëndisë?
5. A lutem për ta rregullisht me emër dhe me ndjenja dashurie?

Për shumicën prej nesh, këto pyetje do të çojnë drejt një ngurrimi dhe një nevojë për t'u penduar. Ne urdhërohe mi nga Perëndia që të mos i gjykojmë të tjerët padrejtësisht, por në jetën e përditshme, ne e gjejmë të vështirë ta shmangim atë. Pothuajse çdo gjë që bëjmë kur punojmë me njerëzimit, na bën që t'i vlerësojmë ata. Dhe pothuajse në çdo fushë të jetës sonë, ne e krahasojmë veten me të tjerët. Mund ta bëjmë këtë gjë për shumë arsye, disa prej të cilave të arsyeshme, por shpesh kjo na bën që të jemi kritikues.

Presidenti Xhorxh Q. Kenon dha një paralajmërim që po ua them si të ishte nga ana ime. Unë besoj se ai tha të vërtetën: “Perëndia i ka zgjedhur shërbëtorët e Tij. Ai shpall se është e drejta e Tij që t'i dënojë, në qoftë se ata kanë nevojë për dënim. Ai nuk na e ka dhënë neve të drejtën si individë që t'i qortojmë dhe dënojmë ata. Askush, sado i fortë që mund të jetë në besim, sado pozitiv të lartë të ketë në Priftëri, nuk mund të flasë keq për të vajosurit e Zotit dhe nuk mund të gjejë faj tek autoriteti i Perëndisë në tokë pa shkaktuar pakënaqësinë e Tij. Shpirti i Shenjtë do të tërhiqet nga një njeri i tillë dhe ai do të shkojë në errësirë. Ngaqë kjo është pasoja, a nuk e shihni se sa e rëndësishme është që ju duhet të jeni të kujdesshëm?”¹

Ajo që unë kam parë është që anëtarët e Kishës anembanë botës në përgjithësi janë besnikë ndaj njëri-tjetrit dhe ndaj atyre që kryesojnë mbi ta. Sidoqoftë, ka përmirësime që mund dhe duhet t'i bëjmë. Ne mund të ngrihemi më lart në fuqinë tonë për ta mbështetur njëri-tjetrin. Kjo do të kërkojë besim dhe përpjekje. Ja katër sugjerime që i bëj për ne, sipas të cilave të veprojmë në këtë konferencë.

1. Ne mund të përcaktojmë veprime të posaçme që i rekomandojmë folësit dhe të fillojmë sot t'i vëmë ato në jetë. Kur e bëjmë këtë, do të rritet fuqia jonë për t'i mbështetur ata.

2. Ne mund të lutemi për ta ndërkohë që flasin, që Fryma e Shenjtë t'i çojë fjalët e tyre në zemrën e njerëzve të veçantë, të cilët i duam. Kur mësojmë më vonë se lutja jonë mori përgjigje, do të rritet fuqia jonë për t'i mbështetur ata udhëheqës.
3. Ne mund të lutemi që folës të veçantë të bekohen dhe lartësohen, ndërkohë që japin mesazhet e tyre. Kur shohim se ata u lartësuan, ne do të rritemi në besimin tonë për t'i mbështetur ata dhe ai besim do të durojë.
4. Ne mund t'i dëgjojmë mesazhet nga folësit që vijnë në formën e një përgjigjeje ndaj lutjeve tona vetjake për ndihmë. Kur përgjigjet të vijnë, dhe ato do të vijnë, ne vërtet do të rritemi në besimin tonë për t'i mbështetur të gjithë shërbëtorët e Zotit.

Përveç përmirësimit në mbështetjen e atyre që shërbejnë në Kishë, ne do të mësojmë se ka një vend tjetër në të cilin ne mund të rritemi në një fuqi të tillë. Ai vend madje mund të na sjellë bekime më të mëdha. Ai është në shtëpi dhe në familje.

I flas mbajtësit më të ri në moshë të priftërisë, i cili jeton në shtëpi me babanë e tij. Më lejo të të them nga vetë përvoja ime se çfarë do të thotë për një baba që ta ndiejë besimin tënd mbështetës. Ai mund të të duket vetëbesues. Por ai ndeshet me më shumë sfida nga sa di ti. Ndonjëherë ai nuk mund ta

shohë udhën përmes problemeve që ndodhen përpara tij.

Admirimi yt për të do ta ndihmojë atë disi. Dashuria jote për të do ta ndihmojë atë madje më shumë. Por gjëja që do të ndihmojë më shumë nga gjithçka, janë fjalët e çiltra si këto: “Babi, jam lutur për ty dhe e kam ndier se Zoti do të të ndihmojë. Gjithçka do të shkojë mirë. E di se do të shkojë mirë.”

Fjalë si ato gjithashtu kanë fuqi në një drejtim tjetër, nga babai te biri. Kur një bir ka bërë një mëkat të rëndë, ndoshta në një çështje shpirtërore, ai mund të ndiejë se ka dështuar. Si babai i tij, në atë çast, ju mund të habiteni kur, pasi luteni që të dini se çfarë të bëni, Fryma e Shenjtë i vë këto fjalë në gojën tuaj: “Bir, unë do të jem përkrah teje pavarësisht nga kjo gjë. Zoti të do. Me ndihmën e Tij, mund të kthehesh sërish tek Ai. E di se mundesh dhe se do të kthehesh. Unë të dua.”

Në kuorumin e priftërisë dhe në familje, besimi i shtuar për ta mbështetur njëri-tjetrin është mënyra se si e ndërtojmë Sionin që Zoti dëshiron që ne ta krijojmë. Me ndihmën e Tij ne mund ta ngremë dhe do ta ngremë atë. Do të duhet të mësojmë ta duam Zotin me gjithë zemrën, fuqinë, mendjen e forcën tonë dhe ta duam njëri-tjetrin porsì veten tonë.

Teksa rritemi në atë dashuri të pastër të Krishtit, zemrat tona zbuten. Ajo dashuri do të na përulë dhe do të na bëjë të pendohemi. Besimi ynë te Zoti dhe te njëri-tjetri do të rritet. Dhe atëherë ne do të shkojmë përpara duke u bërë një, siç na premton Zoti se mund të bëhemi.²

Unë dëshmoj se Ati Qjellor ju njeh dhe ju do. Jezusi është Krishti i gjallë. Kjo është Kisha e Tij. Ne mbajmë priftërinë e Tij. Ai do t’i nderojë përpjekjet tona që të rritemi në fuqinë tonë për ta ushtruar atë dhe për ta mbështetur njëri-tjetrin. Unë kështu dëshmoj në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, bot. Jerreld L. Newquist (1974), 1:278.
2. Shih Doktrina e Besëlidhje 35:2.

NGA PRESIDENTI DALLIN H. OUKS,
Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë

Ku do të na Çojë Kjo?

Ne bëjmë zgjedhje më të mira dhe marrim vendime më të mira nëse i shohim alternativat dhe përsiatim se ku do të na çojnë ato.

Ungjilli i rivendosur i Jezu Krishtit na nxit të mendojmë për të ardhmen. Ai shpjegon qëllimin e jetës në vdekshmëri dhe realitetin e jetës që do të vijë. Ai na mëson ide të mrekullueshme për të ardhmen që t’i udhërrëfejnë veprimet tona sot.

Nga ana tjetër, ne të gjithë njohim njerëz që shqetësohen vetëm për të tashmen: harxho sot, gëzohu sot dhe as mos e vrit mendjen për të ardhmen.

E tashmja jonë dhe e ardhmja jonë do të jenë më të lumtura në qoftë se jemi gjithmonë të vetëdijshëm për të

ardhmen. Kur marrim vendime tani, gjithmonë duhet të pyetim: “Ku do të na çojë kjo?”

I.

Disa vendime janë zgjedhje midis bërjes së diçkaje ose mosbërjes së asnjë lloj gjëje. Dëgjova një shembull të kësaj lloj zgjedhjeje në një konferencë kunji në Shtetet e Bashkuara shumë vjet më parë.

Mjedisi ishte një kompleks i bukur i një kolegji. Një grumbull studentësh të rinj në moshë ishin ulur në bar. Folësi

që e përshkroi këtë rrethanë tha se ata po shihnin një ketër të lezetshëm me bisht të gjatë e plot qime që lëvizte përreth rrëzës së një peme të bukur plot me gjethe. Ndonjëherë ishte në tokë, ndonjëherë lart e poshtë dhe përreth trugut të pemës. Por përse ajo pamje e zakonshme do ta tërhiqte një grumbull studentësh?

I shtrirë përmbys në barin aty pranë ishte një qen i racës irlandeze. Qeni ishte objekti i interesit të studentëve dhe ketri ishte objekti i qenit. Sa herë që ketri për një çast të humbiste nga sytë duke u vërtitur përreth pemës, qeni me qetësi do të zvarritej pak përpara dhe pastaj do të rimerrte qëndrimin e tij në dukje mospërfillës. Kjo ishte ajo që tërhoqi vëmendjen e studentëve. Të heshtur dhe pa lëvizur, sytë e tyre u ngulitën te ngjarja, përfundimi i së cilës ishte gjithnjë e më shumë i dukshëm.

Përfundimisht, qeni ishte aq afër sa të kërcente drejt ketrit dhe ta kapte me dhëmbë. Një gulçim llahtari u dëgjua dhe grumbulli i studentëve lëvizi me shpejtësi dhe e rrëmbeu kafshën e vogël nga qeni, por ishte tepër vonë. Ketri kishte ngordhur.

Kushdo në atë grumbull mund ta kishte paralajmëruar ketrin në çfarëdo kohe duke tundur duart ose duke bërtitur, por askush nuk e bëri. Ata thjesht vështruan derisa përfundimi i pashmangshëm u afrua gjithnjë e më shumë. Askush nuk pyeti: “Ku do të çojë kjo?” Kur ndodhi ajo që pritej, të gjithë nxituan për ta parandaluar përfundimin, por ishte tepër vonë. Keqardhje e mbytur në lot ishte gjithçka që mund të jepnin.

Kjo histori e vërtetë është një lloj shëmbëlltyre. Ajo gjen zbatim për gjërat që na ndodhin në vetë jetën tonë dhe në jetën e rrethanat [e njerëzve] rreth nesh. Kur shohim që kërcënimet u afrohen ngadalë njerëzve që i duam ose gjërave që na pëlqejnë shumë, ne kemi zgjedhjen për të folur ose vepruar, apo për të qëndruar të heshtur. Është mirë t’i bëjmë vetes pyetjen: “Ku do të na çojë kjo?” Atje ku pasojat janë të menjëhershme dhe të rënda, nuk mund të rrimë pa bërë gjë. Ne duhet të japim

paralajmërimet e duhura ose t’i përkrahim përpjekjet e duhura parandaluese ndërsa ka ende kohë.

Vendimet që sapo i kam përshkruar, përfshijnë zgjedhjet midis ndërmarrjes së disa veprimeve ose mosndërmarrjes së asnjë lloji veprimi. Më të zakonshme janë ato zgjedhje ndërmjet një veprimi apo një tjetri. Këto përfshijnë zgjedhjet midis të mirës ose të ligës, por më shpesh ato janë zgjedhjet midis dy të mirave. Edhe këtu është e dëshirueshme të pyetim se ku do të na çojë kjo. Ne bëjmë shumë zgjedhje midis dy të mirave, që shpesh përfshijnë mënyrën se si do ta kalojmë kohën tonë. Nuk ka asnjë të keqe të luash videollogjërë ose të çosh mesazhe me celular, apo të shohësh televizor ose të flasësh në celular. Por secila nga këto përfshin atë që quhet “kostoja e mundësive”, që do të thotë se, në qoftë se e kalojmë kohën duke bërë një gjë, ne humbasim mundësinë për të bërë një gjë tjetër. Jam i sigurt që ju mund ta kuptoni se na nevojitet

ta matim plot mendim se çfarë po humbasim nga koha që kalojmë në një veprimtari, edhe nëse në vetvete është përsosurisht e mirë.

Disa kohë më parë dhashë një bisedë që titullohej “Mirë, Më Mirë, Më e Mira”. Në atë bisedë unë thashë që “thjesht se diçka është e mirë, nuk është një arsye e mjaftueshme për ta bërë. Numri i gjërave të mira që mund të bëjmë, e tejkalon shumë kohën në dispozicion për t’i kryer ato. Disa gjëra janë më të mira se vetëm mirë dhe këto janë gjërat që duhet të marrin vëmendje me përparësi në jetën tonë. . . . Duhet të heqim dorë nga disa gjëra të mira, që të mund të zgjedhim të tjera që janë më të mira ose më të mirat.”¹

Shiheni në një këndvështrim të gjërë. Cila është pasoja në të ardhmen tonë e vendimeve që marrim në të tashmen? Kujtoni rëndësinë e arsimit, studimit të ungjillit, përtëritjes së besëlidhjeve tona duke marrë sakramentin dhe marrjes pjesë në tempull.

II.

Pyetja “Ku do të na çojë kjo?” është gjithashtu e rëndësishme kur zgjedhim se çfarë etikete t’i vëmë vetes ose si të mendojmë për veten. Më e rëndësishmja, secili prej nesh është fëmijë i Perëndisë me një fat të mundshëm për jetë të përjetshme. Çdo etiketë tjetër, përfshirë madje profesionin, racën, tiparet fizike apo titujt e nderit, është e përkohshme ose e parëndësishme në aspektin e përjetshëm. Mos zgjidhni që ta etiketoni veten ose të mendoni për veten me terma që i vendosin kufi një qëllimi për të cilin ju mund të përpiqeni fort.

Vëllezërit e mi dhe motrat e mia që mund ta shihni ose lexoni atë që them këtu, shpresoj që ta dini arsyen përse udhëheqësit tuaj ju japim mësimet dhe këshillat që ne ju japim. Ne ju duam dhe Ati ynë Qjellor dhe Biri i Tij, Jezu Krishti, ju duan. Plani i tyre për ne është “plani [i] madh [i] lumturisë” (Alma 42:8). Ai plan dhe urdhërimet, ordinancat dhe besëlidhjet e Tyre na çojnë drejt lumturisë dhe gëzimit më të madh në këtë jetë dhe në jetën që do të vijë. Si shërbëtorë të Atit dhe të Birit, ne japim mësim dhe këshillojmë siç na kanë udhëzuar Ata nëpërmjet Frymës së Shenjtë. Ne nuk kemi asnjë dëshirë tjetër përveçse të themi atë që është e vërtetë dhe t’ju nxitim të bëni atë që Ata e kanë përvijuar si shtegun drejt jetës së përjetshme, “më e madhja nga të gjitha dhuratat e Perëndisë” (Doktrina e Besëlidhje 14:7).

III.

Ja një shembull tjetër i pasojës në të ardhmen të vendimeve që u morën në të tashmen. Ky shembull ka të bëjë me zgjedhjen për të bërë një sakrificë në të tashmen për të arritur një qëllim të rëndësishëm në të ardhmen.

Në një konferencë kunji në Kali, Kolumbi, një motër tregoi se si ajo dhe i fejuari i saj dëshironin të martoheshin në tempull por në atë kohë tempulli më i afërt ishte ai në Perunë e largët. Për një kohë të gjatë, ata kursyen para për biletat e autobusit. Përfundimisht hipën në autobus për në Bogota, por kur arritën atje, morën vesh se të gjitha vendet në autobusin për në Limë, Peru, ishin të zëna. Ata mund të shkonin në shtëpi pa u martuar ose mund të martoheshin jashtë tempullit. Fatmirësisht, pati një alternativë tjetër. Ata mund të shkonin me autobus në Limë nëse do të ishin të gatshëm të uleshin në dyshemenë e autobusit për një udhëtim prej pesë ditësh dhe pesë netësh. Ata vendosën ta bënin këtë. Ajo tha se ishte e vështirë, edhe pse disa udhëtarë nganjëherë i lejuan të uleshin në ndenjës të tyre që ata të mund të shtriheshin në dysheme.

Ajo që më la mbresë nga biseda e saj, ishte deklarata e kësaj motre se ishte mirënjohëse që ajo dhe bashkëshorti i saj kishin qenë në gjendje të shkonin në tempull në këtë mënyrë, sepse ajo e ndryshoi mënyrën se si ata u ndien për ungjillin dhe mënyrën se si u ndien për martesën në tempull. Zoti i kishte shpërblyer ata me rritjen që vjen nga

sakrifica. Ajo gjithashtu vërejti se udhëtimi i tyre pesëditor për në tempull bëri të mundur shumë më tepër për ndërtimin e tyre nga ana shpirtërore sesa vizitat e shumta në tempull që ishin pa sakrificë.

Gjatë viteve që kur e dëgjova atë dëshmi, kam pyetur veten se sa ndryshe do të kishte qenë jeta e atij çifti të ri, në qoftë se do të kishin bërë një zgjedhje tjetër – duke hequr dorë nga sakrificat e nevojshme për t’u martuar në tempull.

Vëllezër, ne bëjmë zgjedhje të panumërta në jetë, disa të mëdha dhe disa të vogla. Duke e hedhur vështrimin pas, ne mund të shohim se çfarë ndryshimi të madh sollën në jetën tonë disa nga zgjedhjet tona. Ne bëjmë zgjedhje më të mira dhe marrim vendime më të mira nëse i shohim alternativat dhe përsiatim se ku do të na çojnë ato. Ndërsa i bëjmë këto, ne do të jemi duke ndjekur këshillën e Presidentit Rasëll M. Nelson që të fillojmë duke pasur përfundimin në mendje.² Për ne fundi është gjithmonë në shtegun e besëlidhjeve nëpërmjet tempullit për te jeta e përjetshme, dhurata më e madhe nga të gjitha dhuratat e Perëndisë.

Unë dëshmoj për Jezu Krishtin dhe pasojat e Shlyerjes së Tij dhe për të vërtetat e tjera të ungjillit të Tij të përjetshëm, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Dallin H. Oaks, “Mirë, Më Mirë, Më e Mira”, *Liahona*, nëntor 2007, f. 104, 107.
2. Shih Rasëll M. Nelson, “Teksa Ecim Përpara së Bashku”, *Liahona*, prill 2018, f. 7.

PRESIDENCA E PARË

Dallin H. Oaks.
Këshilltar i Parë

Rasëll M. Nelson
President

Henri B. Ajring.
Këshilltar i Dytë

KUORUMI I DYMËDHJETË APOSTUJVE

M. Rasëll Ballard

Xhefri R. Holland

Diter F. Uhtdorf

Dejvid A. Bednar

Kuentin L. Kuk

D. Tod Kristoferson

Nil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Geri E. Stivenson

Dejll G. Renland

Gerit W. Gong

Ulises Soares

PRESIDENCA E TË SHTATËDHJETËVE

L. Ulmi Mejtou

Patrik Kléron

Kari B. Kuk

Robert C. Gei

Terens M. Vinson

Zheve A. Felsheira

Karlos A. Gocoi

AUTORITETET E PËRGJITHSHME TË SH TATËDHJETËT

(sipas rendit alfabetik në anglisht)

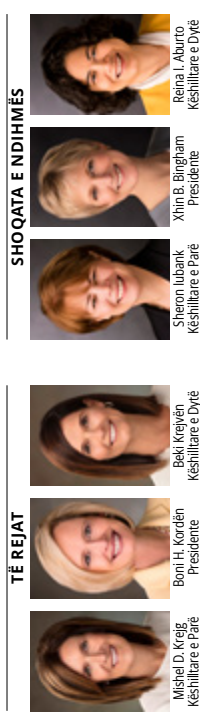
																
																
																
																
																

PESHKOPATA KRYESUESE

Din M. Dejvis
Këshilltar i Përë
Zherald Kosé
Peshkopë Kryesues
W. Kristofer Uabelli
Këshilltar i Dytë

DREJTUESIT E PËRGJITHSHËM

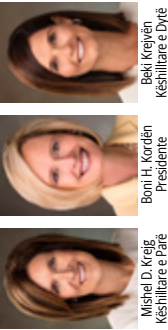
SHOQATA E NDIHMËS
Reina I. Auroto
Këshilltare e Dytë
Xhin B. Bingham
Presidentë
Sheron Iubarik
Këshilltare e Përë
Kazuhiko Jamashita
Horhe F. Zébalos
Ivan A. Shmuc
Geri B. Sebin
Lin G. Robins
Cj-Hong (Sam)
Ulong
Leri V. Uilson
Majkell T. Ringud
Xhejms R. Rasband
Skot D. Uaiting
Alan R. Uolker
Bek Krevën
Këshilltare e Dytë
Boni H. Korërn
Presidentë
Mishela D. Kraig
Këshilltare e Përë

SHKOLLA E SË DIELËS

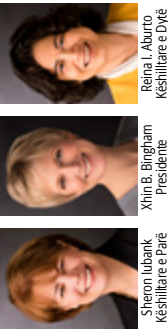
Milton Kamargo
Këshilltar i Përë
Mark L. Pejjs
President
Xhen E. Njuman
Këshilltar i Dytë

TË REJAT

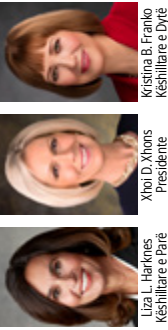
Mishela D. Kraig
Këshilltare e Përë
Boni H. Korërn
Presidentë
Bek Krevën
Këshilltare e Dytë

SHOQATA E NDIHMËS

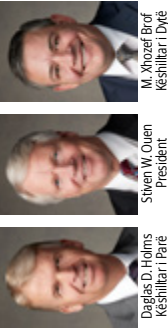
Reina I. Auroto
Këshilltare e Dytë
Xhin B. Bingham
Presidentë
Sheron Iubarik
Këshilltare e Përë
Kazuhiko Jamashita
Horhe F. Zébalos
Ivan A. Shmuc
Geri B. Sebin
Lin G. Robins
Cj-Hong (Sam)
Ulong
Leri V. Uilson
Majkell T. Ringud
Xhejms R. Rasband
Skot D. Uaiting
Alan R. Uolker

FILLORJA

Xholi D. Xhons
Presidentë
Kristina B. Franko
Këshilltare e Dytë
Liza L. HarKnes
Këshilltare e Përë

TË RINJITË

Daglas D. Holms
Këshilltar i Përë
Stiven W. Cuen
President
M. Xhozef Brof
Këshilltar i Dytë

NGA PRESIDENTI RASËLL M. NELSON

Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë

Bëjeni përqendrimin tuaj te pendimi i përditshëm një pjesë aq përbërëse të jetës suaj, saqë të mund ta ushtroni priftërinë me fuqi më të madhe se kurrë më parë.

Vëllezërit e mi të dashur, është frymëzuese ta hedhësh vështrimin mbi këtë bashkësi të madhe të batalionit të Zotit të mbajtësve të priftërisë. Ç’forcë e madhe për mirë jeni ju! Ne ju duam. Lutemi për ju. Dhe jemi shumë mirënjohës për ju.

Kohët e fundit më ka tërhequr udhëzimi i Zotit i dhënë nëpërmjet Profetit Jozef Smith: “Mos i thuaj asgjë veçse pendim këtij brezi”¹. Kjo deklaratë përsëritet shpesh gjatë gjithë shkrimit të shenjtë.² Ajo nxit që të bëhet një pyetje e qartë: “A ka nevojë *çdo njeri* që të pendohet?” Përgjigjja është: “Po”.

Shumë njerëz e konsiderojnë pendimin si ndëshkim – diçka që duhet shmangur përveçse në rrethanat më të rënda. Por kjo ndjenjë e të qenit i ndëshkuar shkaktohet nga Satani. Ai përpiqet të na e pengojë vështrimin drejt Jezu Krishtit³, i cili qëndron krahëhapur⁴, duke shpresuar dhe i gatshëm të na shërojë, falë, pastrojë,

forcojë, të na bëjë të kulluar dhe të na shenjtërojë.

Fjala për *pendimin* në Dhiatën e Re në greqisht është *metanoeo*. Parashtesa

meta- do të thotë “ndryshim”. Prapa-shtesa *-noeo* lidhet me fjalë të tjera greke që do të thonë “mendje”, “dije”, “frymë” dhe “hukatje [frymëmarrje]”⁵.

Prandaj, kur Jezusi na kërkon juve dhe mua të “pendohem [m]”⁶, Ai po na fton të ndryshojmë mendjen tonë, dijen tonë, frymën [shpirtin] tonë – madje mënyrën se si marrim frymë. Ai po na kërkon të ndryshojmë mënyrën se si duam, mendojmë, shërbejmë, shpenzojmë kohën tonë, i trajtojmë bashkëshortet tona, i mësojmë fëmijët tanë dhe madje se si kujdesemi për trupat tanë.

Asgjë nuk është më çliruese, më fisnikëruese ose më e rëndësishme për përparimin tonë individual sesa një përqendrim i rregullt, i përditshëm te pendimi. Pendimi nuk është një ngjarje; është një proces. Është kyçi drejt lumturisë dhe paqes së mendjes. Kur ndërthuret me besimin, pendimi na jep të drejtën për të përdorur fuqinë e Shlyerjes së Jezu Krishtit.⁷

Qoftë nëse po lëvizni me zell përgjatë shtegut të besëlidhjeve, keni rrëshqitur apo keni dalë nga shtegu i besëlidhjeve, ose as nuk mund ta shihni shtegun nga vendi ku jeni tani, unë ju përgjërohem të pendoheni. Përjetojeni fuqinë forcuese të pendimit të përditshëm – të bërjes dhe të të qenit pak më i mirë çdo ditë.

Kur zgjedhim të pendohemi, ne zgjedhim të ndryshojmë! Ne e lejojmë

Shpëtimtarin që të na shndërrojë në variantin më të mirë të vetes sonë. Ne zgjedhim të rritemi shpirtërisht dhe të marrim gëzim – gëzimin e shëlbimit tek Ai.⁸ Kur zgjedhim të pendohemi, ne zgjedhim të bëhemi më shumë si Jezu Krishti!⁹

Vëllezër, na nevojitet të bëjmë më mirë dhe të jemi më të mirë, sepse jemi në një betejë. Beteja me mëkatin është e vërtetë. Kundërshtari po i katërfishon përpjekjet e tij për t'i shkatërruar dëshmitë dhe për ta vonuar punën e Zotit. Ai po i armatos ithtarët e vet me armë të fuqishme që të na pengojnë për të marrë nga gëzimi dhe dashuria e Zotit.¹⁰

Pendimi është kyçi për ta shmangur mjerimin e shkaktuar nga kurthet e kundërshtarit. Zoti nuk pret përsosuri prej nesh në këtë pikë të përparimit tonë të përjetshëm. Por Ai vërtet pret që ne të bëhemi gjithnjë e më të pastër. Pendimi i përditshëm është shtegu drejt pastërtisë dhe pastërtia sjell fuqi. Pastërtia vetjake mund të na bëjë mjete të fuqishme në duart e Perëndisë. Pendimi ynë – pastërtia jonë – do të na forcojnë që të ndihmojmë për mbledhjen e Izraelit.

Zoti i mësoi Profetit Jozef Smith “që të drejtat e priftërisë lidhen në mënyrë të pandashme me fuqitë e qiellit dhe se fuqitë e qiellit nuk mund të kontrollohen, as përdoren, vetëm mbi bazën e parimeve të drejtësisë”¹¹.

Ne e dimë se çfarë do të na japë të drejtë më të madhe që t'i përdorim fuqitë e qiellit. Ne gjithashtu e dimë se çfarë do ta pengojë përparimin tonë – çfarë na nevojitet të mos e bëjmë më, për ta rritur të drejtën tonë që t'i përdorim fuqitë e qiellit. Vëllezër, me lutje kërkoni të kuptoni se çfarë qëndron si pengesë në udhën e pendimit tuaj. Përcaktojeni atë gjë që ju *ndalon* të pendoheni. Dhe më pas, ndryshoni! Pendohuni! Ne të gjithë mund të bëjmë më mirë dhe të jemi më të mirë se kurrë më parë.¹²

Ka mënyra të veçanta sipas të cilave ka gjasa që mund të përmirësohemi. Njëra është mënyra se si i trajtojmë trupat tanë. Habitem nga mrekullia e trupit njerëzor. Ai është një krijim i madhërishtë, thelbësor për përparimin tonë gradual drejt potencialit tonë përfundimtar hyjnor. Ne nuk mund të përparojmë pa të. Duke na dhënë dhuratën e një trupi, Perëndia na ka lejuar të ndërmarrim një hap jetik drejt bërjes më shumë si Ai.

Satani e kupton këtë gjë. Ai acarohet nga fakti që braktisja e vet para vdekshmërisë e ka përjashtuar atë përfundimisht nga ky privilegj, duke e lënë në një gjendje të vazhdueshme smire dhe mërie. Kështu që shumë, në mos shumica, prej tundimeve që ai i vendos në shtegun tonë, na bëjnë të abuzojmë me trupat tanë ose trupat e të tjerëve. Ngaqë Satani është i mjeruar

pa një trup, ai dëshiron që ne të jemi të mjeruar për *shkak* të trupit tonë.¹³

Trupi juaj është tempulli juaj vetjak, i krijuar që të mbajë shpirtin tuaj të përjetshëm.¹⁴ Kujdesi juaj për atë tempull është i rëndësishëm. Tani, unë ju pyes vëllezër, a jeni më të interesuar për veshjen dhe përkujdesjen për trupin tuaj që t'i bëni qejfin botës në vend që të kënaqni Perëndinë? Përgjigjja juaj ndaj kësaj pyetjeje i dërgon një mesazh të drejtpërdrejtë Atij rreth ndjenjave që keni në lidhje me dhuratën e Tij të jashtëzakonshme për ju. Në këtë nderim për trupat tanë, vëllezër, unë mendoj se mund të bëjmë më mirë dhe të jemi më të mirë.

Një mënyrë tjetër se si mund të bëjmë më mirë dhe të jemi më të mirë gjithashtu, është mënyra se si i nderojmë gratë në jetën tonë, duke filluar me bashkëshortet e bijat tona, me nënat e motrat tona.¹⁵

Muaj më parë, mora nga një motër e dashur një letër që të këpuste shpirtin. Ajo shkruante: “[Unë dhe bijat e mia] ndiejmë se jemi në konkurrencë të rreptë për vëmendjen e pashkëputur të bashkëshortëve dhe bijve tanë, me përditësimet sportive 24 orë në ditë 7 ditë në javë, lojërat kompjuterike, përditësimet e tregut të stoqeve [dhe] analizat e pafundme dhe shikimin e lojërave të çdo sporti [të përfytyrueshëm]. Duket sikur po i humbasim vendet në radhën e parë për bashkëshortët e bijtë tanë për shkak të vendeve të tyre të përhershme në radhën e parë për [sportet dhe lojërat].”¹⁶

Vëllezër, detyra juaj e parë dhe më e rëndësishmja si një mbajtës i priftërisë është ta doni dhe të kujdeseni për bashkëshortin tuaj. Bëhuni një me të. Bëhuni partneri i saj. Bëjani të lehtë asaj që të dëshirojë të jetë partnerja juaj. Asnjë interes tjetër në jetë nuk duhet të ketë përparësi më të madhe se ndërtimi i një marrëdhënieje të përjetshme me të. Asgjë në televizor, në celular apo kompjuter nuk është më e rëndësishme sesa mirëqenia e saj. Bëni një inventar të mënyrës se si e shpenzoni kohën tuaj dhe cilave gjëra ua përkushtoni energjinë tuaj. Ajo do t'ju tregojë se ku është zemra juaj. Lutuni që zemra juaj të jetë në harmoni me zemrën e bashkëshortes suaj. Përpiquni t'i sillni asaj gëzim.

Kërkojeni këshillën e saj dhe vërjani veshin. Idetë e saj do t'i përmirësojnë rezultatet tuaja.

Nëse keni nevojë të pendoheni për shkak të mënyrës se si i keni trajtuar gratë më të afërta për ju, filloni tani. Dhe mbajeni mend se është përgjegjësia *juaj* që t'i ndihmoni gratë në jetën tuaj për të marrë bekimet që rrjedhin nga të jetuarit e ligjit të Zotit për dëlirësinë. Kurrë mos jini ju arsyeja pse një grua nuk është në gjendje të marrë bekimet e saj të tempullit.

Vëllezër, ne të gjithë kemi nevojë të pendohemi. Kemi nevojë të ngrihemi nga divani, ta heqim nga dora telekomandën dhe të zgjohe mi nga dremtitja jonë shpirtërore. Është koha të veshim armatimin e plotë të Perëndisë që të mund të përfshihemi në punën më të rëndësishme mbi tokë. Është koha që ta “shtyj[më] drapërin t[onë] dhe [të] korr[im] me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën t[onë]”¹⁷. Forcat e së ligës nuk janë tërbuar kurrë më me furi sesa po shpërndahen sot. Si shërbëtorë të Zotit, ne nuk mund të flemë ndër kohë që kjo betejë zien.

Familja juaj ka nevojë për udhëheqjen dhe dashurinë tuaj. Kuorumi i juaj dhe njerëzit në lagjen apo degën tuaj kanë nevojë për forcën tuaj. Dhe të gjithë njerëzit që ju takojnë, kanë nevojë të dinë se si duket në pamje dhe se si vepron një dishepull i vërtetë i Zotit.

Të dashur vëllezërit e mi, ju u zgjodhët nga Ati ynë që të vinit në tokë në këtë kohë vendimtare për shkak të trimërisë suaj shpirtërore paratokësore. Ju jeni mes burrave më të mirë, më të guximshëm që kanë ardhur ndonjëherë në tokë. Satani e di se cilët jeni dhe cilët ishit para se të vinit në tokë dhe ai e kupton veprën që duhet bërë përpara se Shpëtimtari të kthehet. Dhe pas mijëvjeçarëve të ushtrimit të arteve të tij dinake, kundërshtari është i regjur dhe i pandreqshëm.

Fatmirësisht, priftëria që mbajmë është shumë më e fortë sesa dinakëritë e kundërshtarit. Unë ju përgjerohem që të jeni burrat dhe të rinjtë që Zoti ka nevojë që ju të jeni. Bëjeni përqendrimin tuaj te pendimi *i përditshëm* një pjesë aq përbërëse të jetës suaj, sa që të mund ta ushtroni priftërinë me fuqi më të madhe se kurrë më parë. Kjo është e vetmja mënyrë se si do ta mbani veten tuaj dhe familjen tuaj të sigurt shpirtërisht në ditët plot sfida që shtrihen përpara.

Zoti ka nevojë për burra vetëmohues të cilët e vendosin mirëqenien e të tjerëve përpara mirëqenies së tyre. Ai ka nevojë për burra të cilët veprojnë me qëllim për ta dëgjuar zërin e Shpirtit me qartësi. Ai ka nevojë për burra të besëlidhjes të cilët i mbajnë besëlidhjet e tyre me integritet moral. Ai ka nevojë për burra të cilët janë të vendosur që ta mbajnë veten e tyre të pastër seksualisht

– burra të denjë të cilët mund të thirren në çdo çast që të japin bekime me zemra të pastra, mendje të kulluara dhe duar të gatshme. Zoti ka nevojë për burra të etur për t'u penduar – burra me zell për të shërbyer dhe për të qenë pjesë e batalionit të Zotit të mbajtësve të denjë të priftërisë.

Ju bekoj që të bëheni ata burra. Ju bekoj me guxim që të pendoheni çdo ditë dhe të mësoni se si ta ushtroni fuqinë e plotë të priftërisë. Ju bekoj që t'ia shprehni dashurinë e Shpëtimtarit bashkëshortes dhe fëmijëve tuaj, si dhe të gjithë njerëzve që njihni. Ju bekoj që të *bëni* më mirë dhe të *jeni* më të mirë. Dhe ju bekoj që, teksa i bëni këto përpjekje, ju do të përjetoni mrekulli në jetën tuaj.

Ne jemi të përfshirë në punën e Perëndisë së Plotfuqishëm. Jezusi është Krishti. Ne jemi shërbëtorët e Tyre. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 6:9; 11:9.
2. Shih Marku 1:4; Mosia 18:20; Alma 37:33; 3 Nefi 7:23; Moroni 3:3; Doktrina e Besëlidhje 19:21; 44:3; 55:2.
3. Shih Doktrina e Besëlidhje 6:36.
4. Shih Ligji i Përtërirë 26:8; 2 Nefi 1:15; Mormoni 6:17; Doktrina e Besëlidhje 6:20.
5. Shih Rasëll M. Nelson, “Pendimi dhe Kthimi në Besim”, *Liahona*, maj 2007, f. 103; konferenca e përgjithshme, prill 2007, f. 127.
6. Shih, për shembull, Lluca 13:3, 5.
7. Shih 2 Nefi 9:23; Mosia 4:6; 3 Nefi 9:22; 27:19.
8. Shih Rasëll M. Nelson, “Pendimi dhe Kthimi në Besim”, f. 103–104.
9. Shih 3 Nefi 27:27.
10. Shih Judë 1:17–21; 2 Nefi 2:25, 27; 28:20; shih edhe 1 Nefi 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; Doktrina e Besëlidhje 10:22; Moisiu 5:13.
11. Doktrina e Besëlidhje 121:36.
12. Fjalët që Zoti i ka frymëzuar në zbulesat dhe në mësimet e dhëna në kohën e sotme – *më i lartë, më i shenjtë, përshpejto, rrit, forco, më i madh, shndërro, riformo, përmirëso, lartëso, ndrysho, thello, shtri* – janë fjalë për rritje shpirtërore (shih Rasëll M. Nelson, “Të Bëhemi Shenjtorë Shembullorë të Ditëve të Mëvonshme”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 113–114).
13. Ne e dimë se “njerëzit janë të lirë sipas mishit. . . . Ata janë të lirë të zgjedhin lirinë dhe jetën e përjetshme, nëpërmjet Ndërmjetësit të madh të të gjithë njerëzve, ose të zgjedhin robërinë dhe vdekjen, sipas robërisë dhe fuqisë së djallit; pasi ai kërkon që të gjithë njerëzit të jenë të mjeruar sikurse është ai vetë” (2 Nefi 2:27).
14. Shih 1 Korintasve 3:16–17; 6:18–20.
15. Shih Jakobi [LiM] 2:35.
16. Letër e marrë më 4 shkurt 2019.
17. Doktrina e Besëlidhje 33:7.

NGA PLAKU DEJLL G. RENLAND,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Të Mbushur me Bekime

Shumica e bekimeve që Perëndia dëshiron të na i japë, kërkojnë veprim nga ana jonë – veprim që bazohet në besimin tonë te Jezu Krishti.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, Ati ynë Qiellor dhe Jezu Krishti dëshirojnë ta bekojnë secilin prej nesh.¹ Pyetja *se si* të kemi qasje dhe t'i marrim ato bekime ka qenë tema e debateve dhe diskutimeve teologjike për shekuj me radhë.² Disa njerëz argumentojnë se bekimet fitohen plotësisht; ne i marrim ato vetëm nëpërmjet veprave tona. Të tjerë argumentojnë se Perëndia i ka zgjedhur tashmë ata që Ai do t'i bekojë dhe mënyrën se si do t'i bekojë – dhe se këto vendime janë të pandryshueshme. Të dyja pikëpamjet janë krejtësisht me të meta. Bekimet nga qielli as nuk merren duke i shtuar me furi “kuponët e veprave të mira” as duke pritur si të pafuqi për të parë nëse do e fitojmë lotarinë e bekimeve. Jo, e vërteta është me më shumë ngjyrim por më e përshtatshme për marrëdhënien midis një Ati të dashur Qiellor dhe trashëgimtarëve të Tij të mundshëm – neve. E vërteta e rivendosur zbulon se bekimet asnjëherë nuk fitohen, por veprimet e frymëzuara nga besimi nga ana jonë, si në fillim edhe në vazhdim, janë thelbësore.³

Ndërsa e marrim parasysh mënyrën se si i marrim bekimet nga Perëndia, le t'i krahasojmë bekimet qiellore me një grumbull të madh drurësh. Përfytyroni në qendër një grumbull të

vogël shkarpush, me në krye një shtresë ashklash druri. Më pas vijnë degët, pastaj kërcunjtë e vegjël dhe në fund trungjet e stërmëdha. Kjo turrë drush përmban një sasi të madhe lënde djegëse, në gjendje të prodhojë dritë dhe nxehtësi për ditë të tëra. Përfytyroni në krah të turrës së drurëve një shkrepësë të vetme, nga ai lloji me majë me fosfor.⁴

Që energjia në turrën e drurëve të çlirohet, shkrepësja duhet të ndizet dhe shkarpat të marrin flakë. Shkarpat me

të shpejtë do të marrin flakë dhe do të shkaktojnë djegien e copave më të mëdha të drurit. Me të filluar ky reaksion i djegies, ai vazhdon derisa të gjithë drunjtë të digjen ose zjarrit t'i mbarojë oksigjeni.

Ndezja e shkrepësës dhe vënia flakë e shkarpave janë veprime të vogla që bëjnë të mundur çlirimin e energjisë së mundshme të drurëve.⁵ Derisa shkrepësja të ndizet, nuk ndodh asgjë, pavarësisht nga madhësia e turrës së drurëve. Nëse shkrepësja ndizet, por nuk i vihet shkarpave, sasia e dritës dhe nxehtësisë e çliroar vetëm nga shkrepësja është shumë e vogël dhe energjia e djegies në dru mbetet e paçliruar. Nëse oksigjeni nuk furnizohet në ndonjë çast, reaksioni i djegies ndalon.

Në mënyrë të ngjashme, shumica e bekimeve që Perëndia dëshiron të na i japë, kërkojnë veprim nga ana jonë – veprim që bazohet në besimin tonë te Jezu Krishti. Besimi te Shpëtimtari është një parim veprimi dhe fuqie.⁶ Së pari, ne veprojmë me besim; pastaj vjen fuqia – sipas vullnetit dhe kohës së Perëndisë. Kjo renditje është vendimtare.⁷ Veprimi që na kërkohet, megjithatë, është përherë fare i vogël kur krahasohet me bekimet që marrim përfundimisht.⁸

Merreni parasysh se çfarë ndodhi kur gjarpërinjtë helmues që fluturonin erdhën midis izraelitëve të lashtë gjatë

rrugës së tyre për në tokën e premtuar. Pickimi nga një gjarpër helmues ishte vdekjeprurës. Por një individ i pickuar mund të shërohej duke parë gjarpërin prej bronzi të bërë nga Moisiu dhe të vendosur mbi një shtizë.⁹ Sa energji duhet për t'ia hedhur sytë diçkaje? Të gjithë ata që e panë, patën qasje të fuqitë e qiellit dhe u shëruan. Izraelitë të tjerë që u pickuan, nuk arritën ta shihnin gjarpërin prej bronzi dhe vdiqën. Ndoshta atyre u mungoi besimi për të parë.¹⁰ Ndoshta ata nuk besuan se një veprim kaq i thjeshtë mund të nxiste shërimin e premtuar. Ose ndoshta me qëllim i ngurtësuan zemrat e tyre dhe nuk e pranuan këshillën e profetit të Perëndisë.¹¹

Parimi i aktivizimit të bekimeve që rrjedhin nga Perëndia është i përjetshëm. Ashtu si ata izraelitë të lashtë, edhe ne duhet të veprojmë sipas besimit tonë të Jezus Krishtit që të bekohemi. Perëndia ka zbuluar se “ka një ligj, të shpallur në mënyrë të pakthyeshme në qiell, përpara krijimit të kësaj bote, mbi të cilit të gjitha bekimet bazohen — dhe kur ne fitojmë ndonjë bekim nga Perëndia, është me anë të bindjes ndaj atij ligji mbi të cilin ai bazohet”¹². Thjesht duke e thënë këtë, ju nuk fitoni një bekim — ai mendim është i rremë — por ju vërtet duhet të kualifikoheni për të. Shpëtimi ynë vjen vetëm nëpërmjet meritave dhe hirit të Jezus Krishtit.¹³ Pafundësia e flijimit të Tij shlyes do të thotë se turra e drurëve është pakufi; në krahasim [me atë] veprimet tona të vogla arrijnë zeron. Por ato nuk janë zero, dhe nuk janë të parëndësishme; në errësirë, një shkrepëse që ndizet mund të shihet me kilometra larg. Në fakt, ajo mund të shihet në qiell sepse vepra të vogla besimi kërkohen për t'i nderur premtimet e Perëndisë.¹⁴

Për të marrë një bekim të dëshiruar nga Perëndia, veproni me besim, duke e nderur shkrepësen në kuptimin metaforik mbi të cilin është i mundshëm bekimi qiellor. Për shembull, një nga qëllimet e lutjes është të sigurohen bekimet që Perëndia është i gatshëm t'i japë por që janë të kushtëzuara nga kërkesa jonë.¹⁵ Alma bëri thirrje për mëshirë dhe dhembjet e tij u zgjidhën; ai nuk u

ngacmua më nga kujtimi i mëkateve të veta. Gëzimi i tij e mposhti dhembjen e tij — e gjitha kjo sepse ai i bëri thirrje me besim Jezus Krishtit.¹⁶ Energjia e aktivizimit që na nevojitet është të kemi besim të mjaftueshëm të Krishtit për t'i kërkuar çiltërsisht Perëndisë në lutje dhe për ta pranuar vullnetin dhe kohën e Tij për përgjigjen.

Shpesh, energjia e aktivizimit që nevojitet për bekime kërkon më shumë sesa thjesht të shohësh ose të thërrasësh; kërkohen veprime të vazhdueshme, këmbëngulëse, besimplota. Në mes të shekullit të 19-të, Brigam Jangu drejtoi një grup shenjtorësh të ditëve të mëvonshme për të eksploruar dhe për t'u vendosur në Arizona, një rajon i thartë në Amerikën e Veriut. Pasi arritën në Arizona, grupit i mbaroi uji dhe patën frikë se do të vdisnin. Ata iu përgjyruan Perëndisë për ndihmë. Shpejt ra shi dhe borë, duke i lejuar ata t'i mbushnin fuqitë e tyre me ujë dhe të siguronin për bagëtitë e tyre. Mirënjohës dhe të freskuar, ata u kthyen në Solt-Lejk-Siti duke u gëzuar për mirësinë e Perëndisë. Pas kthimit të tyre, ata ia raportuan hollësitë e ekspeditës së tyre Brigam Jangut dhe shprehën përfundimin e tyre se Arizona ishte e pabanueshme.

Pasi e dëgjoi raportin, Brigam Jangu pyeti një burrë në dhomë se çfarë mendonte ai për ekspeditën dhe mrekullinë.

Ai burrë, Daniel W. Khons, u përgjigj shkurt: “Do të ngarkohesha mirë, do të vazhdoja dhe do të lutesha sërish”. Vëllai Brigam e vendosi dorën te Vëllai Khons dhe tha: “Ky është burri që do të jetë në ngarkim për udhëtimin tjetër në Arizona”¹⁷.

Ne të gjithë mund të kujtojmë raste kur kemi këmbëngulur dhe jemi lutur sërish — dhe rrodhën bekime. Përvojat e Majkëll dhe Mariana Holmsit i ilustronin këto parime. Unë dhe Majkëlli shërbyem bashkë si Të Shtatëdhjetë Zonalë. Isha gjithmonë i emocionuar sa herë që ai ftohej për t'u lutur në mbledhjet tona sepse shpirtshmëria e tij e thellë ishte lehtësisht e dukshme; ai dinte se si të fliste me Perëndinë. Më pëlqente shumë ta dëgjoja të lutej. Herët në martesën e tyre, megjithatë, Majkëlli dhe Mariana nuk po luteshin ose merrnin pjesë në kishë. Ata ishin të zënë me tre fëmijët e vegjël dhe një kompani të suksesshme ndërtimi. Majkëlli nuk mendonte se ishte një njeri fetar. Një mbrëmje, peshkopi i tyre u shkoi në shtëpi dhe i nxiti të fillonin të luteshin.

Pasi peshkopi u largua, Majkëlli dhe Mariana vendosën se do të përpiqeshin të luteshin. Përpara se të shkonin në shtrat, ata u gjunjëzuan në anë të shtratis dhe me siklet Majkëlli filloi. Pas disa fjalësh të vështira në lutje, Majkëlli menjëherë ndaloi, duke thënë: “Mariana,

nuk mund ta bëj këtë”. Kur u ngrit në këmbë dhe nisi të largohej, Mariana e kapi nga dora, e tërhoqi sërish në gjunjë, dhe tha: “Majk, ti mund ta bësh. Provoje përsëri!” Me këtë nxitje, Majkëlli mbaroi një lutje të shkurtër.

Çifti Holms filloi të lutej rregullisht. Ata e pranuan ftesën e një fqinji për të marrë pjesë në kishë. Ndërsa hynë në godinën kishtare dhe dëgjuan himnin e hapjes, Shpirti iu pëshpëriti: “Kjo është e vërtetë”. Më vonë, pa u vënë re dhe pa ia kërkuar, Majkëlli ndihmoi për të nxjerrë disa plehra nga shtëpia e mbledhjeve. Kur e bëri atë, ai ndjeu një përshtypje të dallueshme: “Kjo është shtëpia Ime”.

Majkëlli dhe Mariana i pranuan thirrjet në Kishë dhe shërbyen në lagjen dhe kunjin e tyre. Ata u vulosën me njëri-tjetrin dhe 3 fëmijët e tyre u vulosën me ta. Patën më shumë fëmijë, duke sjellë në jetë gjithsej 12 fëmijë. Çifti Holms shërbeu si presidenti i misi-onit dhe e shoqja e misionit – dy herë.

Lutja e parë e përhumbur ishte një veprim i vogël por i mbushur me besim që nixti bekimet e qiellit. Çifti Holms i ushqeu flakët e besimit duke marrë pjesë në kishë dhe duke shërbyer. Dishepullimi i tyre i devotshëm përgjate viteve ka çuar në një zjarr bubulak që frymëzon sot e kësaj dite.

Mirëpo, zjarri duhet të marrë një furnizim të vazhdueshëm me oksigjen që druri përfundimisht ta çlirojë potencialin e tij të plotë. Ashtu siç u tregua nga Majkëlli dhe Mariana Holms, besimi te Krishti kërkon veprim të vazhdueshëm që flaka të vazhdojë. Veprimet e vogla e furnizojnë aftësinë tonë për të ecur gjatë shtegut të besëlidhjeve dhe çojnë drejt bekimeve më të mëdha që mund të ofrojë Perëndia. Por oksigjeni rrjedh vetëm nëse në mënyrë figurative vazhdojmë t’i luajmë këmbët. Ndonjëherë, ne duhet të bëjmë një hark dhe shigjetë përpara se të vijë zbulesa lidhur me vendin se ku duhet të kërkojmë ushqim.¹⁸ Nganjëherë duhet të bëjmë vegla përpara se të vijë zbulesat lidhur me mënyrën se si të ndërtojmë një anije.¹⁹ Ngandonjëherë, sipas udhërrëfimit të profetit të Zotit, ne duhet të pjekim një bukë të vogël me

vajin dhe miellin e paktë që kemi për të marrë një qyp vaji dhe enë me miell që nuk mbarojnë.²⁰ Dhe ndonjëherë ne duhet të “rri[më] të qetë dhe [të] di[më] se [Perëndia është] Perëndi” dhe të mirëbesojmë në kohën e Tij.²¹

Kur merrni ndonjë bekim nga Perëndia, ju mund të arrini në përfundimin se i jeni bindur një ligji të përjetshëm që e drejton marrjen e atij bekimi.²² Por mbani mend se ligji “[i] shpallur në mënyrë të pakthyeshme” nuk është i ndjeshëm ndaj kohës [sonë], që do të thotë se bekimet vijnë sipas kohës së Perëndisë. Madje edhe profetët e lashtë gjatë kërkimit për shtëpinë e tyre qiellore²³ “vdiqën në besim, pa marrë premtimet e bëra, por i panë ato për se largu dhe u bindën dhe i përshëndetën ato”²⁴. Nëse një bekim i dëshiruar nga Perëndia nuk është marrë ende – prapëseprapë – nuk keni përse të merakoseni së tepërmi, duke pyetur veten se çfarë nevojitet të bëni tjetër. Në vend të kësaj, vërvani veshin këshillës së Jozef Smithit për t’i “bë[rë] me gëzim të gjitha gjërat që janë në fuqinë [tuaj]; dhe atëherë qëndroshim të patundur, me sigurinë më të madhe, për të parë . . . që krahu i [Perëndisë] të zbulohet”²⁵. Disa bekime ruhen për më vonë, edhe për fëmijët më të guximshëm të Perëndisë.²⁶

Gjashtë muaj më parë, u paraqit një plan i përqendruar te shtëpia dhe i përkrahur nga Kisha për të mësuar doktrinën, për ta forcuar besimin dhe

për t’i fuqizuar individët e familjet. Presidenti Rasëll M. Nelson premtoi se ndryshimet mund të na ndihmojnë të mbijetojmë shpirtërisht, ta rritim gëzimin tonë për ungjillin dhe ta thellojmë kthimin tonë në besim tek Ati Qjellor dhe Jezu Krishti.²⁷ Por varet nga ne për t’i pretenduar këto bekime. Secili prej nesh është përgjegjës për ta hapur dhe studiuar materialin “*Eja, Më Ndiq – Për Individët dhe Familjet*” bashkë me shkrimet e shenjta dhe materialin tjetër “*Eja, Më Ndiq*”.²⁸ Ne duhet t’i diskutojmë ato me familjen e miqtë tanë dhe ta organizojmë ditën tonë të Shabatit në mënyrë që të ndezë një zjarr në kuptimin metaforik. Ose mund t’i lëmë burimet të rrinë në një pìrg në shtëpitë tona me energjinë potenciale të ngecur brenda.

Unë ju ftoj që me besnikëri ta aktivizoni fuqinë qiellore për të marrë bekime të veçanta nga Perëndia. Ushtroni besimin për ta ndezur shkrepësen dhe për ta vënë flakën. Furnizohuni me oksigjenin e nevojshëm ndërsa e prisni Zotin me padurim. Me këto ftesa, unë lutem që Fryma e Shenjtë t’ju udhëzojë dhe drejtojë, kështu që ju, ashtu si njeriu besnik i përshkruar te Fjalët e Urta, të “mbushe[ni] me bekime”²⁹. Unë dëshmoj se Ati juaj Qjellor dhe Biri i Tij i Dashur, Jezu Krishti, jetojnë, interesohen për mirëqenien tuaj dhe ngazëllehën t’ju bekojnë, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Doktrina e Besëlidhje 41:1; 78:17; 104:33.
2. Shih, për shembull, Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation* (2017), f. 20. Një diskutim i tillë ndodhi midis Agustinut (lindur në 354–430) dhe rivalit të tij, Pelagusit (lindur në 354–420). Pelagusi mbronte atë që “njerëzit sigurisht e [kishin] brenda vetes [prijen] që të bëjnë mirë, dhe se e marrin hirin e Perëndisë duke vepruar sipas asaj mirësie dhe duke i zbatuar të gjitha urdhërimet e Perëndisë”. Agustini kundërshtoi me pasion. Shih edhe Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World* (2017), f. 296. Lutheri dha mësim se veprat kurrë nuk mund të udhëhiqnin te hiri i Perëndisë; besimi të udhëheq te hiri dhe veprat e mira pasojnë; “është e pamundur t’i ndash veprat nga besimi, po aq e pamundur ta ndash nxehtësinë dhe dritën nga zjarri”.
3. Shih Doktrina e Besëlidhje 82:10.
4. Kjo është një shkretpese për kamping, një shkretpese “që ndizet nga fërkimi kudo”. Shkretpeset e sotme të sigurt, si ato për kuzhinën, kanë fosfor në brezin anësor [të kutisë së] shkretpesës dhe jo në majë të shkretpesës.
5. Këto veprime përbëjnë “energjinë e aktivizimit” për zjarr. Termi “energjinë e aktivizimit” u paraqit në vitin 1889 nga shkencëtari suedez Svante Arrhenius.
6. Shih *Lectures on Faith* (1985), f. 3.
7. Shih Dejvid A. Bednar, “Kërkoni me Besim”, *Liahona*, maj 2008, f. 94.
8. Shih Mosia 2:24–25.
9. Shih Numrat 21:6–9.
10. Shih 1 Nefi 17:41.
11. Shih 1 Nefi 17:42.
12. Doktrina e Besëlidhje 130:20–21.
13. Shih 2 Nefi 10:24; 25:23.
14. Shih Alma 60:11, 21; Dallin H. Oaks, “Gjera të Vogla dhe të Thjeshta”, *Liahona*, maj 2018, f. 89–92; M. Rasëll Ballard, “Përfshihuni me Zell”, *Liahona*, nëntor 2012, f. 29–31.
15. Shih Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Lutje”; shih edhe Moroni 7:48.
16. Shih Alma 36:18–21; shih edhe Enosi 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians* (1960), f. 222.
18. Shih 1 Nefi 16:23.
19. Shih 1 Nefi 17:9.
20. Shih 1 Mbretërve 17:10–16.
21. Doktrina e Besëlidhje 101:16.
22. Shih Doktrina e Besëlidhje 130:20–21.
23. Shih Hebrejve 11:16.
24. Hebrejve 11:13.
25. Doktrina e Besëlidhje 123:17.
26. Shih Jeffrey R. Holland, “An High Priest of Good Things to Come”, *Liahona*, janar 2000, f. 42–45. Plaku Holland tha: “Disa bekime vijnë shpejt, disa vijnë vonë dhe disa nuk vijnë derisa të jemi në qiell; por për ata që e përqafojnë ungjillin e Jezu Krishtit, ato vijnë”.
27. Shih Rasëll M. Nelson, “Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 6–8.
28. Shih Kuentin L. Cook, “Kthim i Thellë dhe Afatgjatë në Besimin tek Ati Qjellor dhe Zoti Jezu Krisht”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 8–12.
29. Fjalët e Urta 28:20.

NGA SHERON IUBANK,
Këshilltare e Parë në Presidencën e Përgjithshme
të Shoqatës së Ndihmës

Krishti: Drita që Shkëlqen në Errësi

Nëse ndieni se feneri i dëshmisë suaj po shuhet dhe errësira po zë vend, merrni zemër. Mbajni premtimet që i keni bërë Perëndisë.

Zyra ime në Ndërtesën e Shoqatës së Ndihmës ka një pamje të shkëlqyer të Tempullit të Solt-Lejikut. Çdo mbrëmje, me aq përpikëri sa ora me zile, dritat e jashtme të tempullit ndizen sa bie muzgu. Tempulli është një fener i pashuar sigurie, pikërisht jashtë dritares time.

Një natë, shkurtin që sapo kaloi, si kurrë më parë, zyra ime u errësua shumë kur perëndoi dielli. Kur hodha vështrimin nga dritarja, tempulli ishte pa drita. Dritat nuk qenë ndezur. Pাপritur u ngrysa. Nuk munda t’i shihja

majat e tempullit, të cilat i kisha parë çdo mbrëmje, për vite me radhë.

Kur shihja errësirën ndërsa prisja të shihja dritën, më erdhi ndërmend se një nga nevojat thelbësore që kemi, me qëllim që të rritemi, është që të qëndrojmë të lidhur me burimin tonë të dritës – Jezu Krishtin. Ai është burimi i energjisë sonë, Drita dhe Jeta e Botës. Pa një lidhje të fortë me Të, ne fillojmë që të vdesim shpirtërisht. Duke e ditur këtë gjë, Satani përpiqet që t’i shfrytëzojë trysnitë e botës që has gjithsecili

prej nesh. Ai përpiqet që ta zbehë dritën tonë, ta shkëputë lidhjen, ta ndërpresë furnizimin e energjisë, duke na lënë të vetëm në errësirë. Këto trysni janë rrethana të zakonshme në jetën në vdekshmëri, por Satani përpiqet fort që të na izolojë dhe të na tregojë se vetëm ne po i përjetojmë ato.

Disa prej Nesh Janë të Mpirë nga Brengat

Kur na ndodhin tragjedi, kur jeta na lëndon aq sa na zë frymën, kur jemi rrahur keq e lënë gati për vdekje si burri rrugës për në Jeriko, vjen Jezusi dhe na i lan plagët me vaj, na ngre me ngadalë, na çon në një han, kujdeset për ne¹. Atyre nga ne që janë të brengosur, Ai u thotë: “Unë do t’ju lehtësoj . . . barrat që ju janë vënë mbi shpatulla, që ju të mos i ndjeni në shpinat tuaja, . . . që ju të dini me siguri se unë, Zoti Perëndi, i vizitohet njerëzit e mi në pikëllimet e tyre”.² **Krishti shëron plagët.**

Disa prej Nesh Janë Tepër të Lodhur

Plaku Xhefri R. Holland tha: “Nga ne nuk pritet që të vrapojmë më shpejt

sesa kemi fuqi. . . Por [pavarësisht] kësaj, unë e di . . . shumë prej jush vrapojnë [shumë], shumë shpejt dhe se energjia dhe furnizimi shpirtëror nganjëherë duket sikur është gati në shterim.”³ Kur pritshmëritë na rëndojnë, ne mund të tërhiqemi dhe ta pyetim Atin Qjellor se nga çfarë duhet të heqim dorë. Pjesë e përvojës së jetës sonë është të mësojmë se çfarë të mos bëjmë. Por edhe kur e bëjmë këtë, jeta nganjëherë mund të jetë stërmunduese. Jezusi na premton: “Ejani tek unë, o ju të gjithë të munduar dhe të rënduar, dhe unë do t’ju jap çlodhje”⁴.

Krishti, me qëllim që të na i lehtësojë barrët, është i gatshëm që të na bashkohet dhe ta tërheqë zgjedhën me ne. **Krishti është çlodhje.**

Disa nga Ne Ndiejnë se nuk Janë sikurse Anëtarët Tipikë

Për arsye të ndryshme, nuk ndihemi të pranuar apo të mirëpritur. Dhiata e Re tregon përpjekjet e mëdha që bëri Jezusi për t’i ndihmuar të gjithë llojet e njerëzve: lebrozët, tagrambledhësit, fëmijët, galileasit, prostitutat, gratë,

farisenjtë, mëkatarët, samaritanët, të vejat, ushtarët romakë, shkelësit e kurorës, njerëzit e papastër sipas ligjit. Thuajse në çdo tregim, Ai ndihmonte dikë që nuk pranohej në shoqëri sipas traditës.

Lluka 19 dëfton tregimin e kryetarit të tagrambledhësve në Jeriko, që quhej Zake. Ai u ngjiti në një pemë që të shihte Jezusin kur të kalonte aty. Zakeu ishte i punësuar nga qeveria romake dhe shihej si i korruptuar dhe mëkatar. Jezusi e pa në pemë dhe i thirri duke i thënë: “Zake, zbrit shpejt poshtë, sepse sot duhet të rri në shtëpinë tënde”⁵. Dhe kur Jezusi pa mirësinë e zemrës së Zakeut dhe gjërat që bënte për të tjerët, Ai e pranoi ofertën e tij, duke i thënë: “Sot në këtë shtëpi ka hyrë shpëtimi, sepse edhe ky është bir i Abrahamit”⁶.

Krishti u tha nefitëve me butësi: “Kam urdhëruar që askush prej jush nuk duhet të largohet”⁷. Pjetri e mori atë njohuri të fuqishme të Veprat e Apostujve 10, kur shpalli: “Perëndia më dëftoi që të mos e quaj asnjë njeri të papastër a të ndotur”⁸. Ajo është një kërkesë e pandryshueshme e dishepujve të krishterë dhe e shenjtorëve të ditëve të mëvonshme, që t’ia tregojnë dashurinë e vërtetë njëri-tjetrit⁹. Jezusi na bën të njëjtën ftesë që Ai i bëri edhe Zakeut: “Ja, unë qëndroj te dera dhe trokas; nëse [ti] dëgjon zërin tim dhe [e] hap. . . derën, unë do të hyj tek [ti] dhe do të ha darkë me [ty] dhe [ti] me mua”¹⁰. **Krishti na sheh te pema që kemi hipur.**

Disa prej Nesh i Mendojnë Pyetjet

Jo shumë vite më parë, isha e rënë moralisht dhe e pezmatuar nga pyetjet, të cilave nuk u jepja dot përgjigje. Herët një të shtunë në mëngjes, pashë një ëndërr të shkurtër. Në ëndërr mund të shihja një qoshk të mbyllur dhe kuptova se duhej të shkoja të qëndroja atje. Ajo përbëhej nga pesë harqe që e rrethonin, por dritaret ishin prej guri. Në ëndërr shfaqta pakënaqësi, duke mos dashur të hyja brenda, sepse të shkaktonte një ndjesi mbytëse. Pastaj më erdhi mendimi se vëllai i Jaredit me durim kishte shkruar gurë për t’i kthyer në xhama të tejdukshëm. Xhami

është gur që ka kaluar nëpër një proces shndërrimi. Kur Zoti i preku gurët për vëllanë e Jaredit, ata bënë dritë brenda anijeve të errësuara¹¹. Befas u mbusha me një dëshirë për të hyrë në atë qoshë më shumë se në çdo vend tjetër. Pikërisht ai ishte vendi – i vetmi vend – që unë të “shihja” vërtet. Pyetjet që po më shqetësonin nuk u zhdukën, por pasi u zgjova, më qartësisht më erdhi në mendje pyetja: Si do ta rritësh besimin tënd, si vëllai i Jaredit, në mënyrë që gurët e tu të mund të bëjnë dritë¹²?

Truri ynë tokësor është krijuar për të kërkuar kuptueshmëri dhe domethënie pak e nga pak. Unë nuk i di të gjitha arsyet se përse veli mbi jetën në vdekshmëri është kaq i trashë. Nuk është kjo faza në zhvillimin tonë të përjetshëm ku i marrim të gjitha përgjigjet. Është faza ku ne e zhvillojmë bindjen tonë (ose nganjëherë shpresën tonë) për një tregim të gjërave që nuk i kemi parë. Siguria vjen në mënyra që nuk janë gjithmonë të lehta për t’u analizuar, por ka dritë në errësirën tonë. Jezusi tha: “Unë jam drita dhe jeta, dhe e vërteta e botës”¹³. Për ata që po kërkojnë të vërtetën, në fillim mund të duket si një ndjesi e kotë mbytëse nga dritaret prej guri. Por me durim dhe me pyetje plot besim, Jezusi mund t’i shndërrojë dritaret tona prej guri në dritare xhami dhe të ndriçuara. **Krishti është drita që duhet të shohim.**

Disa nga Ne Ndiejnë se Kurrë nuk Mund të Jenë të Mirë Mjaftueshëm

Ngjyra e kuqe flakë në Dhiatën e Vjetër nuk ishte vetëm ngjyrë e fortë, por edhe jetëgjatë, që do të thotë se ngjyra e saj e ndezur mbetet te leshi dhe

Kur ne pendohe mi për mëkatet tona, gjaku i Shpëtimtarit i kuq flakë, na kthen pastërtinë.

nuk zbehej pavarësisht se sa herë lahej¹⁴. Satani e përdor këtë metaforë si një kopçe: materiali i leshtë i bardhë i ngjyer me të kuqe flakë nuk mund të bëhet më kurrë i bardhë. Por Jezu Krishti shpall: “Rrugët e mia janë më të larta se rrugët tuaja”¹⁵, dhe mrekullia e hirit të Tij është se kur ne pendohe mi për mëkatet tona, gjaku i Tij i kuq flakë, na kthen pastërtinë. Nuk duket e arsyeshme, por sidoqoftë është e vërtetë.

“Edhe sikur mëkatet tuaja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora, edhe sikur të ishin të kuqe të purpur, do të bëhen si leshi.”¹⁶ Zoti thotë shumë qartë: Ai ose ajo “që është penduar për mëkatet . . . po ai falet dhe unë, Zoti, nuk i kujtoj më ato”¹⁷. E thënë ndryshe: Ejani, le të diskutojmë bashkë¹⁸. Ju bëtë gabime; të gjithë u privuat¹⁹. Ejani tek unë dhe pendohuni²⁰. Unë nuk do ta kujtoj më mëkatin²¹. Ju mund të shërohemi përsëri²². Unë kam një punë për ty.²³ **Krishti e kthen sërish bardhësinë.**

Por cilat janë hapat për t’u hedhur? Cili është kyçi për t’u lidhur sërish me

energjinë e Jezu Krishtit kur jemi duke regëtuar? Presidenti Rasëll M. Nelson e tha atë shumë thjeshtë: “Kyçi është të bëjmë dhe të mbajmë besëlidhje të shenjta. . . . Ajo nuk është një udhë e ndërlikuar.”²⁴ Bëjeni Krishtin qendrën e jetës suaj²⁵.

Nëse ndieni se feneri i dëshmisë suaj po shuhet dhe errësira po zë vend, merrni zemër. Mbajni premtimet që i keni bërë Perëndisë. Bëjeni pyetjet tuaja. Me durim shkrijini gurët për t’i shndërruar në xhama. Kthehuni te Jezu Krishti, i cili ju do gjithësesi.

Jezusi tha: “Unë jam drita që shkëlqen në errësirë dhe errësira nuk e kupton atë”²⁶. Ajo do të thotë se sado të përpiqet, errësira nuk mund ta largojë atë dritë. Kurrë. Ju mund të mirëbesoni se drita e Tij do të jetë me ju.

Njerëzit që i duam ose ne vetë, mund të jemi përkohësisht në errësirë. Në rastin e Tempullit të Solt-Lejkut, administratori i ndërtesave, vëllai Val Uajti, mori thujtje menjëherë një telefonatë. Njerëzit e kishin vënë re. Çfarë nuk shkante me dritat e tempullit? Fillimisht, personeli shkoi vetë të shihte secilin prej paneleve elektrike në tempull dhe i ndezi dritat në mënyrë manuale. Më pas ata i zëvendësuan bateritë brenda pajisjes automatike furnizuese dhe bënë prova për të zbuluar se përse nuk kishin funksionuar.

Është e vështirë t’i ndezësh sërish dritat vetë. Ne kemi nevojë për miq. Kemi nevojë për njëri-tjetrin. Ashtu si personeli i ndërtesave të tempullit, ne mund ta ndihmojmë njëri-tjetrin duke shkuar vetë atje, për t’i rimbushur bateritë tona shpirtërore, për të riparuar atë që u prish.

Drita jonë individuale mund të jetë veçse si një poç drite në pemë. Por, pra-pëseprapë, e japim dritën tonë të vogël dhe të gjithë së bashku, sikurse Sheshi i Tempullit në periudhën e Krishtlindjes, ne tërheqim miliona njerëz pranë shtëpisë së Zotit. Mbi të gjitha, siç na ka nxitur Presidenti Nelson, ne mund t’ia sjellim dritën e Shpëtimtarit vetes dhe njerëzve të rëndësishëm për ne, me anë të veprës së thjeshtë të mbajtjes së besëlidhjeve tona. Në mënyra të ndryshme,

Zoti e shpërblen atë vepër besimi me fuqi dhe me gëzim²⁷.

Unë dëshmoj se ju jeni shumë të dashur [për Të]. Zoti e di se sa shumë po përpqeni. Ju po përparoni. Mos u ndalni! Ai i sheh të gjitha sakrificat tuaja të patreguara dhe i llogarit ato për dobinë tuaj e për dobinë e atyre që ju i doni. Puna juaj nuk është e pavlerë. Ju nuk jeni vetëm. Vetë emri i Tij, Emanuel, do të thotë “Zoti me ne”²⁸. Sigurisht që Ai është me ju.

Hidhni edhe disa hapa më shumë në shtegun e besëlidhjeve, edhe pse është shumë errësirë për ta hedhur vështrimin tepër larg. Dritat do të ndizen sërish. Unë dëshmoj për vërtetësinë e fjalëve të Jezusit dhe ato janë të mbushura me dritë: “M’u afroni pranë dhe unë do të afrohem pranë jush; kërkoni me zell dhe do të më gjeni; lypni dhe do të merrni; trokisni dhe do t’ju çelet”²⁹. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

NGA PLAKU KUENTIN L. KUK,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Dashuri të Madhe për Fëmijët e Atit Tonë

Dashuria është cilësia dhe shtysa parësore për qëllimet shpirtërore që u ngarkuam për t’i marrë përsipër nga profeti ynë i dashur.

SHËNIME

1. Shih Lluca 10:30–35.
2. Mosia 24:14.
3. Jeffrey R. Holland, “Bearing One Another’s Burdens”, *Liabona*, qershor 2018, f. 30.
4. Mateu 11:28.
5. Lluca 19:5.
6. Lluca 19:9.
7. 3 Nefi 18:25.
8. Veprat e Apostujve 10:28.
9. Shih Gjoni 15:12.
10. Zbulesa 3:20.
11. Shih Ethëri 6:3.
12. Shih Ethëri 4:7.
13. Ethëri 4:12.
14. Shih “Scarlet, Crimson, Snow, and Wool”, *Ensign*, dhjetor 2016, f. 64–65.
15. Isaia 55:9.
16. Isaia 1:18.
17. Doktrina e Besëlidhje 58:42.
18. Shih Isaia 1:18.
19. Shih Romakëve 3:23.
20. Shih 3 Nefi 9:22.
21. Shih Doktrina e Besëlidhje 58:42.
22. Shih Lluca 8:48.
23. Shih Moisiu 1:6.
24. Rasëll M. Nelson, “Katër Dhurata që Ju Ofron Jezu Krishti” (takim shpirtëror për Krishtlindje nga Presidenca e Parë 2 dhjetor 2018), [broadcasts.ChurchofJesusChrist.org](https://www.broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).
25. Shih Russell M. Nelson, “Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit”, *Arizona Republic*, 10 shkurt 2019, [azcentral.com](https://www.azcentral.com).
26. Doktrina e Besëlidhje 6:21.
27. Shih Mosia 27:14.
28. Mateu 1:23.
29. Doktrina e Besëlidhje 88:63.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, kjo është një kohë e pashoqe dhe shumë e rëndësishme në histori. Jemi të bekuar që jetojmë në periudhën e fundit ungjillore përpara Ardhjes së Dytë të Shpëtimtarit. Afër fillimit të kësaj periudhe ungjillore, në vitin 1829, vitin përpara se Kisha të organizohej zyrtarisht, u mor një zbulesë e dashur që shpallte se do të “[vinte]” një “vepër e mrekullueshme”. Kjo zbulesë tregoi se ata që dëshiruan t’i shërbenin Perëndisë, u kualifikuan për një shërbim të

tillë nëpërmjet “besimi[t], shpres[ës], dashuri[së] hyjnore dhe dashuri[së], me syrin drejtuar vetëm te lavdia e Perëndisë”¹. Dashuria hyjnore, që është “dashuria e pastër e Krishtit”² përfshin dashurinë e përjetshme të Perëndisë për të gjithë fëmijët e Tij.³

Qëllimi im këtë mëngjes është të theksoj rolin thelbësor të asaj lloj dashurie në punën misionare, punën në tempull e për historinë familjare dhe praktikat fetare në familje, të përqendruara te shtëpia dhe të përkrahura nga

Kisha. Dashuria për Shpëtimtarin dhe dashuria për bashkënjëzitet tanë⁴ është cilësia dhe shtysa parësore për dhënien e shërbesës dhe qëllimet shpirtërore⁵ që u ngarkuam për t'i marrë përsipër nga profeti ynë i dashur, Presidenti Rasëll M. Nelson, te përshtatjet e njoftuara në vitin 2018.

Përpjekja Misionare për të Mbledhur Izraelin e Shpërndarë

E pata provuar marrëdhënien midis punës misionare dhe dashurisë herët në jetë. Kur isha 11 vjeç, mora një bekim patriarkal nga një patriark i cili ishte gjithashtu gjyshi im.⁶ Në atë bekim u tha pjesërisht: “Të bekoj me dashuri të madhe për bashkënjëzitet e tu, pasi ti do të thirrresh për ta çuar ungjillin në botë . . . për të kthyer shpirta te Krishti”⁷.

E kuptova madje në atë moshë të re se përhapja e ungjillit u bazua te dashuria e madhe për të gjithë fëmijët e Atit tonë Qjellor.

Si Autoritet i Përgjithshëm, i caktuar për të punuar me manualin “*Predikoni Ungjillin Tim*” 15 vite më parë, ne arritëm në përfundimin se dashuria si cilësi ishte thelbësore në punën misionare në kohën tonë, ashtu siç ka qenë përherë. Kapitulli 6, mbi cilësitë si të Krishtit, duke përfshirë dashurinë hyjnore dhe dashurinë, vazhdimisht ka qenë kapitulli më i mirënjohur midis misionarëve.

Si emisarë të Shpëtimtarit, shumica e misionarëve e ndiejnë këtë lloj dashurie, dhe kur e ndiejnë, përpjekjet e tyre bekohen. Kur anëtarët fitojnë një largpamësi për këtë lloj dashurie, që është thelbësore për ta ndihmuar Zotin në qëllimin e Tij, puna e Zotit do të përmbushet.

Pata privilegjin të kisha një rol të vogël në një shembull të mrekullueshëm të kësaj lloj dashurie. Kur po shërbeja si President i Zonës së Ishujve të Paqësorit, mora një thirrje nga Presidenti R. Uejn Shat. Kur ishte i ri, ai shërbeu një mision në Samoa. Më vonë, u kthye në Samoa si president misioni.⁸ Kur më telefonoi, ai ishte presidenti i Tempullit të Apias në Samoa. Një nga misionarët e tij të rinj, kur ai ishte president misioni, ishte Plaku O. Vinsent Halek,

i cili tani është Presidenti i Zonës në vendet e Paqësorit. Presidenti Shat kishte dashuri dhe respekt të madh për Vinsin dhe të gjithë familjen Halek. Pjesa më e madhe e familjes ishin anëtarë të Kishës, por babai i Vinsit, Oto Haleku, patriarku i familjes (me prejardhje gjermane dhe samoane), nuk ishte anëtar. Presidenti Shat e dinte që unë do të merrja pjesë në një konferencë kunji dhe mbledhje të tjera në Samoan Amerikane, dhe më pyeti nëse do ta merrja në konsideratë qëndrimin në banesën e Oto Halekut me qëllim që t'i flisja atij për ungjillin.

Unë dhe gruaja ime, Meri, qëndruam me Oton dhe bashkëshorten e tij, Dorothin, në shtëpinë e tyre të bukur. Në mëngjes dhashë një mesazh për ungjillin dhe e ftova Oton të takohej

R. Uejn Shati

me misionarët. Ai ishte i sjellshëm, por i vendosur për të mos e pranuar ftesën time. Ai tha se ishte i kënaqur që shumë pjesëtarë të familjes së tij ishin shenjtorë të ditëve të mëvonshme. Por fuqishëm tregoi se disa nga paraardhësit e nënës së tij samoane kishin qenë shërbëtarë të hershëm të krishterë në Samoa, dhe ai ndiente besnikëri të madhe ndaj besimit të tyre tradicional të krishterë.⁹ Sidoqoftë, ne u ndamë si shokë të mirë.

Më vonë, kur Presidenti Gordon B. Hinkli po përgatitej për të përkushtuar Tempullin e Suvës në Fixhi, ai bëri që sekretari i tij personal, Vëllai Don H. Staheli¹⁰, të më merrte në telefon nga Zelanda e Re për të bërë përgatitjet. Presidenti Hinkli donte të fluturonte nga Fixhi në Samoan Amerikane për të takuar shenjtorët. U sugjerua një hotel i caktuar që u përdor në një vizitë të mëparshme. Pyeta nëse mund të gjeja një vend tjetër. Vëllai Staheli tha: “Ti je Presidenti i Zonës; do të ishte në rregull”.

Menjëherë mora në telefon Presidentin Shat dhe i thashë atij se ndoshta kishim një mundësi të dytë për ta bekuar shpirtërisht mikun tonë Oto Halekun. Këtë herë misionari do të ishte Presidenti Gordon B. Hinkli. E pyeta a mendonte ai se do të ishte me vend që familja Halek të na priste të

gjithëve që ishim në grupin e udhëtimit të Presidentit Hinkli.¹¹ Presidenti dhe Motra Hinkli, bija e tyre, Xhejni, dhe Plaku e Motra Xhefri R. Holland, ishin gjithashtu pjesë e grupit të udhëtimit. Presidenti Shat, duke punuar me familjen, i bëri të gjitha përgatitjet.¹²

Kur mbërritëm nga Fixhi pas përkushtimit të tempullit, ne u përshëndetëm nrohtësisht.¹³ Atë mbrëmje u folëm mijëra anëtarëve samoanë dhe pastaj shkua në kompleksin e familjes Halek. Kur u mbledhëm të nesërmen për të ngrënë mëngjesin, Presidenti Hinkli dhe Oto Haleku tashmë ishin bërë miq të mirë. Për mua ishte interesante që ata po bënëin thujasë të njëjtën bisedë që unë kisha pasur me Oton më shumë se një vit më parë. Kur Oto shprehu admirimin e tij për Kishën tonë, por ripohoi zotimin e vet ndaj kishës së tij ekzistuese, Presidenti Hinkli e vendosi dorën te shpatulla e Oton dhe tha: “Oto, kjo nuk mjafton; ti duhet të jesh anëtar i Kishës. Kjo është Kisha e Zotit.” Në mënyrë figurative ju mund ta shihnit armatimin rezistues të largohej nga Otoja me çiltërsi ndaj asaj që tha Presidenti Hinkli.

Ky ishte fillimi i një mësimi tjetër misionar dhe i një përlulësie shpirtërore që e lejoi Oto Halekun të pagëzohej dhe të konfirmohej pak më shumë se një vit më vonë. Një vit pas kësaj, familja Halek u vulos si një familje e përjetshme në tempull.¹⁴

Ajo që ma preku zemrën gjatë gjithë kësaj përvoje të jashtëzakonshme ishte dashuria mbizotëruese nga dhënia e shërbesës, e shfaqur nga Presidenti Uejn Shat për misionarin e tij të mëparshëm, Plakun Vins Halek, dhe dëshira

e tij për ta parë të gjithë familjen Halek të bashkuar si një familje e përjetshme.¹⁵

Kur vjen puna te mbledhja e Izraelit, na nevojitet t’i bashkojmë zemrat tona me këtë lloj dashurie dhe t’i largojmë ndjenjat e përgjegjësisë së thjeshtë¹⁶ ose fajit ndaj ndjenjave të dashurisë dhe pjesëmarrjes në bashkëpunimin hyjnor të përhapjes së mesazhit, të shërbesës dhe misionit të Shpëtimtarit me botën.¹⁷

Si anëtarë ne mund ta tregojmë dashurinë tonë për Shpëtimtarin dhe vëllezërit e motrat tona në të gjithë botën duke bërë ftesa të thjeshta. Programi i ri i mbledhjes të së dielës paraqet një mundësi të jashtëzakonshme për anëtarët që me sukses dhe dashuri t’i ftojnë miqtë dhe të njohurit që të vijnë, shohin dhe ndiejnë një përvojë në Kishë.¹⁸ Një

mbledhje shpirtërore sakramenti, me shpresë aq e shenjtë sa e përshkroi dhe Plaku Xhefri R. Holland, do të pasohet nga një mbledhje 50-minutëshe që përqendrohet te Dhiata e Re dhe Shpëtimtari ose në biseda domethënëse nga konferenca që gjithashtu përqendrohen te Shpëtimtari dhe doktrina e Tij.

Disa motra të Shoqatës së Ndhimës kanë pyetur veten se përse atyre u është dhënë një detyrë “mbledhjeje” së bashku me anëtarët e kuorumit të priftërisë. Ka arsye për këtë dhe Presidenti Nelson i parashtrroi shumë prej tyre në konferencën e fundit të përgjithshme. Ai e mbylli duke thënë: “Ne thjesht nuk mund ta mbledhim Izraelin pa ju”¹⁹. Në kohën tonë jemi bekuar që përafërsisht 30 përqind e misionarëve tanë kohëplotë janë motra. Kjo siguron nxitje shtesë për motrat e Shoqatës së Ndhimës që ta përhapin ungjillin me dashuri. Ajo që nevojitet, është zotimi me dashuri, i dhembshur dhe shpirtëror nga secili prej nesh – burra, gra, të rinj, të reja dhe fëmijë – që ta përhapim ungjillin e Jezu Krishtit. Nëse tregojmë dashuri, mirësi dhe përlulësi, shumë njerëz do ta pranojnë ftesën tonë. Ata që zgjedhin të mos e pranojnë ftesën tonë, ende do të jenë miqtë tanë.

Përpjekja për Punën në Tempull dhe për Historinë Familjare për ta Mbledhur Izraelin

Dashuria është gjithashtu thelbi i përpjekjes sonë për punën në tempull dhe për historinë familjare për ta mbledhur Izraelin në anën tjetër të velit. Kur mësojmë për sprovat dhe vështirësitë me të cilat u përballën paraardhësit tanë, dashuria dhe vlerësimi ynë për ta rritet. Përpjekja jonë për punën në tempull dhe për historinë familjare është forcuar në një shkallë të madhe nga përshtatjet e reja si në programin e mbledhjes të së dielës ashtu edhe në kalimin e të rejave dhe të rinjve në klasa dhe kuorume. Këto ndryshime sigurojnë vëmendje më të hershme dhe më të fuqishme për të mësuar për paraardhësit tanë dhe për ta mbledhur Izraelin në anën tjetër të velit. Si puna në tempull, edhe ajo për historinë familjare po rriten së tepërmi.

Dashuria shërbestare e R. Uejn Shatit për misionarin e tij të mëparshëm, Plakun O. Vinsent Halek, ndihmoi për ta bashkuar familjen Halek përjetësisht.

Interneti është një mjet i fuqishëm; shtëpia tani është qendra jonë kryesore për historinë familjare. Anëtarët tanë të rinj janë jashtëzakonisht të aftë në kërkimet për historinë familjare dhe marrin shtypa shpirtërore që të kryejnë pagëzime për paraardhësit e tyre të cilët kanë mësuar t'i duan dhe t'i vlerësojnë. Që nga ndryshimi që i lejon shumë 11-vjeçarë të bëjnë pagëzime për të vdekurit, presidentët e tempujve anekënd botës raportojnë një rritje të madhe të pjesëmarrjes. Një president tempulli na informon se “ka pasur një rritje të mrekullueshme të frekuentuesve në pagëzime . . . dhe shtimi i 11-vjeçarëve sjell më shumë familje. . . . Edhe në moshën e tyre [të re], ata duket se ndiejnë nderim dhe qëllim për ordinancën që po kryejnë. Është bukur t'i shohësh!”²⁰

Unë e di se udhëheqësit tanë të të rinjve dhe udhëheqëset tona të Fillores dhe të të rejave po bëjnë dhe do të vazhdojnë të bëjnë një përpjekje të madhe në punën për historinë familjare dhe atë në tempull. Motrat e Shoqatës së Ndhimës dhe vëllezërit e priftërisë mund të ndihmojnë me dashuri për të përmbushur individualisht përgjegjësinë e tyre për punën në tempull dhe për historinë familjare dhe gjithashtu duke i ndihmuar e frymëzuar fëmijët dhe rininë që të mbledhin Izraelin në anën tjetër të velit. Kjo është veçanërisht e rëndësishme në shtëpi dhe në Shabat. Unë premtoj se kryerja me dashuri e ordinancave për paraardhësit do t'i forcojë dhe mbrojë rininë dhe familjet tona në një botë që po bëhet gjithnjë e më e keqe. Gjithashtu dëshmoj personalisht se Presidenti Rasëll M. Nelson ka marrë zbulosa thellësisht të rëndësishme në lidhje me tempujt dhe punën në tempull.

Përgatitni Familjet e Përjetshme dhe Individët që të Jetojnë me Perëndinë

Theksi i ri për studimin dhe të jetuarit e ungjillit të përqendruar te shtëpia dhe burimet që sigurohen nga Kisha, janë një mundësi e mrekullueshme për t'i përgatitur me dashuri familjet e përjetshme dhe individët që të takohen dhe jetojnë me Perëndinë.²¹

Kur një burrë dhe grua vulosen në tempull, ata hyjnë në rendin e shenjtë të martesës në besëlidhjen e re dhe të përjetshme, një rend i priftërisë.²² Së bashku ata sigurojnë dhe marrin bekimet e priftërisë dhe fuqinë për të drejtuar punët e familjes së tyre. Burrat dhe gratë kanë role të pashoqe siç përvijohen te dokumenti “Familja: Një Proklamata drejtuar Botës”²³ por kujdestaritë e tyre janë të barabarta në vlerë dhe rëndësi.²⁴ Ata kanë fuqi të barabartë për të marrë zbulosa për familjen e tyre. Kur punojnë së bashku me dashuri e drejtësi, vendimet e tyre bekohen nga qielli.

Ata të cilët kërkojnë ta dinë vullnetin e Zotit si individë dhe për familjet e tyre, duhet të përpiqen fort për drejtësi, butësi, mirësi dhe dashuri. Përvullësia e dashuria janë shenjat dalluese të atyre që e kërkojnë vullnetin e Zotit, sidomos për familjet e tyre.

Përsosja e vetes, kualifikimi i vetes për bekimet e besëlidhjeve dhe përgatitja për t'u takuar me Perëndinë janë përgjegjësi individuale. Ne duhet të jemi të mbështetur te vetja dhe me zell të përfshihemi në bërjen e shtëpive tona një strehë nga stuhitë që na rrethojnë²⁵ dhe “një shenjtërore besimi”²⁶. Prindërit kanë përgjegjësi për t'u dhënë mësim me dashuri fëmijëve të tyre. Shtëpitë e mbushura me dashuri janë një gëzim,

një kënaqësi dhe një parajsë e mirëfilltë në tokë.²⁷

Himni i parapëlqyer i nënës sime ishte “Dashuri në Shtëpi”²⁸. Çdo herë që dëgjonte strofën e parë: “Kudo ka veç bukur, Kur n'sh'pi ka dashuri”, dukshëm prekej dhe përlotej. Si fëmijë, ne ishim të vetëdijshëm se jetuam në atë lloj shtëpie; kjo ishte një nga përparësitë e saj më të larta.²⁹

Përveç nxitjes së një atmosfere të dashur në shtëpi, Presidenti Nelson u përqendrua te përdorimi i kufizuar i mjeteve të komunikimit që i pengon qëllimet tona kryesore.³⁰ Një përshtatje nga e cila do të përfitojë thuajse çdo familje është t'i bëjmë internetin, mjetet shoqërore të komunikimit dhe televizorin një shërbyes në vend të një shpërqendrimi ose, madje më keq, të një zotëruesi. Lufta për shpirtat e të gjithëve, por veçanërisht fëmijëve, është shpesh në shtëpi. Si prindër ne duhet të sigurohemi që përmbajtja e mjeteve të komunikimit është e shëndetshme, e përshtatshme për moshën dhe e pajtueshme me atmosferën e dashur që po përpiqemi të krijojmë.

Mësimdhënia në shtëpinë tonë duhet të jetë e qartë dhe nxitëse³¹, por edhe shpirtërore, e gëzueshme dhe plot dashuri.

Premtoj se ndërsa përqendrohemi te dashuria jonë për Shpëtimtarin dhe

Shlyerja e Tij, e bëjmë Atë pjesën kryesore të përpjekjeve tona për ta mbledhur Izraelin në të dyja anët e velit, u japim shërbesë të tjerëve dhe përgatitimi individualisht për t'u takuar me Perëndinë, ndikimi i kundërshtarit do të pakësohet dhe gëzimi, kënaqësia e paqja e ungjillit do t'i lartësojnë shtëpitë tona me dashuri të ngjashme me të Krishtit.³² Dëshmoj për këto premtime doktrinale dhe jap një dëshmi të sigurt për Jezu Krishtin dhe fljimin e Tij shlyes për hirin tonë, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 4:1, 5.
2. Moroni 7:47.
3. Shih "Dashuria Hyjnore dhe Dashuria", *Predikoni Ungjillin Tëm: Një Udhëzues për Shërbimin Misionar* (2005), f. 122.
4. Shih Ligji i Përtërirë 6:5; Mateu 22:36–40.
5. Shih "Përgjegjësitë e Kuorumit të Pleqve dhe Presidencave të Shoqatave të Ndhimës në Punën Misionare të Anëtarëve dhe në Punën në Tempull e për Historinë Familjare", njoftim, 6 tetor 2018.
6. Gjyshi im u autorizua për t'u dhënë bekimi patriarkal nipërve dhe mbesave që jetonin në kunje të ndryshme. Bekimi vetjak m'u dha në moshën 11-vjeçare, sepse gjyshi ishte i sëmurë dhe mendohej se mund të ndërronte jetë.
7. Bekimi patriarkal dhënë Kuentin L. Kukut nga patriarku Krozier Kimbëll, 13 tetor 1951, Drapër, Jutë.

8. Presidenti R. Uejn Shat gjithashtu shërbeu me bashkëshorten e tij, Lornën, në lloje të ndryshme misionesh në Shangai, Kinë; Armeni; Singapor dhe Greqi. Pasi Lorna ndërroi jetë, ai u martua me Rea Mej Rosvallin dhe ata shërbyen në Misionin e Brizbënit në Australi. Shtatë nga nëntë fëmijët e tij kanë shërbyer në misionet kohëplota. Gjatë dy vjetëve që po shërbente si president misioni në Samoa, Plaku Xhon H. Groberg po shërbente si president misioni në Tonga. Përvojat që kishin ata që të dy, janë legjendare.
9. Oto Haleku ishte udhëheqës pa pagesë në Kishën e Krishterë të Kongregacionit të Somaos, e cila kishte rrënjë që rridhnin nga Shoqata Misionare e Londrës. Babai i tij ishte me prejardhje gjermane nga Desau në Gjermani.
10. Presidenti Don H. Staheli aktualisht shërben si presidenti i Tempullit të Bauntifullit në Jutë.
11. Presidenti Gordon B. Hinkli dhe Motra Marxhëri P. Hinkli dhe vajza e tyre, Xhejn Hinkli Dadli, Plaku Xhefri R. Holland dhe Motra Patrisha T. Holland, Plaku Kuentin L. Kuk dhe Motra Meri G. Kuk dhe Vëllai Don H. Staheli ishin të gjithë të pranishëm.
12. Plaku O. Vinsent Halek më informon se babai i tij i ftoi Vinsin dhe vëllanë e tij, Davidin, që të ktheheshin nga jashtë për të inspektuar shtëpinë dhe për të qenë atje për vizitën e Presidentit Hinkli. Plaku Halek tha se i ati deklaroi: "Këta mund të jenë engjëj, e dini këtë gjë". Ai u tha bijve të tij se, nëse do ta ftonin profetin, ata do të donin që shtëpia të ishte e përsosur.
13. Presidenti Hinkli u përshëndet nga udhëheqja kombëtare e Samoas Amerikane dhe mijëra samoanë në stadiumin e futbollit.
14. Bashkimi i familjeve nëpërmjet punës së zellshme misionare ka qenë një tipar i madh

- si i samoanëve ashtu edhe i popujve të tjerë polinezianë.
15. Presidentin Shat e donin dhe e vlerësonin kaq shumë sa që u ftua për të folur në shërbimin mortor të Oto Halekut në 2006-ën.
 16. "Ndonjëherë, ne mund të shërbejmë fillimisht nga një ndjesi detyre ose detyrimi, por edhe ai lloj shërbimi mund të na bëjë që të mbështetemi te diçka më e lartë . . . që të shërbejmë sipas një 'udh[e] shumë më të lartë' [1 Korintasve 12:31]" (Xhoi D. Xhons, "Për Të", *Liahona*, nëntor 2018, f. 50).
 17. Shih Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), f. 5–8.
 18. Anëtarët e Kishës duhet të bashkëpunojnë me misionarët kurdoherë që bëjnë ftesa.
 19. Rasëll M. Nelson, "Pjesëmarrja e Motrave në Mbledhjen e Izraelit", *Liahona*, nëntor 2018, f. 70.
 20. Raport nga Presidenti B. Xhekson Uiksom dhe Motra Rozmari M. Uiksom, presidenti dhe kryekujdestarja e Tempullit të Solt-Lejk-ut, për Presidencën e Përgjithshme të Fillores, mars 2019. Çifti Uiksom tregoi se ata "po porositin akoma më shumë veshje pagëzimi me masë XXXS për të plotësuar kërkesën".
 21. Shih Rasëll M. Nelson, "Fjalët e Hapjes", *Liahona*, nëntor 2018, f. 6–8.
 22. Shih Doktrina e Besëlidhje 131:1–4.
 23. Shih "Familja: Një Proklamata drejtuar Botës", *Liahona*, maj 2017, f. 145.
 24. "Çdo baba është për familjen e tij një patriark dhe çdo nënë një matriarke po aq të barabartë në rolet e tyre të veçanta prindërore" (James E. Faust, "The Prophetic Voice", *Ensign*, maj 1996, f. 6).
 25. Shih Doktrina e Besëlidhje 45:26–27; 88:91.
 26. Rasëll M. Nelson, "Të Bëhemi Shenjtorë Shembullorë të Ditëve të Mëvonshme", *Liahona*, nëntor 2018, f. 113.
 27. Shih "Parajs' mund t'Jet' Shtëpia", *Himne*, nr. 193.
 28. "Dashuri në Shtëpi", *Himne*, nr. 191.
 29. Nëse do të arrihet kjo lloj dashurie, udhëzimi të Doktrina e Besëlidhje 121:41–42 duhet të jetë qëllimi:
"Asnjë fuqi apo ndikim nuk mund ose nuk duhet të mbahet me anë të priftërisë, veçse nëpërmjet bindjes, nëpërmjet durimit, nëpërmjet mirësjelljes e zemërbutësisë dhe nëpërmjet dashurisë së pashtirur;
Nëpërmjet mirësisë dhe diturisë së pastër, të cilat do ta zgjerojnë shumë shpirtin, pa hipokrizi dhe pa mashtrim."
Kritikat e panevojshme ndaj fëmijëve duhet të shmangen. Tejkalimi i gabimeve dhe mungesa e urtësisë kërkojnë udhëzime, jo kritikë. Mëkati kërkon ndëshkim (shih Doktrina e Besëlidhje 1:25–27).
 30. Shih Rasëll M. Nelson, "Pjesëmarrja e Motrave në Mbledhjen e Izraelit", f. 69; shih edhe Rasëll M. Nelson, "Shpresa e Izraelit" (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
 31. Në njëfarë kuptimi, shtëpia është si një shkollë vetëm me një dhomë për fëmijët e të gjitha moshave. Kur mëson një 11-vjeçar/e, nuk mund ta shpërfillësh një 3-vjeçar/e.
 32. Shih Gjoni 17:3; 2 Nefi 31:20; Moroni 7:47.

NGA PLAKU D. TOD KRISTOFERSON,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Duke u Përgatitur për Kthimin e Zotit

Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është fuqizuar dhe autorizuar në mënyrë të pashoqe për të kryer përgatitjet e nevojshme për Ardhjen e Dytë të Zotit.

Për dy javë, ne do të kremtojmë Pashkën. Ringjallja vërteton natyrën hyjnore të Jezu Krishtit dhe realitetin e Perëndisë, Atit. Mendimet tona drejtohen te Shpëtimtari dhe ne përsiatim “jetë[n e] Tij të pashoqe dhe virtyti[n e] pafund të sakrificës së Tij madhështore e shlyese”¹. Unë shpresoj që ne gjithashtu mendojmë për kthimin e Tij të ardhshëm kur “Ai do të sundojë si Mbreti i Mbretërve dhe . . . Zoti i Zotërve”².

Para disa kohësh në Buenos-Ajres në Argjentinë, mora pjesë në një

konferencë me udhëheqës nga një shumëllojshmëri e madhe besimesh fetare. Dashuria e tyre për bashkëqeniet ishte e dukshme. Ata synonin lehtësimin e vuajtjeve dhe t’i ndihmonin njerëzit të ngriheshin mbi shtypjen e varfërinë. Reflektova mbi nismat e shumta humanitare të kësaj Kise, përfshirë projektet në bashkëpunim me një numër grupesh të besimeve [fetare] të përfaqësuara në konferencë. Ndjeva mirënjohje të thellë për bujarinë e anëtarëve të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve

të Mëvonshme që e bën të mundur një shërbim të tillë si të Krishtit.

Në atë çast, Shpirti i Shenjtë më po hoi dy gjëra. Së pari, puna për dhënie e shërbesës ndaj nevojave materiale është jetike dhe duhet të vazhdojë. E dyta ishte e papritur, por prapëseprapë e fuqishme dhe e qartë. Ishte kjo: përtej shërbimit vetëmohues, është jashtëzakonisht e rëndësishme ta përgatitim botën për Ardhjen e Dytë të Zotit Jezu Krisht.

Kur të vijë Ai, shtypja dhe padrejtësia jo vetëm që do të pakësohen; ato do të marrin fund:

“Ujku do të jetojë me qengjin, leopardi do të shtrihet pranë kecit dhe viçi dhe këlyshi i luanit dhe mëzati së bashku; dhe një fëmijë i vogël do t’i udhëheqë. . . .

Ata nuk do të prishin, as shkatërrojnë malin tim të shenjtë; pasi toka do të jetë plot me diturinë e Zotit, sikurse ujërat mbulojnë detin.”³

Varfëria dhe vuajtjet jo vetëm që do të zvogëlohen; ato do të zhduken:

“Ata nuk do të kenë më uri, as nuk do të kenë etje, as nuk do t’i godasë më dielli, as kurrfarë vape,

sepse Qengji, që është në mes të fronit, do t’i kullojë dhe do t’i çojë te burimet e gjalla të ujërave; dhe Perëndia do të thajë çdo lot nga sytë e tyre”⁴.

Madje dhembja dhe pikëllimi për vdekjen do të largohen:

“Në atë ditë një foshnjë nuk do të vdesë derisa të plakët; dhe jeta e tij do të jetë si moshja e një peme;

Dhe kur të vdesë, ai nuk do të flerë, që është në tokë, por do të ndryshohet sa të hapësh e të mbyllësh sytë e do të rrembehet lart dhe pushimi i tij do të jetë i lavdishëm”⁵.

Pra, po, le të bëjmë gjithçka mundemi për t’i lehtësuar vuajtjet dhe pikëllimin tani dhe le t’u kushtohemi më me zell përgatitjeve që nevojiten për ditën kur dhembja dhe e keqja do të marrin fund plotësisht, kur “Krishti do të mbretërojë personalisht mbi tokë; dhe . . . toka do të ripërtërihet dhe do të marrë lavdinë e saj të parajsës”⁶. Do të jetë një ditë shëlbimi dhe gjykimi. Ish-peshkopi Anglikan i Durhamit, dr. N. T. Rajt, e ka përshkruar me vend domethënie e Shlyerjes, Ringjalljes

për të takuar mbretërinë e Perëndisë që është ngritur mbi tokë.⁹

Çfarë mund të bëjmë ne që të përgatitemi tani për atë ditë? Ne mund ta përgatitim veten tonë si popull; ne mund ta mbledhim popullin e besëlidhjes së Zotit dhe ne mund të ndihmojmë për ta shëlbuar premtimin për shpëtim që iu “bë etërve”, paraardhësve tanë.¹⁰ E gjithë kjo duhet të ndodhë në një shkallë të konsiderueshme para se Zoti të vijë përsëri.

Së pari, dhe vendimtare për kthimin e Zotit, është prania në tokë e një populli të përgatitur për ta pritur Atë në ardhjen e Tij. Ai ka thënë se ata që mbe-ten në tokë në atë ditë, “nga më i vogli te më i madhi . . . do të mbushen me diturinë e Zotit e do të shohin sy për sy, dhe do ta ngrenë zërin e tyre e njëzëri do të këndojnë së bashku këtë këngë të re, duke thënë: Zoti e ka sjellë përsëri Sionin. . . . Zoti ka mbledhur gjithçka në një. Zoti ka zbritur Sionin nga lart. Zoti ka ngritur Sionin nga poshtë.”¹¹

Në kohët e lashta, Perëndia e mori për Vete qytetin e drejtë të Sionit.¹² Në dallim me këtë, në ditët e fundit, një Sion i ri do ta presë Zotin në kthimin e Tij.¹³ Sioni është të kulluarit në zemër, popull i një zemre dhe i një mendjeje, që banojnë në drejtësi pa të varfër mes tyre.¹⁴ Profeti Jozef Smith shpalli: “Ne duhet ta kemi ndërtimin e Sionit si objektivin tonë më të madh”¹⁵. Ne e ndërtojmë Sionin në shtëpitë, lagjet, degët dhe kunjët tona nëpërmjet unitetit, perëndishmërisë dhe dashurisë hyjnore.¹⁶

Ne duhet ta pranojmë se ndërtimi i Sionit ndodh në kohë të trazura – “një ditë zemërimi, një ditë djegie[je], një ditë shkatërrimi, kuje, vajtimi dhe ankimi; dhe si një vorbull do të vijë mbi gjithë faqen e tokës, thotë Zoti”¹⁷. Pra, mbledhja në kunje bëhet “për mbrojtje e për strehim nga stuhia dhe nga zemërimi, kur të derdhen pa u zvogëluar mbi tërë dheun”¹⁸.

Ashtu si në kohët e mëparshme, ne “mblidhe[mi] së bashku shpesh për të agjëruar, për t’u lutur dhe për të folur me njëri-tjetrin, në lidhje me mirëqenien e shpirtit . . . t[onë]. Dhe . . . për të m[arrë] bukë dhe verë në kujtim

dhe Gjykimit të Krishtit në mposhtjen e padrejtësisë dhe në bërjen e të gjitha gjërave siç duhet.

Ai tha: “Perëndia ka caktuar një ditë në të cilën do ta gjykojë botën me drejtësi me anë të atij njeriu të cilin ai e ka caktuar – dhe për këtë, ai u ka dhënë të gjithëve një siguri, duke e ringjallur këtë njeri së vdekuri. Faktet rreth Jezusit të Nazaretit, dhe veçanërisht rreth ringjalljes së tij së vdekuri, janë themeli i sigurisë se bota nuk është e pakuptimtë. Përfundimisht ajo nuk është një kaos; se kur bëjmë drejtësi në të tashmen, nuk po i çojmë dëm kohën dhe përpjekjet tona, duke u përpjekur të mbrojmë një ndërtesë që përfundimisht do të shembet, ose të rregullojmë një makinë që aktualisht është gati për t’u flakur si mbeturinë. Kur Perëndia e ngriti Jezusin së vdekuri, kjo ishte ngjarja mikrokozme në të cilën akti përfundimtar makrokozme i gjykimit u përmbodh në një bërthamë, fara . . . e shpresës përfundimtare. Perëndia shpalli, në mënyrën më të fuqishme që mund të imagjinohet, se Jezusi i Nazaretit ishte me të vërtetë Mesia. . . . Për ironinë më të madhe të historisë, vetë [Jezusi] iu nënshtrua gjykimit mizor dhe të padrejtë, duke ardhur në vendin që simbolizoi dhe mblodhi të gjitha moritë e mizorive dhe padrejtësisë të historisë, për ta mbartur vetë atë kaos, atë errësirë, atë mizori, atë padrejtësi dhe për ta shkatërruar fuqinë e saj.”⁷

Ndërkohë që isha në konferencën në Buenos-Ajres, të cilën e përmenda më herët, Shpirti më bëri të qartë se Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme është fuqizuar dhe autorizuar në mënyrë të pasqyruar për të kryer përgatitjet e nevojshme për Ardhjen e Dytë të Zotit; me të vërtetë, ajo u rivendos për atë qëllim. A mund të gjeni diku tjetër një popull që e për-qafon epokën e tanishme, si profetizimi i “plotës[isë së] kohë[s]”, në të cilën Perëndia ka vendosur t’i “s[jellë] në një krye të vetëm, në Krishtin, të gjitha gjërat”⁸ Nëse nuk gjeni këtu një komunitet të zotuar për ta arritur atë që duhet të arrihet si për të gjallët dhe për të vdekurit për t’u përgatitur për atë ditë, nëse nuk gjeni këtu një organizatë që është e gatshme t’iu kushtojë kohë dhe fonde të mëdha mbledhjes dhe përgatitjes së një populli besëlidhës që të jetë gati për ta pranuar Zotin, nuk do ta gjeni askund tjetër.

Duke i folur Kishës në vitin 1831, Zoti shpalli:

“Çelësat e mbretërisë së Perëndisë i jepen njeriut në tokë dhe që atje do të përhapet ungjilli deri në fundet e dheut. . . .

Lutjuni Zotit, që mbretëria e tij të mund të përhapet mbi tokë, që banorët e saj të mund ta pranojnë atë dhe të përgatiten për ditët që do të vijnë, në të cilat Biri i Njeriut do të zbresë në qiell, i veshur me shkëlqimin e lavdisë së tij,

të Zotit Jezus.¹⁹ Ashtu siç e shpjegoi Presidenti Rasëll M. Nelson në konferencën e përgjithshme tetorin e kaluar: “Qëllimi afatgjatë i Kishës është t’u japë ndihmesë të gjithë anëtarëve që ta rritin besimin e tyre te Zoti ynë Jezu Krishti dhe te Shlyerja e Tij, t’u japë ndihmesë atyre për t’i bërë dhe mbajtur besëlidhjet e tyre me Perëndinë, si dhe për t’i forcuar dhe vulosur familjet e tyre²⁰. Prandaj, ai e thekson rëndësinë e besëlidhjeve të tempullit, të shenjtërimit të Shabatit dhe të ushqyerjes me bollëk çdo ditë me ungjillin, të përquendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga një program studimi i ndërthurur në Kishë. Ne duam të dimë për Zotin dhe duam ta njohim Zotin.²¹

Një përpjekje themelore për ndërtimin e Sionit është mbledhja e popullit të besëlidhjes së Zotit të shpërndarë për një kohë të gjatë.²² “Ne besojmë në mbledhjen aktuale të Izraelit dhe në rivendosjen e Dhjetë Fiseve.²³ Të gjithë ata që do të pendohen, do të besojnë te Krishti dhe do të pagëzohen, janë populli i Tij i besëlidhjes.²⁴ Vetë Zoti profetizoi se përpara kthimit të Tij, ungjilli do të predikohej në të gjithë botën²⁵ “për të shpenguar popullin [e Tij] që është i shtëpisë së Izraelit²⁶ “dhe atëherë do të vijë mbarimi²⁷. Profecia e Jeremisë po përmbushet:

“Prandaj ja, po vijnë ditët’, thotë Zoti, ‘në të cilat [ata] nuk do të th[onë] më: ‘Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i Egjiptit’,

por: ‘Për Zotin e gjallë që nxori bijtë e Izraelit nga vendi i veriut dhe nga tërë vendet ku i kishte shpërndarë’. Dhe unë do t’i çoj përsëri në vendin që u kisha dhënë etërve të tyre.”²⁸

Presidenti Nelson ka theksuar në mënyrë të përsëritur se “mbledhja e Izraelit” është gjëja më e rëndësishme që po ndodh në tokë sot. Asgjë tjetër nuk krahasohet për nga madhësia, asgjë tjetër nuk krahasohet për nga rëndësia, asgjë tjetër nuk krahasohet për nga madhështia. Dhe nëse e zgjidhni, . . . ju mund të jeni një pjesë e madhe e saj.²⁹ Shenjtorët e ditëve të mëvonshme kanë qenë gjithmonë një popull misionar. Qindra mijëra njerëz u janë përgjigjur thirrjeve për mision që nga

fillimi i Rivendosjes; aktualisht shërbejnë dhjetëra mijëra [misionarë/e]. Dhe, sikurse sapo na mësoi Plaku Kuentin L. Kuk, *të gjithë* ne mund të marrim pjesë në mënyra të thjeshta e të natyrshme, me dashuri, duke i ftuar të tjerët që të bashkohen me ne në kishë, të na vijnë për vizitë në shtëpi, të bëhen pjesë e rrethit tonë. Botimi i Librit të Mormonit qe sinjali që mbledhja kishte filluar.³⁰ Vetë Libri i Mormonit ishte mjeti i mbledhjes dhe i kthimit në besim.

Gjithashtu jetike në përgatitjet për Ardhjen e Dytë është përpjekja e madhe shëlbuese në emër të paraardhësve tanë. Zoti premtoi ta dërgonte Elijan, profetin, përpara Ardhjes së Dytë, “dit[ës së] madhe dhe [të] llah-tarshme [të] Zotit³¹, për të “zbul[uar] Priftërinë” dhe për të “mbjellë në zemrat e fëmijëve premtimet e bëra etërve³². Elija erdhi ashtu siç ishte premtuar. Ishte data 3 prill 1836; vendi ishte Tempulli i Kirtlandit. Në atë vend dhe në atë çast, ai me të vërtetë dha priftërinë e premtuar, çelësat për shëlbimin e të vdekurve dhe të bashkimit të bashkëshortëve, bashkëshorteve dhe familjeve përgjatë gjithë brezave në kohë dhe gjatë gjithë përjetësisë.³³ Pa këtë, qëllimi i krijimit do të ishte penguar, dhe në këtë kuptim, toka do të mallkohej ose “shkatërrohej tërësisht³⁴.

Në takimin shpirtëror për të rinjtë që i parapriu përkushtimit të Tempullit të Romës në Itali, qindra të rinj dhe të reja të pranishëm i treguan Presidentit Nelson kartat që kishin përgatitur me emrat e paraardhësve të tyre. Ata ishin gati të hynin në tempull për të kryer pagëzime mëkëmbëse për ata paraardhës sapo ai të hapej. Ishte një çast i jashtëzakonshëm kënaqësie, por një shembull i vetëm i përpjekjes përsheptuese për ta themeluar Sionin për brezat që kanë qenë përpara nesh.

Ndërkohë që përpiqemi fort të jemi të zellshëm në ndërtimin e Sionit, duke e përfshirë pjesën tonë në mbledhjen e të zgjedhurve të Zotit dhe në shëlbimin e të vdekurve, ne duhet të ndalemi për të kujtuar se kjo është vepra e Zotit dhe se Ai po e bën atë. Ai është Zoti i vreshtit dhe ne jemi shërbëtorët e Tij. Ai na kërkon të punojmë në vresht me fuqinë tonë këtë “her[ë të] fundit” dhe Ai punon me ne.³⁵ Ndoshta do të ishte më e saktë të themi se Ai na lejon të punojmë me Të. Ashtu siç tha Pali: “Unë mbolla, Apoli ujiti, po Perëndia i bëri të rriten³⁶. Është Ai që po e përshepton punën e Tij në kohën e saj.³⁷ Duke i përdorur përpjekjet tona padyshim të papërsosura – “mjete[t tona] të vogla” – Zoti mund të shkaktojë gjëra të mëdha.³⁸

Kjo periudhë madhështore dhe e fundit ungjillore po shkon vazhdimisht drejt kulmit të saj – Sioni në tokë, që bashkohet me Sionin nga lart në kthimin e lavdishëm të Shpëtimtarit. Kisha e Jezu Krishtit është e autorizuar ta përgatitë – dhe po e përgatit – botën për atë ditë. Dhe kështu, këtë Pashkë, le ta kremtojmë me të vërtetë Ringjalljen e Jezu Krishtit dhe gjithçka që ajo kumton: kthimin e Tij për të mbretëruar për një mijë vjet në paqe, një gjykim të drejtë dhe drejtësi të përsosur për të gjithë, pavdekësinë e të gjithë atyre që kanë jetuar ndonjëherë mbi këtë tokë dhe premtimin e jetës së përjetshme. Ringjallja e Krishtit është siguria përfundimtare se gjithçka do të bëhet siç duhet. Le të punojmë për ndërtimin e Sionit për ta përshpejtuar atë ditë. Në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. “Krishti i Gjallë: Dëshmia e Apostujve”, *Liahona*, maj 2017, brenda kapakut të përparmë.
2. “Krishti i Gjallë.”
3. 2 Nefi 21:6, 9; shih edhe Isaia 11:6, 9.

4. Zbulesa 7:16–17.
5. Doktrina e Besëlidhje 101:30–31.
6. Nenet e Besimit 1:10.
7. N. T. Wright, “Full of the Knowledge of the Lord” (ligjëratë në lutjen e mëngjesit, Durham, Angli, 30 mars 2016), ntwrightpage.com.
8. Efesianëve 1:10.
9. Doktrina e Besëlidhje 65:2, 5.
10. Doktrina e Besëlidhje 2:2.
11. Doktrina e Besëlidhje 84:98–100.
12. Anali i shkrimit të shenjtë thjesht shpall: “Ndodhi që Sioni nuk ishte, sepse Perëndia e mori atë në kraharonin e tij” (Moisiu 7:69).
13. Perëndia shpalli: “Dhe drejtësi do të dërgoj nga qiejt; dhe të vërtetë do të dërgoj nga toka, për të dhënë dëshmi për të Vetëmlindurin tim, ringjalljen e tij së vdekuri; po, dhe gjithashtu ringjalljen e njerëzve; dhe drejtësi dhe të vërtetë do të bëj të derdhet mbi tokë si në një përmbetje, për të mbledhur të zgjedhurit e mi nga të katër skajet e tokës, në një vend që unë e kam përgatitur, një Qytet të Shenjtë, që populli im të mund të ngjeshë ijët e tij dhe të presë me padurim kohën e ardhjes sime; sepse atje do të jetë tabernakulli im dhe ai do të quhet Sion, një Jeruzalem i Ri. . . . Dhe për hapësirën e një mijë vjetëve toka do të pushojë” (Moisiu 7:62, 64).
14. Shih Doktrina e Besëlidhje 97:21; Moisiu 7:18.
15. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 195.
16. Shih D. Tod Kristoferson, “Ejani në Sion”, *Liahona*, nëntor 2008, f. 37–40.
17. Doktrina e Besëlidhje 112:24.

18. Doktrina e Besëlidhje 115:6.
19. Moroni 6:5–6; shih edhe Alma 6:5–6; 4 Nefi 1:12.
20. Rasëll M. Nelson, “Fjalët e Hapjes”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 7.
21. Shih Jeremia 31:34; Gjoni 17:3; Doktrina e Besëlidhje 84:98.
22. Një nga një, të zgjedhurit janë mbledhur në kunjet e Sionit, “vendet e caktuara prej [Perëndisë]” (Doktrina e Besëlidhje 109:39; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 124:36).
23. Nenet e Besimit 1:10.
24. Shih 2 Nefi 30:2.
25. Shih Joseph Smith – Mateu 1:31.
26. Doktrina e Besëlidhje 39:11.
27. Joseph Smith – Mateu 1:31.
28. Jeremia 16:14–15; shih edhe Jeremia 23:7–8.
29. Rasëll M. Nelson, “Shpresa e Izraelit” (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; shih edhe Russell M. Nelson, “Remnants Gathered, Covenants Fulfilled”, në Paul Y. Hoskisson, red., *Sperry Symposium Classics: The Old Testament*, (2005), f. 1–17.
30. Shih 3 Nefi 21:1–7.
31. Malakia 4:5.
32. Doktrina e Besëlidhje 2:1–2.
33. Shih Doktrina e Besëlidhje 110.
34. Doktrina e Besëlidhje 2:3; shih edhe Malakia 4:6.
35. Shih Jakobi [LiM] 5:71–72.
36. 1 Korintasve 3:6.
37. Shih Doktrina e Besëlidhje 88:73.
38. Shih 1 Nefi 16:29.

NGA TED R. KELISTER,
Presidenti i Përgjithshëm i Shkollës të së Dielës i Liruar së Fundi

Shlyerja e Jezu Krishtit

Shlyerja e Shpëtimtarit nuk është vetëm e pafundme për nga qëllimi, por gjithashtu individuale për nga zbatimi.

Në këtë periudhë të vitit ne gëzoemi dhe reflektojmë veçanërisht mbi Shlyerjen e Shpëtimtarit. Është me të vërtetë doktrina më hyjnore, mendje pasuruese dhe e zjarrtë që ka njohur ndonjëherë bota ose gjithësia. Kjo është ajo që i jep shpresë dhe qëllim jetës sonë.

Çfarë është atëherë Shlyerja e Jezu Krishtit? Në një kuptim, ajo është një seri ngjarjesh hyjnore që filluan në Kopshtin e Gjetsemanit, vazhduan në kryq dhe kulmuan me Ringjalljen e Shpëtimtarit nga varri. Ajo ishte e nxitur nga një dashuri që nuk arrijmë ta kuptojmë, për secilin prej nesh. Ajo kërkonte një qenie që ishte pa mëkat; i cili kishte pushtet të pafund mbi elementet – edhe mbi vdekjen; i cili zotëronte një aftësi të pakufishme për të vuajtur pasojat e të gjitha mëkateve dhe lëngatave tona dhe i cili, në fakt, zbriti nën gjithçka.¹ Ky ishte misioni i Jezu Krishtit – kjo ishte Shlyerja e Tij.

Cili ishte qëllimi i saj atëherë? Ishte të bënte të mundur që ne të kthehemi në praninë e Perëndisë, të bëhemi më shumë si Ai dhe të kemi plotësi gëzimi. Kjo u bë duke mposhtur katër pengesa:

1. Vdekjen fizike
2. Vdekjen shpirtërore të shkaktuar nga Adami dhe nga mëkatet tona
3. Vuajtjet dhe sëmundjet tona
4. Dobësitë dhe papërsosuritë tona

Por si mund ta kryente Shpëtimtari këtë pa i shkelur ligjet e drejtësisë?

Hamendësoni sikur për një çast një njeri që po mendon për një rënie të lirë drithëruese, merr një vendim të nxituar dhe hidhet spontanisht nga një avion i vogël. Pasi e bën këtë, ai shpejt e kupton marrëzinë e veprimeve të tij. Ai dëshiron të ulet në tokë pa probleme, por ka një pengesë – ligjin e rëndesës. Ai i lëviz krahët me shpejtësi befasuese, duke shpresuar të fluturojë, por pa dobi.

Kur mëkatojmë, Shpëtimtari na siguron një parashutë shpirtërore nëpërmjet Shlyerjes së Tij.

Ai e pozicionon trupin e tij që të rrijë pezull ose të fluturojë pa i lëvizur krahët për të ngadalësuar zbritjen, por ligji i rëndesës është i pandalshëm dhe i pamëshirshëm. Ai përpiket të arsyetojë sipas këtij ligji themelor të natyrës: “Ishte një gabim. Nuk do ta bëj më kurrë.” Por përgjërimet e tij bien në vesh të shurdhër. Ligji i rëndesës nuk njeh mëshirë; nuk bën përjashtime. Megjithatë, si për fat, njeriu papritur ndien se ka diçka në shpinë. Miku i tij në avion, duke e kuptuar çastin e marrëzisë, i kishte vendosur një parashutë pak përpara se të hidhej. Ai e gjen rripin e hapjes së parashutës dhe e tërheq atë. I çliruar, ai zbret në mënyrë të sigurt në tokë. Ne mund të pyetim: “A u shkel ligji i rëndesës, apo ajo parashutë funksionoi sipas atij ligji për të siguruar një zbritje të sigurt?”

Kur mëkatojmë, ne jemi si i marri që u hodh nga avioni. Pavarësisht nga ajo që bëjmë vetë, ne nuk na pret gjë tjetër veç përplasjes. Ne i nënshtrohemi ligjit të drejtësisë, i cili, ashtu si ligji i rëndesës, është i rreptë dhe nuk fal. Ne mund të shpëtohem vetëm sepse Shpëtimtari, nëpërmjet Shlyerjes së Tij, plot mëshirë na siguron diçka të ngjashme me një parashutë shpirtërore. Nëse kemi besim te Jezu Krishti dhe pendo-hemi (që nënkupton se ne bëjmë pjesën tonë dhe e tërheqim rripin e hapjes), atëherë fuqitë mbrojtëse të Shpëtimtarit përdoren në emrin tonë dhe ne mund të zbresim në tokë shëndoshë e mirë shpirtërisht.

Sidoqoftë, kjo është e mundur vetëm sepse Shpëtimtari i mposhti të katra pengesat që mund ta ndalojnë përparimin tonë shpirtëror.

1. Vdekja. Ai e mposhti vdekjen nëpërmjet Ringjalljes së Tij të lavdishme. Apostulli Pal dha mësim: “Ashtu sikur të gjithë vdesin në Adamin, kështu të gjithë do të ngjallen në Krishtin”².

2. Mëkati. Shpëtimtari i mposhti mëkatin dhe fajin për të gjithë ata që pendohen. Kaq e thellë dhe e gjerë është fuqia e Tij pastruese sa Isaia premtoi: “Edhe sikur mëkatet tuaja të ishin të kuqe flakë, do të bëhen të bardha si bora”³.

Me raste, kam takuar shenjtorë të mirë që kanë pasur vështirësi për

ta falur veten, të cilët në mënyrë të pafajshme, por të gabuar, kanë vendosur kufizime në fuqitë shëlbuese të Shpëtimtarit. Padashur, ata e kanë kthyer një Shlyerje të pafundme në një Shlyerje të fundme, që në njëfarë mënyre nuk e prek mëkatit ose dobësinë e tyre të veçantë. Por ajo është një Shlyerje e pafundme sepse përfshin dhe përmban çdo mëkat e dobësi, si dhe çdo keqtrajtim apo dhembje të shkaktuar nga të tjerët.

Truman G. Madseni bëri këtë vëzhgim ngushëllues:

“Nëse ka disa prej jush që janë mashtruar duke besuar se keni shkuar tepër larg . . . që e keni marrë helmin e mëkatit, i cili e bën të pamundur që të jeni ndonjëherë ai që mund të ishit – atëherë më dëgjoni.

Unë jap dëshmi se ju nuk mund të zhyteni më larg nga sa mund të arrijë drita dhe inteligjenca gjithëpërfshirëse e Jezu Krishtit. Jap dëshmi se, për sa kohë ekziston një shkëndijë vullneti për t’u penduar e për t’u përpjekur, *Ai është atje*. Ai nuk zbriti vetëm në gjendjen tuaj; Ai zbriti nën të, ‘që ai mund të jetë në të gjitha dhe përmes të gjitha gjërave, drita e së vërtetës’. [Doktrina e Besëlidhje 88:6.]”⁴

Një arsye pse është kaq thelbësore ta kuptojmë Shlyerjen e Shpëtimtarit dhe nënkuptimet e saj të pafundme, është se me një kuptueshmëri më të madhe vjen një dëshirë më e madhe për ta falur veten dhe të tjerët.

Edhe pse mund të besojmë te fuqitë pastruese të Krishtit, shpesh lind pyetja: “Si mund ta di a jam falur për mëkatet e mia?” Nëse e ndiejmë Shpirtin, atëherë kjo është dëshmia jonë se jemi falur ose që procesi i pastrimit po ndodh. Presidenti Henri B. Ajring dha mësim: “Nëse e keni ndier ndikimin e Frymës së Shenjtë . . . ju mund ta merrni atë si provë se Shlyerja po vepron në jetën tuaj”⁵.

Disa kanë pyetur: “Po nëse falem, pse ndihem ende fajtor?” Ndoshta në mëshirën e Perëndisë, kujtimi i atij faji është një paralajmërim, një lloj “tabelë ndalese” shpirtërore e që, të paktën për njëfarë kohe, bërtet me të madhe kur ballafaqohemi me tundime të

tjera: “Mos shko në atë rrugë. Ti e di dhembjen që mund të të sjellë.” Në këtë kuptim, ajo shërben si një mbrojtje, jo si një dënim.

A është e mundur atëherë që t’i kujtojmë mëkatet tona dhe prapë të jemi të lirë nga faji?

Alma i kujtoi mëkatet e tij, madje vite pasi u pendua. Por kur i thirri Jezusit për mëshirë, ai tha: “Nuk munda t’i kujtoj më dhembjet e mia; po, nuk isha më i ngacmuar nga kujtimi i mëkateve të mia”⁶.

Si mund t’i kujtonte ai mëkatet e tij, por të mos ndiente dhembje apo faj? Sepse kur pendohemi, ne “lind[emi] nga Perëndia”⁷. Ne bëhemi, ashtu siç thonë shkrimet e shenjta, “krijesa të reja”⁸ në Krisht. Me ndershmëri të përsosur, tani ne mund të themi: “Unë nuk jam burri ose gruaja që i kreu këto mëkate në të kaluarën. Unë jam një qenie e re dhe e shndërruar.”

3. Vuajtjet dhe Sëmundjet. Alma profetizoi se Krishti “do të shkojë përpara, duke vuajtur dhimbje dhe

hidhërimi dhe tundime të çdo lloji”. Përse? “Që zemra e tij të mund të mbushet me mëshirë, . . . që ai të mund të dijë, sipas mishit, se si të ndihmojë popullin e tij sipas dobësive të tyre.”⁹

Si e arrin Ai këtë? Nganjëherë Ai e heq vuajtjen, nganjëherë Ai na forcon që të durojmë dhe nganjëherë na jep një këndvështrim të përgjeshëm për ta kuptuar më mirë natyrën e saj të përkohshme. Pasi Jozef Smithi kishte lënguar në burgun e Libertisë për gati dy muaj, në fund ai thirri: “O Perëndi, ku je ti?”¹⁰ Në vend që t’i jepte ndihmë të menjëhershme, Perëndia iu përgjigj: “Biri im, paqe i qoftë shpirtit tënd; fatkeqësia jote dhe mjerimet e tua do të jenë veçse një çast i shkurtër; dhe atëherë, në qoftë se i duron mirë ato, Perëndia do të të lartësojë nga lart”¹¹.

Jozefi tani kuptoi se kjo përvojë e hidhur ishte vetëm një pikë në spektrin e përgjeshëm. Me këtë largpamësi të shtuar, ai u shkroi shenjtorëve nga e njëjta qeli burgu: “Vëllezër shumë të dashur, le të bëjmë me gëzim të

gjitha gjërat që janë në fuqinë tonë; dhe atëherë qëndroftim të patundur, me sigurinë më të madhe, për të parë shpëtimin e Perëndisë¹². Për shkak të Shlyerjes së Shpëtimtarit, ne mund të kemi një këndvështrim të përjetshëm, që iu jep kuptim sprovave tona dhe na jep shpresë për lehtësimin tonë.

4. Dobësitë dhe Papërsosuritë. Për shkak të Shlyerjes së Tij, Shpëtimtari ka fuqi aftësuese, të cilat ndonjëherë përmenden si hiri¹³, që mund të na ndihmojnë t'i mposhtim dobësitë dhe papërsosuritë tona e në këtë mënyrë të na ndihmojnë në synimin tonë për t'u bërë më shumë si Ai.

Moroni po ashtu dha mësim: “Po, ejani te Krishti dhe përsosuni në të . . . se me anë të hirit të tij ju mund të bëheni të përsosur në Krisht¹⁴. Ka të paktën dy metoda ose mënyra për të përfitur nga këto fuqi aftësuese që mund të na pastrojnë – madje të na përsosin.

Së pari, ordinancat shpëtuese. Shkrimet e shenjta na thonë: “Në ordinancat e saj, fuqia e perëndishmërisë manifestohet¹⁵. Ndonjëherë, ne mund t'i shohim ordinancat si një listë kontrolli – të nevojshme për ekzaltim; por në të vërtetë secila [prej tyre] çliron një fuqi hyjnore që na ndihmon të bëhemi më shumë si Krishti. Për shembull:

- Kur pagëzohemi dhe marrim dhuratën e Frymës së Shenjtë, ne bëhemi të pastër – duke u bërë në këtë mënyrë më të shenjtë, ashtu siç është Perëndia.
- Përveç kësaj, nëpërmjet Frymës së Shenjtë, mendjet tona mund të ndriçohen dhe zemrat tona të zbuten, kështu që ne mund të mendojmë e të ndihemi më shumë si Ai.
- Dhe kur vulosemi si bashkëshortë e bashkëshorte, ne e trashëgojmë të drejtën për “frone, mbretëri, principata dhe fuqi¹⁶ si dhuratat nga Perëndia.

Një metodë e dytë për marrjen e këtyre fuqive aftësuese janë dhuratat e Shpirtit. Për shkak të Shlyerjes së Krishtit, ne kemi të drejtë të marrim dhuratën e Frymës së Shenjtë dhe dhuratat e saj

shoqëruese shpirtërore. Këto dhuratat janë tipare të perëndishmërisë; prandaj, sa herë që marrim një dhuratë nga Shpirti, ne bëhemi më shumë si Perëndia. Pa dyshim, kjo është arsyeja pse shkrimet e shenjta na këshillojnë në raste të shumta që t'i kërkojmë këto dhuratat.¹⁷

Presidenti Xhorxh Q. Kenon dha mësim: “Askush nuk duhet të thotë: ‘Oh, nuk mund të rresht së bëri këtë; është natyra ime’. Atë nuk e shfaqëson kjo, për arsyen se Perëndia ka premtuar të . . . japë dhuratat që do t'i çrrënjosin [dobësitë tona]. . . Nëse ndonjëri prej nesh është i papërkryer, është detyra jonë që të lutemi për dhuratën që do të na bëjë të përkryer.”¹⁸

Për ta përmbledhur, Shlyerja e Shpëtimtarit na jep jetë në vend të vdekjes, “diademë në vend të hirit¹⁹, shërim në vend të lëndimit dhe përsosuri në vend të dobësisë. Është kundërhelmi i qiellit ndaj pengesave dhe vështirësive të kësaj bote.

Në javën e fundit të Shpëtimtarit në vdekshmëri, Ai tha: “Në botë do të keni mundime, por merrni zemër, unë e munda botën²⁰. Për shkak se Shpëtimtari e kreu Shlyerjen e Tij, nuk ka forcë të jashtme ose ngjarje apo person – nuk ka mëkat ose vdekje apo shkurorëzim – që mund të na pengojë ta arrijmë ekzaltimin, me kusht që t'i zbatojmë urdhërimet e Perëndisë. Me këtë njohuri, ne mund të shkojmë

përpara duke marrë zemër dhe me sigurinë absolute se Perëndia është me ne në këtë synim qiellor.

Unë jap dëshminë time se Shlyerja e Shpëtimtarit nuk është vetëm e pafundme për nga qëllimi, por gjithashtu individuale për nga zbatimi – se jo vetëm mund të na kthejë në praninë e Perëndisë, por na aftëson gjithashtu që të bëhemi si Ai – qëllimi kurorëzues i Shlyerjes së Krishtit. Për këtë unë jap dëshminë time mirënjohëse dhe të sigurt, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Doktrina e Besëlidhje 88:6.
2. 1 Korintasve 15:20–22.
3. Isaia 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), f. 14.
5. Henry B. Eyring, “Gifts of the Spirit for Hard Times”, *Ensign*, qershor 2007, f. 23.
6. Alma 36:19; shih edhe Alma 36:20–21.
7. Alma 36:23; shih edhe Alma 36:24–26.
8. Mosia 27:26.
9. Alma 7:11–12.
10. Doktrina e Besëlidhje 121:1.
11. Doktrina e Besëlidhje 121:7–8.
12. Doktrina e Besëlidhje 123:17.
13. Shih Bible Dictionary, “Grace”; shih edhe Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta, “Hir”, f. 64, scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
14. Moroni 10:32.
15. Doktrina e Besëlidhje 84:20.
16. Doktrina e Besëlidhje 132:19.
17. Shih 1 Korintasve 12:31; Moroni 10:30; Doktrina e Besëlidhje 46:8.
18. Xhorxh Q. Kenon, “Kërkimi i Dhuratave Shpirtërore”, *Liahona*, prill 2016, f. 80.
19. Isaia 61:3.
20. Gjoni 16:33.

NGA PRESIDENTI RASËLL M. NELSON

“Eja, Më Ndiq”

Jezu Krishti na fton të hyjmë në shtegun e besëlidhjeve për t’u kthyer te Prindërit tanë Qiellorë dhe për të qenë me njerëzit që i duam.

Vëllezërit dhe motrat e mia të shtrenjta, bashkëshortja ime, Uendi, dhe unë gëzohemi që jemi me ju këtë mëngjes Shabati. Shumë gjëra kanë ndodhur që nga konferenca jonë e përgjithshme e fundit. Tempuj të rinj janë përkushtuar në Konsepsion, Kili; Barrankija, Kolumbi; dhe Romë, Itali. Ne përjetuam një derdhje të madhe të Shpirtit në këto ngjarje të shenjta.

I përgëzoj shumë prej grave (dhe burrave) që e kanë lexuar kohët e fundit Librin e Mormomit dhe kanë zbuluar gëzim e thesare të fshehura. Unë jam frymëzuar nga raportimet për mrekullitë që u ndodhën atyre.

Mrekullohem nga të rinjtë 11-vjeçarë të cilët, tani si dhjakë, e shpërndajnë me denjësi sakramentin çdo të diel. Ata shkojnë në tempull së bashku me të rejat tona 11-vjeçare, të cilat tani po mësojnë dhe po shërbejnë gjithë zell si të reja te Kosheret. Këta të rinj si dhe këto të reja po predikojnë të vërtetë të ungjillit me qartësi e bindje.

Unë gëzohem nga fëmijët dhe rinia që po ndihmojnë që të jepet mësim ungjillit në familjet e tyre, ndërkohë që punojnë me prindërit e tyre për të ndjekur programin mësimor të përqendruar të shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha.

Morëm këtë fotografi të Bllejkut katërvjeçar që, herët në mëngjesin e një së shtune, mori një libër të Kishës dhe bërtiti: “Unë kam nevojë ta ushqej shpirtin tim!”

Bllejk, ne ngazëllehemi prej teje dhe të tjerëve që po zgjedhin ta ushqejnë shpirtin e vet duke u ushqyer me bollëk me të vërtetë të ungjillit të rivendosur të Jezu Krishtit. Dhe kënaqemi nga dijenia se shumë po e marrin fuqinë e Perëndisë në jetën e tyre kur adhurojnë e shërbejnë në tempull.

Siç e dini shumë prej jush, familja jonë përjetoi një ndarje të dhembshur tre muaj më parë kur bija jonë, Uendi, u nda nga kjo jetë në vdekshmëri. Në ditët e fundit të betejës së saj me kancerin, unë u bekova me mundësinë që të

Bllejku katërvjeçar, i cili kishte nevojë “ta ushqej[nte] shpirtin [e tij]”.

kisha bashkëbisedimin tonë të lamtumirës babë e bijë.

Ja mbajta duart dhe i thashë se sa shumë e doja dhe se sa mirënjohës isha që isha ati i saj. I thashë: “Ti u martove në tempull dhe i nderove me besnikëri besëlidhjet e tua. Ti dhe bashkëshorti yt mirëpritët shtatë fëmijë në shtëpinë tuaj dhe i rritët ata që të ishin dishepuj të përkushtuar të Jezu Krishtit, anëtarë të guximshëm të Kishës dhe qytetarë ndihmëdhënës. Dhe ata kanë zgjedhur bashkëshortë/e të të njëjtit kalibër. Babi yt është shumë, shumë krenar për ty. Më ke sjellë kaq shumë gëzim!”

Ajo me qetësi u përgjigj: “Faleminderit, babi”.

Ishte një çast prekës, plot lot për ne. Gjatë 67 vjetëve të saj, ne punuam së bashku, kënduam së bashku dhe shpesh shkuam për ski së bashku. Por atë mbrëmje, folëm për gjëra që kanë rëndësinë më të madhe, të tilla si besëlidhjet, ordinancat, bindja, besimi, familja, besnikëria, dashuria dhe jeta e përjetshme.

Na merr malli shumë për bijën tonë. Sidoqoftë, për shkak të ungjillit të rivendosur të Jezu Krishtit, ne nuk shqetësohemi për të. Teksa vazhdojmë t’i nderojmë besëlidhjet tona me Perëndinë, ne jetojmë me pritshmërinë që do të jemi me të përsëri. Ndërkohë, ne po i shërbejmë Zotit këtu dhe ajo po i shërben Atij atje – në parajsë.¹

Në fakt, bashkëshortja ime dhe unë vizituam Perëdajsën [Parajsën] herët këtë vit – Perëdajsën [Parajsën] në Kaliforni, dua të them. Rastësisht, vizita jonë e planifikuar atje ndodhi më pak se 40 orë pasi bija jonë u largua nga kjo botë. Ne, së bashku me Plakun Kevin W. Pirson dhe bashkëshorten e tij, Xhunin, u forcua nga shenjtorët e Kunjtit Çiko në Kaliforni. Mësuam për besimin e tyre të madh, për shërbesën që dhanë dhe mrekullitë që ndodhën madje mes humbjeve të tyre shkretuese nga zjarri më shkatërrimtar në historinë e Kalifornisë.

Ndërkohë që ishim atje, folëm gjerë e gjatë me një oficer të ri policie, Xhonin, që ishte njëri prej shumë njerëzve të parë trima të ndihmës urgjente. Ai solli ndërmend errësirën e thellë që ra mbi Perëdajsën më 8 nëntor 2018, ndërkohë që flakët dhe thëngjijtë

përhapeshin me të shpejtë nëpër qytet, duke i përpirë pronat dhe zotërimet si një ndëshkim dhe duke mos lënë gjë tjetër veçse grumbuj hiri dhe oxhakë të zymtë me tulla.

Për 15 orë, Xhoni ngau makinën përmes një errësire të papërshkueshme që ishte e mbuluar me shkopinj si thëngjij kërcënues, ndërkohë që i ndihmonte njerëzit njëri pas tjetrit, familje pas familjeje që të largoheshin drejt sigurisë – e gjitha duke vënë në rrezik jetën e vet. Prapëseprapë, gjatë asaj përvoje të hidhur stërmunduese, gjëja që e tmerronte më shumë Xhonin, ishte pyetja e tij dërrmuese: “Ku është familja ime?” Pas shumë orësh të gjata tmerruese të ankthit, ai më së fundi mësoi për largimin e tyre të sigurt.

Tregimi i shqetësimit të Xhonit për familjen e tij më ka nxitur të flas sot me ata prej jush që mund të pyetin kur janë

duke iu afruar fundit të jetës së tyre në vdekshmëri: “Ku është familja ime?” Në atë ditë të ardhshme kur do ta përfundoni provën tuaj në vdekshmëri dhe do të hyni në botën e shpirtave, ju do të silleni ballë për ballë me atë pyetje zemërthyesë: “Ku është familja ime?”

Jezu Krishti na mëson udhën për t’u kthyer te shtëpia jonë e përjetshme. Ai e kupton planin e Atit tonë Qjellor për përparimin e përjetshëm më mirë sesa secili prej nesh. Në fund të fundit, Ai është gurthemeli i të gjithë planit. Ai është Shëlbuesi ynë, Shëruesi ynë dhe Shpëtimtari ynë.

Që kur Adami dhe Eva u dëbuan nga Kopshti i Edenit, Jezusi, Krishti, ka ofruar krahun e Tij të fuqishëm për t’i ndihmuar të gjithë ata që zgjedhin ta ndjekin Atë. Në mënyrë të përsëritur shkrimet e shenjta shënojnë se, pavarësisht nga të gjithë llojet e mëkateve të kryera nga të gjithë llojet e njerëzve, krahët e Tij janë ende të shtrirë drejt tyre.²

Shpirti brenda secilit prej nesh natyrisht ka mall që dashuria familjare të zgjatë përgjithmonë. Këngët e dashurisë përjetësojnë një shpresë të rreme se dashuria është gjithçka që ju nevojitet nëse doni të jeni së bashku përgjithmonë. Dhe disa njerëz gabimisht besojnë se Ringjallja e Jezu Krishtit siguron një premtim se të gjithë njerëzit do të jenë me njerëzit e tyre të dashur pas vdekjes.

Në të vërtetë, Shpëtimtari Vetë e ka bërë mjaft të qartë se, ndërkohë që Ringjallja e Tij siguron që çdo person i cili jetoj ndonjëherë, me të vërtetë do të ringjallet dhe do të jetojë përgjithmonë³, shumë më tepër kërkohet nëse ne duam të kemi privilegjin e lartë të ekzaltimit. Shpëtimi është një çështje individuale, por ekzaltimi është një çështje familjare.

Dëgjoni këto fjalë të thëna nga Zoti Jezu Krisht profetit të Tij: “Gjithë besëlidhjet, marrëveshjet, kontratat, detyrimet, betimet, zotimet, kryerjet, lidhjet, shoqërimet ose shpresat, që nuk janë bërë dhe lidhur e vulosur me anë të Shpirtit të Shenjtë të premtimit, . . . nuk kanë efektshmëri, virtyt dhe forcë në ringjalljen prej së vdekuri dhe pas saj; sepse të gjitha marrëveshjet që nuk bëhen për këtë qëllim, kanë një fund kur njerëzit vdesin”⁴.

Pra, çfarë kërkohet prej një familjeje që të ekzaltohet përgjithmonë? Ne kualifikohemi për atë privilegj duke bërë besëlidhje me Perëndinë, duke i mbajtur ato besëlidhje dhe duke marrë ordinancat thelbësore.

Kjo ka qenë e vërtetë që nga fillimi i kohës. Adami dhe Eva, Noeu dhe bashkëshortja e tij, Abrahami dhe Sara, Lehi dhe Saria, si dhe të gjithë dishepujt e tjerë të përkushtuar të Jezu Krishtit – që kur u krijua bota – kanë bërë të njëjtat besëlidhje me Perëndinë. Ata kanë marrë të njëjtat ordinanca që

Gjatë një vizite në Perëdajs në Kaliforni, Presidenti Nelson mësoi për besimin e madh, dhënien e shërbësës dhe mrekullitë.

ne, si anëtarë të Kishës së rivendosur të Zotit sot, i kemi bërë: ato besëlidhje që i marrim në pagëzim dhe në tempull.

Shpëtimtari i fton të gjithë ta ndjekin Atë në ujërat e pagëzimit dhe, me kalimin e kohës, të bëjnë besëlidhje shtesë me Perëndinë në tempull dhe t'i marrin e të jenë besnikë ndaj atyre ordinancave të mëtejshme thelbësore. Këto të gjitha kërkohen nëse duam të ekzaltohemi me familjet tona dhe me Perëndinë përgjithmonë.

Ankthi i zemrës sime është që shumë njerëz të cilët i dua, të cilët i admiroj dhe të cilët i respektoj, nuk e pranojnë ftesën e Tij. Ata i shpërfillin përgjërimet e Jezu Krishtit kur Ai u bën shenjë: “Eja[ni] e më ndiq[ni]”⁵.

E kuptoj përse Perëndia vajton.⁶ Edhe unë vajtoj për miq e të afërm të tillë. Ata janë burra e gra të mrekullueshme, të përkushtuar ndaj familjes dhe përgjegjësive të tyre qytetare. Ata dhurojnë bujarisht nga koha, energjia dhe burimet e tyre. Dhe bota është më e mirë për shkak të përpjekjeve të

tyre. Por kanë zgjedhur të *mos* bëjnë besëlidhje me Perëndinë. Nuk i kanë marrë ordinancat që do t'i ekzaltojnë ata me familjet e tyre dhe do t'i lidhin së bashku përgjithmonë.⁷

Sa do të doja t'i vizitoja ata dhe t'i ftoja që t'i merrnin parasysht seriozisht ligjet mundësuese të Zotit! E kam pyetur veten se çfarë mund të them vallë që ata të mund ta ndiejnë se sa shumë i do Shpëtimtari, ta dinë se sa shumë i dua unë dhe që të arrijnë ta dallojnë se si burrat e gratë që mbajnë besëlidhje, mund të marrin një “plotësi të gëzimit”⁸.

Ata kanë nevojë të kuptojnë se, ndërkohë që *ka* një vend për ta pas kësaj jete – me burra dhe gra të mrekullueshme të cilët gjithashtu zgjedhën të *mos* bënin besëlidhje me Perëndinë – ai *nuk* është vendi ku familjet do të ribashkohen dhe ku atyre do t'iu jepet privilegji për të jetuar e përparuar përgjithmonë. Ajo *nuk* është mbretëria ku ata do të përjetojnë plotësinë e gëzimit – të përparimit dhe lumturisë që nuk mbaron kurrë.⁹ Ato bekime, më të mëdhatë nga

të gjitha bekimet, mund të vijnë vetëm duke jetuar në një mbretërim të ekzaltuar çelstial me Perëndinë, Atin tonë të Amshuar; Birin e Tij, Jezu Krishtin; dhe anëtarët tanë të mrekullueshëm, të denjë dhe të kualifikuar të familjes.

E ndiej t'u them miqve të mi që janë mëdyshas:

“Në këtë jetë asnjëherë nuk u mjaftuat me diçka dytësore në asnjë aspekt. Prapëseprapë, kur e kundërshtoni përqafimin tërësor të ungjillit të rivendosur të Jezu Krishtit, ju po zgjidhni që të mjaftoheni me diçka dytësore.

Shpëtimtari tha: ‘Në shtëpinë e Atit tim ka shumë banesa’¹⁰. Gjithsesi, kur *nuk* zgjidhni të bëni besëlidhje me Perëndinë, ju po mjaftoheni me një çati më të dobët mbi kokën tuaj përgjatë gjithë përjetësisë.”

Unë do t'u përgjërohesh me teje miqve të mi që janë mëdyshas, duke thënë:

“Hapjani zemrën tuaj Perëndisë.

Pyeteni Atë nëse janë të vërteta këto gjëra. Gjeneroni kohë që t'i studioni fjalët e Tij. Studioni me të vërtetë! Nëse vërtet e doni familjen tuaj dhe nëse dëshironi të ekzaltohemi me ta gjatë gjithë përjetësisë, paguajeni çmimin tani – nëpërmjet studimit serioz dhe lutjes së zjarrtë – që t'i dini këto të vërteta të përjetshme dhe më pas të jetoni sipas tyre.

Nëse nuk jeni të sigurt që mbase besoni te Perëndia, fillojeni nga ajo. Kuptojeni se në mungesë të përvojave me Perëndinë, dikush mund të dyshojë për ekzistencën e Perëndisë. Prandaj, vendoseni veten tuaj në një gjendje që të filloni të keni përvoja me Të. Përuleni veten. Lutuni që të keni sy të shihni dorën e Perëndisë në jetën tuaj dhe në botën përreth jush. Kërkojini Atij t'ju tregojë nëse Ai është vërtet atje – nëse Ai ju njeh. Pyeteni se si Ai ndihet rreth jush. Dhe më pas, dëgjoni.”

Një miku im i tillë, i shtrenjtë pati përvoja të kufizuara me Perëndinë. Por ai kishte mall të ishte me gruan e tij të ndjerë. Prandaj më kërkoi ta ndihmoja. E nxita të takohej me misionarët tanë me qëllim që të kuptonte doktrinën e Krishtit dhe të mësonte për besëlidhjet, ordinancat dhe bekimet e ungjillit.

Atë gjë ai e bëri. Por ai ndjeu se drejtimi që ata po këshillonin, do të

kërkonte që ai të bënte tepër shumë ndryshime në jetën e vet. Ai tha: “Ato urdhërime dhe besëlidhje janë thjesht shumë të vështira për mua. Gjithashtu, ka të ngjarë që nuk mund ta paguaj të dhjetën dhe nuk kam kohë të shërbej në Kishë.” Më pas më kërkoi: “Pasi të vdes, të lutem bëje ti punën e nevojshme në tempull për bashkëshorten time dhe për mua që ne të mund të jemi së bashku përgjithmonë”.

Për fat të mirë, unë nuk jam gjykatësi i këtij burri. Por e vë vërtet në pikëpyetje efektshmërinë e punës mëkëmbëse të tempullit për një burrë i cili e pati mundësinë të pagëzohej në këtë jetë – që të shugurohej në priftëri dhe të merrte bekimet e tempullit ndërkohë që ishte këtu në vdekshmëri – por i cili mori vendimin e ndërgjegjshëm për ta refuzuar atë drejtim.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, Jezu Krishti na fton të hyjmë në shtegun e besëlidhjeve për t’u kthyer te Prindërit tanë Qjellorë dhe për të qenë me njerëzit që i duam. Ai na fton: “Eja[ni] e më ndiq[ni]”.

Tani, si Presidenti i Kishës së Tij, unë ju lutem juve që e keni larguar veten nga Kisha dhe juve që ende nuk keni kërkuar me të vërtetë të dini se Kisha e Shpëtimtarit është rivendosur. Kryejeni punën shpirtërore për t’i zbuluar këto gjëra vetë dhe ju lutem, bëjeni tani. Koha po mbaron.

Unë dëshmoj se Perëndia jeton! Jezusi është Krishti. Kisha e Tij dhe plotësia e ungjillit të Tij janë rivendosur për ta bekuar jetën tonë me gëzim, këtu dhe pas kësaj jete. Unë dëshmoj kështu, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih Alma 40:12–14.
2. Shih Jeremia 27:5; Mateu 23:37; Luka 13:34; Alma 5:33; 3 Nefi 9:14.
3. Ringjallja do t’u vijë të gjithëve për shkak të fitores së Krishtit mbi vdekjen (shih Alma 11:41–45; 40; Doktrina e Besëlidhje 76; Moisiu 7:62).
4. Doktrina e Besëlidhje 132:7.
5. Lluca 18:22.
6. Shih Gjoni 11:35; Moisiu 7:28–29.
7. Shih Doktrina e Besëlidhje 76:50–70.
8. Doktrina e Besëlidhje 138:17.
9. Shih Mosia 2:41; Alma 28:12.
10. Gjoni 14:2.

Sesioni i Pasdites të së Dielës

NGA PRESIDENTI DALLIN H. OUKS,
Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë

Të Pastruar nëpërmjet Pendimit

Për shkak të planit të Perëndisë dhe Shlyerjes së Jezu Krishtit, ne mund të pastrohemi nëpërmjet procesit të pendimit.

Në vdekshmëri, ne u nënshtrohemi ligjeve të njeriut dhe ligjeve të Perëndisë. Kam pasur përvojën e pazakontë të gjykitimit të sjelljeve të këqija serioze sipas të dyja këtyre ligjeve – më parë si gjykatës në Gjykatën e Lartë të Jutës dhe tani si anëtar i Presidencës së Parë. Dallimi që kam provuar ndërmjet ligjeve të njeriut dhe ligjeve të Perëndisë, e ka rritur vlerësimin tim për realitetin dhe fuqinë e Shlyerjes së Jezu Krishtit. Sipas ligjeve të njeriut, një njeri fajtor për krimet më të rënda mund të dënohet me burgim të përjetshëm

pa mundësinë për lirim me kusht. Por sipas planit të mëshirshëm të një Ati të dashur Qjellor, kjo është ndryshe. Unë kam dëshmuar se po të njëjtat mëkate të rënda mund të falen në vdekshmëri për shkak të flijimit shlyes të Shpëtimtarit tonë për mëkate e “të gjithë at[yre] që kanë një zemër të thyer dhe një shpirt të penduar” (2 Nefi 2:7). Krishti shëlbbon dhe Shlyerja e Tij është reale.

Dhembshuria e dashur e Shpëtimtarit tonë shprehet në himnin e mrekullueshëm, të sapokënduar nga kori.

Ne duhet të pendohemi pasi, ashtu si dha mësim Alma, “në qoftë se nuk pendoheni, ju nuk mund të trashëgoni në asnjë mënyrë mbretërinë e qiellit” (Alma 5:51). Pendimi është një pjesë thelbësore e planit të Perëndisë. Për shkak se të gjithë do të mëkatonin në përvojën tonë në vdekshmëri dhe do të përjashtoheshin nga prania e Perëndisë, njerëzit nuk mund “të shpëtoho[shin]” pa pendimin (Alma 5:31; shih edhe Helamani 12:22).

Kjo është dhënë mësim që nga fillimi. Zoti e urdhëroi Adamin: “Mësojuani fëmijëve tuaj se të gjithë njerëzit, kudo, duhet të pendohen ose ata nuk mund të trashëgojnë në asnjë mënyrë mbretërinë e Perëndisë, sepse asgjë e papastër nuk mund të banojë atje, ose të banojë në prani të tij” (Moisiu 6:57). Ne duhet të pendohemi për të gjitha mëkatet tona – të gjitha veprimet apo mosveprimet tona në kundërshtim me urdhërimet e Perëndisë. Askush nuk bën përjashtim. Pikërisht mbrëmjen e kaluar, Presidenti Nelson na sfidoi: “Vëllezër, ne të gjithë kemi nevojë të pendohemi”⁴.

Që të pastrohemi nëpërmjet pendimit, ne duhet t’i braktisim mëkatet tona dhe t’ia rrëfejme ato Zotit dhe gjykatësve të Tij tokësorë, aty ku kërkohet (shih Doktrina e Besëlidhje 58:43). Alma dha mësim se ne gjithashtu duhet të “s[jellim] vepra drejtësie” (Alma 5:35). E gjitha kjo është pjesë e ftesës së vazhdueshme nga shkrimi i shenjtë që të vijmë te Krishti.

Ne kemi nevojë ta marrim sakramentin çdo ditë Shabati. Në atë ordinancë ne bëjmë besëlidhje dhe marrim bekime që na ndihmojnë t’i mposhtim të gjitha veprimet dhe dëshirat që na pengojnë nga përkryerja që Shpëtimtari ynë na fton ta arrijmë (shih Mateu 5:48; 3 Nefi 12:48). Kur “i moho[jmë] vetes çdo ligësi dhe [e] d[uam] Perëndinë me gjithë fuqinë, mendjen dhe forcën t[onë]”, atëherë ne mund të “[jemi] të përsosur në Krisht” dhe “të shenjtërohe[mi]” nëpërmjet derdhjes së gjakut të Tij që të “bëhe[mi] të shenjtë, pa njollë” (Moroni 10:32–33). Çfarë premtimi! Çfarë mrekullie! Çfarë bekimi!

*“Te Jezusi t’vini; v’mendje kushton,
Dhe pse udhën humbët n’errësir’.
Dashuri’ e Tij but’sisht ju drejton
Nga nat’ e errët në dit’, në dit’.”¹*

Flijimi shlyes i Jezu Krishtit hap derën për “gjithë njerëzit [që] të mund të pendohen e të vijnë tek ai” (Doktrina e Besëlidhje 18:11; shih edhe Marku 3:28; 1 Nefi 10:18; Alma 34:8, 16). Libri i Almës shpall pendim e falje edhe për ata që kanë qenë një popull i lig dhe gjakatar (shih Alma 25:16; 27:27, 30). Mesazhi im sot është një mesazh shprese për të gjithë ne, përfshirë ata që e kanë humbur anëtarësinë e tyre në Kishë nga shkishërimi apo heqja e emrit. Ne jemi të gjithë mëkatarë që mund të pastrohemi nëpërmjet pendimit. “Të pendohesh për mëkatin, nuk është e lehtë”, na mësoi Plaku Rasëll M. Nelson në një konferencë të përgjithshme të mëparshme. “Por trofeu është i denjë për çmimin e tij.”²

I. Pendimi

Pendimi fillon me Shpëtimtarin tonë dhe ai është një gëzim, jo një barrë. Në takimin shpirtëror për Krishtlindje dhjetorin e kaluar, Presidenti Nelson dha mësim: “Pendimi i vërtetë nuk është një ngjarje. Është një privilegj që nuk mbaron kurrë. Është *themelor* për përparimin dhe pasjen e paqes së mendjes, të ngushëllimit dhe të gëzimit.”³

Disa nga mësimet më të mrekullueshme për pendimin gjenden në predikimin e Almës në Librin e Mormonit drejtuar anëtarëve të Kishës të cilët më vonë ai i përshkroi se kishin qenë në një gjendje të “madhe mosbesimi”, të “ngritur në kryelartësi” dhe me zemrat e vëna “mbi pasuri dhe mbi gjërat e kota të botës” (Alma 7:6). Secili anëtar i kësaj Kise të rivendosur ka shumë për të mësuar nga mësimet e frymëzuara të Almës.

Ne fillojmë me besim në Jezu Krishtin, pasi “është ai që vjen për të marrë mëkatet e botës” (Alma 5:48).

II. Përgjegjshmëria dhe Gjykimet Tokësore

Një qëllim i planit të Perëndisë për këtë përvojë në vdekshmëri është që të na “provoj[ë] . . . për të parë nëse . . . do t’i bëj[m]ë të gjitha gjërat që Zoti, Perëndia [jonë], do t[ë] na urdhërojë” (Abraham 3:25). Si pjesë e këtij plani, ne jemi përgjegjës para Perëndisë dhe shërbëtorëve të Tij të zgjedhur dhe ajo përgjegjësi përfshin si gjykimet tokësore edhe ato hyjnore.

Në Kishën e Zotit, gjykimet tokësore për anëtarët aktualë apo të ardhshëm administrohen nga udhëheqës që kërkojnë udhërrëfim hyjnor. Është përgjegjësia e tyre t’i gjykojnë personat që po përpiqen të vijnë te Krishti, për ta marrë fuqinë e Shlyerjes së Tij në shtegun e besëlidhjeve drejt jetës së përjetshme. Gjykimet tokësore përcaktojnë nëse një person është gati për pagëzim. A është një person i denjë për një rekomandim që të marrë pjesë në tempull? Një person, emri i të cilit është hequr nga dokumentet e Kishës, a është penduar mjaftueshëm nëpërmjet Shlyerjes së Jezu Krishtit që të ripranohet me anë të pagëzimit?

Kur një gjykatës tokësor, i thirrur nga Perëndia e miraton një person për përparim të mëtejshëm, të tillë si për privilegjet e tempullit, ai nuk po nënkupton se ai person është i përkryer, dhe ai nuk po fal asnjë mëkat. Plaku Spenser W. Kimbëll dha mësim se pas asaj që ai e quajti “anulimi [i] ndëshkimeve” në vdekshmëri, një

person “duhet gjithashtu të kërkojë dhe arrijë nga Perëndia i qiellit një pendim përfundimtar dhe vetëm Ai mund ta heqë fajin”⁵. Dhe nëse për veprimet dhe dëshirat mëkatore nuk arrihet pendimi deri në Gjykimin Përfundimtar, personi i papenduar do të mbetet i papastër. Përgjegjshmëria përfundimtare, përfshirë ndikimin përfundimtar pastrues të pendimit, është midis secilit prej nesh dhe Perëndisë.

III. Ringjallja dhe Gjykimi Përfundimtar

Gjykimi i përshtuar më së shumti në shkrimet e shenja është Gjykimi Përfundimtar që ndodh pas Ringjalljes (shih 2 Nefi 9:15). Shumë shkrime të shenja thonë se “të gjithë . . . do të dalim përpara gjykatës së Krishtit” (Romakëve 14:10; shih edhe 2 Nefi 9:15; Mosia 27:31) që “të gjykohe[m]i sipas veprave që janë bërë në trupin e vdekshëm” (Alma 5:15; shih edhe Zbulesa 20:12; Alma 41:3; 3 Nefi 26:4). Të gjithë

do të gjykohen “sipas veprave të tyre” (3 Nefi 27:15) dhe “sipas dëshir[ave] të zemrave të tyre” (Doktrina e Besëlidhjeve 137:9; shih edhe Alma 41:6).

Qëllimi i këtij Gjykimi Përfundimtar është që të përcaktojë nëse kemi arritur atë që Alma e përshkroi si një “ndryshim të madh në zem[er]” (shih Alma 5:14, 26), në të cilin jemi bërë krijesa të reja, pa “prirje[n] të bëjmë keq, por të bëjmë mirë vazhdimisht” (Mosia 5:2). Gjykatësi i kësaj është Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti (shih Gjoni 5:22; 2 Nefi 9:41). Pas gjykimit të Tij, ne të gjithë do të rrefejme “se gjykimet e tij janë të drejta” (Mosia 16:1; shih edhe Mosia 27:31; Alma 12:15), pasi gjithëdijenja e Tij (shih 2 Nefi 9:15, 20) i ka dhënë Atij një njohuri të përkryer për të gjitha veprimet dhe dëshirat tona, si për ato të drejtat apo për të cilat jemi penduar, dhe për ato për të cilat nuk jemi penduar apo nuk i kemi ndryshuar.

Shkrimet e shenja e përshkruajnë procesin e këtij Gjykimi Përfundimtar. Alma jep mësim se drejtësia e Perëndisë sonë kërkon që në Ringjallje “të gjitha gjërat duhet të rivendosen në rendin e tyre të përshtatshëm” (Alma 41:2). Kjo do të thotë se “në qoftë se punët e tyre ishin të mira në këtë jetë dhe dëshirat e zemrave të tyre ishin të mira . . . ata [do] të rivendosen . . . në ditën e fundit në atë që është e mirë” (Alma 41:3). Në mënyrë të ngjashme, “në qoftë se punët [ose dëshirat] e tyre janë të liga, ato do t’u rivendosen atyre për të keq” (Alma 41:4–5; shih edhe Helamani 14:31). Në mënyrë të ngjashme, profeti Jakob dha mësim se në Gjykimin Përfundimtar “ata që janë të drejtë, do të qëndrojnë në drejtë akoma dhe ata që janë të fëlliqur, do të qëndrojnë në fëlliqur akoma” (2 Nefi 9:16; shih edhe Mormoni 9:14; 1 Nefi 15:33). Ai është procesi përpara se të qëndrojmë para asaj që Moroni e quan “shufr[a] e këndshme [e] Jehovahit të madh, Gjykatësit të Përjetshëm të atyre që janë gjallë dhe që kanë vdekur” (Mormoni 10:34; shih edhe 3 Nefi 27:16).

Për t’u siguruar që ne do të jemi të pastër përpara Perëndisë, ne duhet të pendohejmë përpara Gjykimin Përfundimtar (shih Mormoni 3:22). Ashtu siç i tha Alma birit të tij mëkatar, ne

nuk mund t'i fshehim mëkatet tona përpara Perëndisë “dhe në qoftë se ti nuk pendohesh, ato do të qëndrojnë dëshmi kundër teje, në ditën e fundit” (Alma 39:8; theksimi i shtuar). Shlyerja e Jezu Krishtit na jep të vetmen mënyrë për ta arritur pastrimin e nevojshëm nëpërmjet pendimit dhe kjo jetë në vdekshmëri është koha për ta bërë këtë. Ndonëse na është mësuar se njëfarë pendese mund të ndodhë në botën e shpirtave (shih Doktrina e Besëlidhje 138:31, 33, 58), ajo nuk është aq e sigurt. Plaku Melvin J. Ballard dha mësim: “Është shumë më e lehtë të mposhtësh [mëkatin] dhe t'i shërbesh Zotit kur si mishi dhe shpirti janë të bashkuar në një. Kjo është koha kur njerëzit janë më të përpunueshëm dhe të prekshëm. . . . Kjo jetë është koha për t'u penduar.”⁶

Kur pendohemi, ne kemi sigurimin nga Zoti që mëkatet tona, përfshirë veprimet dhe dëshirat tona, do të pastrohen dhe gjykimi ynë i mëshirshëm përfundimtar që do të marrim, “nuk [do t'i] kujtoj[ë] më ato” (Doktrina e Besëlidhje 58:42; shih edhe Isaia 1:18; Jeremia 31:34; Hebrenjve 8:12; Alma 41:6; Helamani 14:18–19). Të pastruar nëpërmjet pendimit, ne mund të kualifikohemi për jetën e përjetshme, të cilën mbreti Beniamin e përshkroi si “të jet[uarit] me Perëndinë, në një gjendje lumturie të pafund” (Mosia 2:41; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 14:7).

Si një pjesë tjetër e “plani[t të] rivendosjes” (Alma 41:2) që ka Perëndia, Ringjallja do t'i rikthejë “të gjitha gjërat . . . në formën e tyre të përshtatshme dhe të përkryer” (Alma 40:23). Kjo përfshin përsosjen e të gjitha mangësive dhe gjymtimeve tona fizike, që marrim në vdekshmëri, përfshirë ato në lindje ose nga trauma apo sëmundja.

A na përsos kjo rivendosje nga të gjitha dëshirat apo varësitë tona të pashenjta ose të pamposhtura? Kjo nuk mund të ndodhë. Ne e dimë nga zbulesa moderne se do të gjykohe mi për dëshirat tona, si edhe për veprimet tona (shih Alma 41:5; Doktrina e Besëlidhje 137:9) dhe që edhe mendimet tona do të na dënojnë (shih Alma 12:14). Ne nuk duhet ta “shtyj[im] ditën e pendimit t[onë]” deri në vdekje, dha mësim Amuleku (Alma 34:33), sepse i njëjti shpirt që e ka zotëruar trupin tonë në këtë jetë – qoftë i Zotit apo i djallit – “do të ketë fuqi të zotërojë trupin t[onë] në atë botë të përjetshme” (Alma 34:34). Shpëtimtari ynë ka fuqinë dhe qëndron gati për të na pastruar nga ligësia. Tani është koha për ta kërkuar ndihmën e Tij për t'u penduar për dëshirat e mendimet tona të liga apo të pahijshme, që të jemi të pastër e të përgatitur për të qëndruar përpara Perëndisë në Gjykimin Përfundimtar.

IV. Krahët e Mëshirës

Plani i Perëndisë dhe të gjitha urdhërimet e Tij përshkohen nga

dashuria e Tij për secilin prej nesh, e cila është “më e dëshirueshmja mbi të gjitha gjërat . . . dhe më e gëzueshmja për shpirtin” (1 Nefi 11:22–23). Profeti Isaia i siguroi madje edhe të ligjtë që kur ata “të kthehe[n] tek Zoti . . . [Ai do] të ketë dhembshuri . . . [dhe do t'i] fal[ë] bujarisht” (Isaia 55:7). Alma dha mësim: “Vini re, ai u dërgon gjithë njerëzve një ftesë, pasi krahët e mëshirës janë shtrirë drejt tyre” (Alma 5:33; shih edhe 2 Nefi 26:25–33). Zoti i ringjallur u tha nefitëve: “Vini re, krahu im i mëshirës është shtrirë drejt jush dhe kushdo që do të vijë, unë do ta pranoj” (3 Nefi 9:14). Nga këto mësimet dhe shumë të tjera nga shkrimet e shenjta, ne e dimë se Shpëtimtari ynë i dashur i hap krahët e Tij për t'i pranuar të gjithë burrat dhe gratë sipas kushteve plot dashuri që Ai i ka vendosur që të gëzojmë bekimet më të mëdha që Perëndia ka për fëmijët e Tij.⁷

Për shkak të planit të Perëndisë dhe Shlyerjes së Jezu Krishtit, unë dëshmoj me “një ndriçim të përkryer të shpresës” se Perëndia na do dhe ne mund të pastrohemi nëpërmjet procesit të pendimit. Na premtohet që “në qoftë se [ne] do të shko[jmë] përpara, duke u ushqyer me bollëk mbi fjalën e Krishtit dhe të duro[jmë] deri në fund, vini re, kështu thotë Ati: Ju do të keni jetën e përjetshme” (2 Nefi 31:20). Veprofshim të gjithë kështu, unë përgjërohem dhe lutem në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. “Te Jezusi t'Vini”, *Himne*, nr. 61.
2. Russell M. Nelson, “Repentance and Conversion”, *Liahona*, maj 2007, f. 102; [“Pendimi dhe Kthimi në Besim”, konferenca e përgjithshme, prill 2007, f. 127].
3. Rasëll M. Nelson, “Katër Dhuratat që Ju Ofron Jezu Krishti” (Takimi Shpirtëror për Krishtlindjen i Presidencës së Parë për Vitin 2018, 2 dhjetor 2018), broadcasts. ChurchofJesusChrist.org.
4. Rasëll M. Nelson, “Ne Mund të Bëjmë më Mirë dhe të Jemi më të Mirë”, *Liahona*, maj 2019, f. 67.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), f. 101.
6. Melvin J. Ballard, në Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), f. 212–213.
7. Shih Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), f. 27–29.

NGA PLAKU HUAN PABLO VIJAR,
i Të Shtatëdhjetëve

Ushtrimi i Muskujve Tanë Shpirtërorë

Pikërisht sikurse leximi dhe mësimi rreth muskujve nuk është i mjaftueshëm për të formuar muskuj, leximi dhe mësimi rreth besimit pa shtuar veprim janë të pamjaftueshëm për të ndërtuar besim.

Unë jam mirënjohës për bekimin e pasjes së një trupi fizik, që është një dhuratë mahnitëse nga Ati ynë Qjellor. Trupi ynë ka mbi 600 muskuj.¹ Shumë muskuj kërkojnë ushtrim që të jenë në gjendje të kryejnë veprimtaritë tona të përditshme. Ne mund të shpenzojmë shumë përpjekje mendore duke lexuar dhe mësuar rreth muskujve tanë, por, nëse mendojmë se kjo do t'i bëjë ata më të fortë, ne do të mbetemi shumë të zhgënjyer. Muskujt tanë rriten vetëm kur ne i përdorim.

Unë kam arritur të kuptoj se dhuratat shpirtërore sillen po kështu. Ato gjithashtu kanë nevojë të ushtrohen që të rriten. Dhuratat shpirtërore e besimit, për shembull, nuk është thjesht një ndjenjë apo gjendje shpirtërore; ajo është një parim veprimi që shpesh shfaqet në shkrimet e shenja e lidhur me foljen *ushtruj*.² Pikërisht sikurse leximi dhe mësimi rreth muskujve nuk është i mjaftueshëm për të formuar muskuj, leximi dhe mësimi rreth besimit pa shtuar veprim janë të pamjaftueshëm për të ndërtuar besim.

Kur isha 16 vjeç, vëllai im më i madh, Ivani, që ishte 22 vjeç në atë kohë, erdhi në shtëpi një ditë dhe i dha një lajm familjes. Ai kishte vendosur të pagëzohej në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Prindërit tanë e vështruan disi me mosbesim dhe mbaj mend se nuk po e kuptoja tërësisht se çfarë po ndodhte. Pak a shumë një vit

më vonë, ai na dha një lajm më befasues: kishte vendosur të shërbente si misionar i Kishës, që do të thoshte se për dy vjet ne nuk do ta shihnim. Prindërit e mi nuk u gëzuan nga ky lajm; gjithsesi, unë pashë tek ai një vendosmëri të qartë që e shtoi admirimin tim për të dhe për vendimin që kishte marrë.

Muaj më vonë, ndërsa Ivani po shërbente në misionin e tij, unë pata rastin të planifikoja pushime me disa shokë e shoqe të shkollës. Ne donim të festonim fundin e viteve të shkollës sonë të mesme dhe të kalonim disa ditë në plazh.

I shkrova një letër vëllait tim misionar duke i përmendur planet e mia për pushimet e verës. Ai u përgjigj se qyteti ku po shërbente, ishte rrugës për në vendmbërritjen time. Vendosa që do të ishte ide e mirë të ndaloja dhe t'i bëja një vizitë. Vetëm më vonë mësova se misionarët nuk duhej të vizitoheshin nga familja.

Unë i bëra të gjitha rregullimet. Mbaj mend kur isha ulur në autobus duke menduar se sa shumë do argëtoheshim unë dhe Ivani së bashku në këtë ditë të mrekullueshme me diell. Ne do të hanim mëngjes, do të bisedonim, do të luanim në rërë, do të bënim banjë dielli – sa bukur do t'ia kalonim!

Ndërsa autobusi arriti në stacionin e fundit, e pashë Ivanin në këmbë pranë një të riu tjetër, të dy me këmbishë të bardhë dhe kollare. Zbrita nga autobusi, u përqaftova së bashku dhe ai më njohu me shokun e tij të misionit. Pa

Mundësi për t'i Forcuar Muskujt Shpirtërorë

Falë Rivendosjes së ungjillit, ne mund të arrijmë ta kuptojmë se si na ndihmon Ati ynë Qjellor për të zhvilluar dhurata shpirtërore. Ka më shumë gjasa që Ai të na japë mundësi për t'i zhvilluar ato dhurata sesa thjesht të na i falë pa përpjekje shpirtërore dhe fizike. Nëse jemi në harmoni me Shpirtin e Tij, ne do të mësojmë t'i dallojmë ato mundësi dhe mandej të veprojmë sipas tyre.

Nëse kërkojmë më shumë durim, mund ta gjejmë veten në nevojë për ta ushtruar atë ndërsa presim për një përgjigje. Nëse duam të kemi më shumë dashuri për të afërmin tonë, ne mund ta ushqejmë dashurinë duke u ulur në kishë pranë dikujt që nuk e njohim. Me besimin është njësoj: kur na vijnë në mendje dyshime, do të na duhet mirëbesim te premtimet e Zotit për të ecur përpara. Në këtë mënyrë ne po ushtrojmë muskujt shpirtërorë dhe po i zhvillojmë si burime force në jetën tonë.

Do të jetë ndoshta jo e lehtë në fillim dhe mundet madje të bëhet një sfidë e madhe. Fjalët e Zotit, nëpërmjet profetit Moroni, vlejnë për ne sot: “Dhe në qoftë se njerëzit vijnë tek unë, unë do t'u tregoj atyre dobësinë e tyre. Unë u jap njerëzve dobësi, që ata të jenë të përlulur dhe hiri im është i mjaftueshëm për të gjithë njerëzit që përlulen para meje; pasi në qoftë se ata përlulen para meje dhe kanë besim tek unë, atëherë unë do të bëj që gjërat e dobëta, të bëhen të forta në ta.”⁵

I jam mirënjohës vëllait tim, Ivanit, i cili jo vetëm e sollti ungjillin tek unë, por edhe më ftoi tërthorazi që ta jetoj atë dhe t'i njoh dobësitë e mia. Ai më ndihmoi ta pranoj ftesën e Mësuesit: “Eja e më ndiq”⁶ – të eci sikurse Shpëtimtari eci, të kërkoj sikurse Shpëtimtari kërkoi, të dua sikurse Shpëtimtari na do ne. Muaj më vonë, pas përvojës sime misionare, unë vendosa të pagëzohesha dhe të shërbeja në një mision timin.

Le ta pranojmë ftesën e Presidentit Rasëll M. Nelson dhe të vijmë me synim të Shpëtimtari⁷ duke gjetur ata muskujt që kanë nevojë për më shumë aktivitet shpirtëror, dhe të fillojmë t'i ushtrojmë. Kjo është më shumë një garë distancash

humbur asnjë minutë, i tregova vëllait tim planet e mia për ditën, duke mos e ditur se çfarë kishte programuar Ivani. Ai më vështroi, buzëqeshi dhe tha: “Sigurisht! Sidoqoftë, neve na duhet së pari të kryejmë disa porosi. A do të vish me ne?” Unë rashë dakord, duke menduar se do të kishim mjaft kohë për ta shijuar plazhin më pas.

Atë ditë, për më shumë se 10 orë, eca nëpër rrugët e atij qyteti të vogël me vëllanë tim dhe shokun e tij. U buzëqesha njerëzve gjithë ditën. Përsëhëdeta njerëz që nuk i pata parë kurrë në jetën time. Ne i folëm gjithkujt, trokitëm në dyer të huajsh dhe vizituam njerëz të cilëve vëllai im dhe shoku i tij po u jepnin mësim.

Gjatë një vizite të tillë, vëllai im dhe shoqëruesi i tij po jepnin mësim rreth Jezu Krishtit dhe planit të shpëtimit. Befas, Ivani u ndal dhe më vështroi. Për habinë time, ai me mirësjellje më kërkoi të jepja mendimin tim rreth asaj që po jepej mësim. Në dhomë ra heshtja dhe të gjithë i kishin sytë nga unë. Me pak vështirësi, unë më në fund i gjeta fjalët dhe shprehja ndjenjat e mia rreth Shpëtimtarit. Nuk e dija ishte e drejtë apo e gabuar ajo që thashë. Vëllai im kurrë nuk më korrigjoi; përkundrazi, ai më falënderoi që u tregova mendimet dhe ndjenjat e mia.

Gjatë atyre orëve së bashku, vëllai im dhe shoku i tij nuk shpenzuan asnjë minutë të vetme për të më dhënë mësim vetëm mua, prapëseprapë unë fitova më shumë njohuri sesa nga gjithë bisedat e mia të mëparshme me të. Unë dëshmova se si u ndryshonte njerëzve shprehja e fytyrës kur ata merrnin dritë shpirtërore në jetën e tyre. Pashë se disa prej tyre gjetën shpresë të mesazhet dhe mësova se si t'u shërbej të tjerëve dhe të harroj veten dhe vetë dëshirat e mia. Unë po bëja atë që Shpëtimtari dha mësim: “Në qoftë se dikush don të vijë pas meje, ta mohojë vetveten”³.

Duke hedhur vështrimin pas, kuptova se besimi im u rrit atë ditë ngaqë vëllai im më dha mundësinë ta vija atë në veprim. E ushtrova atë ndërsa ne lexonim nga shkrimet e shenjta, kërkonim njerëz që t'u jepnin mësim, jepnim dëshmi, u shërbenim të tjerëve e kështu me radhë. Ne nuk patëm kohë fare për banjë dielli atë ditë, por zemra ime bëri banjë në dritën e qiellit. Unë madje nuk pashë asnjë kokrrizë rëre në plazh, por ndjeva besimin tim të rritej si një kokërr fare sinapi.⁴ Nuk e kalova ditën me diell si turist, por fitova përvoja të mrekullueshme dhe, pa e kuptuar, isha një misionar – madje pa qenë anëtar i Kishës!

të gjata, një maratonë, sesa një vrapim i shkurtër i shpejtë, ndaj mos i harroni ato veprimtari të vogla shpirtërore por të vazhdueshme, që do t'i forcojnë ata muskuj të rëndësishëm shpirtërorë. Nëse duam ta rritim besimin tonë, atëherë le të bëjmë gjëra që kërkojnë besim.

Unë jap dëshmi se ne jemi fëmijë të një Ati të dashur Qjellor. Biri i Tij, Jezu Krishti, na do. Ai erdhi në këtë botë për të na treguar udhën dhe mandej dha jetën e Tij vullnetarisht për të na dhënë shpresë neve. Shpëtimtari na fton ta ndjekim shembullin e Tij të përsosur, të ushtrojmë besimin tonë tek Ai dhe Shlyerja e Tij dhe t'i shtojmë të gjitha dhuratat shpirtërore me të cilat jemi bekuar. Ai është udha. Kjo është dëshmia ime, në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. *Encyclopedia Britannica*, në zërin "Human Muscle System", ndryshimi më i fundit 26 prill 2018, britannica.com/science/human-muscle-system.
2. Shih, për shembull Alma 5:15; 32:27; 34:17; Moroni 7:25; Doktrina e Besëlidhje 44:2.
3. Mateu 16:24.
4. Shih Lluca 17:6.
5. Ethëri 12:27.
6. Lluca 18:22.
7. Shih Rasëll M. Nelson, "Punës Le t'i Vihemi", *Liahona*, maj 2018, f. 118–119.

NGA PLAKU GERIT W. GONG,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Bariu i Mirë, Qengji i Perëndisë

Jezu Krishti na thërret me zërin e Tij dhe emrin e Tij. Ai na kërkon dhe na mbledh. Ai na mëson se si të japim shërbesë me dashuri.

Të dashur vëllezër e motra, a keni pasur ndonjëherë problem që të bini në gjumë dhe jeni përpjekur të numëroni dele të përfytyruara? Teksa delet leshore kapërcejnë gardhin, ju numëroni: 1, 2, 3, . . . 245, 246, . . . 657, 658 . . .¹

Në rastin tim, numërimi i deleve nuk më vë në gjumë. Shqetësohem se mos nuk e numëroj ose e humbas ndonjë dhe kjo më mban zgjuar.

Me djaloshin bari që u bë mbret, ne shpallim:

"Zoti është bariu im, asgjë nuk do të më mungojë.

Ai më çon në kullota me bar të njomë, më drejton pranë ujërave që të çlodhin.

Ai ma përtërin shpirtin."²

Në këtë periudhë Pashke ne kremtojmë Bariun e Mirë, i cili është edhe Qengji i Perëndisë. Nga të gjithë titujt e Tij hyjnorë, asnjë tjetër nuk është më i dhembshur ose domethënës. Ne mësojmë shumë nga referencat e Shpëtimtarit tonë për Vetveten si Bariu i Mirë dhe nga dëshmitë profetike të Tij si Qengji i Perëndisë. Këto role dhe simbole janë fuqimisht plotësuese të njëra-tjetrës – kush mund ta ndihmojë më mirë secilin qengj të vyer sesa Bariu i Mirë dhe kush

mund të jetë më mirë Bariu ynë i Mirë sesa Qengji i Perëndisë?

"Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin" dhe Biri i Vetëmlindur i Perëndisë e dha jetën e Tij me bindjen plot dëshirë ndaj Atit të Tij.³ Jezusi dëshmoi: "Unë jam bariu i mirë; bariu i mirë jep jetën e vet për delet"⁴. Jezusi pati fuqinë ta lërë jetën e Tij dhe fuqinë për ta marrë atë përsëri.⁵ I bashkuar me Atin e Tij, Shpëtimtari ynë na bekon në mënyrë të pashoqe, si Bariu ynë i Mirë ashtu edhe si Qengji i Perëndisë.

Si Bariu ynë i Mirë, Jezu Krishti na thërret me zërin e Tij dhe emrin e Tij. Ai na kërkon dhe na mbledh. Ai na mëson se si të japim shërbesë me dashuri. Le t'i marrim në shqyrtim këto tri tema, duke filluar me Atë që na thërret me zërin e Tij dhe emrin e Tij.

Së pari, Bariu ynë i Mirë "i thërret delet e tij me emër. . . [Ato e] njohin zërin e tij."⁶ Dhe "në emrin e tij ai ju thërret, që është emri i Krishtit"⁷. Kur përpigemi me qëllim të vërtetë që ta ndjekim Jezu Krishtin, vjen frymëzimi për të bërë mirë, për ta dashur Perëndinë dhe për t'i shërbyer Atij.⁸ Kur

studiojmë, përsiatim dhe lutemi; kur rregullisht i ripërtërijmë besëlidhjet e sakramentit dhe të tempullit; dhe kur i ftojme të gjithë të vijnë tek ungjilli dhe ordinancat e Tij, ne po ia vëmë veshin zërit të Tij.

Në kohën tonë, Presidenti Rasëll M. Nelson na këshillon ta quajmë Kishën e rivendosur me emrin që Jezus Krishti zbuloi: Kisha e Jezus Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme.⁹ Zoti tha: “Prandaj, çdo gjë që do të bëni, do ta bëni në emrin tim; prandaj ju do ta quani kishën në emrin tim; dhe do t’i thërrisni Atit në emrin tim, që ta bekojë kishën për hirin tim”¹⁰. Anëmbanë botës, në zemrat dhe shtëpitë tona, ne i lutemi Atit në emrin e Jezus Krishtit. Ne jemi mirënjohës për një bekim kaq bujar si adhurimi ynë i përqendruar te shtëpia, i përkrahur nga Kisha, studimi i ungjillit dhe veprimtaritë e shëndosha familjare.

Së dyti, Bariu ynë i Mirë na kërkon dhe na mbledh në tufën e Tij të vetme. Ai thotë: “Cili njeri prej jush, që ka njëqind dele dhe një prej tyre t’i humbasë, nuk i lë të nëntëdhjetë e nëntat në shkretirë dhe nuk shkon pas asaj që humbi *deri sa ta gjejë?*”¹¹

Shpëtimtari ynë ndihmon delen e vetme dhe të nëntëdhjetë e nëntat, shpesh në të njëjtën kohë. Kur japim shërbesë, ne i dallojmë të nëntëdhjetë e nëntat që janë të qëndrueshme dhe të patundura, madje ndërkohë që na merr malli shumë për delen e vetme që ka shkuar në udhë të gabuar. Zoti ynë kujdeset për ne dhe na çiron “nga të gjitha vendet”¹², “nga të katër anët e tokës”¹³. Ai na mbledh me anë të besëlidhjes së shenjtë dhe gjakut të Tij shlyes.¹⁴

Shpëtimtari ynë u tha dishepujve të Tij të Dhiatës së Re: “Unë kam edhe dele të tjera që nuk janë të kësaj vathe”¹⁵. Në kontinentin amerikan Zoti

i ringjallur u dëshmoi fëmijëve besëlidhës të Lehit: “Ju jeni delet e mia”¹⁶. Dhe Jezusi tha se edhe dele të tjera do ta dëgjonin zërin e Tij.¹⁷ Çfarë bekimi është Libri i Mormonit si një dëshmi tjetër që dëshmon për zërin e Jezus Krishtit!

Jezus Krishti e fton Kishën t’i pranojë të gjithë ata që e dëgjojnë zërin e Tij¹⁸ dhe i zbatojnë urdhërimet e Tij. Doktrina e Krishtit përfshin pagëzimin me ujë dhe me zjarrin e Frymën e Shenjtë.¹⁹ Nefi pyet: “Në qoftë se Qengji i Perëndisë, duke qenë i shenjtë, do të kishte nevojë të pagëzohej me ujë, për të plotësuar të gjithë drejtësinë, O atëherë, sa nevojë më të madhe kemi ne që nuk jemi të shenjtë, të pagëzohemi, po, madje me ujë!”²⁰

Sot Shpëtimtari ynë dëshiron që ajo çfarë bëjmë dhe njeriu që po bëhemi, t’i ftojë të tjerët të vijnë dhe ta ndjekin Atë. Ejani të gjeni dashuri, shërim, lidhje dhe besëlidhje duke i përkultur Atij, duke u përfshirë në tempullin e shenjtë të Perëndisë, ku ordinancat e shenjta të shpëtimit mund t’i bekojnë të gjithë anëtarët e familjes, duke e mbledhur në këtë mënyrë Izraelin në të dyja anët e velit.²¹

Së treti, si “Bari[u] i Izraelit”²², Jezus Krishti jep shembullin se si barinjte në Izrael japin shërbesë me dashuri. Kur Zoti ynë pyet a e duam Atë, sikurse e pyeti Simon Pjetrin, Shpëtimtari ynë përgjerohet: “Kulloti qengjat e mi. . . Ki kujdes për delet e mia. . . Kulloti delet e mia.”²³ Zoti premton që, kur barinjte e Tij i kullotin qengjat dhe delet e Tij, ata që janë në tufën e Tij “nuk do të kenë më ndrojtje as frikë; nuk do të mungojë asnjë prej tyre”²⁴.

Bariu ynë i Mirë këshillon që barinjte në Izrael nuk duhet të flenë²⁵, nuk duhet t’i shpërndajnë ose t’i bëjnë delet të shkojnë në udhë të gabuar²⁶, as të mos ndjekin rrugën e tyre duke parë interesin e vet.²⁷ Barinjte e Perëndisë duhet ta forcojnë, ta shërojnë, ta fashojnë të plagosurën, ta rikthejnë në shtëpi të hutuarën, ta kërkojnë të humburën.²⁸

Zoti gjithashtu paralajmëron për rrogëtarët, të cilët “nuk d[uan] t’ia di[n]jë për delet”²⁹ dhe për “profetët e rremë që vijnë te ju të veshur si dele, por që përbrenda janë ujç të uritur”³⁰.

Bariu ynë i Mirë gëzohet kur ne e ushtrojmë lirinë vetjake të zgjedhjes morale me qëllim dhe besim. Ata që janë në tufën e Tij, e shohin Shpëtimtarin tonë me mirënjohje për fljimin e Tij shlyes. Ne besëlidhim ta ndjekim Atë, jo në mënyrë pasive, të verbër ose të ndrojtur, por përkundrazi duke dëshiruar me gjithë zemrën dhe mendjen tonë që t'i duam Perëndinë dhe të afërmin tonë, duke mbajtur barrët e njëri-tjetrit dhe duke u ngazëlyer me gëzimet e njëri-tjetrit. Ashtu si Krishtia ia përkushtoi lirisht vullnetin e Tij vullnetit të Atit, edhe ne me nderim e marrim mbi vete emrin e Tij. Ne me gëzim kërkojmë t'i bashkohemi punës së Tij për mbledhjen e të gjithë fëmijëve të Perëndisë dhe për t'u dhënë shërbesë atyre.

Vëllezër e motra, Jezu Krishti është Bariu ynë i Mirë i përsosur. Ngaqë Ai e ka dhënë jetën e Tij për ne dhe është ringjallur tashmë në mënyrë të lavdishme, Jezu Krishti është edhe Qengji i përsosur i Perëndisë.³¹

Qengji i fljimit i Perëndisë u parashikua që nga fillimi. Një engjëll i tha Adamit se fljimi i tij “është në ngjashmëri me fljimin e të Vetëmlindurit të Atit”, që na fton të “pendohe[mi] e . . . t'i thërras[im] Perëndisë në emër të Birit përgjithmonë”³².

Ati Abraham, i cili i vendosi bekimet besëlidhëse për të gjithë kombet e tokës, e përjetoi se çfarë do të thoshte të jepte si ofertë vetë birin e tij.

“Dhe Isaku i foli atit të tij Abraham dhe i tha: ‘Ati im!’ Abrahami iu përgjegj: ‘Ja ku jam, biri im’. Dhe Isaku tha: ‘Ja zjarri dhe druri, po ku është qengji . . .?’

Abrahami u përgjegj: ‘Djali im, Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin për sakrificën’.³³

Apostujt dhe profetët e parashikuan dhe u gëzuan me misionin e parashiguruar të Qengjit të Perëndisë. Gjoni në Botën e Vjetër dhe Nefi në Botën e Re dëshmuar për “Qengji[n e] Perëndisë”³⁴, “po, madje Birin e Atit të Amshuar, . . . Shëlbuesin e botës”³⁵.

Abinadi dëshmoi për fljimin shlyes të Jezu Krishtit: “Ne të gjithë, si dele, kemi shkuar në udhën e gabuar; secili prej nesh ka vajtur në udhën e vet; dhe Zoti ka vënë mbi të, paudhësi[n]ë e ne të gjithëve”³⁶. Alma e quajti fljimin e madh dhe të fundit të Birit të Perëndisë “një gjë [që] ka rëndësi më të madhe mbi të gjitha të tjerat”. Alma na nxiti: “K[i]ni besim në Qengjin e Perëndisë”; “ejani dhe mos kini frikë”³⁷.

Një mikeshë e shtrenjtë më tregoi se si e fitoi dëshminë e saj të çmuar për Shlyerjen e Jezu Krishtit. Ajo u rrit duke besuar se mëkati gjithmonë sillte ndëshkim të madh, që ne e mbanim të vetëm. Ajo iu përgjyera Perëndisë që të kuptonte mundësinë e faljes hyjnore. Ajo u lut për ta kuptuar e për ta ditur se si Jezu Krishti mund t'i falë ata që pendohen, se si mëshira mund ta kënaqë drejtësinë.

Një ditë, lutja e saj mori përgjigje në një përvojë shndërruese nga ana shpirtërore. Një i ri i dëshpëruar doli me vrap nga një dyqan ushqimesh duke mbajtur dy trasta me ushqime të vjedhura. Ai vrapoi drejt një rruge plot njerëz, i ndjekur nga shitësi i dyqanit, i cili e kapi dhe filloi të bërtiste e të zihej. Në vend që ta gjykonte të riun e frikësuar si hajdut, mikeshja ime u mbush papritur me dhembshuri të madhe për të. Pa frikë ose shqetësim për sigurinë e vet, ajo eci drejt dy burrave që po grindeshin. Ajo papritur tha fjalët: “Do të paguaj unë për ushqimet. Të lutem lere të shkojë. Të lutem më lër të paguaj për ushqimet.”

E nxitur nga Fryma e Shenjtë dhe e mbushur me një dashuri që nuk e kish-te ndier kurrë më parë, mikeshja ime tha: “Gjithçka doja të bëja ishte ta ndihmoja dhe ta shpëtoja të riun”. Mikeshja ime tha se filloi ta kuptonte Jezu Krishtin dhe Shlyerjen e Tij – mënyrën se si dhe arsyen përse me dashuri të pastër e të përsosur Jezu Krishti do të

flijohej me dëshirë që të ishte Shpëtimtari dhe Shëlbuesi i saj dhe arsyen përse ajo e donte Atë të ishte ashtu.³⁸

S'është çudi që ne këndojmë:

*Bariu i mir' po kërkon,
T'humburit qengja kërkon,
Kur ata sillen plot me g'zim,
Pa fund çmimi që shpëton.*³⁹

Si Qengji i Perëndisë, Shpëtimtari ynë e di kur ndihemi të vetmuar, të nënvlerësuar, të pasigurt ose të frikësuar. Në vegim Nefi pa fuqinë e Qengjit të Perëndisë që “zbriti mbi shenjtorët e kishës së Qengjit dhe mbi njerëzit e besëlidhjes së Zotit”. Edhe pse të “shpërndarë mbi të gjithë faqen e tokës, . . . ata ishin armatosur me drejtësi dhe me fuqinë e Perëndisë në lavdi të madhe”⁴⁰.

Ky premtim shprese dhe ngushëllimi përfshin edhe kohën tonë.

A jeni anëtar i vetëm i Kishës në familjen, shkollën, punën ose komunitetin tuaj? A duket nganjëherë e vogël ose e izoluar dega juaj? A jeni shpërngulur në një vend të ri, ndoshta me një gjuhë ose zakone të panjohura? Ndoshta rrethanat e jetës suaj kanë ndryshuar

dhe tani po ballafaqoheni me gjërat që kurrë nuk i mendonit të mundshme. Shpëtimtari ynë na siguron, pavarësisht nga rrethanat tona, kushdo qofshim ne, me fjalët e Isaia: “Ai do të kullosë kopënë e tij si një bari, do t'i mbledhë qengjat me krahun e tij dhe do t'i mbajë në gji të tij, dhe do të udhëheqë me ëmbëlsi dhe kujdes delet që kanë të vegjlit e tyre”⁴¹.

Vëllezër e motra, Bariu ynë i Mirë na thërret me zërin e Tij dhe emrin e Tij. Ai kërkon, mbledh dhe vjen te populli i Tij. Nëpërmjet profetit të Tij të gjallë dhe secilit prej nesh, Ai i fton të gjithë të gjejnë paqe, qëllim, shërim dhe gëzim në plotësinë e ungjillit të Tij të rivendosur dhe në shtegun e Tij të besëlidhjeve. Nëpërmjet shembullit, Ai u mëson barinjve të Izraelit të japin shërbesë me dashurinë e Tij.

Si Qengji i Perëndisë, misioni hyjnor i Jezusit u parashugurua dhe u prit me gëzim nga apostujt e profetët. Shlyerja e Tij, e pafundme dhe e përjetshme, është thelbi i planit të lumturisë dhe qëllimi i krijimit. Ai na siguron që Ai na mban pranë zemrës së Tij.

Të dashur vëllezër e motra, dëshirofshim të jemi “pasuesit e përlulur të Perëndisë dhe Qengjit”⁴², që ndoshta

një ditë t'i kemi emrat tanë të shkruar në librin e jetës së Qengjit⁴³, të këndojmë këngën e Qengjit⁴⁴, të ftohemi në gostinë e Qengjit⁴⁵.

Si Bariu dhe Qengji, Ai bën thirrje: “Ejani sërish ‘në njohurinë e vërtetë . . . [të] Shëlbuesit [tuaj], . . . bariut [tuaj] të madh dhe të vërtetë”⁴⁶. Ai premtim se “me anë të hirit të tij [ne] mund të bëhe[m]i të përsosur në Krisht[in]”⁴⁷.

Në këtë periudhë Pashke ne e përlëvojmë Atë:

“I denjë është Qengji!”⁴⁸

“Hosana Perëndisë dhe Qengjit!”⁴⁹

Unë dëshmoj për të, Bariun tonë të Mirë të përsosur, Qengjin e përkryer të Perëndisë. Ai na thërret me emrin tonë, në emrin e Tij – madje emrin e shenjtë dhe të shenjtëruar të Jezu Krishtit – amen. ■

SHËNIME

1. Një këngë popullore sugjeron:
*Kur jam i shqetësuar dhe gjumi s'më vjen,
Numëroj bekimet në vend të deleve.
Dhe duke numëruar bekimet në gjumë bie.
(Irving Berlin, “Count Your Blessings
Instead of Sheep” [1952].)*
2. Psalmeve 23:1-3.
3. Gjoni 3:16.
4. Gjoni 10:11.
5. Shih Veprat e Apostujve 10:15, 17-18.
6. Gjoni 10:3-4.
7. Alma 5:38; shih edhe Alma 5:37, 39, 59-60.
8. Shih Moroni 7:13; Doktrina e Besëlidhje 8:2-3.
9. Shih Rasëll M. Nelson, “Emri i Saktë i Kishës”, *Liahona*, nëntor 2018, f. 87-89.
10. 3 Nefi 27:7; theksimi i shtuar.
11. Lluca 15:4; theksimi i shtuar; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 18:15.
12. Ezekiel 34:12; shih edhe Jeremia 31:10; Ezekiel 34:6, 11-14; Mikea 5:8; Mateu 10:6; 15:24. Këto profeci për shpërndarjen dhe profecitë e premtimet për mbledhjen nëpërmjet besëlidhjeve janë një temë e vazhdueshme për profetët, përfshirë Presidentin Rasëll M. Nelson.
13. 1 Nefi 22:25.
14. Shih Hebrejve 13:20.
15. Gjoni 10:16; shih edhe 3 Nefi 15:21; 16:1, 3; Doktrina e Besëlidhje 10:59-60.
16. 3 Nefi 15:24; shih edhe 3 Nefi 15:17, 21.
17. Shih 3 Nefi 16:1, 3; shih edhe Doktrina e Besëlidhje 10:59-60.
18. Shih Mosia 26:21.
19. Shih 2 Nefi 31:13-14, 21.
20. 2 Nefi 31:5; shih edhe Alma 7:14.
21. Shih Malakia 4:5-6; Gjoni 15:9-13; Mosia 25:18; Helamani 11:21; shih edhe Rasëll M. Nelson, “Shpresa e Izraelit” (takim shpirtëror mbarëbotëror për rininë, 3 qershor 2018), *HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org*; Russell M. Nelson, “The Gathering of

Scattered Israel”, *Liahona*, nëntor 2006, f. 79–82.

22. Psalmeve 80:1.
23. Gjoni 21:15–17; shih edhe tërë kapitullin.
24. Jeremia 23:4
25. Shih Nahumi 3:18.
26. Shih Jeremia 23:1; 50:6, 44.
27. Shih Isaia 56:11; Ezekiel 34:2–6.
28. Shih Ezekiel 34:2–6.
29. Gjoni 10:13.
30. 3 Nefi 14:15; shih edhe Mateu 7:15; Alma 5:60.
31. Shih 2 Nefi 9:10–12. Duke e mposhtur vdekjen fizike dhe ndarjen shpirtërore, Qengji i Perëndisë bën të mundur mbledhjen e të gjithëve, prandaj ka, në kohë dhe përjetësi, një Bari.
32. Moisiu 5:7–8.
33. Zanafilla 22:7–8; shih edhe Jakobi [LiM] 4:5.
34. Gjoni 1:29; 1 Nefi 11:21.
35. 1 Nefi 11:21, 27.
36. Mosia 14:6; shih edhe Isaia 53:6.
37. Alma 7:7, 14–15.
38. Bashkëbisedim me Pornthip “Tippy” Coyle-in, shkurt 2019, përdoret me leje.
39. “Pranë Zembrës së Bariut”, *Himne*, nr. 138.
Himne të tjera që nxjerrin në pah Barium tonë dhe delet e Tij, përfshijnë sa vijon: “The Lord My Pasture Will Prepare” [“Zoti Kullotën do të Më Përgatitë”], *Himne*, nr. 109:
*Zoti kullotën do të më përgatitë
Dhe me kujdesin e bariut do të më ushqejë.
Prania e Tij dëshirat do m’plotësojë,
Me syrin vigjilent do të më ruajë.
Do vijë në shëtitje gjatë ditës
Dhe do të më mbrojë në orët e heshtura të natës.
“Ndihmom’ me Frym’zim t’i Mësoj”,
Himne, nr. 182:
*Ndihmom’ t’gjej qengjat e humbur;
N’vathën Tënde prap’ t’i sjell.
Më m’so, Zot, të jem një bari;
At’, ndihmom’ delet t’ushqej.
“Ejani, Bij t’Per’ndis’”, *Himne*, nr. 208:
*Puna e mëvonshme filloi,
Sot Izraeli të mblidhet
Për t’i kthyer në Sion, për lavd’ Qengjit.
Ejani o dele dhe dëgjoni Bariun.***
40. 1 Nefi 14:14; shih edhe 1 Nefi 13:35, 37:
[“Shkrime] të qarta dhe të çmueshme . . . [do] të dal[in] në dritë . . . nëpërmjet dhuratës dhe fuqisë së Qengjit . . . Në qoftë se duroj[m]ë deri në fund . . . [ne] do të shpëtohe[mi] në mbretërinë e përjetshme të Qengjit.”
41. Isaia 40:11.
42. Helamani 6:5;
43. Shih Zbulesa 21:27.
44. Shih Zbulesa 15:3; Doktrina e Besëlidhje 133:56.
45. Shih Zbulesa 19:9; Doktrina e Besëlidhje 58:11; shih edhe Zbulesa 7:17: “Sepse Qengji . . . do t’i kullojë dhe do t’i çojë te burimet e gjalla të ujërave; dhe Perëndia do të thajë çdo lot nga sytë e tyre”; Zbulesa 22:1: “Lumi [i] pastër [i] ujit të jetës, [i] kthjellët si kristali, që dilte nga fronti i Perëndisë dhe i Qengjit”.
46. Helamani 15:13.
47. Shih Moroni 10:32–33.
48. Zbulesa 5:12.
49. Doktrina e Besëlidhje 109:79.

NGA PLAKU DEJVID A. BEDNAR,
i Kuorunit të Dymbëdhjetë Apostujve

Të Përgatitur për të Fituar Çdo Gjë të Nevojshme

Bekimet do të vijnë teksa përpiqemi fort ta përmbushim përgjegjësinë tonë individuale për ta mësuar dhe dashur ungjillin e rivendosur të Jezu Krishtit.

Programet dhe veprimtaritë e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, po bëhen gjithnjë e më të përqendruara te shtëpia dhe të përkrahura nga Kisha, sikurse dëshmohet nga një sërë përshtatjesh të lajmëruara në konferencat e përgjithshme të kohëve të fundit. Presidenti Rasëll M. Nelson na ka këshilluar: “Na pret shumë më tepër punë se kaq. . . Pini vitamina. Çlodhuni sa duhet. Do të jetë emocionuese!”¹

Lutem për ndihmën e Frymës së Shenjtë dhe e ftoj Atë teksa i marrim në shqyrtim së bashku disa rrjedhoja bazë të këtyre përshtatjeve në vazhdim e sipër në Kishën e rivendosur të Zotit.

Mësimi i Ungjillit i Përqendruar te Shtëpia dhe i Përkrahur nga Kisha

Plaku Krejg C. Kristensen ishte shoqëruesi im kohët e fundit në një konferencë të udhëheqjes së priftërisë dhe ai përdori dy pyetje të thjeshta për

ta theksuar parimin e të bërit të përqendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha. Ai sugjeroi që në vend që të kthehemi në shtëpi pas mbledhjeve të Kishës të dielën dhe të pyetim: “Çfarë mësuarat për Shpëtimtarin dhe ungjillin e Tij sot në Kishë?”, ne duhet të pyetim në mbledhjet tona të Kishës: “Çfarë mësuarat rreth Shpëtimtarit dhe ungjillit të Tij këtë javë në shtëpinë tuaj?” Respektimi i duhur i ditës së Shabatit, programi i ri mësimor dhe orari i përshtatur i mbledhjeve, të gjithë së bashku, na ndihmojnë që ta mësojmë ungjillin edhe në shtëpitë tona, edhe në Kishë.

Secili anëtar i Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme ka përgjegjësi individuale për t’i mësuar dhe jetuar mësimet e Zotit dhe për t’i marrë ordinancat e shpëtimit dhe ekzaltimit me anë të autoritetit të duhur. Ne nuk duhet të presim që Kisha si organizatë të na mësojë ose të na thotë gjithçka që kemi nevojë të dimë e të bëjmë për t’u bërë dishepuj të përkushtuar dhe për të duruar trimërisht deri në fund.² Përkundrazi, përgjegjësia jonë vetjake është të mësojmë atë që duhet të mësojmë, të jetojmë ashtu sikurse e dimë se duhet të jetojmë dhe të bëhemi ata që Mësuesi do të donte të bëheshim. Dhe shtëpitë tona janë mjedisi kryesor

për të mësuarit, të jetuarit dhe të bërit.

Kur ishte fëmijë, Jozef Smithi mësoi për Perëndinë nga familja e tij. Përpjekjet e tij për të zbuluar vullnetin që Perëndia kishte për të, bënë që Jozefi ta kërkonte të vërtetën në mes të shumë besimeve të ndryshme të krishtera, t’i përsiaste me zell shkrimet e shenjta dhe t’i lutej sinqerisht Perëndisë. Kur i riu Jozef Smith u kthye në shtëpi pas Korijes së Shenjtë, menjëherë pas shfaqjes së Atit dhe Birit, ai foli së pari me nënën e tij. Ndërsa “u përkul drejt vatrës, nëna [e] pyeti se çfarë [e] shqetësonte. [Jozefi] iu përgjigj: ‘Mos u shqetëso, gjithçka është në rregull. Tani jam mjaft mirë.’ Më pas i tha nënës . . . : ‘Kam mësuar vetë.’”³ Përvoja e Jozefit na jep një model të fuqishëm të të mësuarit që secili prej nesh duhet ta imitojë. Edhe ne kemi nevojë të mësojmë vetë.

Qëllimi gjithëpërfshirës i planit të Atit Qiellor është që fëmijët e Tij të bëhen më të ngjashëm me Të. Në përputhje me këtë plan, Ai na siguron mundësi thelbësore për t’u rritur e për të përparuar. Zotimi ynë për të mësuar dhe jetuar në përputhje me të vërtetën është gjithnjë e më i rëndësishëm në një botë që është “në rrëmujë”⁴ dhe është përherë e më e pështjelluar dhe e ligë. Ne nuk mund të presim që thjesht të

frekuentojmë mbledhjet e Kishës e të marrim pjesë në programe dhe nëpërmjet kësaj të marrim gjithë lartësimin dhe mbrojtjen shpirtërore që do të na mundësojë “të rezisto[jmë] në ditën e mbrapshtë”⁵.

“Prindërit kanë një detyrë të shenjtë për të rritur fëmijët e tyre me dashuri dhe drejtësi.”⁶ Udhëheqësit, mësuesit dhe veprimtaritë e frymëzuara të Kishës u vijnë në ndihmë përpjekjeve individuale dhe familjare për t’u rritur shpirtërisht. Dhe ndonëse të gjithë kemi nevojë për ndihmë që të shkojmë përpara në shtegun e besëlidhjeve, përgjegjësia kryesore për zhvillimin e forcës dhe qëndresës shpirtërore i mbetet çdonjërit prej nesh.

Kujtojeni se si Nefi, biri i profetit Lehi, dëshironte t’i shihte, dëgjonte dhe dinte vetë me anë të fuqisë së Frymës së Shenjtë gjërat që i ati kishte mësuar në vegimin e pemës së jetës. Qartas, Nefi kishte nevojë dhe u bekuar në rininë e tij nga shembulli dhe mësimet e “prindër[ve] të mirë” të tij⁷. Prapëseprapë, sikurse Jozef Smithi, ai ishte i etur që të mësonte dhe dinte vetë.

Nëse gjithçka që ju ose unë dimë rreth Jezu Krishtit dhe ungjillit të Tij të rivendosur, është ajo që na mësojnë ose na thonë njerëzit e tjerë, atëherë

themeli i dëshmisë sonë për Të dhe për veprën e Tij të lavdishme në ditët e mëvonshme është ndërtuar mbi rërë.⁸ Ne nuk mund të mbështetemi vetëm te drita dhe njohuria e ungjillit e njerëzve të tjerë ose t'i marrim ato hua nga të tjerët – madje as nga ata që i duam dhe që u mirëbesojmë.

Në mënyrë domethënëse, Profeti Jozef Smith dha mësim se çdo shenjtor i ditëve të mëvonshme ka nevojë t'i kuptojë vetë “projektet e qëllimet e Perëndisë për ardhjen tonë në botë”⁹.

“Nëse do të mund të lexonim e të kuptonim gjithçka që është shkruar që nga ditët e Adamit, mbi lidhjen e njeriut me Perëndinë e engjëjt në një gjendje të ardhshme, ne do të dinim shumë pak mbi të. Leximi i përvojave të të tjerëve apo zbulesave dhënë atyre, nuk mund të na japë *neve* kurrë një pamje të plotë të gjendjes sonë dhe lidhjes së vërtetë me Perëndinë. *Njohuria për këto gjëra mund të sigurohet vetëm me anë të përvojës përmes ordinarancave të Perëndisë të dërguara për atë qëllim.*”¹⁰

Krijimi i mundësive që të arrihet ky objektivi i madh shpirtëror për individët dhe familjet është një nga arsyet themelore përse programet dhe veprimtaritë e Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, po bëhen gjithnjë e më të përqendruara te shtëpia dhe të përkrahura nga Kisha, në këtë kohë specifike të periudhës ungjillore të plotësisë së kohëve.

Rrjedhojat e Mësimi të Përqendruar te Shtëpia dhe të Përkrahur nga Kisha

Më lejoni të përmbledh disa rrjedhoja bazë kur mësimi i ungjillit bëhet gjithnjë e më i përqendruar te shtëpia dhe i përkrahur nga Kisha.

Qendra parësore e trajnimit të misionarëve është në shtëpinë tonë; qendrat dytësore të trajnimit të misionarëve gjenden në Provo, Manila, Meksiko-Siti dhe në vendndodhje të tjera. Orët tona mësimore më udhëzuese të Shkollës të së Dielës duhet të jenë gjatë studimit tonë individual dhe familjar në banesat tona; orë mësimore të dobishme, por dytësore të Shkollës të së Dielës zhvillohen në shtëpitë tona të mbledhjeve.

Qendrat e historisë familjare janë tashmë në shtëpitë tona. Ka përkrahje shtesë për punën kërkimore mbi historinë tonë familjare në dispozicion edhe në shtëpitë tona të mbledhjeve.

Orët mësimore jetike mbi përgatitjen për në tempull ndodhin në shtëpitë tona; orë mësimore të rëndësishme, por dytësore mbi përgatitjen për në tempull mund të kryhen gjithashtu herë pas here në shtëpitë tona të mbledhjeve.

Në këto ditë të mëvonshme është thelbësore që t'i bëjmë shtëpitë tona shenjtorë ku mund të “qëndrojmë në vende të shenjta”¹¹. Dhe sado i rëndësishëm është mësimi i përqendruar te shtëpia dhe i përkrahur nga Kisha për forcën dhe mbrojtjen tonë shpirtërore sot, do të jetë akoma më jetik në të ardhmen.

Mësimi dhe Përgatitja për në Tempull [që janë] të Përqendruar te Shtëpia dhe të Përkrahur nga Kisha

Ju lutemi, merreni parasysh se si parrimi “të përqendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha” gjen zbatim për përgatitjen dhe denjësinë tonë individuale për të marrë ordianca dhe besëlidhje të shenjta në shtëpinë e Zotit.

Njëmend, përgatitja për në tempull është e efektshme më së shumti në shtëpitë tona. Por shumë anëtarë të Kishës janë të pasigurt rreth asaj që është me vend të thuhet e të mos thuhet në lidhje me përvojën në tempull jashtë tempullit.

Presidenti Ezra Taft Benson e përkroi arsyen pse ekziston kjo pasiguri.

“Tempulli është një vend i shenjtit dhe ordiancat në tempull janë të një natyre të shenjtit. Për shkak të shenjtërisë së tij, ne ndonjëherë jemi ngurrues për t'i thënë ndonjë gjë për tempullin fëmijëve dhe nipërve e mbesave tona.

Për pasojë, shumë njerëz nuk zhvillojnë një dëshirë të vërtetë për të shkuar në tempull ose, kur shkojnë atje, ata e bëjnë këtë pa shumë formim që t'i përgatitë ata për detyrimet dhe besëlidhjet në të cilat hyjnë.

Besoj se *një kuptueshmëri ose formim i duhur* do ta ndihmojë pa masë rininë tonë për tempullin . . . [dhe] do të ushqejë brenda tyre një dëshirë për t'i kërkuar bekimet e tyre të priftërisë

njësoj siç i kërkoj Abrahami të tijat.”¹²

Dy orientime bazë mund të na ndihmojnë ta arrijmë kuptueshmërinë e duhur që u theksua nga Presidenti Benson.

Orientimi nr. 1. *Ngaqë e duam Zotin, ne duhet të flasim gjithnjë me nderim për shtëpinë e Tij të shenjtë. Nuk duhet t'i nxjerrim në pah ose t'i përshkruajmë simbolet e veçanta që shoqërojnë besëlidhjet të cilat i marrim në ceremonitë e shenjta në tempull. Askush nuk duhet ta diskutojë informacionin e shenjtë për të cilin në tempull premtojmë posaçërisht që nuk do ta zbulojmë.*

Orientimi nr. 2. *Tempulli është shtëpia e Zotit. Gjithçka në tempull na drejton për te Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti. Mund t'i diskutojmë qëllimet bazë dhe doktrinën e parimet që i shoqërojnë ordiancat dhe besëlidhjet e tempullit.*

Presidenti Hauard W. Hanter na këshilloi: “Le të ndajmë me fëmijët tanë ndjenjat shpirtërore që kemi në tempull. Dhe le t'u mësojmë atyre më me zell dhe më me qetësi gjërat që janë me vend për t'u thënë rreth qëllimeve të shtëpisë së Zotit.”¹³

Gjatë brezave nga Profeti Jozef Smith deri te Presidenti Rasëll M. Nelson, qëllimet doktrinore të ordinarancave dhe besëlidhjeve të tempullit janë dhënë mësim gjerësisht nga udhëheqësit e Kishës.¹⁴ Ekziston një rezervuar i pasur në materiale të shtypura, zanore e filmike dhe formate të tjera për të na ndihmuar të mësojmë rreth ordinarancave të larjes e vajosjes, dhurimit [indaumentit], martesës dhe ordinarancave të tjera vulosëse.¹⁵ Në dispozicion ka edhe informacion rreth ndjekjes së Shpëtimtarit

mund të keni pyetje rreth mënyrës se si këto parime gjejnë zbatim për ju. Mund të jeni duke u parë në sy me bashkëshortin ose bashkëshortin dhe duke pyetur: “A mund ta bëjmë ne këtë?”

Po, ju mund ta bëni këtë! Ju premtoj se bekimet e krijimit të mundësive do të rrjedhin në jetën tuaj dhe do të jenë të dukshme në të. Do të hapen dyer. Do të shkëlqejë drita. Do të shtohet aftësia juaj për të ngulmuar me zell dhe durim.

Unë dëshmoj me gëzim se bekimet shpërblyese do të vijnë tekta përqipemi fort ta përmbushim përgjegjësinë tonë individuale për ta mësuar dhe dashur ungjillin e rivendosur të Jezu Krishtit. Ne me të vërtet mund të “përgatite[mi] për të fituar çdo gjë të nevojshme”²⁰. Unë kështu premtoj dhe dëshmoj në emrin e shenjtë të Zotit Jezu Krisht, amen. ■

me anë të marrjes dhe nderimit të besëlidhjeve për të zbatuar ligjin e bindjes, ligjin e sakrificës, ligjin e ungjillit, ligjin e dëlirësisë dhe ligjin e përkushtimit.¹⁶ Të gjithë anëtarët e Kishës duhet të familjarizohen me materialet e shkëlqyera që janë në dispozicion të faqja temples.churchofjesuschrist.org.

Presidenti Rasëll M. Nelson e theksoi drejtpeshimin jetik mes natyrës së shenjtë të ceremonive të tempullit dhe informacionit të vlefshëm rreth tempujve të publikuar nga Kisha që është i saktë, i përshtatshëm dhe në dispozicion për mbarë publikun. Ai shpjegoi: “Unë rekomandoj që anëtarët . . . të lexojnë zërat tek Udhëzuesi për Shkrimet e Shenjta që janë të lidhura me tempullin, të tilla si ‘Besëlidhje’, ‘Sakrificë’, ‘Tempull’ dhe ‘Vajos’. Dikush mund të dëshirojë gjithashtu të lexojë Eksodin, kapitujt 26–29 dhe Levitikun, kapitulli 8. Dhiata e Vjetër, ashtu si dhe librat e Moisiut dhe Abrahamit tek Perla me Vlerë të Madhe, nënvizon lashtësinë e punës në tempull dhe natyrën e qëndrueshme të ordinancave të saj.”¹⁷

Ndaj, përfytyroni sikur biri ose bija juaj ju pyet: “Dikush në shkollë më tha se në tempull vishen veshje të çuditshme. Kështu është?” Një material i shkurtër filmik është në dispozicion në faqen temples.ChurchofJesusChrist.org me titull “Sacred Temple Clothing”

[“Veshjet e Shenjta të Tempullit”]. Ky burim i shkëlqyer shpjegon se si që nga kohët e lashta burrat dhe gratë kanë përqafuar muzikë të shenjtë, forma të ndryshme lutjesh, veshje, gjeste dhe rite fetare simbolike për të shprehur ndjenjat e tyre më të thella të përkushtimit ndaj Perëndisë. Pra, Kisha e përkrah përgatitjen e përqendruar të shtëpia për bekimet e lavdishme të tempullit nëpërmjet udhëzimit bazë dhe burimeve mbresëlënëse të tilla si ky material filmik. Keni në dispozicion shumë më tepër informacione të dobishme.¹⁸

Kur përqipemi fort të ecim me butësinë e Shpirtit të Zotit¹⁹, do të bekohemi duke e kuptuar dhe duke e arritur në shtëpinë tonë drejtpeshimin e domosdoshëm mes asaj që është me vend dhe e pavend për t’u diskutuar rreth ordinancave dhe besëlidhjeve të shenjta tempullit.

Premtim dhe Dëshmi

Dyshoj se disa prej jush mund të jenë duke pyetur veten a mund të bëhet mësimi juaj i ungjillit vërtet i përqendruar të shtëpia dhe i përkrahur nga Kisha. Ndoshta ju jeni i vetmi anëtar i Kishës në shtëpinë tuaj ose keni një bashkëshort/e që nuk ju përkrah, ose jeni një prind i vetëm, ose jetoni vetëm si një shenjtor/e beqar/e, ose i/e shkurorëzuar i/e ditëve të mëvonshme dhe

SHËNIME

1. Russell M. Nelson, në “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry”, Newsroom, 30 tetor 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Shih Doktrina e Besëlidhje 121:29.
3. Joseph Smith – Historia 1:20.
4. Doktrina e Besëlidhje 45:26.
5. Efesianëve 6:13.
6. “Familja: Një Proklamata drejtuar Botës”, *Liahona*, maj 2017, f. 145.
7. 1 Nefi 1:1.
8. Shih Mateu 7:24–27; 3 Nefi 14:24–27; 18:13.
9. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 221.
10. *Mësimet: Jozef Smith*, f. 447; theksimi i shtuar.
11. Doktrina e Besëlidhje 101:22.
12. *Mësimet të Presidentëve të Kishës: Ezra Taft Benson* (2014), f. 183; theksimi i shtuar; shih edhe Ezra Taft Benson, “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple”, *Ensign*, gusht 1985, f. 8.
13. *Mësimet të Presidentëve të Kishës: Hauard W. Hunter* (2015), f. 184.
14. Shih për shembull, James E. Talmage, *The House of the Lord* (1912), f. 99–101.
15. Shih James E. Talmage, *The House of the Lord*, f. 89–109; Russell M. Nelson, “Personal Preparation for Temple Blessings”, *Liahona*, korrik 2001, f. 37–39; Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), f. 153–155.
16. Shih *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), f. 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, f. 100; *Në Përgatitje për të Hyrë në Tempullin e Shenjtë* (broshurë, 2002).
17. Rasëll M. Nelson, “Përgatituri për Bekimet e Tempullit”, *Liahona*, tetor 2010, f. 47.
18. Për shembull, shihni një material filmik që ju shëtit në Tempullin e Romës, Itali ose studioni mësimet profetike mbi tempujt (shih temples.ChurchofJesusChrist.org).
19. Shih Doktrina e Besëlidhje 19:23.
20. Doktrina e Besëlidhje 109:15.

NGA PLAKU KAJL S. MEK-KEI,
i Të Shtatëdhjetëve

Mirësia e Menjëhershme e Perëndisë

Edhe kur jemi duke pritur me durim për Zotin, ka disa bekime të caktuara që na vijnë menjëherë.

Shumë vite më parë, djali ynë pesëvjeçar erdhi tek unë dhe shpalli: “Babi, kam kuptuar diçka. Kam kuptuar se *së shpejti* për ty është një kohë shumë e gjatë për mua.”

Kur Zoti ose shërbëtorët e Tij thonë gjëra si: “Sepse jo shumë ditë nga sot” ose “Nuk është e largët koha”, në të vërtetë kjo mund të nënkuptojë një jetë të tërë ose më gjatë.¹ Koha e Tij dhe shpesh realizimi i kohës së Tij janë të ndryshme nga tonat. Durimi është kyçi. Pa të, ne as nuk mund të zhvillojmë, as nuk mund të shfaqim besim te Perëndia, besim i cili çon drejt jetës dhe shpëtimit. Por mesazhi im sot është që, edhe kur jemi duke pritur me durim për Zotin, ka disa bekime të caktuara që na vijnë menjëherë.

Kur Alma dhe populli i tij u kapën robër nga lamanitët, ata u lutën për çlirim. Ata nuk u çliruan menjëherë, por ndërkohë që pritin me durim për çlirimin, Zoti u tregoi mirësinë e Tij nëpërmjet disa bekimeve të menjëhershme. Ai menjëherë ua zbuti zemrat lamanitëve kështu që ata nuk do t'i vritnin. Ai gjithashtu e forcoi popullin e Almës dhe i lehtësoi barrët e tyre.² Kur më së fundi u çliruan, ata udhëtuan për në Zarahemla ku ia treguan përvojën e

tyre një publiku të habitur. Njerëzit në Zarahemla u mrekulluan “dhe . . . kur menduan mbi *mirësinë e menjëhershme të Perëndisë* dhe fuqinë e tij në shpëtimin e Almës dhe të vëllezërve të tij nga . . . robëria, ata ngritën zërat e tyre dhe i dhanë falënderime Perëndisë”³.

Mirësia e menjëhershme e Perëndisë u vjen të gjithë atyre që ia kërkojnë Atij me bindje të vërtetë dhe qëllim të plotë të zemrës. Kjo përfshin ata që lutën me

brengosje të sinqertë kur çlirimi duket kaq i largët dhe vuajtja duket e zgjatur, madje duke u shtuar.

Kështu ishte me një profet të ri në moshë, i cili vuajti pothuajse deri në mbarim, në lagështinë dhe ftohtësinë e një burgu, përpara se të thërriste më së fundi: “O Perëndi, ku je ti? . . . Për sa kohë do të frenohet dora jote . . . ? Po, O Zot, për sa kohë . . . ?”⁴ Si përgjigje, Zoti nuk e çliroi menjëherë Jozefin, por Ai menjëherë i shpalli paqen.⁵

Perëndia gjithashtu jep shpresë të menjëhershme për çlirimin përfundimtar.⁶ Pavarësisht nga çfarë ndodh, pavarësisht nga ku ndodh, në Krishtin dhe nëpërmjet Krishtit ka gjithmonë shpresë që po buzëqesh shndritshëm përpara nesh.⁷ Pikërisht përpara nesh.

Për më tepër, Ai ka premtuar: “*Dashuria* ime nuk do të largohet prej teje”⁸.

Mbi gjithçka, dashuria e Perëndisë është e menjëhershme. Si Pali, edhe unë dëshmoj se asgjë nuk mund të “na ndajë nga dashuria e Perëndisë që është në Jezu Krishtin”⁹. Madje mëkatet tona, edhe pse mund të na veçojnë nga Shpirti i Tij për një kohë, nuk mund të na veçojnë nga vazhdueshmëria dhe menjëhershëmëria e dashurisë së Tij hyjnore ngaqë është Ati ynë.

Këto janë disa nga udhët dhe mënyrat me anë të të cilave “ai [na] bekon menjëherë”¹⁰. Tani, për t'i bërë këto parime të tanishme dhe domethënëse për ne,

unë do t'ju tregoj përvojat e dy grave, jeta e të cilave qëndron si dëshmi e mirësisë së menjëhershme të Perëndisë.

Që kur ishte adoleshente e re, Emilia u ndesh me abuzimin me drogën. Eksperimentimi çoi drejt zakonit dhe zakoni më së fundi u ngurtësua në një varësi që e mbajti atë rob për vite, pavarësisht nga periudhat rastësore kur ndihej mirë me shëndet. Emilia me kujdes e fshehu problemin e vet, veçanërisht pasi u bë bashkëshorte dhe nënë.

Fillimi i çlirimit të saj nuk u duk aspak si çlirim. Në një çast, Emilia po bënte një vizitë mjekësore rutinë dhe në çastin pasues befasi po e çonin me ambulancë drejt një godine spitalore. Ajo filloi të shqetësohej plot panik teksa mendoi se do të ndahej nga fëmijët e saj, burri i saj, shtëpia e saj.

Atë natë, e vetme në një dhomë të ftohtë e të errët, Emilia u mbledh kruspull në shtrat dhe qau me dënësë. Aftësia e saj për të arsyetuar u pakësua derisa më së fundi, e pushtuar nga ankthi, frika dhe errësira shtypëse në atë dhomë dhe në shpirt, Emilia me të vërtetë mendoi se do të vdiste atë natë. E vetmuar.

Në atë gjendje të dëshpëruar Emilia disi e përmbloodhi fuqinë që të ngrihej nga shtrati dhe të binte në gjunjë. Pa ndonjë shtirje që kishte qenë nganjëherë pjesë e lutjeve të mëparshme, Emilia tërësisht iu dorëzua Zotit teksa u përgjërua me dëshpërim: "I dashur Perëndi, kam nevojë për Ty. Të lutem, më ndihmo. Nuk dua të jem vetëm. Të lutem, më bëj t'ia dal mbanë kësaj nate."

Dhe menjëherë, siç kishte bërë me Pjetrin e lashtësisë, Jezusi ia zgjati dorën e Tij dhe e zuri shpirtin e saj që po mbytej.¹¹ Emilia u mbush me një qetësi, kurajë, siguri dhe dashuri mrekulluese. Dhoma nuk ishte më e ftohtë, ajo e dinte se nuk ishte më vetëm dhe për herë të parë që kur ishte 14 vjeçe, Emilia e dinte se gjithçka do të ishte në rregull. Teksa "u zgjua . . . në Perëndi[në]"¹², Emilia ra në gjumë plot paqe. Dhe kështu ne shohim që "në qoftë se ju do të pendoheni dhe nuk do të ngurtësoni zemrat tuaja, plani i madh i shëlbimit do të realizohet menjëherë për ju"¹³.

Shërimi dhe çlirimi përfundimtar i Emilisë kërkoi një kohë të gjatë – muaj me trajtim, trajnim dhe këshillim, gjatë të cilëve ajo u mbështet dhe nganjëherë u mbart nga mirësia e Tij. Dhe ajo mirësi vazhdoi me të tekta hyri në tempull me bashkëshortin dhe fëmijët e saj për t'u vulosur së bashku përgjithmonë. Ashtu si populli i Zarahemlës, Emilia tani jep falënderime teksa reflekton mbi mirësinë e menjëhershme të Perëndisë dhe fuqinë e Tij në çlirimin e saj nga robëria.

Tani, nga jeta e një besimtareje tjetër të guximshme. Më 27 dhjetor 2013, Alisia Shroder me gezim i ftoi brenda miqtë e saj, Shon dhe Sharla Kilkotin, të cilët u shfaqën papritur te dera e shtëpisë së saj. Shoni, i cili ishte edhe peshkopi i Alisias, i dha celularin e vet dhe me zë serioz i tha: "Alisia, ne të duam. Nevojitet që ta marrësh këtë telefonatë."

Bashkëshorti i Alisias, Marioja, ishte në telefon. Ai ishte në një zonë të izoluar me disa prej fëmijëve të tyre në një udhëtim të shumëpritur me automobila dëbore. Kishte ndodhur një aksident i tmerrshëm. Marioja ishte dëmtuar rëndë dhe biri i tyre 10-vjeçar, Kejlëbi, kishte ndërruar jetë. Kur Marioja plot lot i tha Alisias për vdekjen e Kejlëbit, ajo u godit nga një habi dhe tmerr që pak prej nesh do ta njohin ndonjëherë. Ajo ra përtokë. E paralizuar nga ankthi

i papërshkrueshëm, Alisia as nuk mund të lëvizte dhe as nuk mund të fliste.

Peshkopi dhe Motra Kilkot me të shpejtë e ngritën dhe e mbajtën atë. Ata vajtuan dhe u hidhëruan thellësisht së bashku për ca kohë. Më pas Peshkopi Kilkot ofroi t'i jepte Alisias një bekim.

Çfarë ndodhi më pas është e papërfytyrueshme pa njëfarë të kuptuari për Shlyerjen e Jezu Krishtit dhe mirësinë e menjëhershme të Perëndisë. Peshkopi Kilkot me butësi i vendosi duart mbi kokën e Alisias dhe, me zërin që i dridhej, filloi të fliste. Alisia dëgjoi dy gjëra si të ishin thënë nga Perëndia Vetë. Së pari, ajo dëgjoi emrin e saj, Alisia Suzën Shroder. Pastaj ajo dëgjoi peshkopin të kërkonte autoritetin e Perëndisë së Plotfuqishëm. Në atë çast – me thjeshtë shqiptimin e emrit të saj dhe me fuqinë e Perëndisë – Alisia u mbush me paqe, dashuri, ngushëllim dhe në njëfarë mënyre *gezim* të papërshkrueshëm. Dhe ai gezim ka vazhduar të jetë me të.

Tani, sigurisht, Alisia, Marioja dhe familja e tyre ende vajtojnë dhe i merr malli për Kejlëbin. Është *e vështirë!* Sa herë që flas me të, sytë e Alisias mbushen me lot teksa më tregon se sa shumë e do djalin e saj dhe sa shumë e merr malli për birin e saj të vogël. Dhe sytë e saj mbeten të përplotur kur tregon se si Çliruesi i Madh e ka mbështetur

përmes çdo pjesëze të përvojës së saj të hidhur, duke filluar me mirësinë e Tij të menjëhershme gjatë dëshpërimit të saj më të thellë dhe duke vazhduar tani me shpresën e shndritshme të një bashkimi të ëmbël që do të ndodhë “jo shumë ditë nga sot”.

E kuptoj se nganjëherë përvojat e jetës krijojnë pështjellim dhe trazirë që mund ta bëjnë të vështirë për të marrë, kuptuar ose ruajtur llojin e ndihmës që iu erdhi Emilisë dhe Alisas. Kam kaluar edhe vetë kohë të tilla. Unë dëshmoj se, gjatë kohëve të tilla, thjesht ruajtja jonë është një shfaqje e dhembshur dhe e fuqishme e mirësisë së menjëhershme të Perëndisë. Mbani mend, Izraeli i lashtë u çlirua më së fundi “nga i njëjti Perëndi që i kishte ruajtur”¹⁴ ditë për ditë.

Unë jap dëshmi se Jezu Krishti është Çliruesi i Madh dhe në emrin e Tij unë premtoj se kur ktheheni tek Ai me bindje të vërtetë dhe qëllim të plotë të zemrës, Ai do t’ju çlirojë nga gjithçka që kërcënon ta zvogëlojë apo shkatërrojë jetën ose gëzimin tuaj. Ai çlirim mund të kërkojë më shumë kohë nga sa do t’ju pëlqente – ndoshta një jetë të tërë ose më gjatë. Prandaj, për t’ju dhënë ngushëllim, guxim e shpresë, për t’ju mbështetur dhe forcuar deri në atë ditë të çlirimit përfundimtar, unë ju shpreh lavdërim për *mirësinë e menjëhershme të Perëndisë* dhe ju dëshmoj për të në emrin e Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Shih, për shembull, Alma 7:7; 9:26; Doktrina e Besëlidhje 88:87.
2. Shih Mosia 23:28–29; 24:14–15.
3. Mosia 25:10; theksimi i shtuar.
4. Doktrina e Besëlidhje 121:1–3.
5. Shih Doktrina e Besëlidhje 121:7.
6. Shih Alma 58:11: “Po, dhe ndodhi që Zoti, Perëndia ynë, na vizitoi me sigurime se do të na shpëtonte; po, . . . dhe na bëri të shpresojmë në të për çlirimin tonë”. Shih edhe Doktrina e Besëlidhje 121:7–8.
7. Shih “T’Falemi Per’ndi për Profetin”, *Himne*, nr. 13.
8. Isaia 54:10; theksimi i shtuar.
9. Romakëve 8:39.
10. Mosia 2:24.
11. Shih Mateu 14:31.
12. Alma 5:7.
13. Alma 34:31.
14. 1 Nefi 5:15.

NGA PLAKU RONALD A. RASBAND,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Ndërtoni një Fortesë Shpirtshmërie dhe Mbrojtjeje

Kur e jetojmë ungjillin e Jezu Krishtit, kur mbështetemi te Shlyerja e Shpëtimtarit dhe ecim përpara me besim, ne fortifikohemi kundër kundërshtarit.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ndërsa kjo konferencë i afrohet fundit, i jap falënderime Atit tonë në Qjell për këshillën, të vërtetat dhe zbuluesën e dhënë në këtë foltoire gjatë dy ditëve të fundit. Ne kemi marrë mësim nga shërbëtorët e Perëndisë të thirrur për të folur fjalët e Tij të shenjta. Zoti na ka kujtuar

në zbuluesën e ditëve të mëvonshme: “Qoftë nëpërmjet zërit tim apo . . . zërit të shërbëtorëve të mi është njësoj”¹.

Duke parë këtë bashkësi të madhe shenjtorësh dhe duke përfytyruar anëtarët që po e shohin konferencën e përgjithshme anekënd botës, mendoj për mbledhjen që ndodhi në Librin e

Mormonit kur Jezu Krishti iu shfaq nefitëve në vijim të Kryqëzimit të Tij. Ai u mësoi atyre ungjillin dhe më pas i nxiti: “Shkoni në shtëpitë tuaja dhe meditoni mbi gjërat që kam thënë dhe i kërkonti Atit, në emrin tim, që të mund të kuptoni”².

“[Të] shkoni në shtëpitë tuaja dhe [të] meditoni” është hapi tjetër për rrënjosjen në zemër të fjalëve të profetëve dhe të udhëheqësve të Kishës të thëna në këtë mjedis të shenjtë. Shtëpitë e përqendruara të Krishti janë fortesa për mbretërinë e Perëndisë në tokë në kohën kur, siç u profetizua, djalli “tërbohët në zemrat e fëmijëve të njerëzve dhe . . . [i] nxit në zemërim kundër asaj që është e mirë”³.

Njerëzit kanë ndërtuar fortesa gjatë gjithë historisë për ta mbajtur armikun larg. Shpesh ato fortesa përfshinin një kullë vrojtimi ku rojat – ashtu si profetët – paralajmëronin për forca kërcënuese dhe sulme në afrim e sipër.

Në kohët e hershme pioniere të Jutës, stërgjyshi im, Tomas Rasbandi dhe familja e tij ishin disa prej të ardhurve të parë që hynë në luginën Hibër në malet e bukura Uasaç të Jutës.

Në vitin 1859, Tomasi ndihmoi për ndërtimin e fortesës Hibër, të ngritur për mbrojtjen e tyre. Ishte një strukturë e thjeshtë me trarë plepash të vendosur njëri pas tjetrit, që formonin perimetrimin e fortesës. Shtëpiza prej trungjesh u ndërtuan brenda fortesës duke

përdorur atë mur të përbashkët. Struktura siguronte si siguri edhe mbrojtje për ato familje pioniere ndërsa hidhnin rrënjë dhe e adhuronin Zotin.

Po kështu është për ne. Shtëpitë tona janë fortesa kundër ligësive të botës. Në shtëpitë tona ne vijmë te Krishti duke mësuar t’i ndjekim urdhërimet e Tij, duke i studiuar shkrimet e shenjta e duke u lutur së bashku dhe duke e ndihmuar njëri-tjetrin të qëndrojnë në shtegun e besëlidhjes. Theximi i ri mbi studimin vetjak dhe familjar në shtëpi nëpërmjet programit mësimor *Eja, Më Ndiq* ka qëllim që ta “forcoj[ë] kthimin tonë në besim dhe të na ndihmoj[ë] të bëhemi më shumë si Jezu Krishti”⁴. Duke e bërë atë, ne do të bëhemi siç tha Pali “një krijesë e re”⁵ me zemrën dhe shpirtin tonë në harmoni me Perëndinë. Neve na nevojitet ajo forcë për t’i përballuar dhe shmangur mësymjet e kundërshtarit.

Kur jetojmë me përkushtimin e lindur nga besimi në Jezu Krishtin, ne do ta ndiejmë praninë e qetë të Frymës së Shenjtë, që na udhërrëfen për tek e vërteta, na frymëzon të jetojmë të denjë për bekimet e Zotit dhe jep dëshmi që Perëndia jeton dhe na do. E gjitha kjo brenda fortesave të vetë shtëpive tona. Por kujtoni, shtëpitë tona janë vetëm aq të fuqishme sa forca shpirtërore e secilit prej nesh brenda atyre mureve.

Presidenti Rasëll M. Nelson ka dhënë mësim: “Në ditët e ardhshme,

nuk do të jetë e mundur të mbijetojmë shpirtërisht pa ndikimin udhërrëfyes, drejtues, ngushëllues dhe të vazhdueshëm të Frymës së Shenjtë”⁶. Si profeti, shikuesi e zbuluesi i gjallë i Zotit në këtë kohë, roja në kullën e fortesës sonë, Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, ai i sheh manovrat e armikut.

Vëllezër dhe motra, ne jemi në luftë me Satanin për shpirtrat e njerëzve. Rreshtat në fushëbetejë u përcaktuan në jetën tonë paratokësore. Satani dhe një e treta e fëmijëve të Atit tonë në Qiejll nuk i pranuan premtimet e Tij për ekzaltim. Që nga ajo kohë, puthadorët e kundërshtarit i kanë luftuar besnikët që zgjedhin planin e Atit.

Satani e di se ditët e tij janë të numëruara dhe se nuk i mbetet dhe shumë kohë. Sado dinak e djallëzor që është, ai nuk do të fitojë. Sidoqoftë, beteja e tij zien për secilin nga shpirtrat tanë.

Për sigurinë tonë, ne duhet të ndërtojmë një fortesë shpirtshmerie dhe mbrojtjeje për vetë shpirtin tonë, një fortesë që nuk do të depërtohet nga i ligu.

Satani është një gjarpër dredharak, që hyn vjedhurazi në mendjen dhe zemrën tonë kur pushojmë së bëri roje, kur përballemi me zhgënjimin apo e humbasim shpresën. Ai na josh me lajka, një premtim lehtësimi, ngushëllimi apo euforie të përkohshme kur ndihemi të brengosur. Ai e justifikon krenarinë, vrazhdësinë, pandershmërinë dhe me kohë ne mund të arrijmë ta “humb[asim] ndjesinë”⁷. Shpirti mund të largohet nga ne. “Dhe kështu djalli gënjen shpirtrat e tyre dhe ai i çon me kujdes poshtë në ferr.”⁸

Në dallim, ne shpesh e ndiejmë Shpirtin kaq fuqishëm kur i këndojmë lavde Perëndisë me fjalë si këto:

*Kështjell’ e fort’ Per’ndia yn’,
Kull’ e fort’ që kurr’ nuk bie.
Ndihm’ plot fuqi Per’ndia yn’,
Mbi dallg’ t e jetës fiton.*⁹

Kur ndërtojmë një fortesë force shpirtërore, ne mund t’u shmangemi manovrave të kundërshtarit, t’ia

kthejmë shpinën atij dhe ta ndiejmë paqen e Shpirtit. Ne mund ta ndjekim shembullin e Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, i cili, kur u tundua në shkretëtirë, tha: “Largohu prej meje, Satana”¹⁰. Secili prej nesh duhet të mësojë nga përvojat e jetës se si ta bëjë atë.

Një qëllim i tillë i drejtë përshkruhet mirë në Librin e Mormonit kur Kapiten Moroni i përgatiti nefitët që të përballeshin me sulmet nga një Amalikia mashtrues, gjakatar, pushtetdashës. Moroni ndërtoi fortesa për t’i mbrojtur nefitët “që ata të mund të jetonin për Zotin, Perëndinë e tyre dhe që të mund të mbanin atë që quhej nga armiqtë e tyre, çështja e të Krishterëve”¹¹. Moroni “ishte . . . i vendosur në besimin e Krishtit”¹² dhe ishte besnik “duke [i] zbatuar urdhërimet e Perëndisë . . . dhe duke i bërë ballë paudhësisë”¹³.

Kur lamaniët erdhën për betejë, ata u habitën nga përgatitja e nefitëve dhe u mposhtën. Nefitët e falënderuan “Zotin, Perëndinë e tyre, për shkak të fuqisë së pashembullt të tij, duke i çliuar ata nga duart e armiqve të tyre”¹⁴. Ata kishin ndërtuar fortesa për mbrojtje së jashtmi dhe ata kishin ndërtuar besim në Zotin Jezu Krisht së brendshmi – thellë në shpirtin e tyre.

Cilat janë disa mënyra se si ne mund ta fortifikojmë veten në kohë të

trazuara që të mund të jemi “mjete në duart e Perëndisë për të plotësuar këtë punë të madhe”¹⁵? Le të kërkojmë në shkrimet e shenjta.

Ne jemi të bindur. Zoti e urdhëroi atin Lehi që t’i dërgonte bijtë e tij përsëri në Jerusalem që “të kërkoni[n] analet dhe t’i sillni[n] këtu në vendin e shkretë”¹⁶. Lehi nuk ngriti dyshime; ai nuk pyeti përse apo në ç’mënyrë. As Nefi, i cili u përgjigj: “Unë do të shkoj dhe do të bëj gjërat që Zoti ka urdhëruar”¹⁷.

A veprojmë ne me bindjen e vullnetshme të Nefit? Apo mos jemi ne më të prirur që t’i vëmë në dyshim urdhrat e Perëndisë siç bënë vëllezërit e Nefit, mungesa e besimit të të cilëve përfundimisht i largoi nga Zoti? Bindja, e ushtruar me “shenjtërinë e zemrës”¹⁸, është ajo çfarë Zoti kërkon prej nesh.

Ne i mirëbesojmë Zotit, i cili i tha Jozueut, ndërsa ai përgatitej t’i udhëhiqte izraelitët drejt tokës së premtuar: “Ji i fortë dhe trim; mos ki frikë dhe mos u thyej, sepse Zoti, Perëndia yt, është me ty kudo që të shkosh”¹⁹. Jozueu u mirëbesoi atyre fjalëve dhe e këshilloi popullin: “Shenjtërohuni, sepse nesër Zoti ka për të bërë mrekulli midis jush”²⁰. Zoti ndau ujërat e Jordanit dhe endja 40-vjeçare e izraelitëve në shkretëtirë përfundoi.

Ne e mbrojmë të vërtetën, ashtu siç bëri profeti Abinadi në Librin e

Mormonit. I arrestuar, i sjellë përpara mbretit Noe dhe priftërinjve të tij të ligj, Abinadi dha mësim Dhjetë Urdhërimet dhe predikoi me fuqi që Krishti do të “zbr[iste] mes fëmijëve të njerëzve dhe do të shëlbe[nte] popullin e tij”²¹. Ai më pas, me besim të thellë brenda vetes, shpalli: “O Perëndi, merre shpirtin tim”²² dhe Abinadi “vuajt[i] vdekje nga zjarri”²³.

Ne i bëjmë dhe i përtërijmë besëlidhjet tona duke marrë sakramentin dhe duke adhuruar në tempull. Sakramenti është thelbi i adhurimit tonë të dielën, ku marrim premtimin që “të ke[m]i gjithmonë Shpirtin e tij me [ne]”²⁴. Me atë ordinancë të shenjtë, ne zotohemi që të marrin mbi vete emrin e Jezu Krishtit, ta ndjekim Atë dhe t’u vëmë shpatullat përgjegjësive tona në këtë punë të shenjtë ashtu siç bëri Ai. Në tempull ne mund t’i “lë[m]ë mënjanë gjërat e kësaj bote”²⁵ dhe ta ndiejmë praninë e Zotit dhe paqen e Tij të jash-tëzakonshme. Ne mund të përqendrohemi te paraardhësit tanë, familjet tona dhe jeta e përjetshme në praninë e Atit. Nuk është çudi që Presidenti Nelson tha së fundmi në Romë: “E mira që do të burojë nga ky tempull, është pamasë e madhërishtme”²⁶.

Ne duhet të kemi integritet moral në gjithçka që bëjmë. Ne duhet të zhvillojmë mprehtësi dhe disiplinë që të mos na duhet që vazhdimisht

të përcaktojmë atë që është e drejtë dhe atë që është e gabuar. Ne duhet t'i rrënjosim në zemër fjalët e Pjetrit, apostullit të hershëm të Kishës, i cili paralajmëroi: “Jini të përmbajtur, rrini zgjuar; sepse kundërshtari juaj, djalli, sillet rreth e qark si një luan vrumbullues, duke kërkuar cilin mund të përpijë”²⁷.

Ndërsa i forcojmë me zell fortifikatat tona, ne bëhemi si Jezu Krishti, si dishepujt e Tij të vërtetë, me vetë shpirtin tonë në mbrojtje të Tij.

Dëshmia juaj për Jezu Krishtin është fortësia juaj vetjake, siguria e shpirtit tuaj. Kur stërgjyshi im dhe pionierët e tij miq ndërtuan fortësën Hibër, ata i vunë trungjet një e nga një derisa fortësia ishte “e lidhur mirë”²⁸ dhe ata ishin të mbrojtur. Po kështu është me dëshminë. Si individë, një e nga një, ne fitojmë një dëshmi nga Shpirti i Shenjtë kur Ai i flet vetë shpirtit tonë, duke na mësuar të “vërtet[ën] që qëndron në thelb”²⁹. Kur e jetojmë ungjillin e Jezu Krishtit, kur mbështetemi te Shlyerja e Shpëtimtarit dhe ecim përpara me besim, pa frikë, ne fortifikohemi kundër kurtheve të kundërshtarit. Dëshmitë tona na lidhin me qiejt dhe ne bekohe mi me “të vërtetën e të gjitha gjërave”³⁰. Dhe, ashtu si pionierët që mbroheshin nga një fortësë, ne rretohemi të sigurt në krahët e dashurisë së Shpëtimtarit.

Profeti Ethëri dha mësim: “Prandaj, kushdo që beson në Perëndi, mund të shpretojë me siguri për një botë më të mirë, po, madje për një vend në krahun e djathtë të Perëndisë, shpresë e cila vjen nga besimi dhe shërben si një spirancë për shpirtrat e njerëzve, që do t'i bëjë ata të sigurt dhe të vendosur, gjithmonë plot me vepra të mira, duke qenë të udhëhequr për të lavdëruar Perëndinë”³¹.

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ju lë bekimin tim që të shkoni përpara me mirëbesim në Zotin dhe në ungjillin e Tij. Rrethojini me krahët tuaj ata që pengohen, dhe, me forcën e Shpirtit brenda jush, udhëhiqini me dashuri përsëri për në fortësën e shpirtshmërisë dhe mbrojtjes. Përpiquni që “t’j[e]ni si Jezusi”³² në gjithçka që bëni; flakini të ligën dhe tundimet; pendohuni, siç u këshilluam dje nga profeti ynë i dashur; jini të ndershëm në zemër; jini të drejtë dhe të dëlirë; tregoni dhembshuri dhe dashuri hyjnore; dhe duajeni Zotin Perëndinë tuaj me zellin e një dishepulli të vërtetë.

Dëshmitë tona për ungjillin e Jezu Krishtit, shtëpitë tona, familjet tona dhe anëtarësia jonë në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme do të jenë fortësat tona vetjake të mbrojtjes që na rrethojnë dhe na mbrojnë nga fuqia e të ligut. Për këtë jap dëshminë time solemne,

në emrin e Zotit dhe Shpëtimtarit tonë, madje Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIME

1. Doktrina e Besëlidhje 1:38.
2. 3 Nefi 17:3.
3. 2 Nefi 28:20.
4. *Eja, Më Ndiq – Për Individët dhe Familjet: Dhiata e Re 2019*, f. v.
5. 2 Korintasve 5:17.
6. Rasëll M. Nelson, “Zbulesë për Kishën, Zbulesë për Jetën Tonë”, *Liahona*, maj 2018, f. 96.
7. 1 Nefi 17:45.
8. 2 Nefi 28:21.
9. “Kështjell’ e Fort’ Per’ndia Yn”, *Himne*, nr. 36.
10. Lluca 4:8.
11. Alma 48:10.
12. Alma 48:13.
13. Alma 48:16.
14. Alma 49:28.
15. Alma 26:3.
16. 1 Nefi 3:4.
17. 1 Nefi 3:7.
18. Doktrina e Besëlidhje 46:7.
19. Jozueut 1:9.
20. Jozueut 3:5.
21. Mosia 15:1.
22. Mosia 17:19.
23. Mosia 17:20.
24. Doktrina e Besëlidhje 20:77.
25. Doktrina e Besëlidhje 25:10.
26. Russell M. Nelson, në Tad Walch, “President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication”, *Deseret News*, 10 mars 2019, deseretnews.com.
27. 1 Pjetër 5:8.
28. Efesianëve 2:21.
29. Psalmëve 51:6.
30. Moroni 10:5.
31. Ethëri 12:4.
32. “I’m Trying to Be like Jesus” [“Përpiqem t’Jem si Jezusi”], *Children’s Songbook [Libri i Këngëve të Fëmijëve]*, f. 40.

NGA PRESIDENTI RASËLL M. NELSON

Fjala e Mbylljes

la përkushtofshim dhe ripërkushtofshim jetën tonë shërbimit ndaj Perëndisë dhe fëmijëve të Tij – në të dyja anët e velit!

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ndërsa vijmë në fundin e kësaj konference historike, ne e falënderojmë Zotin për frymëzimin dhe mbrojtjen e Tij. Mesazhet na kanë udhëzuar dhe lartësuar.

Temat nuk u ishin caktuar folësve. Secili prej tyre u lut për zbulësë vetjake gjatë përgatitjes së mesazheve të tyre. Për mua, është e mrekullueshme se si ato tema duken se përputhen kaq mirë me njëra-tjetrën. Ndërsa i studioni ato, kërkoni të mësoni atë që Zoti po përpiget t’ju mësojë *juve* nëpërmjet shërbësorëve të Tij.

Muzika ka qenë e lavdishme. Ne u jemi thëllësisht mirënjohës muzikantëve të shumtë që i kanë ndërthurur talentet e tyre për të sjellë Shpirtin e Zotit në çdo sesion. Dhe Ai i ka bekuar lutjet dhe bashkësitë në çdo sesion. Me të vërtetë, konferenca ka qenë sërish një gosti shpirtërore për ne të gjithë.

Ne shpresojmë dhe lutemi që shtëpia e çdo anëtari të bëhet një shenjtërore e vërtetë besimi, ku Shpirti i Zotit të mund të banojë. Pavarësisht nga grindja kudo përreth nesh, shtëpia e një individi mund të bëhet një vend qiellor, ku studimi, lutja dhe besimi të mund të shkrihen me dashuri. Ne mund të bëhemi me të vërtetë dishepuj të Zotit, duke u ngritur e folur me zë për Të kudo që jemi.

Qëllimi i Perëndisë duhet të jetë qëllimi ynë. Ai do që fëmijët e Tij të *zgjedhin* të kthehen tek Ai të përgatitur, të kualifikuar, me dhurimin [indaumentin], të vulosur dhe besnikë ndaj besëlidhjeve të bëra në tempujt e shenjtë.

Tani ne kemi 162 tempujt të përkushtuar. Ata që janë më të hershëm, qëndrojnë si monumente të besimit dhe largpamësisë së pionierëve tanë të dashur. Çdo tempull i ndërtuar nga ata

erdhi si pasojë e sakrificës dhe përpjekjeve të tyre të mëdha vetjake. Secili prej tyre qëndron si një gur i çmuar mahnitës në kurorën e arritjeve të pionierëve.

Përgjegjësia jonë është një përgjegjësi e shenjtë për t’u kujdesur për ta. Si rrjedhim, këta tempuj pionierë shpejt do t’i nënshtrohen një periudhe rinovimi dhe ripërtëritjeje dhe, për disa, do të ketë një restaurim madhor. Do të bëhen përpjekje për ta ruajtur historikun e pashoq të secilit tempull kudo ku është e mundur, duke e ruajtur bukurinë frymëzuese dhe mjeshtërinë e pashoqe të brezave që kanë kaluar prej kohësh.

Janë njoftuar tashmë hollësitë për Tempullin e Seint-Xhorxhit në Jutë. Të premtën, më 19 prill 2019, do të njoftohen planet për rinovimin e Tempullit të Solt-Lejkut, Sheshit të Tempullit dhe sheshit fqinj pranë Godinës së Zyrave të Kishës.

Tempujt e Mantit dhe Loganit në Jutë do të rinovohen gjithashtu në vitet në vijim. Kur të përgatiten këto plane, ato do të njoftohen gjithashtu.

Kjo punë do të kërkojë që çdo tempull të mbyllet për një periudhë kohe. Anëtarët e Kishës mund të vazhdojnë ta shijojnë adhurimin në tempull dhe shërbimin në tempujt të tjerë fqinj. Kur çdo projekt të jetë përfunduar, secili tempull historik do të ripërkushtohet.

Vëllezër e motra, ne e shikojmë tempullin si strukturën më të shenjtë në Kishë. Kur njoftojmë planet për të ndërtuar një tempull të ri, ai bëhet pjesë e historisë sonë të shenjtë. Tani, ju lutemi dëgjoni me vëmendje dhe nderim. Nëse lajmëroj për një tempull në një vend që është i veçantë për ju, më lejoni të sugjeroj që ju thjesht ta ulni kokën me një lutje të heshtur mirënjohjeje në zemrën tuaj. Ne nuk duam që asnjë shpërthim verbal ta heqë vëmendjen nga natyra e shenjtë e kësaj konference dhe e tempujve të shenjtë të Zotit.

Sot ne jemi të kënaqur të njoftojmë plane për të ndërtuar më shumë tempuj, që do të ngrihen në vendndodhjet vijuese:

Pago-Pago, Samoa Amerikane; Okinaua-Sity, Okinaua, [Japoni]; Neifu, Tonga; Tuëlla Vallej, Jutë; Mozes Leik, Uashington; San-Pedro-Sula, Honduras; Antofagasta, Kili; Budapest, Hungari.

Ju faleminderit, vëllezërit dhe motrat e mia të dashura.

Ndërsa flasim për tempujt tanë, të vjetër e të rinj, e tregoftë secili prej nesh me anë të veprimeve të veta se ne jemi dishepuj të vërtetë të Zotit Jezu Krisht! E ripërtërifshim jetën tonë nëpërmjet besimit dhe mirëbesimit tonë në Të! Paçim qasje ndaj fuqisë së Shlyerjes së Tij nëpërmjet pendimit tonë çdo ditë! Dhe ia përkushtofshim dhe ripërkushtofshim jetën tonë shërbimit ndaj Perëndisë dhe fëmijëve të Tij – në të dyja anët e velit!

E lë dashurinë dhe bekimin tim me ju, duke ju siguruar që zbulesa vazhdon në këtë, Kishën e Zotit. Ajo do të vazhdojë derisa “qëllimet e Perëndisë të përmbushen dhe Jehova i Madh të thotë se puna u krye”¹.

Kështu ju bekoj dhe jap dëshminë time se Perëndia jeton! Jezusi është Krishti! Kjo është Kisha e Tij. Ne jemi populli i Tij. Në emrin e shenjtë të Jezu Krishtit, amen. ■

SHËNIM

1. *Mësimet e Presidentëve të Kishës: Jozef Smith* (2009), f. 147.

Raporti Statistikor, 2018

Për informimin e anëtarëve të Kishës, Presidenca e Parë ka nxjerrë raportin statistikor që vijon, mbi rritjen dhe gjendjen e Kishës deri më 31 dhjetor 2018.

NJËSI TË KISHËS

Kunje	3 383
Misione	407
Distrikte	547
Lagje dhe Degë	30 536

ANËTARËSIA E KISHËS

Anëtarësia e Përgjithshme	16 313 735
Fëmijë të Vegjël të Shtuar në Dokumente	102 102
Të Kthyer në Besim të Pagëzuar	234 332

MISIONARË

Misionarë Kohëplotë	65 137
Misionarë me Shërbim në Kishë	37 963

TEMPUJ

Tempuj të Përkushtuar gjatë vitit 2018 (Konsepsion, Kili dhe Barrankija, Kolumbi)	2
Tempuj të Ripërkushtuar gjatë vitit 2018 (Hjuston, Teksas dhe Xhordan River, Jutë)	2
Tempuj në Funkcionim në Fund të Vitit	161

Treguesi i Ngjarjeve në Konferencë

Lista vijuese e përvojave të përzgjedhura, të treguara gjatë konferencës së përgjithshme, mund të përdoret për studim vetjak, mbrëmje familjare dhe mësimdhënie tjetër. Numri i referohet faqes së parë të bisedës.

Nil L. Andersen	(34) Një burrë me tërheqje ndaj së njëjtës gjini qëndron i vërtetë ndaj besëlidhjeve të tij. Një grua e cila nuk është martuar ndonjëherë, përqendrohet te shërbimi.
D. Tod Kristoferson	(81) Të rinjtë dhe të rejtat në Itali i tregojnë Presidentit Rasëll M. Nelson kartat e tempullit të përgatitura për paraardhësit e tyre.
Karl B. Kuk	(51) Një "Grup Vëllezërisht", pjesëtarët e të cilët e forcojnë dhe ndihmojnë njeri-tjetrin në kthimin në besim në Botsvana, bekon jetë të panumërta nëpërmjet shërbimit misionar. Kuorimet e priftërisë u mblodhën rreth të riut Karl B. Kuk dhe e bekuan atë.
Kuentin L. Kuk	(76) Një ftesë nga Presidenti Gordon B. Hinkli ndihmon për ta udhëhequr babanë e Plakut O. Vinsent Halek drejt pagëzimit.
Beki Krejvën	(9) Një dëshmitare okulare ankohet që makinisti i trenit nuk u përpoq ta devijonte trenin e tij përpara se të godiste një makinë të ngecur në shina.
Sheron lubank	(73) Dritat e jashtme nuk arrijnë të ndizen në Tempullin e Solt-Lejkut. Një ëndërr i jep Sheron lubankut dëshirën për ta rritur besimin e saj.
Gerit W. Gong	(97) Pasi ndjeu dhembshuri për një vjedhës dyqanesh, një mikeshë e Gerit W. Gongut filloi ta kuptonte Jezu Krishtin dhe Shlyerjen e Tij.
Bruk P. Hejls	(11) Dy bij të Bruk P. Hejlsit mësojnë se Perëndia, si përgjigje ndaj lutjeve, e di fundin që në fillim. "Edhe kjo do të kalojë", bëhet motoja e një gruajë besnike e cila e pranon verbërinë e saj.
Matias Held	(31) Matias dhe Irena Heldi bashkohen me Kishën pasi e dallojnë të vërtetën nëpërmjet studimit dhe Shpirtit.
Dejvid P. Homer	(41) Ndërsa ishte pasagjer në një avion të vogël, Dejvid P. Homerit mëson rëndësinë e dëgjimit të zërit të duhur. Dejvid P. Homerit dhe bashkëshortja e tij mësojnë se përgjigjet ndaj lutjeve mund të vijnë ngadalë. Vëllai i Dejvid P. Homerit duron deri në fund pavarësisht nga fatkeqësia.
Kajl S. Mek-Kei	(105) Një grua e munduar nga abuzimi me drogën dhe një nënë, biri i së cilës vdes në një aksident, ngushëllohen dhe mbështeten nga Çliruesi i Madh.
Rasëll M. Nelson	(67) Një nënë dhe vajzat e saj konkurrojnë me sportet dhe lojërat për vëmendjen e burrave në familjen e tyre. (88) Rasëll M. Nelsoni dhe vajza e tij, Uendi, flasin "për gjëra[t] që kanë rëndësinë më të madhe" gjatë "bashkëbisedimit [të tyre] të lamtumirës babë e bijë". Një oficer policie që ndihmon njerëzit t'i shpëtojnë zjarrit shkatërrimtar, e pyet veten: "Ku është familja ime?" Një mik i Rasëll M. Nelsonit refuzon të bëjë ndryshime që të kualifikohet për bekimet e ungujllit.
Dallin H. Ouks	(60) Studentët e kolegjit që shohin një qen që i afrohet tinëz një ketri, nuk arrijnë të pyetin: "Ku do të çojë kjo?" Udhëtimi me autobus prej pesë ditësh e pesë netësh i një çifti kolumbian për t'u martuar në tempull, ndryshon mënyrën se si ata ndihen rreth martesës në tempull dhe ungujllit.
Dejll G. Renland	(70) Një "lutje e parë e parrëzshme" ndihmon një anëtar më pak aktiv të ndiejë një përshtypje në kishë se "kjo është shtëpia Ime".
Ulises Soares	(6) Një nënë beqare i rrënjos bekimet e ungujllit në zemrat e fëmijëve të saj.
Geri E. Stivenson	(47) Kur ishte prift [Aaron] në shkollë të mesme, një Apostull i ardhshëm refuzon të shohë një film të papërshtatshëm duke i dhënë guxim një shoku.
Huan Pablo Vijar	(95) Pasi kaloi një ditë duke predikuar me vëllanë e tij misionar, Huan Pablo Vijari vendos të pagëzohet dhe të shërbejë në mision.
Takashi Uada	(38) Nëna e Takashi Uadës bashkohet me Kishën pasi Zoti ia prek zemrën nëpërmjet veprës së mirë të një djali.
W. Kristofer Uadell	(19) Falë përpjekjeve të dhënies së shërbesës prej familjes dhe miqve, vëllai i W. Kristofer Uadellit e ripërqafon ungujllin pak para vdekjes.

Plaku Ruben V. Alliod

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Ruben Alliodi ishte 14 vjeç kur u largua nga shtëpia e tij në Argjentinë për të kaluar një vit me dajën e tij në Shtetet e Bashkuara. Babai i tij, Ruben Reinaldo Alliodi, kishte vdekur më parë dhe Rubeni po bëhej “një shpirt rebel”.

Nëna e tij e shqetësuar, Maria, e dërgoi në Hjuston të Teksasit, që të jetonte me vëllanë e saj, Manuel Bustosin dhe familjen e tij. Ajo i vuri një kusht familjes së vëllait të saj: “Mos ia shprehni bindjet tuaja si shenjtorë të ditëve të mëvonshme tim biri”.

Megjithatë, shpirti i ungjillit, i foli adoleshentit të pëstjelluar. Ai vuri re se si Kisha e bashkoi familjen Bustos nëpërmjet lutjes dhe shërbimit dhe ai nuk mund të mos i vërente kopjet e shumta të Librit të Mormonit në raftet e dhomës së tij.

Kureshtar, ai tërhoqi një kopje dhe zbuloi premtimin e Moronit që mund ta dinte nëpërmjet lutjes se Libri i Mormonit është i vërtetë.

“Ai premtim më preku”, thotë Autoriteti i ri i sapothirrur i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë. “Dëshiroja që ta lexoja librin.”

Ai e mori seriozisht premtimin e Moronit, mori një përgjigje pohuese dhe i tregoi dajës së tij të habitur se dëshiron të të pagëzohej. Dajë Manueli e dërgoi Rubenin menjëherë në Argjentinë për të kërkuar lejen e nënës së tij. Shpejt ai u pagëzua. Që nga ajo kohë, ungjilli i rivendosur e ka bërë të qëndrueshme jetën e Plakut Alliod.

Ruben Vinsente Alliod lindi më 8 janar 1966 në Buenos-Ajres. Ai u martua me Fabiana Benet Lamasin në Tempullin e Buenos-Ajresit në Argjentinë më 17 dhjetor 1992. Ata kanë gjashtë fëmijë.

Plaku Alliod mori një diplomë në drejtësi nga Universiteti i Belgranos në Buenos-Ajres dhe ka gëzuar një karrierë të gjerë në fushën ligjore, i specializuar në drejtësinë kriminale. Që nga viti 1998 ai ka punuar si partner administrimi për “Alliaud & Asociados”.

Ai ka shërbyer si një I Shtatëdhjetë Zonal, president i Misionit të Kordovës në Argjentinë, president kunji, këshilltar i lartë, peshkop, president i kuorumit të pleqve dhe misionar në Misionin e Monteviedos në Uruguai. Në kohën kur mori thirrjen e tij, ai po shërbente si mësues instituti, këshilltar i parë në presidencën e Qendrës së Trajnimit të Misionarëve në Argjentinë dhe drejtor i marrëdhënieve me publikun. ■

Plaku Horhe M. Alvarado

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Migel dhe Iris Alvarado u bashkuan me Kishën në Porto-Riko në vitin 1977 kur djali i tyre Horheja ishte gjashtë vjeç. Horheja i ri u pagëzua dy vjet më vonë dhe nuk mungoi asnjëherë në shërbimet e Shabatit.

“Por kthimi im vetjak në besim ndodhi kur isha 16 vjeç”, thotë Autoriteti i ri i sapothirrur i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë.

Në shkollë të mesme, ai filloi të shërbente si president i klasës së tij të seminarit në vendlindjen e tij, Pons. Studentët po studionin Librin e Mormonit atë vit. Përgjegjësia e tij e re e shtyu të analizonte vetveten.

“M’u desh ta pyesja veten: ‘A e di vërtet unë se Libri i Mormonit është i vërtetë?’ Si mund të isha presidenti i klasës sime të seminarit nëse as nuk e dija që ai libër ishte i vërtetë?”

Ai mori kopjen e tij të Librit të Mormonit dhe për herë të parë filloi ta lexonte me zell.

“U ula në gjunjë e u luta dhe më pas e kuptova se ishte i vërtetë”, thotë ai.

Libri i Mormonit mbetet ndikimi më i rëndësishëm në jetën e Plakut Alvarado.

Ndërkohë që shërbente si misionar kohëplotë në Misionin e Tampas në Florida, ai i tregoi për Librin e Mormonit kujtdo që i jepte mësim. Më vonë, ai e studioi librin me bashkëshorten e tij dhe tre fëmijët e tyre. Si president i Misionit San-Huan të Porto-Rikos, ai u vuri një sfidë misionarëve të tij që ta donin dhe të tregonin për Librin e Mormonit.

Tani, si Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë, Plaku Alvarado është sërish tejet entuziast për t’i ftuar të tjerët që të zbulojnë të vërtetat jetëndryshuese të Librit të Mormonit.

Horhe Migel Alvarado Paco lindi më 21 nëntor 1970. Më 19 dhjetor 1992, ai u martua Keri Lu Riosin në Tempullin e Uashington D.C.-së.

Pasi studioi menaxhim biznesi në Universitetin e Porto-Rikos, ai punoi në pozicione të ndryshme në menaxhim biznesi në Porto-Riko dhe në pjesën kontinentale të Shteteve të Bashkuara. Kohët e fundit, ai punoi në zyrat qendrore të Kishës në Solt-Lejk-Siti si administrues ndërkombëtar për Shërbimet e Mbështetjes të Vetja.

Plaku Alvarado ka shërbyer si një I Shtatëdhjetë Zonal, president kunji, këshilltar i lartë, president dege dhe udhëheqës i misionit të lagjes. ■

Plaku Hans T. Bum

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Kur Plaku Hans T. Bum ishte tetë vjeç, familja e tij u shpërngul nga Amsterdami në qytetin e Bredës, që ndodhet në pjesën jugore të Holandës. Babai i tij, një holandez i cili ishte rritur në Indonezi dhe ishte i kthyer në besim në Kishë, ndjeu se familja e tij duhej të largohej nga qyteti i madh dhe të kthehej në origjinën e tij.

Koha që kaloi Plaku Bum me familjen e tij në atë degë të vogël, vërtetoi se ishte një vend edukimi për shërbimin në Kishë – shërbim që e kishte dhënë gjithë jetën e vet dhe që do të vazhdojë ta japë në thirrjen e tij të re si Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë.

“Gjithçka që jam dhe gjithçka që kam ia detyroj Zotit, si dhe mundësive që Ai më ka dhënë për të mësuar dhe për t’u rritur”, thotë ai.

Lindur më 13 korrik 1963 në Amsterdam nga Hans dhe Anki Bumi, Hans Teodorus Bumi, është djali i dytë nga katër fëmijët e familjes Bum. Prindërit e tij e dhanë mësim ungjillin në shtëpinë e tyre dhe i nxitën fëmijët e tyre të punonin fort.

Në moshën 18-vjeçare, Plaku Bum shërbeu në Misionin Lindor të Londrës në Angli. Pak muaj pasi mbaroi misionin e tij, ai njohu bashkëshorten e tij të ardhshme, Ariena Xhohana “Marjan” Brukciterin, në një konferencë të Kishës për të rinjtë në moshë madhore. Çifti u martua më 27 korrik 1984, në Rhon të Holandës dhe u vulosën tri ditë më vonë në Tempullin e Londrës në Angli. Ata kanë tre djem.

Plaku Bum punoi si sekretar i drejtorit të kolegjit “Markenhage” dhe si rekrutues për “Franchise Development Benelux”. Në kohën kur mori thirrjen e tij si Autoritet i Përgjithshëm, ai po punonte si administrues shitjesh për Agjencitë “MacLean”.

Plaku Bum ka shërbyer si I Shtatëdhjetë Zonal, këshilltar në një presidencë kunj, president i Të Rinjve në kunj, president dege dhe këshilltar në një presidencë dege. Në kohën kur mori thirrjen e tij, ai po shërbente si mësues instituti dhe punonjës për ordinancat e tempullit në Tempullin e Hagës në Holandë. ■

Plaku L. Tod Baxh

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Kur Tod Baxhi ishte djalosh, prindërit e tij e mësuan se si ta kërkonte vullnetin e Zotit. Gjatë gjithë jetës së vet, ai është përpjekur që ta zbatojë atë praktikë në çdo vendimmarrje.

Vite më vonë, pasi ai dhe bashkëshortja e tij ishin vendosur në një shtëpi me pesë fëmijë, ai ndjeu mbresa shpirtërore që ta linte karrierën në bankë dhe financë. Ndryshimi do të kërkonte sakrificë të madhe nga ana e tij që të rregullohej në një karrierë të re.

Pas shumë përpjekjesh dhe përgatitjesh për ta ndryshuar karrierën, Plaku Baxh njohu dikë që ishte posaçërisht i kualifikuar për t’i dhënë këshillë. Ky individ sugjeroi se Plaku Baxh duhej ta vazhdonte karrierën e tij në bankë, duke i kujtuar atij se do të kishte shumë mundësi për të këshilluar dhe ndihmuar njerëz. “Ne kemi nevojë për njerëz me integritet moral në biznes”, i tha ky person atij.

Plaku Baxh e konsideroi atë takim një mëshirë të përzier murt nga Zoti. “Unë mendoj se Ai dëshironte që ta dija se ku e kisha vendosur zemrën”, thotë ai. “Sapo Zoti e njohu zemrën time, Ai nuk e kërkoi sakrificën dhe unë mirëbesova se Ai mund të më vinte në punë për qëllimet e Tij pa e ndryshuar karrierën.”

Karriera e tij e lejoj atë njëmend që të ishte një ndikim për mirë në botën e biznesit, madje të hapte dyert që të shpërndante ungjillin në Japoni.

Lorenc Tod Baxhi lindi më 29 dhjetor 1959, në Pitsburg të Kalifornisë në SHBA, nga Louell Xhenseni dhe Deana Prajs Baxhi. Ai u njoh me Lori Kapener gjatë vitit të tyre të parë në Universitetin “Brigam Jang”. Tetë muaj pasi u kthye nga shërbimi në Misionin Fukuoka të Japonisë, ata u martuan në Tempullin e Loganit në Jutë. Ata kanë gjashtë fëmijë.

Pasi u diplomua nga UBJ-ja në vitin 1984 me një diplomë universitare në ekonomi, Plaku Baxh punoi për “Bain & Company Japan”; “Citibank, N.A.” dhe “GE Capital”. Ai u bë president dhe drejtuesi më i lartë ekzekutiv i “Star Bank Limited” në Tokio në vitin 2003, duke shërbyer si drejtor i bordit të bankës nga viti 2008 deri në 2011-ën.

Plaku Baxh ka shërbyer si I Shtatëdhjetë Zonal, president i Misionit të Tokios në Japoni, president kunj, peshkop, president i kuorumit të pleqve dhe president i Të Rinjve në kunj. ■

Plaku Rikardo P. Himenez

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Anëtarët e Kishës në Antofagasta të Kilit, do ta mbajnë mend gjatë konferencën e përgjithshme të prillit 2019, për lajmërimin e një tempulli të ardhshëm atje dhe thirrjen e një bashkëkombasi të tyre, të Plakut Rikardo P. Himenez, si Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë.

Ndërkohë që mendon për përgjegjësitë e thirrjes së tij të re, Plaku Himenez gjen besim dhe kurajë te thënia “Atë që Zoti e thërret, atë Zoti e kualifikon” (Thomas S. Monson, “Duty Calls”, *Ensign*, maj 1996, f. 44).

“E kam dhënë mësim atë shprehje shumë herë në të kaluarën dhe tani po përpiqem ta zbatoj për veten time”, thotë ai. “Ati Qjellor ju thërret. Ai ju njeh ju. Prandaj thjesht shkoni dhe bëni atë që Ai dëshiron dhe gjithçka do të jetë mirë.”

Rikardo Patrisio Himenez Salazar lindi më 28 nëntor 1971, më i madhi nga dy fëmijët e lindur nga Rikardo Benxhamin Himenez Himeno dhe Mirto Lusía Amalia Salazar Sinjorini. Ai u bashkua me Kishën në moshën 11-vjeçare dhe u shpërngul me nënën e tij dhe motrën në Santiago të Kilit, pasi prindërit u shkurorëzuan.

Në vitin 1995, ai njohu Kethrin Ivon Karrazana Zunjigan në Santiago, kur ajo filloi të frekuentonte lagjen e tij ndërkohë që po qëndronte atje me një ungj. Ata u vulosën në Tempullin e Santiagos në Kili më 12 shtator 1997 dhe janë prindër të dy fëmijëve.

Plaku Himenez mori diplomën e tij universitare për llogaritar dhe për kontrollues financiar nga Universiteti i Santiagos në vitin 1997 dhe një diplomë pasuniversitare për administrim biznesi nga Universiteti i Kilit në vitin 2003. Ai e filloi karrierën e tij profesionale në industrinë e minierave, duke kaluar më së fundi në teknologjinë e informacionit si drejtor financash për “Computer Sciences Corporation” në Amerikën Latine. Ai iu rikthye sërish aktivitetit të minierave në vitin 2012, fillimisht me “Sierra Gorda Mining” dhe më pas me “Robinson Nevada Mining Company”.

Në kohën kur mori thirrjen e tij, Plaku Himenez po shërbente si këshilltar në një presidencë kunji. Ai ka shërbyer gjithashtu si I Shtatëdhjetë Zonal në Zonën Jugore të Amerikës së Jugut, president kunji, këshilltar i lartë, peshkop, këshilltar në një peshkopatë dhe në një presidencë të Të Rinjve në lagje dhe misionar kohëplotë në Misionin e Konceptonit në Kili. ■

Plaku Piter M. Xhonson

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Pasi Piter M. Xhonsoni, djali i një mbikëqyrësi godinash dhe shoferi taksie, kishte pranuar një bursë për basketboll në Universitetin “Brigam Jang” – Havai, ai e gjeti veten duke qëndruar përpara një mësuesi instituti.

“Ti [ose] do të bashkohesh me Kishën menjëherë, ose do të të duhet një kohë e gjatë”, parashikoi mësuesi.

Mësuesi pati të drejtë. Më shumë se një vit më vonë, Piteri “agjëroi dhe u lut dhe mori një përgjigje”. Ai u pagëzua më 16 gusht 1986.

Piter Methju Xhonsoni, fëmija i katërt nga pesë fëmijët, lindi nga Mek-Kinli Xhonsoni dhe Xheneva Paris Longu, më 29 nëntor 1966, në Kuins të Nju-Jorkut në SHBA.

Prindërit e tij u shkurorëzuan kur ai ishte 11 vjeç dhe nëna e tij u shpërngul në Havai. Një vit më vonë, Piteri u bashkua me organizatën Kombi i Islamit dhe u bë mysliman. Kjo bashkësi siguroi udhërrëfim e përkrahje dhe e përgatiti atë që të përqafonte ungjillin e Jezu Krishtit.

Në moshën 15-vjeçare, Piteri u shpërngul në Havai që të jetonte me nënën e tij. Atje, ai zbuloi sporte – veçanërisht basketbollin – dhe nisi rrugën drejt arsimit universitar, anëtarësisë në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, shërbimit misionar në Misionin e Birminghamit në Alabama dhe martesës në tempull me Stefani Lin Çaduikun në vitin 1990. Çifti, që u njoh ndërkohë që luanin basketboll në Universitetin e Jutës Jugore, ka katër fëmijë.

“Jam këtu për t’i shërbyer Zotit”, thotë Plaku Xhonson për thirrjen e tij si I Shtatëdhjetë. “Pavarësisht kombësisë ose kulturës apo vendit prej nga vij, detyra ime është që t’i shërbej Zotit me gjithë zemrën, mendjen dhe forcën time dhe t’ia paraqit Zotin popullit të Tij. Shpëtimtari na do të gjithëve. Ne jemi bij dhe bija të Perëndisë.”

Plaku Xhonson mori diplomë universitare dhe pasuniversitare për llogaritar nga Universiteti i Jutës Jugore dhe një doktoraturë për llogaritar nga Universiteti shtetëror i Arizonës. Ai ka punuar si profesor i asociuar në UBJ – Havai, profesor i asociuar në Universitetin “Brigam Jang” dhe profesor i asociuar në Universitetin e Alabamës. Ai ka shërbyer si një I Shtatëdhjetë Zonal, president kunji, nëpunës i financave në kunj dhe udhëheqës misioni i lagjes. ■

Plaku Xhon A. Mek-Kjun

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Kohë më parë në karrierën e tij të biznesit, Plaku Xhon A. Mek-Kjun pati një diskutim me shefin e tij, ku shpejt u bë e qartë se shefi nuk dinte shumë rreth Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Shefi i tij e pyeti Plakun Mek-Kjun se përse shenjtorët e ditëve të mëvonshme nuk kërcenin ose hanin biskota.

“Faktikisht unë i ha biskotat”, i tha shefit të tij Plaku Mek-Kjun me një buzëqeshje, duke fërkuar stomakun. “Mendoj se na ngatërron me të tjerë.”

Ndërkohë që po flisnin, Plaku Mek-Kjun i qartësoi idetë e gabuara rreth Kishës. Ajo bisedë çoi në diskutime të tjera rreth ungjillit të Jezu Krishtit dhe i ripohoi Plakut Mek-Kjun rëndësinë e të qenit gjithmonë gati për ta shpërndarë ungjillin.

“Ne jemi dishepuj të Shpëtimtarit Jezu Krisht, kudo që jemi, në çdo rrethanë, në çdo mundësi”, thotë Plaku Mek-Kjun. “Ne kemi punë dhe karrierë, por ato i kemi që të përkrahim familjet tona dhe që të na vënë në situata që ta shpërndajmë ungjillin. Kjo është përgjegjësia jonë kryesore si dishepuj të Jezu Krishtit.”

Xhon Alen Mek-Kjuni lindi në Santa-Kruz të Kalifornisë në SHBA, më 20 qershor 1963, nga Kliford dhe Xhoan Shulthis Mek-Kjuni. Ai u rrit kryesisht në Nisa të Oregonit në SHBA.

Pasi shërbeu në një mision kohëplotë në Fukuoka në Japoni, Plaku Mek-Kjun u martua me Debra Elen Kingsbërin në Tempullin e Solt-Lejkut në vitin 1984. Ata janë prindër të katër fëmijëve dhe jetojnë në Miduei të Jutës në SHBA.

Plaku Mek-Kjun mori një diplomë shkencore universitare për financë nga Universiteti “Brigam Jang” dhe më vonë një diplomë pasuniversitare për administrim biznesi për financë nga Universiteti i Kalifornisë, Los Anxhelos (UCLA). Ai punoi si zëvendës-presidenti kryesor dhe drejtor administrimi për “Capital Investment Advisors” nga viti 1997 deri në 2012-ën. Më pas ai shërbeu si president në Misionin e Provos në Jutë, përpara se të bëhej ndërlidhës i dhuruesve për dhuratat kryesore për LDS Philanthropies [Bamirësitë SHDM].

Plaku Mek-Kjun po shërbente si I Shtatëdhjetë Zonal kur mori thirrjen e tij të re. Ai gjithashtu ka shërbyer si president kunji, peshkop, këshilltar në një peshkopatë dhe në një presidencë dege dhe si president i kuorumit të pleqve. ■

Plaku Xhejms R. Rasband

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Kur Plaku Xhejms R. Rasband u thirr në një presidencë kunji vite më parë, ai u ndje i papërgatitur. “Ky duhet të jetë një gabim”, mendoi ai.

Po të njëjtën ndjenjë papërshtatshmërie e pati edhe në moshën 19-vjeçare, kur po hynte në Qendrën e Trajnimit të Misionarëve në Provo për t’u përgatitur për një mision kohëplotë, në Seul të Koresë së Jugut. “Si kam për t’ia dal mbanë?” pyeti veten.

Në të dyja rastet, përgjigjja ishte e njëjtë: “Përqendrohu tek ajo. Gëzimi do të vijë.” Ose siç thoshte nëna e tij: “Zoti nuk sjell njerëz të përsosur. Thjesht shko të punosh.”

Plaku Rasband ndien pak nga ai ngurrim tani ndërsa po i vjen thirrja e re si Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë, por ai e di përgjigjen: “Ati ynë Qjellor dëshiron vetëm që ne të shkojmë të punojmë dhe të shpërndajmë mesazhin shërues dhe të gëzueshëm për Birin e Tij dhe flijimin shlyes të Birit të Tij”.

Xhejms Riçard Rasbandi lindi në Siatëll të Uashingtonit në SHBA, nga Xhejms E. dhe Ester Rasbandi, më 20 mars 1963. Ai u rrit në Pebëll Bijç të Kalifornisë në SHBA, në një shtëpi rreth 180 metra larg bregut të oqeanit.

Plaku Rasband njohu Meri Dajen Uilliamsin kur ishte student i vitit të parë në Universitetin “Brigam Jang”. Ata i shkruanin njëri-tjetrit ndërkohë që ai studioje jashtë shtetit për pesë muaj në Izrael dhe më pas gjatë gjithë shërbimit të tij në Misionin e Seulit në Kore. Ata u martuan në Tempullin e Los Anxhelosit në Kaliforni, më 11 gusht 1984. Janë prindër të katër fëmijëve.

Pasi u kthye nga misioni i tij, ai përfundoi diplomën e tij universitare për studimet për Anglisht dhe Lindjen e Afërt në UBJ, në vitin 1986, dhe më pas mori një doktoratë si jurist nga Shkolla e Drejtësisë në Harvard në vitin 1989. Pasi punoi në drejtësi për pesë vjet në Siatëll, ai u kthye në UBJ në vitin 1995 për t’u bashkuar me trupën pedagogjike të shkollës së juridikut “J. Ruben Klark”. Ai shërbeu si dekan i shkollës së juridikut nga viti 2009 deri në 2016, kur u bë zëvendës-president akademik në UBJ.

Plaku Rasband ka shërbyer si I Shtatëdhjetë Zonal, president kunji, këshilltar në një presidencë kunji, këshilltar i lartë, peshkop dhe president i Të Rinjve në lagje. ■

Plaku Benxhamin M. Z. Tai

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Gjyshi nga ana e babait i Plakut Benxhamin M. Z. Tai u zu rob, u burgos dhe u ekzekutua nga trupat japoneze kur pushtuan Hong-Kongun gjatë Luftës II Botërore.

Dekada më vonë, Plaku Tai njohu bashkëshorten e tij të ardhshme, Naomi Toma nga Japonia, ndërkohë që shërben-te si president i kuorumit të pleqve në lagjen e tij të studen-tëve në Universitetin “Brigam Jang”. Naomi po shërben-te si presidente e Shoqatës së Ndhimës.

Kur Benxhamini i tha babait të tij, Plakut Kuok Juen Tai, Autoritet i Përgjithshëm nderi, se ai po dilte në takim me Naomin dhe shpresonte që të martohej me të, i ati nuk shprehu as edhe një grimë pakënaqësie. Në fakt prindërit e Naomit, Rikuo dhe Fumiko Toma, erdhën në Hong-Kong për të vizituar prindërit e Benxhaminit. Prindërit e saj vunë re se ungjilli i Jezu Krishtit e kishte bërë të mundur marte-sën e tyre. Çifti u martua në Tempullin e Solt-Lejkut më 23 dhjetor 1995. Ata janë prindër të gjashtë fëmijëve.

“Ne vijmë nga kultura të ndryshme, por ka parime të besimit dhe sakrificës së përbashkët”, thotë Plaku Tai. Plaku Tai e di se ato parime besimi dhe sakrifice do ta lidhin tani atë me shenjtorët e ditëve të mëvonshme në mbarë globin.

Benxhamin Ming Zhe Tai lindi më 20 maj 1972, në Hong-Kong nga Kuok Jueni dhe Hui Hua Tai. Për shkak të punës së babait të tij familja udhëtoi anembanë botës përpara se të imigronin në Kaliforninë Jugore, SHBA, ku Plaku Tai kaloi vitet e adoleshencës. Në shtëpinë e tyre, prindërit e tij kanë të ekspozuar një dorëshkrim me këto fjalë sipas artit të shkrimit kinez: “Sa për mua dhe për shtëpinë time do t’i shërbejmë Zotit” (Jozueut 24:15). Kjo ka shërbyer si motoja e familjes Tai.

Pasi shërbeu në Misionin e Melburnit të Australisë, Plaku Tai mori një diplomë universitare për shkencën e të ushtruarit fizik nga UBJ-ja në vitin 1996 dhe një diplomë pasuniversitare për administrim biznesi nga Universiteti i Kalifornisë, Los Anxhelos (UCLA), në vitin 2003. Ai ka punuar në Japoni dhe Hong-Kong në investimin bankar dhe për zhvillimin e pronave të paluajtshme.

Plaku Tai ka shërbyer si I Shtatëdhjetë Zonal, president distrikti, këshilltar në një presidencë distrikti, sekretar ekzekutiv i distriktit, president i kuorumit të pleqve, president dege dhe mësues i Shkollës të së Dielës. ■

Plaku Alan R. Uolker

Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë

Të mësuarit rreth kulturave të reja dhe shkrimja e tij me to është bërë një veprimtari e pëlqyer e jetës për Plakun Alan R. Uolker, e cila do t’i shërbejë më së miri në thirrjen e tij si Autoritet i Përgjithshëm I Shtatëdhjetë.

Lindur në Buenos-Ajres të Argjentinës nga Viktor Adrian Uolkeri dhe Kristina Ofelia Sparou Uolkeri, më 2 janar 1971, Alan Roi Uolker u rrit në pjesë të ndryshme të Amerikës Veriore dhe Jugore.

Ai i kaloi vitet e para të jetës në Argjentinë përpara se familja e tij të shpërngulej në Boston, Masaçusets në SHBA dhe më vonë në Meksiko-Siti të Meksikës, për shkak të punës së babait të tij.

“Të mësuarit e gjuhës angleze ka qenë një bekim i jash-tëzakonshëm”, thotë ai. Dhe rritja e tij në ungjill e lejoj ta zhvillonte dëshminë e vet dhe të përgatitej për mision në një moshë të re. Pasi frekuentoi Universitetin “Brigam Jang” për një vit, Plaku Uolker shërbeu si një misionar kohëplotë në Misionin e Neshvillit të Tenesisë.

Për ta ndihmuar babanë e tij që të shërohej nga një aksi-dent i rëndë, Plaku Uolker i shtyu planet për t’u kthyer në shkollë pas misionit të tij dhe u kthye në Argjentinë. Pikërisht në këtë kohë u njoh me Ines Marsela Shulin në një mbrëmje vallëzimi në institut. Tetë muaj më vonë, më 12 gusht 1993, ata u martuan në Tempullin e Buenos-Ajresit në Argjentinë. Ditën tjetër, çifti i ri u shpërngul për në Provo të Jutës në SHBA, ku Plaku Uolker përfundoi diplomën e tij universitare për ekonomi në vitin 1996.

Plaku Uolker punoi për tre vjet si punonjës banke për korporatat në Citibank, gjashtë vjet si kontrollor për Kishën në Zonën Jugore të Amerikës së Jugut, 11 vjet në Zonën e Meksikës dhe kohët e fundit si drejtor për çështjet materiale në Zonën Jugore të Amerikës së Jugut. Në vitin 2010, Plaku Uolker u thirr që të kryesonte në Misionin Lindor të Montereit në Meksikë.

Familja Uolker, bashkë me vajzën e tyre, gjejnë kënaqësi kur u shërbejnë të tjerëve, kur udhëtojnë dhe kur arrijnë të njohin vende dhe njerëz të rinj.

Përpara se të thirrej si Autoritet i Përgjithshëm I Shta-tëdhjetë, Plaku Uolker shërbeu në thirrje të ndryshme në Kishë, duke përfshirë [pozicionet] si: I Shtatëdhjetë Zonal, këshilltar në një presidencë kunji, këshilltar i lartë, peshkop, këshilltar në peshkopatë dhe udhëheqës misioni i lagjes. ■

Mark L. Pejs

President i Përgjithshëm i Shkollës të së Dieles

Kur i bënë intervistën për t'i dhënë thirrjen si President i Përgjithshëm i ri, i Kishës i Shkollës të së Dieles, Plaku Mark L. Pejs bëri një zotim plot lutje.

“Atë Qjellor, çfarëdo gjëje që Ti do që unë të bëj, jam i gëzuar që ta bëj”, u lut ai. “Thjesht [dua] të dish se jam plotësisht i gatshëm.”

Vëllai Pejs thotë se dëshira e tij kryesore në thirrjen e tij të re është që t'i bekojë, përkrahë dhe nxitë anëtarët e Kishës. “Ne duam të japim gjithçka që kemi”, tha ai për Presidencën e re të Përgjithshme të Shkollës të së Dieles.

Mark Leonard Pejsi lindi më 1 janar 1957, në Buenos-Ajres të Argjentinës nga Lorin Nelsoni dhe Merilin Heimor Pejsi. Në atë kohë, babai i Plakut Pejs po kryesonte në Misionin e Argjentinës.

Vëllai Pejs njohu bashkëshorten e tij të ardhshme, En Mari Lenglandin, ndërkohë që të dy ishin shokë klase në klasë të dytë në Solt-Lejk-Siti, Jutë në SHBA. Më vonë, ndërkohë që po frekuentonin shkollë të mesme të ndryshme në qytet, ata u ritakuan gjatë një veprimtarie të përbashkët seminari. Ata i shkruan njëri-tjetrit për dy vitet në vijim, gjatë kohës që ajo shkoi me familjen e saj në Norvegji, ku i ati kryesonte në Misionin e Oslos në Norvegji dhe ndërkohë që Vëllai Pejs shërbente në Misionin e Spanjës në Madrid. Ata u martuan në Tempullin e Solt-Lejikut më 21 nëntor 1978 dhe janë prindër të shtatë fëmijëve.

Vëllai Pejs mori një diplomë universitare për ekonomi nga Universiteti i Jutës në vitin 1980 dhe një diplomë pas-universitare për administrim biznesi nga Shkollë e Biznesit të Harvardit në vitin 1982. Pas një punësimi të shkurtër me firmën “Price Waterhouse” në Nju-Jork-Siti, ai u bashkua me Kompaninë “Boyer” në Solt-Lejk-Siti, duke punuar për zhvillimin tregtar të pronave të paluajtshme nga viti 1984 deri në vitin 2012. Pasi mori një detyrë trevjeçare si president i Misionit të Spanjës në Barcelonë, ai u bashkua me Kompaninë “Gardner” në vitin 2015, duke punuar në fushën e zhvillimit të pronave të paluajtshme.

Në kohën kur mori thirrjen e tij të re, Vëllai Pejs po shërbente si I Shtatëdhjetë Zonal. Thirrjet e tij të mëparshme në Kishë përfshijnë: këshilltar në një presidencë kunji, këshilltar i lartë, peshkop, këshilltar në peshkopatë, president i kuorumit të pleqve, president i Të Rinjve në lagje dhe udhëheqës skautizmi. ■

Milton Kamargo

Këshilltar i Parë në Presidencën e Përgjithshme të Shkollës të së Dieles

U desh afërsisht një vit për Helio da Roha Kamargon, një ish-shërbëtar në një kishë tjetër, që të vendoste për t'u pagëzuar në Kishën e Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. Pak kohë më pas, bashkëshortja e tij, Nair Belmira da Roha Kamargo, vendosi që të ndiqte shembullin e bashkëshortit të saj dhe të pagëzohet po ashtu.

Në atë kohë, Naira ishte shtatzënë me djalë, të cilin do ta quanin Milton. Vendimi i përbashkët i Kamargos për t'u bashkuar me Kishën do t'i bekonte përgjithmonë brezat e ardhshëm të familjes së tyre.

Vëllai Milton da Roha Kamargo lindi më 10 mars 1958, në San-Paolo të Brazilit. Vëllai Kamargo, i mbështetur më 6 prill 2019, si Këshilltar i Parë në Presidencën e Përgjithshme të Shkollës të së Dieles, thotë se është i bekuar që është rritur si anëtar i Kishës.

“Zoti na njeh individualisht”, thotë ai. “Planet e Tij për secilin prej nesh janë më të mëdha nga sa mund t'i përfytyrojmë.”

Vëllai Kamargo e njohu bashkëshorten e tij, Patrisian, ndërkohë që i ati po kryesonte në Misionin e Rio-de-Zhanejros në Brazil nga fundi i viteve 1970. Çifti u martua më 4 janar 1980, rreth një vit pasi Vëllai Kamargo u kthye në shtëpi nga shërbimi si misionar kohëplotë në Misionin e Lisbonës në Portugali. Ata kanë tre fëmijë.

Gjatë viteve të para të martesës së tyre, familja Kamargo jetoi në Rio-de-Zhanejro, ku Vëllai Kamargo mori diplomën e tij universitare për inxhinieri civile nga Instituti Ushtarak “Engenharia”. Më vonë ai mori një diplomë pasuniversitare për administrim biznesi nga Universiteti “Brigam Jang”.

Gjatë karrierës së tij, Vëllai Kamargo ia ka përkushtuar kohën dhe energjinë e tij edukimit të tjerëve. Ai ka punuar për disa universitete, që përfshijnë Laureate Brazil Online Education, Universitetin Teknologjik të Meksikos dhe më së fundi si zëvendësipresident për programin mësimor në UBJ-Pathway Mbarëbotëror.

Vëllai Kamargo ka shërbyer si I Shtatëdhjetë Zonal, president i Misionit Jugor të Porto-Alegres në Brazil (1997–2000), këshilltar në presidencën e Qendrës së Trajnimit të Misionarëve në Brazil (2000–2005), peshkop, president i misionit të kunjit dhe president i kuorumit të pleqve. ■

Xhen E. Njuman

Këshilltar i Dytë në Presidencën e Përgjithshme të Shkollës të së Dieles

Kur ishte misionar i ri që po shërbente në Strasburg të Francës, Xhen E. Njuman pati një përvojë të veçantë shpirtërore që e forcoi dëshminë e tij dhe e lejoi që të ndiente dashurinë e Atit Qjellor. Kjo përvojë erdhi ndërsa lexoi fjalët e profetit Alma në Librin e Mormonit rreth mbjelljes së farës së ungjillit në zemrat tona (shih Alma 32:28; 33:22–23).

“Lexova se, nëse do të bëni vend për atë farë në zemrën tuaj, ajo do të rritet dhe në të vërtetë ju do t’i ndieni këto lëvizje të fryrjes”, tha Vëllai Njuman. “Mbah mend që e lexova këtë dhe Shpirti thjesht më dëshmoi kaq fort se ajo ishte e vërtetë. Unë i ndjeva ato lëvizje të fryrjes. Nuk do ta harroj kurrë sa të kem jetën.”

Kjo dhe përvoja të tjera ndihmuan të forcohej dëshmia e Vëllait Njuman për ungjillin dhe e përgatitën për shërbimin gjatë gjithë jetës si bashkëshort, baba dhe dishepull i Jezu Krishtit.

Xhen Erik Njuman lindi më 16 prill 1960, në Xherom të Ajdahos në SHBA nga Xhorxh Reimondi dhe Dora Uolker Njuman. Ai u rrit në Overton të Nevadës në SHBA. Babai i tij ishte i kthyer në besim dhe nëna e tij ishte shenjto e ditëve të mëvonshme prej disa brezash.

Ai formoi një dëshmi në moshë të re dhe shërbeu një mision kohëplotë në Francë dhe Belgjikë. Pas misionit të tij, Vëllai Njuman mori një diplomë universitare për gjuhën frënge nga Universiteti “Brigam Jang”. Ai u gëzua kaq shumë nga diploma që mori, sa që mori parasysh të bëhej mësues i gjuhës frënge, por në vend të kësaj zgjodhi që të ndiqte një karrierë në industrinë e programeve kompjuterike. Ai punoi si sipërmarrës me ide të ndryshme për biznesin për më shumë se 30 vjet, duke themeluar disa kompani të suksesshme programesh kompjuterike. Momentalisht, ai është partner në firmën “SageCreek Partners”, një kompani këshillimi për teknologjinë në Elpajn të Jutës.

Vëllai Njuman u martua me Lusja Prajsin në Tempullin e Oklandit në Kaliforni, më 18 gusht 1984. Ata janë prindër të gjashtë fëmijëve dhe banojnë në Elk Rixh të Jutës.

Vëllai Njuman ka shërbyer si president kunji, peshkop, president i Të Rinjve në kunj, udhëheqës i skautizmit dhe punonjës tempulli. Nga viti 2006 deri në 2009-ën, ai shërbeu si president i Misionit të Omahës në Nebraska. ■

Shërbesa e Presidentit Nelson Vazhdon

Pak kohë pas konferencës së përgjithshme të tetorit 2018, Presidenti Rasëll M. Nelson udhëtoi për në **Peru, Bolivi, Paraguai, Uruguai dhe Kili**, ku ai u takua me anëtarë e misionarë dhe mbajti takime shpirtërore, përfshirë një takim shpirtëror me rininë në Kili ku morën pjesë 1 500 veta dhe që gjithashtu u transmetua anëmbanë vendit. Ai u foli anëtarëve në spanjisht, përkushtoi Tempullin e Konsepsionit, Kili dhe u takua me udhëheqës të qeverisë vendore.

Mijëra gra iu përgjigjën në mjetet shoqërore të komunikimit ftesës së Presidentit Nelson që t’i raportonin përvojat e tyre me katër sfidat që ai i dha gjatë konferencës së përgjithshme të tetorit 2018: 1) agjeroni nga mjetet shoqërore të komunikimit dhe mjetet negative të komunikimit për 10 ditë, 2) lexoni Librin e Mormonit deri në fund të vitit 2018, 3) ndiqni rregullisht tempullin dhe 4) merrni pjesë tërësisht në Shoqatën e Ndihmës. “Dëshiroj t’ju falënderoj të gjithave që iu përgjigjët ftesave të mia”, tha Presidenti Nelson, duke shprehur shpresën se “secila prej këtyre ftesave ju ka sjellë më pranë Shpëtimtarit.”

Presidenti Nelson kryesoi në shërbesën mortore të bijës së tij, Uendi Nelson Meksfilldit, e cila ndërroi jetë pas një beteje të guximshme me kancerin. “Lotët tanë të hidhërimit do të kthehen në lot të pritjes me mall, ndërkohë që ne

Presidenti Rasëll M. Nelson dhe Plaku Enrike R. Falabela, i Të Shtatëdhjetëve, mirëpritën në takimin shpirtëror në Lima të Perusë.

marrim një këndvështrim të përjetshëm”, tha ai. Ai foli për bijën e tij gjatë një konference të veçantë për anëtarët e kullit Çiko të Kalifornisë, i cili përfshin dy njësi nga Perëndajsi që u rrënuan nga zjarri. “Ju mësoni se çdo njeri ka sfida”, tha ai. “Nëse doni të ndiheni më mirë, harrojeni veten tuaj dhe shërbejini dikujt tjetër.”

Në **Arizonë të SHBA-së**, Plaku Rasëll M. Nelson, e ftoi një grumbullim prej 65 000 anëtarësh të mbledhur në një stadium sporti që “të ndihmojnë në mbledhjen e Izraelit në të dy anët e velit”. Presidenti Nelson gjithashtu shkroi një artikull si i ftuar, që u botua në gazetën *Arizona Republic*, duke i nxitur njerëzit “të shohin te [Zoti] dhe ta bëjnë Atë qendrën e jetës së tyre”. Ai mori pjesë në një intervistë të transmetuar në stacionet televizive të shtetit; pati disa pritje me udhëheqës të qeverisë, arsimit e fesë; dhe mbajti një sesion pyetje-përgjigje me të rinjtë në moshë madhore beqarë.

Që kur ai u shugurua më 14 janar 2018, Presidenti Nelson ka vizituar 5 kontinente, 16 kombe e territore dhe 24 qytete, duke udhëtuar gati 88 515 km. ■

Drejtimit i Frymëzuar

Deri tani, gjatë presidencës së Presidentit Rasëll M. Nelson:

- Kuorumet e priftërisë janë ristrukturuar.
- Dhënia e shërbesës ka zëvendësuar mësimet e shtëpisë dhe vizitat mësimore.
- Po krijohet një program i ri i zhvillimit vetjak për fëmijët dhe rininë.
- Po përgatiten botime të reja të librit të himneve dhe të *Children's Songbook [Këngëve të Fëmijëve]*.
- Janë krijuar orientime të reja për intervistat e rinisë me peshkopët.
- Theksim është vendosur për thirrjen e Kishës me emrin e saj të plotë.
- Thirrjet për në misione po vendosen në internet në SHBA dhe Kanada.
- Mormon Tabernacle Choir [Korin Mormon të Tabernakullit] iu vu emri i ri Tabernacle Choir at Temple Square [Kori i Tabernakullit në Sheshin e Tempullit].
- Ka filluar studimi i ungjillit i përqendruar te shtëpia dhe i përkrahur nga Kisha, duke përfshirë kalimin në një bllok mbledhjesh dyorëshe të dielën.
- Janë njoftuar njëzet e shtatë tempuj të rinj.
- Të gjitha shfaqjet e Kishës, me përjashtimin e tri shfaqjeve më të mëdha, janë ndërprerë.
- Përparimi i Fillores dhe rinisë, shugurimi i të rinjve në priftëri dhe rekomandimet e tempullit për rininë tani mund të ndodhin në janar në vend të ndjekjes së ditëlindjeve.
- Motrat misionare tani mund të veshin pantallona.
- Janë përshtatur hollësi që lidhen me punën në tempull.
- Misione të reja janë krijuar, kanë ndodhur ndryshime kufijsh dhe janë mbyllur dy qendra të trajnimit të misionarëve.
- Fëmijët e prindërve LGBT tani mund të bekoen e pagëzohen dhe është qartësuar rregullorja lidhur me martesën brenda së njëjtës gjini.

Dhe Presidenti Nelson ka premtuar se siç drejton Zoti, ka më shumë [gjëra] që do të vijnë! ■

Programi Mësimor i Seminarit do të Përputhet me Programin “Eja, Më Ndiq”

Studimi i seminarit anembanë botës shpejt do të përputhet me programin mësimor “Eja, Më Ndiq” dhe kohën e zhvillimit të tij, një ndryshim i cili do ta forcojë metodën e studimit të ungjillit përqendruar te shtëpia dhe të përkrahur nga Kisha nëpërmjet studimit të unifikuar në shtëpi, në Shkollën e së Dieles dhe në seminar.

Duke filluar në 2020-ën, klasat e seminarit do të studiojnë të njëjtin libër të shkrimit të shenjtë i cili do të përdoret çdo vit për programin mësimor “Eja, Më Ndiq”. Në vend që të ndjekë kalendarin e vitit shkollor, kur si i studimit në seminar do të ndjekë një kalendar vjetor.

Ndërkohë që studimet në seminar do të vazhdojnë të bazohen te shkrimet e shenjta, programi mësimor do të bazohet më shumë te doktrina dhe do të ndihmojë për ta forcuar, mbrojtur dhe përgatitur rininë për misionet, martesën e shërbimin në Kishë. ■

Lexoni një artikull më të hollësishëm – që përfshin një hallkë lidhëse te një material filmik i udhëheqësve të Kishës, përfshirë Plakun Holland, duke diskutuar ndryshimin – te [ChurchOfJesusChrist.org/go/519122](https://www.ChurchOfJesusChrist.org/go/519122).

Sinjale Përkushtimi: “E Ardhme e Pashembullt”

“Kisha do të ketë një të ardhme të pashembullt, të pakrahasueshme”, tha Presidenti Rasëll M. Nelson në përkushtimin e Tempullit të Romës, Itali në mars 2019. “Thjesht po ndërtojmë tani themelin e asaj që do të jetë në të ardhmen.”

Në përkushtim, për herë të parë, të gjithë anëtarët e Presidencës së Parë dhe të Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve u mbledhën së bashku në një vend jashtë Shteteve të Bashkuara. “Si Apostuj të Jezu Krishtit të kohës së sotme”, tha Presidenti Nelson, “mesazhi që po shpërndajmë sot është po ai mesazh që shpërndanë Apostujt shumë kohë më parë – që Perëndia jeton dhe që Jezusi është Krishti.”

Përveç përkushtimit të tempullit, Presidenti Nelson u foli të rinjve dhe të rejave të distriktit të tempullit dhe u takua me Papa Françeskun, hera e parë që një President i Kishës ka pasur një takim formal me kreun e Kishës Katolike Romane. ■

Lexojini komentet rreth Tempullit të Romës në Itali dhe shihini fotografitë nga Roma te [ChurchOfJesusChrist.org/prophets-and-apostles](https://www.ChurchOfJesusChrist.org/prophets-and-apostles).

Rregullore, Procedura dhe Burime të Reja

Deklaratë për tempujt. Presidenca e Parë nxori një deklaratë më 2 janar 2019, që pjesërisht thotë: “Gjatë këtyre shumë shekujve, hollësitë që lidhen me punën në tempull janë përshtatur herë pas here, përfshirë gjuhën, metodën e ndërtimit, komunikimin dhe mbajtjen e aneve. Profetët na kanë mësuar se nuk do të ketë mbarim ndaj përshtatjeve të tilla, siç u jepen nga Zoti shërbëtorëve të Tij.”

Përparimi i fëmijëve dhe rinisë.

Fëmijët tani e mbarojnë Filloren dhe të rinjtë e të rejtat lëvizin nga njëra klasë tek tjetra ose nga një kuorum tek tjetri sipas grupmohave në janar në vend që ta bëjnë këtë pasi të kenë ditëlindjet e tyre individuale. Kjo gjithashtu do të thotë se të rinjtë e të rejtat mund të marrin një rekomandim tempulli me përdorim të kufizuar për herë të parë në janar të vitit që mbushin 12 vjeç dhe të rinjtë mund të shugurohen në Priftërinë Aarone në janar të vitit kur mbushin 12 vjeç.

Më tepër mundësi për shërbim.

LDS Charities [Organizata Bamirëse SHDM] ka shpallur bashkëpunimin e saj me JustServe.org që të fillojë nismën #YouCanDoSomething [Mund të Bëni Diçka], duke i ftuar njerëzit të shërbejnë në vendet e tyre dhe të dhurojnë për kauza të mira globalisht që të ndihmojnë për ta ndryshuar botën. Që të filloni, vizitoni faqen “How to Help” [“Si të Ndihmoni”] te LDSCharities.org.

Burime të reja për dhënien e shërbesës. Faqja e internetit This Is Ministering [Kjo Është Dhënia e Shërbesës] (ministering.ChurchofJesusChrist.org) është përditësuar me artikuj dhe materiale filmike shtesë. Burimet në faqe mund t’i ndihmojnë lexuesit që t’u afrohen të tjerëve me dhembshuri, të ndërtojnë marrëdhënie më domethënëse, t’i përmirësojnë aftësitë e tyre dëgjuese dhe më shumë. Përbajtja e re përfshin artikuj mbi Parimet e Dhënies

së Shërbesës që janë botuar në revistat *Ensign* dhe *Liahona*, hallka lidhëse për bisedat nga konferenca të përgjithshme rreth dhënies së shërbesës dhe materiale filmike, citime e shkrime të shenjta që mund të përhapen tek të tjerët.

Shpresë dhe shërim për viktimat e abuzimit. Një faqe e re në internet e Kishës, abuse.ChurchofJesusChrist.org, ofron burime dhe mjete praktike për viktimat e abuzimit dhe për ata që dëshirojnë të ndihmojnë për ta parandaluar abuzimin. Presidenca e Parë gjithashtu nxori një letër më 26 mars 2019 që i nxit udhëheqësit e Kishës të afrohen me dashuri për t’i ndihmuar ata që po vuajnë nga abuzimi. Bashkë me letrën ishte një dokument burimor që i përditësoi orientimet për mënyrën se si peshkopët dhe presidentët e kunjeve i këshillojnë viktimat e abuzimit seksual dhe se si kryejnë intervista me anëtarët e Kishës. Kisha gjithashtu publikoi një material filmik “Protect the Child” [“Mbroni Fëmijën”] dhe e përditësoi artikullin mbi abuzimin te Gospel Topics [Temat e Ungjillit].

Veçori dhe programe të reja kompjuterike. Veçoria Study Plans [Planet e Studimit] në përditësimin më të fundit të programit kompjuterik Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] ju lejon të

caktoni një orar për studimin e çfarëdo përbajtjeje që gjendet në programin kompjuterik. Ordinances Ready [Ordinancat Gati] është një mjet i ri i FamilySearch-it, që e thjeshton gjetjen e emrave për tempullin, duke ju lejuar më shumë kohë që t’i shërbeni familjes suaj dhe të gëzoni bekimet e tempullit. Dhe FamilySearch ka gati tri duzina me veprimtari të reja në shtëpi, të tilla si “Walk Where They Walked” [“Ecni Atje Ku Ecën Ata”] që t’ju ndihmojnë të përfshini pjesëtarët më të rinj të familjes në historinë familjare. Veprimtaritë janë në dispozicion në 10 gjuhë.

Shfaqjet më të mëdha nuk inkurajohen. Ndërkohë që festimet vendore të kulturës e historisë mund të jenë të përshtatshme, Kisha tani nuk i inkurajon shfaqjet më të mëdha. Tri shfaqje do të vazhdojnë: Shfaqja e Navusë në Illinois të SHBA-së, me përkrahje nga zyrat qendrore të Kishës; Shfaqja e Mesës në Arizonë të SHBA-së, nën udhëheqjen e zonës; dhe Shfaqja Britanike, nën udhëheqjen e zonës, që do të mbahet çdo katër vjet. Kisha gjithashtu i ka ndërprerë festimet kulturore të rinisë përpara përkushtimeve të tempujve në favor të takimeve shpirtërore të rinisë me udhëheqësit vizitues të Kishës. ■

Fëmijët dhe të rinjtë e të rejtat do të përparojnë nga njëra klasë tek tjetra ose nga një kuorum tek tjetri sipas grupmohave në janar në vend që ta bëjnë këtë pasi të kenë ditëlindjen.

Do të restaurohen tempuj të kohës së pionierëve, përfshirë Tempullin e Solt-Lejkut, dhe tetë tempuj të tjerë do të ndërtohen.

U Lajmëruan Tetë Tempuj të Rinj dhe Restaurime Historike

Presidenti Rasëll M. Nelson e mbylli konferencën e përgjithshme të prillit 2019 duke njoftuar për tetë tempuj të rinj dhe restaurimin e katër tempujve të kohës së pionierëve, duke dhënë më shumë detaje rreth restaurimit të Tempullit të Solt-Lejkut.

Tempujt e rinj do të ndërtohen në Pago Pago, Samoa Amerikane; Okinaua-Siti, Okinaua, [Japoni]; Neiefu, Tonga; Tuëlla Vallej, Jutë; Mozes Leik, Uashington; San-Pedro-Sula, Honduras; Antofagasta, Kili; dhe Budapest, Hungari.

Planet për një restaurim madhor të Tempullit të Solt-Lejkut do të përfshijnë restaurimin e Sheshit të Tempullit dhe sheshin ngjitur, pranë Ndërtesës së Zyrave të Kishës në Solt-Lejk-Siti, Jutë, SHBA. Tempujt e Seint-Xhorxhit, Mantit dhe Loganit në Jutë të SHBA-së do të restaurohen gjithashtu në të ardhmen e afërt. “Kjo punë do të kërkojë që

çdo tempull të mbyllet për një periudhë kohe”, tha Presidenti Nelson. “Anëtarët e Kishës mund të vazhdojnë ta gëzojnë adhurimin dhe shërbimin në tempull në të tjerë tempuj fqinj. Kur çdo projekt të jetë përfunduar, secili tempull historik do të ripërkushtohet.”

Që kur u bë Presidenti i Kishës në janar 2018-ës, Presidenti Nelson ka njoftuar 27 tempuj të rinj. Që prej konferencës së fundit të tetorit 2018, janë përkushtuar tempujt në Romë, Itali; Barrankija, Kolumbi dhe Konsepsion, Kili. ■

Për një listë të plotë të tempujve dhe gjendjes së tyre shkoni te faqja temples.Churchofjesus.org

Rregullorja për Fëmijët e Prindërve LGBT, Anëtarë në Martesa Homoseksuale

Prindërit të cilët e identifikojnë veten si lesbike, gej, biseksualë apo transjinorë, tani mund të kërkojnë që fëmijët e tyre të bekohen kur janë foshnja nga një mbajtës i denjë i Priftërisë Melkizedeke dhe fëmijët e tyre gjithashtu mund të pagëzohen pasi të bëhen tetë vjeç pa miratimin e Presidencës së Parë, lajmëroi Presidenti Dallin H. Ouks, Këshilltar i Parë në Presidencën e Parë, gjatë sesionit të udhëheqjes të konferencës së përgjithshme.

Gjithashtu, ndonëse martesa mes të njëjtës gjini ende konsiderohet “një shkelje e rëndë”, Kisha nuk do ta trajtojë atë si “braktisje” për qëllimet e disiplinës në Kishë. “Sjellja e pamoralshme në marrëdhëniet heteroseksuale ose homoseksuale do të trajtohet në të njëjtën mënyrë”, tha Presidenti Ouks.

Këto ndryshime në rregullore “nuk përfaqësojnë një devijim në doktrinën e Kishës lidhur me martesën ose urdhërimet e Perëndisë për sa i përket dëlirësisë ose moralshmërisë”, shkroi Presidenca e Parë në një deklaratë zyrtare. “Doktrina e planit të shpëtimit dhe rëndësia e dëlirësisë nuk do të ndryshojnë.”

Presidenti Ouks tha se rregullorja duhet t'i ndihmojë familjet e prekura dhe “përveç kësaj, përpjekjet e anëtarëve tanë që të tregojnë më shumë kuptueshmëri, dhembshuri dhe dashuri duhet ta shtojnë respektin dhe kuptueshmërinë mes njerëzve me vullnet të mirë”. ■

Theksimi i Emrit të Saktë

Që të referohet Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme me emrin e saj të duhur, ndryshime po u bëhen kanaleve të komunikimit.

Ndryshime të Faqeve të Internetit

- ChurchofJesusChrist.org zëvendëson LDS.org, si emri i faqes zyrtare të internetit të Kishës.
- Brenda pak muajsh, Newsroom.ChurchofJesusChrist.org do të zëvendësojë MormonNewsroom.org.
- ComeUntoChrist.org do të zëvendësojë përfundimisht faqen Mormon.org, e cila po rindërtohet për t'i dhënë publikut parësor të saj (jashtë Kishës) një përvijë më të individualizuar.

Ndryshime të Kanaleve Shoqërore të Komunikimit

- Të gjitha llogaritë kryesore shoqërore të komunikimit të Kishës janë ndryshuar për të theksuar emrin e Kishës së Shpëtimtarit.
- Anëtarët mund të zgjedhin të bashkohen me një grup të ri në Facebook të quajtur "The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints – Inspiration and News" ["Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme – Frymëzim dhe Lajme"] për t'u informuar rreth lajmeve e përditësimeve të Kishës, si dhe për të ndërtuar komunitet e lidhje në Kishë.

Ndryshime të Programet Kompjuterike

- Sacred Music [Muzikë e Shenjtë] zëvendëson LDS Music [Muzikë SHDM].
- Programi Gospel Library [Biblioteka e Ungjillit] do të mbetet i pandryshuar.

Ndryshime shtesë mund të priten ndërsa ne punojmë së bashku për ta theksuar emrin e Kishës së Shpëtimtarit, Kisha e Jezu Krishtit e Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme. ■

Përpjekjet Humanitare Ndhmojnë Mijëra Njerëz

Dega humanitare e Kishës, LDS Charities [Organizata Bamirëse SHDM], mori pjesë në 2 885 projekte në 141 vende gjatë vitit të kaluar, duke punuar me 1 900 organizata partnere humanitare. Që nga viti 1985, LDS Charities ka dhënë më shumë se 2,2 miliard dollarë ndihmë – përfshirë të holla, mallra dhe dhurime në natyrë në 197 vende dhe territore, sipas raportit vjetor për vitin 2018 të LDS Charities, të lëshuar më 19 shkurt 2019.

Përpjekjet humanitare të Kishës nxiten nga dhembshuria dhe dashuria për të gjithë fëmijët e Perëndisë dhe theksojnë tri parime udhërrëfyese – përkujdesjen për njerëzit në nevojë më të madhe, frymëzimin e mbështetjes të vetja dhe nxitjen e vullnetarizmit dhe shërbimit. Këto parime që bazohen te besimi në Jezu Krisht, i forcojnë individët dhe familjet pavarësisht nga raca, feja ose kombësia.

Kisha ndihmon me përgjigje ndaj urgjencave (përfshirë përpjekjet vullnetare), shërbime për njerëzit me shikim të dëmtuar, kujdes për

nënë e foshnjën, ujin e pastër dhe higjienën publike, vaksinim, vënie në dispozicion të karrigeve me rrota dhe mjeteve ndihmëse për të ecur, ndihmë ndaj njerëzve që të sigurojnë ushqim për veten duke përdorur zgjidhje e burime vendore dhe ndihmë të menjëhershme dhe afatgjatë për refugjatët. Kisha gjithashtu merr pjesë në projekte të komuniteteve vendore në 43 shtete e provinca në SHBA dhe Kanada për të ndihmuar për nevojat e të pastrehëve, të rististemimit të refugjatëve dhe nevoja të tjera.

"Ne ndiejmë mirënjohje dhe afërsi të madhe me çdo njeri të vetëm që kontribuoi në suksesin e punës humanitare në vitin 2018", tha Motra Sheron Iubank, presidente e LDS Charities [Organizatës Bamirëse SHDM] dhe Këshilltare e Parë në Presidencën e Përgjithshme të Shoqatës së Ndhmës. Ajo tha se raporti përfaqëson mirësinë e dhjetëra mijëra njerëzve. ■

Lexojeni raportin e plotë te [ldscharities.org](https://www.ldscharities.org).

Një mami në Indonezi qëndron pranë një nëne të re. Mamitë në këtë qendër lindjesh përfunduan një kurs "Ndhma për Foshnjën që të Marrë Frymë", të organizuar nga LDS Charities [Organizata Bamirëse SHDM].

Një i ri në Ganë buzëqesh pasi po pajiset me një karrige me rrota me ndihmën e një tekniku të LDS Charities [Organizata Bamirëse SHDM].

Lajmet për Misionarët

Kontakti me shtëpinë. Misionarët dhe misionaret tani autorizohen të komunikojnë me familjet e tyre çdo javë në ditën e përgatitjes nëpërmjet mesazheve me celular, mesazheve në internet, thirrjeve telefonike dhe bisedave me pamje filmike, përveç letrave dhe mesazheve me postë elektronike.

Mjeti planifikues për misionarët e ardhshëm. Një mjet i ri në internet, planifikues për misionin, i krijuar nga Sektori i Misionarëve të Kishës, mund t'i ndihmojë misionarët e ardhshëm që të kenë më shumë planifikim dhe më shumë kujdes teksa vendosin se kur do të jenë të përgatitur më mirë për t'i shërbyer Zotit si misionar/e.

Misione shërbimi. Që nga janari 2019, misionarët e rinj në moshë me shërbim në Kishë thirren "misionarë shërbimi". Të gjithë të rinjtë në moshë madhore që bëjnë kërkesë për shërbim misionar, e bëjnë këtë gjë në të njëjtën mënyrë, nëpërmjet një portali në internet dhe të gjitha thirrjet misionare – qofshin për një mision për kthim në besim apo për një mision shërbimi – vijnë nga profeti. Të rinj dhe të reja të denja në moshë madhore që për arsye të ndryshme justifikohen të mos marrin pjesë në shërbimin e një misioni për kthimin në besim, mund të thirren në një mision shërbimi.

Motrat misionare mund të veshin pantallona. Motrat misionare tani kanë mundësinë të veshin pantallona gjatë veprimtarive të përditshme normale, gjithsesi motrat duhet të vazhdojnë të veshin fustane ose funde kur shkojnë në tempull dhe gjatë shërbimeve të adhurimit të së dielës, në konferencat e udhëheqjes dhe të zonës, në shërbimet e pagëzimit dhe në takimet shpirtërore të qendrës së trajnimit të misionarëve. Veshja e pantallonave të lirshme mund

të ndihmojë për t'i mbrojtur motrat nga sëmundjet virale që shkaktohen nga mushkonjat, t'i mbajnë ngrohtë motrat në klima të ftohta dhe e bën më të lehtë për motrat që të ngasin biçikleta.

Misione u krijuan, kufijtë u ricaktuan. U krijuan katër misione të reja dhe dymbëdhjetë misione do të përfshihen brenda misioneve ekzistuese. Ndryshime të tilla ndodhin herë pas here me qëllim që të rregullohet numri i misionarëve që po shërbejnë. Misionet e reja janë misioni i Kinshasës Lindore në Republikën Demokratike të Kongos, i Antiguas në Guatemalë, i Limatambos në Peru dhe i Antipolos në Filipine. Prindërit e misionarëve që janë duke shërbyer në misionet e ndikuara – qoftë ato të krijuara apo të shpërbëra – do të marrin informacion shtesë nga presidentët e misioneve të tyre.

Numrat e qendrave të trajnimit të misionarëve u rregulluan. Me qëllim që të bëhet më i mirë përdorimi i përgjithshëm i qendrave të trajnimit të

misionarëve anembanë botës, qendrat po mbylleen në Argjentinë, Spanjë, Kili dhe Republikën Dominikane. Me mbylljet, Kisha do të ketë në veprim 11 qendra të trajnimit të misionarëve, të vendosura në Brazil, Kolumbi, Angli, Ganë, Guatemalë, Meksikë, Zelandën e Re, Peru, Filipine, Provo në Jutë të SHBA-së dhe në Afrikën e Jugut.

Materiale filmike për sigurinë. Seritë e reja të materialeve filmike me 12 pjesë *The Safety Zone [Zona e Sigurisë]* u prodhuan që ta rritin sigurinë e 65 000 misionarëve kohëplotë që po shërbejnë aktualisht, si edhe për ata që do të shërbejnë në të ardhmen. Materiali i parë filmik është krijuar që të shihet nga misionarët e ardhshëm me prindërit e tyre pasi të merret një thirrje misioni dhe përpara hyrjes në një qendër trajnimi të misionarëve. Në QTM misionari do ta shohë sërish materialin e parë filmik si edhe 11 materiale të tjera. Kujtues të herëpashershëm për sigurinë do t'u jepen misionarëve edhe gjatë gjithë misionit të tyre. ■

Kisha Njihet Zyrtarisht në Kuvajt

Kisha ka marrë njohje zyrtare për Kudhëheqësit dhe organizatat e saj vendore nga shteti i Kuvajtit. Gati 300 anëtarë të Kishës së Jezu Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme jetojnë dhe punojnë në Kuvajt; ata vijnë nga shumë vende anembanë botës. Njohja zyrtare nga qeveria i lejon udhëheqësit vendorë që t'u shërbejnë më

mirë nevojave të anëtarëve në Kuvajt.

Peshkopi Teri Haradin i lagjes Kuvajt, të kujt Manama Bahrejn, shprehu mirënjohje ndaj qeverisë së Kuvajtit për lejimin e lirisë së adhurimit në Kuvajt, veçanërisht për krahun emigrant të punës, dhe për nxitjen e tolerimit fetar brenda vendit. ■

Ide për Veprimtari

Ka shumë mënyra për t'i ndihmuar anëtarët që të mësojnë nga mesazhet e konferencës së përgjithshme. Ja tek janë disa shembuj; ju mund të keni ide të tjera që do të funksionojnë më mirë në kuorumin tuaj ose Shoqatën e Ndhimës.

- **Diskutoni në grupe.**
Ndajini anëtarët në grupe të vogla dhe caktojini secilit grup një pjesë të ndryshme, nga mesazhet e konferencës për ta lexuar e diskutuar. Pastaj kërkoni secilit grup të tregojë një të vërtetë që e mësojnë. Ose mund të formoni grupe që kanë studiuar pjesë të ndryshme dhe lërin t'ia tregojnë njëri-tjetrit atë që kanë mësuar.
- **Përgjigjuni pyetjeve.**
Ftojini anëtarët që t'u përgjigjen pyetjeve si ato në vijim rreth mesazhit të konferencës: Çfarë të vërtetash të ungjillit gjejmë në këtë mesazh? Si mund t'i vëmë në zbatim këto të vërteta? Çfarë ftesash dhe bekimesh të premtuara u dhanë? Çfarë na mëson ky mesazh rreth punës që Perëndia do që ne të bëjmë?
- **Shpërndajini citimet tek të tjerët.**
Ftojini anëtarët që të shpërndajnë me të tjerët citime nga mesazhi i konferencës, që i frymëzojnë ata për t'i përbushur përgjegjësitë e tyre në punën e shpëtimit. Nxitini ata që të marrin parasysh se si mund t'i shpërndajnë këto citime për të bekuar dikë, përfshirë njerëzit e dashur dhe ata të cilëve u japin shërbesë.
- **Jepni mësim me sende.**
Paraprakisht, ftojini disa anëtarë që të sjellin objekte nga shtëpia që mund t'i përdorin për të dhënë mësim rreth mesazhit të konferencës. Gjatë mbledhjes, kërkoni anëtarëve që të shpjegojnë se si lidhen ato objekte me mesazhin.
- **Përgatiteni një mësim që ta jepni në shtëpi.**
Kërkoni anëtarëve që të punojnë në dyshe për të planifikuar një mësim për mbrëmjen në shtëpi, të bazuar te mesazhi i konferencës. Si mund ta bëjmë mesazhin që të ketë më shumë të bëjë me familjet tona? Si mund t'ua shpërndajmë këtë mesazh njerëzve, të cilëve u japim shërbesë?
- **Tregoni përvoja.**
Lexoni së bashku disa thënie nga mesazhi i konferencës. Kërkoni anëtarëve që të tregojnë shembuj nga shkrimet e shenja dhe nga jeta e tyre, që e ilustrojnë ose e përforcojnë doktrinën që na mësohet në këto thënie.
- **Mësoni rreth një shkrimi të shenjtë.**
Ftojini anëtarët që të lexojnë një shkrim të shenjtë të përmendur në mesazhin e konferencës. Kërkoni atyre që të diskutojnë se si i ndihmojnë mësimet në mesazh për t'i kuptuar më mirë shkrimet e shenja.
- **Gjeni një përgjigje.**
Përpara se të filloni, krijoni disa pyetje, përgjigjet e të cilave mund të gjeni duke përdorur mesazhin e konferencës. Përqendrohuni te pyetjet që nxitin mendim të thellë ose zbatim të parimeve të ungjillit (shih *Mësimdhënia sipas Mënyrës së Shpëtimtarit*, f. 31–32). Më pas lejoni që anëtarët të përzgjedhin një pyetje dhe t'i gjejnë përgjigjet te mesazhi. Ftojini ata që t'i diskutojnë përgjigjet e tyre në grupe të vogla.
- **Gjeni një frazë.**
Ftojini anëtarët që të kërkojnë mesazhin e konferencës, duke kërkuar fraza që janë kuptimplote për ta. Kërkoni atyre t'i thonë frazat dhe atë që mësojnë prej tyre. Si na ndihmojnë këto mësimet për ta përbushur punën e Zotit?
- **Krijoni diçka.**
Ftojini anëtarët që të bëjnë një afishe ose libërshenjues që përfshin një thënie të shkurtër frymëzuese nga mesazhi i konferencës. Jepuni atyre një mundësi për ta treguar atë që krijuan. ■

Përqaftim plot Siguri
(Biri Im i Vetëm
Ishte Mes Tyre),
nga Julie Rogers

“Nuk ka mungesë vuajtjeje në këtë botë, brenda Kishës dhe jashtë saj, prandaj vështroni në cilindo drejtim dhe ju do të gjeni dikë, dhembja e të cilit duket shumë e rëndë për t’u mbajtur dhe pikëllimi i të cilit duket se nuk resht kurrë. Një mënyrë që ‘g’jithmonë ta kujtoj[m]ë atë’, do të ishte të bashkoheshim me Mjekun e Madhërishëm në detyrën e Tij pa mbarim për t’ua hequr ngarkesën atyre që janë të rënduar dhe për t’ua lehtësuar dhembjen atyre që janë të munduar.”

Plaku Xhefri R. Holland, i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve, “Ja, Qengji i Perëndisë”, f. 46.

"Ndërsa flasim për tempujt tanë, të vjetër e të rinj, e tregoftë secili prej nesh me anë të veprimeve të veta se ne jemi dishepuj të vërtetë të Zotit Jezu Krisht", tha Presidenti Rasëll M. Nelson gjatë sesionit përmbyllës të Konferencës së Përgjithshme Vjetore të 189-të të Kishës. "E përtërifshim jetën tonë nëpërmjet besimit dhe mirëbesimit tonë në Të! Paçim qasje ndaj fuqisë së Shlyerjes së Tij nëpërmjet pendimit tonë çdo ditë! Dhe ia përkushtofshim dhe ripërkushtofshim jetën tonë shërbimit ndaj Perëndisë dhe fëmijëve të Tij – në të dyja anët e velit!"

KISHA E
JEZU KRISHTIT
E SHENJTORËVE TË
DITËVE TË MËVONSHME

